

ส่วนที่ 2 กลวิธีการเล่าเรื่องในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ที่ดัดแปลงมาจากเทพนิยาย เรื่องสโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด

เทพนิยายเรื่องสโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด ในภาพยนตร์การ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์ สร้างจากเทพนิยายสำนวนของพี่น้องตระกูลกริมม์

เทพนิยายที่เล่าถึงเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ซึ่งถูกราชินีแม่มดซึ่งเป็นแม่เลี้ยงของเธอวางแผนฆ่าพ่อของเธอ และยึดครองบัลลังก์ไว้แต่เพียงผู้เดียว ราชินีแม่มดติงใจในความงามของสโนว์ไวท์ เมื่อกระจิวาติเศษบอกว่า สโนว์ไวท์คือผู้ที่งามที่สุดในปฐพี ราชินีแม่มดจึงสั่งให้นายพรานหลอกสโนว์ไวท์ไปป่าในป่า แต่นายพรานสงสาร จึงปล่อยตัวเธอไป สโนว์ไวท์ได้รับความช่วยเหลือจากคนแคระทั้งเจ็ด แต่ก็ถูกราชินีแม่มดที่ปลอมตัวมาเป็นยายแก่หลอกให้กินแอปเปิ้ลฉาบยาพิษ สโนว์ไวท์จึงตายด้วยยาพิษในแอปเปิ้ล คนแคระทั้งเจ็ดนำร่างของสโนว์ไวท์ใส่ในโลงแก้ว ภายหลังมีเจ้าชายรูปงามเดินทางผ่านมาพบ จึงได้จูมพิษสโนว์ไวท์ เธอจึงฟื้นขึ้นจากความตายและได้แต่งงานครองรักกับเจ้าชายอย่างมีความสุข

1. ภาพยนตร์เรื่อง Snow White (1987)

เนื้อเรื่อง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ขณะที่เจ้าชายรูปงามและกษัตริย์องค์หนึ่งกำลังเดินทางกลับไปยังเมืองของตน เจ้าชายก็ได้แวะสำรวจป่าแห่งหนึ่งที่เขาไม่เคยเห็นในแผนที่ จนได้มาเจอหญิงสาวนางหนึ่งนอนอยู่ในโลงแก้ว เจ้าชายมองด้วยความสงสัยในความงามของหญิงผู้นั้น ทันใดนั้นเขาก็ได้ยินเสียงคนเดินผ่านมาจึงรีบไปหลบหลังต้นไม้ ปรากฏว่ากลุ่มคนเหล่านั้น คือคนแคระทั้งเจ็ดที่แวะมาดูร่างเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ เจ้าชายจึงเปิดเผยตัวและสอบถามเรื่องราวของหญิงสาวในโลงแก้ว คนแคระจึงเริ่มเล่าเรื่องให้ฟังว่าหญิงผู้นี้คือ เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ เดิมเคยอาศัยอยู่อีกเมืองหนึ่งกับพระราชินี แต่หลังจากที่พระราชินีให้กำเนิดเจ้าหญิงได้ไม่นาน พระนางก็เกิดป่วยหนัก และตั้งเสียพระราชินีว่าขอให้พระองค์แต่งงานใหม่ เพราะเจ้าหญิงต้องการแม่ จากนั้นพระราชินีจึงตั้งชื่อให้เจ้าหญิงว่า สโนว์ไวท์ ก่อนที่พระองค์จะสิ้นลมหายใจในเวลาต่อมา... สำหรับพระราชินีองค์ใหม่นั้น นอกจากจะหมกมุ่นอยู่กับความงามแล้ว ยังมีจิตใจชั่วช้า และคอยอิจฉาวิเศษยาหญิงสาวที่งามกว่าเธอ เธอเฝ้าถามกระจิวาติเศษทุกวันว่า ใครงามที่สุดในปฐพี ซึ่งเมื่อคำตอบคือพระราชินีที่งามที่สุดแต่เพียงผู้เดียว พระนางก็จะหัวใจเราะด้วยความพอใจ จนวันหนึ่งพระนางเผลอไปได้ยินนางกำนัลชื่นชมความน่ารักของสโนว์ไวท์ ทั้งยังคุยกันว่าเมื่อเธอโตขึ้นจะต้องเป็นหญิงสาวที่สวยงามที่สุดในดินแดนแห่งนี้แน่ พระราชินีได้ยินดังนั้นจึงเรียกนายพรานเข้ามาพบพร้อมคำสั่งให้พาสโนว์ไวท์ไปป่าในป่า แล้วนำหัวใจของเธอมาส่งให้พระนาง ระหว่างที่อยู่ในป่า นายพรานได้พาเจ้าหญิงแยกออกมาตามลำพังจากขบวนของพระราชา แต่ด้วยความ

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

เมตตาของนายพราน เขาจึงปล่อยตัวสโนว์ไวท์ไป แล้วนำหัวใจแพะไปส่งให้พระราชินีแทน ตั้งแต่นั้นมา สโนว์ไวท์ก็หายสาบสูญไปจากปราสาท พระราชินีจึงให้นายพรานเอาพระราชาวา เจ้าหญิงถูกสัตว์ดุร้ายในป่าทำร้ายและกินเป็นอาหาร พระราชาเศร้าเสียใจมากจึงตรอมใจตายในเวลาต่อมา

ทางด้านสโนว์ไวท์ที่วิ่งหนีเข้ามาในป่าจนมาเจอกับบ้านคนแคระ ด้วยความเหนื่อยและหิว เธอจึงเข้าไปกินอาหารบนโต๊ะจันทิม แล้วเผอิญหลับไปบนเตียงที่พอดีกับตัวเธอ เมื่อคนแคระทั้งเจ็ดกลับมาจึงปล่อยให้เธอหลับไปจนรุ่งเช้า เมื่อสโนว์ไวท์ตื่นขึ้นจึงได้เล่าเรื่องราวทั้งหมดให้คนแคระฟัง พวกเขาจึงให้สโนว์ไวท์อาศัยอยู่ด้วยตั้งแต่นั้นมา... หลายปีผ่านไป สโนว์ไวท์เติบโตเป็นสาวสะพรั่ง วันหนึ่ง พระราชินีได้ถามกระจกวิเศษอีกครั้งว่าใครงามที่สุดในปฐพี กระจกวิเศษตอบว่า พระราชินีนั้นงามที่สุดในดินแดนแห่งนี้ แต่สโนว์ไวท์ในดินแดนที่ห่างออกไปนั้นงดงามกว่าใครที่มันเคยพบเห็น พระราชินีไม่เชื่อ เพราะสโนว์ไวท์ตายแล้ว กระจกวิเศษจึงเผยให้เห็นภาพสโนว์ไวท์ที่อยู่กับคนแคระทั้งเจ็ดมาตั้งแต่เด็ก พระนางโกรธมากที่ถูกละทิ้งโดยนายพรานทรยศ จึงได้วางแผนปลอมตัวเป็นแม่ค้าขายผ้ามาหาสโนว์ไวท์ที่บ้านคนแคระ นางทำทิวให้สโนว์ไวท์ลองเสื้อคอร์เซ็ท (corset) แต่นางกลับรัดเธอจนแน่น ทำให้สโนว์ไวท์หายใจไม่ออกจนล้มลงหมดสติไป พระราชินีดีใจมากจึงกลับมาถามกระจกอีกครั้ง แต่กระจกก็ยังคงตอบเช่นเดิม พร้อมกับเผยให้เห็นภาพคนแคระใช้กรรไกรตัดเชือกรัดคอร์เซ็ทออก ทำให้สโนว์ไวท์ฟื้นขึ้นอีกครั้ง คนแคระรู้ว่า เป็นฝีมือของพระราชินี จึงสั่งไม่ให้สโนว์ไวท์เปิดประตูรับคนแปลกหน้า... พระราชินีแค้นใจมากจึงปลอมตัวมาอีกครั้ง โดยครั้งนี้เธอมาในคราบแม่ค้าพอกหน้าขาว มาขายหวีให้กับสโนว์ไวท์ เธอพูดล่อหลอกจนสโนว์ไวท์ยอมเปิดประตู จากนั้นเธอก็นำหวีอาบยาพิษลักลอบไปบนเส้นผมของสโนว์ไวท์ ทำให้สโนว์ไวท์ล้มลงหมดสติไปอีกครั้ง แต่แล้วเมื่อราชินีกลับมาถามกระจกวิเศษอีกครั้ง มันก็ยังคงตอบเช่นเดิมพร้อมกับเผยให้เห็นภาพคนแคระช่วยดึงหวีออกจากผม ทำให้สโนว์ไวท์ฟื้นขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 2 แต่พระราชินีก็ยังคงไม่ละความพยายาม เธอเปิดประตูเข้าไปในห้องหลังกระจกวิเศษซึ่งเป็นห้องเก็บตำราเวทมนตร์และอุปกรณ์ปรุงยา เธอผสมน้ำยาทำแอปเปิ้ลอาบยาพิษขึ้น โดยซีกหนึ่งเป็นแอปเปิ้ลที่มีหนอน ส่วนอีกซีกหนึ่งเป็นแอปเปิ้ลสีเขียวสดน่าทาน จากนั้น เธอก็ปลอมตัวเป็นหญิงชรา นำแอปเปิ้ลมาให้สโนว์ไวท์ เธอล่อหลอกสโนว์ไวท์โดยแบ่งแอปเปิ้ลเป็น 2 ส่วน เธอส่งส่วนที่ดีสวยสดและอาบยาพิษให้สโนว์ไวท์ แต่สโนว์ไวท์ทำذبไม่กิน พระราชินีจึงส่งส่วนที่มีหนอนให้ สโนว์ไวท์ก็เกิดตกใจส่งคืนให้ ราชินีจึงเอาหนอนออกแล้วกัดแอปเปิ้ลส่วนนั้น สโนว์ไวท์จึงรับส่วนที่ดีสวยสดมากินบ้างด้วยความหิวโหย เพราะขณะนั้นอาหารที่เธอทำได้ให้คนแคระกินหมดเกลี้ยงเสียแล้ว แต่เมื่อเธอกัดแอปเปิ้ลไปได้คำเดียว เธอก็ล้มลงสิ้นลมหายใจ... คนแคระทั้งเจ็ดเสียใจมากเมื่อกลับมาเห็นร่างสโนว์ไวท์นอนอยู่ พวกเขาจึงนำร่างของเธอใส่ในโลงแก้วแล้วนำไปตั้งไว้ในป่า โดยให้ฝูงนกคอยช่วยดูแล ส่วนพวกเขาก็หนีมาเยี่ยมบ้างเป็นครั้งคราว

จนกระทั่ง 1 ปีผ่านไป เหตุการณ์กลับมาที่คนแคระเล่าเรื่องให้เจ้าชายฟังจนจบ เจ้าชายจึงขอนำเจ้าหญิงสโนว์ไวท์กลับไปดูแลด้วยความหลงใหลในความงาม แต่ระหว่งที่ขบวนของเจ้าชายเดินทางผ่านป่าอยู่ไม่นานก็เกิดเสียงลั่นจนทำให้โลงแก้วเลื่อนไถลลงมาถึงพื้น ทำให้ขบวนเปิดที่ติดคอสโนว์ไวท์อยู่กระเด็นหลุดออกมา เมื่อเธอฟื้นขึ้น เจ้าชายจึงขอเธอแต่งงานทันที แล้วจึงพากลับเมืองไปพบพระบิดาของตน จากนั้น พระราชาก็ได้ส่งจดหมายเชิญไปยังเมืองของสโนว์ไวท์ เมื่อพระราชินีเห็นประโยชน์ที่ว่า... อภิเษกพระหว่างเจ้าชายกับเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุด พระนางก็ชื่นชมอย่างมาก จึงไปตามกระจกพิเศษอีกครั้งว่าใครงามที่สุดในปฐพี กระจกพิเศษกลับตอบว่าพระราชินีเท่านั้นที่งามที่สุดในปฐพี แต่เจ้าหญิงที่กำลังจะเข้าพิธีแต่งงานนั้นสวยงามมาเกินกว่าใครที่มันเคยพบเห็น พระราชินีโมโหมากจึงหยิบแก้วใส่กระจกพิเศษจนแตกแล้ว พระนางก็รีบออกเดินทางไปร่วมงานทันทีด้วยความที่อยากเห็นเจ้าหญิงผู้นี้ แต่เมื่อพระนางไปถึง ร่างกายของพระนางกลับกลายเป็นหญิงชราหลังค่อม ผมหงอกขาว ผิวพรรณเหี่ยวแห้ง ทันทีที่เธอเดินเข้าไปในงาน ผู้คนก็ต่างตกใจและถอยห่างเธอ ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับที่เจ้าชายเปิดผ้าคลุมหน้าของเจ้าหญิง ทำให้เจ้าหญิงสโนว์ไวท์หันมาเห็นพระราชินีพอดี พระนางตกใจมากที่เห็นว่า สโนว์ไวท์ยังมีชีวิตอยู่ พระนางจึงรีบเดินออกไปจากห้องโถงทันที แต่จังหวะนั้นกระจกพิเศษที่ค่อยๆ รั่วก็กลับแตกกระจายทันที ทำให้ร่างของพระราชินีแตกสลายกลายเป็นฝุ่นผงไปด้วย ตั้งแต่นั้นมา เจ้าชายและเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ก็ครองรักกันอย่างมีความสุข

โครงเรื่อง (Plot)

1. การเริ่มเรื่อง (Exposition)

กาลครั้งหนึ่ง เจ้าชายและทหารองครักษ์ได้เดินทางผ่านป่า จึงได้พบกับร่างไร้สติของเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ที่นอนอยู่ในโลงแก้ว คนแคระทั้งเจ็ดจึงได้เล่าเรื่องราวของเธอให้ฟัง

2. การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

คนแคระคนหนึ่งเล่าเรื่องราวของเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ให้เจ้าชายฟัง ว่าเจ้าหญิงถูกราชินีแม่เลี้ยงอิจฉาในความงามและความสวยของเธอ จึงได้สั่งให้นายพรานพาเธอมาฆ่าในป่า แต่แล้วนายพรานก็เกิดสงสารจึงได้ปล่อยตัวเธอไป เธอจึงหนีเข้าไปจนมาเจอพวกเขาทั้งเจ็ดคนและได้อาศัยอยู่ด้วยกันตั้งแต่ที่สโนว์ไวท์ยังเป็นเด็กหญิงน่ารัก จนกระทั่งเธอโตเป็นสาว พระราชินีก็ได้วางแผนฆ่าเธออีกครั้ง ครั้งแรก พระราชินีปลอมตัวเป็นหญิงชราแล้วแก๊งค์จัตคอร์เซ็ทให้สโนว์ไวท์จนแน่น ทำให้เธอหายใจไม่ออก แต่คนแคระก็ช่วยได้ ส่วนครั้งที่ 2 พระราชินีได้ปลอมตัวเป็นหญิงพอกหน้าขาวมาขายหวี เธอหลอกลอกให้สโนว์ไวท์เปิดประตูรับ แล้วเธอก็นำหวีอาบยาพิษปักลงที่ผมหงอกของสโนว์ไวท์ แต่เหล่าคนแคระก็มาช่วยไว้ได้อีกครั้ง จนกระทั่งครั้งที่ 3

พระราชินีได้ปลอมตัวมาแก้ตัวให้. เธอกินของบางอย่าง จากนั้นสโนว์ไวท์ก็ไม่ฟื้นอีก. ละ คนแคระจึงพาช่าง. เธอมาไว้ในป่าแห่งนี้

3. ชั้นภาวะวิกฤต (Climax)

เจ้าชายหลงใหลในความงามของสโนว์ไวท์ จึงได้ขอร้องของเธอกลับไปปราสาทไปด้วย แต่ระหว่างทาง ธนูเกิดเสียหลัก ทำให้หลงแกว่งเลื่อนไถลลงกระแทกพื้น ทำให้สิ้นแอบเปิ้ลหลุด กระเด็นออกมาจากคอกของสโนว์ไวท์ เธอจึงฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้ง

4. ชั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

เจ้าชายหาสโนว์ไวท์กลับไปเข้าพิธีแต่งงานที่ปราสาทของเขา พร้อมกับเชิญพระราชินีแม่เลี้ยงของสโนว์ไวท์มาร่วมงาน. ราชินีป่าแก้วได้กระจกพิเศษด้วยความโมโหที่มันบอกว่าเจ้าหญิงที่กำลังจะแต่งงานนั้นสวยงามกว่าใครที่เคยเห็นมา. จากนั้น กระจกก็ค่อยๆ ร้าวที่ละน้อย เป็นจังหวะเดียวกับพระราชินีเดินทางมาถึงงานพอดี. เธอกลายเป็นหญิงชรา ผมหงอก ผิวน้ำเหลืองอ่อน สวมเสื้อผ้าขาดรุ่ง. เธอเดินเข้ามาในงานและได้เห็นใบหน้าของสโนว์ไวท์อย่างชัดเจน

5. การยุติเรื่องราว (Ending)

พระราชินีเดินออกไปหน้าปราสาท เป็นจังหวะเดียวกับที่กระจกวิเศษแตกกระจาย ร่างของพระราชินีจึงแตกสลายกลายเป็นฝุ่นผงไปด้วย. ส่วนเจ้าชายและเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ก็ได้แต่งงานครองรักกันอย่างมีความสุข

แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1987 สร้างจากเทพนิยายจำนวนของพี่น้องตระกูลกริมม์ ซึ่งโดยรวมแล้ว แก่นเรื่องที่เราสังเกตเห็นได้ชัดเจนก็คือ ความงามเป็นสิ่งที่ไม่จริงยั่งยืน เห็นได้จากเหตุการณ์ในตอนท้ายเรื่อง. หลังจากที่พระราชินีป่าแก้วได้กระจกพิเศษที่เธอเฝ้ามองความงามของตัวเองอยู่ทุกวัน จนวันหนึ่ง เมื่อความงามของเธอหมดไป เธอก็ดับโมโหแล้วพาดใส่กระจกที่มีกบคอกความจริงไว้. เธอคว้ารู้คู่ผู้เสมอ. แต่เธอกลับไม่เคยรู้ความจริงไม่ได้. สุดท้ายร่างกายของเธอจึงค่อยๆ รูดโทรม ผิวน้ำเหลืองและแกว่งเรื่อยๆ ตามสภาพของกระจกที่ค่อยๆ แตกร้าวที่ละน้อย. สุดท้าย ร่างกายของพระราชินีก็สลายไปกลายเป็นฝุ่นผงไปตามกระจกวิเศษที่แตกละเอียด. เนื่องจากตลอดเวลาที่ผ่านไป ความงามและความตายของพระราชินีนั้นเป็นผลมาจากเวทมนตร์และวิทีกาเวทางไสยศาสตร์ที่เธอทำขึ้น. ซึ่งทำให้จิตวิญญาณของเธอถูกพันธนาการอยู่กับกระจกวิเศษนั่นเอง

ความขัดแย้ง (Conflict)

ก. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

1. ความขัดแย้งระหว่าง เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ กับ พระราชินี

หลังจากที่ราชินีใจโหดได้ยินคำพูดของนางกำนัลที่กล่าวชื่นชมความน่ารักของสโนว์ไวท์ อีกทั้งยังคิดว่า เมื่อเจ้าหญิงโตขึ้นจะต้องเป็นหญิงที่งดงามที่สุดในดินแดนแห่งนี้ เพียงเท่านั้นเอง ราชินีใจโหดก็หาทางกำจัดเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ทันที เริ่มจากการให้นายพรานพาสโนว์ไวท์ไปฆ่าในป่า แต่เมื่อไม่สำเร็จ ราชินีจึงปลอมตัวมาเป็นคนขายผ้าแล้วทำที่เป็นลวงตาผ้าให้ แต่เธอก็กลับถูกเชือกจนแน่น ทำให้สโนว์ไวท์หายใจไม่ออก แต่ภายหลังก็ได้คนแคระทั้งเจ็ดช่วยไว้ ครั้งต่อมา ราชินีปลอมตัวมาเป็นหญิงขายหวี โดยนำหวีอาบยาพิษปักที่ผมของสโนว์ไวท์ แต่ก็ได้คนแคระทั้งเจ็ดช่วยไว้เช่นนั้น จนครั้งสุดท้าย ราชินีจึงปลอมตัวเป็นหญิงชรา นำแอปเปิ้ลอาบยาพิษมามอบให้สโนว์ไวท์ แล้วครั้งนี้ราชินีก็ทำสำเร็จ

2. ความขัดแย้งระหว่าง พระราชินี กับ กระจกวิเศษ

ในตอนท้ายเรื่อง เมื่อกระจกวิเศษตอบคำถามพระราชินีว่า พระนางยังงดงามที่สุด แต่เจ้าหญิงที่กำลังเข้าพิธีแต่งงานนั้นงดงามยิ่งกว่าที่เคยมีมา ทำให้พระราชินีโมโหมากจนถึงกับต่อว่ากระจกวิเศษโกหก แล้วก็เกลียดกันไปมา พระราชินีสติแตกจึงหนีบแก้วไปใส่กระจกวิเศษ ทำให้กระจกคือยารั่วที่ละลาย และท้ายสุด ทั้งพระราชินีและกระจกวิเศษก็แตกสลายหายไป

ข. ความขัดแย้งภายในจิตใจ

1. เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ เธอเติบโตมาโดยมีพ่อเท่านั้นที่ให้ความอบอุ่นกับเธอ แต่กับราชินีแม่เลี้ยงนั้น เธอกลับไม่มีความรักและความผูกพันให้กันเลย นอกจากนี้ พระราชินี ผู้เป็นแม่เลี้ยงของเธอยังกลับอิจฉาในความสวยงามน่ารักของเธอ จนต้องตามฆ่าเธอร้าแล้วฆ่าแล้ว ทำให้เธอต้องใช้ชีวิตอย่างระแวงระวังอยู่ตลอด แม้ว่าเธอจะหนีมาอยู่กับคนแคระทั้งเจ็ดจนกระทั่งได้เป็นสาวแล้วก็ตาม

2. พระราชินี เธอมีความปรารถนาเพียงอย่างเดียว คือการได้เป็นผู้หญิงที่สวยและสวยที่สุดในอาณาจักร ดังนั้นเธอก็หมกมุ่นอยู่แต่การดูความงาม ผิวพรรณ และการแต่งกาย แล้วเธอก็เฝ้าถามกระจกวิเศษอยู่ทุกวันว่า หญิงคนใดงามที่สุดในปฐพีนี้ ซึ่งหากคำตอบไม่ใช่เธอแล้ว เธอก็จะหงุดหงิดอย่างมาก แล้วพยายามทำทุกวิถีทางให้เป็นเธอ ทำนั่นทั้งงดงามที่สุดในปฐพี

ค. ความขัดแย้งกับปัจจัยภายนอก

ความขัดแย้งระหว่าง พระราชินี กับ สังคมภายนอก

ภาพที่ 201 พระราชินีในสภาพหญิงชราเดินเข้ามา แล้วเดินกลับออกไปจากที่ซึ่งแต่งงาน

สังเกตได้จากในตอนท้ายเรื่อง หลังจากที่พระราชินีในสภาพที่ร่างกายทรุดโทรม ผิดพรรณเหยี่ยวยน ได้เดินเข้ามาในพิธีแต่งงานของเจ้าชายกับเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ผู้คนที่อยู่ในงาน ต่างก็ร้องขึ้นว่า “ราชินีชั่วร้าย” (Wicked Queen) จากนั้นทุกคนก็ซุบซิบนินทาแล้วพากันถอยห่างจากเธอ

ตัวละคร (Character)

1. ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ (Princess Snow White)

ภาพที่ 202 ตัวละครเอกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์

เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ เป็นตัวละครมิติเดียว หรือแบบตายตัว (Flat character) ด้วยความที่ตัวละครตัวนี้จะปรากฏให้เราเห็นบุคลิกลักษณะเพียงด้านเดียวคือ ด้านที่อ่อนโยน เป็นกุลสตรีใจดี มีเมตตา มักถูกพระราชินีคอยขยำขามาตามร้ายอยู่ตลอดเวลา จนต้องรอดขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นอยู่เสมอ ดังนั้นตัวละครตัวนี้จึงเป็น ตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง เนื่องจากเธอไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองให้รอดพ้นจากอุปสรรคอันตรายในชีวิตได้ จนกว่าจะมีตัวละครตัวอื่นมาช่วยเหลือเธอ

เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ เป็นหญิงสาวผิวขาว ผมห้อยยาว ตาโต หน้าคม รูปร่างดี เธอเป็นคนใจดี มีเมตตา ร่าเริง อ่อนโยน เป็นกุลสตรี เป็นแม่บ้านแม่เรือน แต่กลับไม่ค่อยมีไหวพริบปฏิภาณ และมักถูกหลอกได้ง่าย ในวัยเด็ก เธอรักและผูกพันกับพระราชินี ผู้เป็นพ่อของเธอมาก เพราะเธอมีพระราชินีเปรียบเป็นทั้งพ่อ แม่ และเพื่อน ในขณะที่พระราชินี ผู้เป็นแม่เลี้ยง กลับอิจฉาริษยาในความน่ารักของเธอ ทั้งๆที่เธออายุยังไม่ถึง 10 ปี ดังนั้น เธอจึงถูกนายพรานหลอกไปฆ่าในป่า ในขณะที่เธอตั้งใจจะออกไปเที่ยวเล่นกับพ่อของเธอ แต่ด้วยความซื่อดีของเธอและความมีเมตตาของนายพราน เธอจึงได้รับการปล่อยตัวไป หลังจากนั้น เธอก็ได้

ไปพบคนแคระทั้งเจ็ดและอาศัยอยู่กับพวกเขาจนกระทั่งโตเป็นสาวเต็มตัว แต่เธอก็ยังไม่ยอมถูกพระราชินีตามกลับมากำจัดเธออีกซ้ำ แต่ทุกครั้งเธอก็มักจะได้รับความช่วยเหลือจากคนแคระอยู่เสมอ จนถึงครั้งที่สาม เมื่อเธอกินแอปเปิ้ลอาบยาพิษเข้าไปติดอยู่ในคอ ครั้นนี้คนแคระทั้งเจ็ดจึงจนปัญญาที่จะช่วยเธอ

การสร้างตัวละคร ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ใช้การสร้างตัวละครผ่านการเลือกชื่อ (Characterization through choice of name) กล่าวคือ ชื่อ สโนว์ไวท์ (Snow White) หรือที่แปลเป็นภาษาไทยว่า หิมะขาว ของเธอ นั่น แท้จริงแล้ว มาจากคำอธิษฐานของพระราชินี พระบิดาของเธอ โดยก่อนที่สโนว์ไวท์จะเกิดนั้น พระราชาได้เดินเข้ามาแกลังกอดพระราชินีจากด้านหลัง ทำให้พระราชินีตกใจจนทำเข็มเย็บผ้าที่มันัว จากนั้น พระราชินีจึงได้นำมันัวมีพิษไปวางทาบลงบนหิมะ เมื่อพระราชินีเห็นดังนั้น จึงได้อธิษฐานขึ้นว่า หากพระองค์มีลูก ขอให้ลูกมีผมสีดำดังปีกอึกกา แก้มแดง คางสีเลือด และมีผิวขาวดุจหิมะ

ภาพที่ 203 การสร้างตัวละครเอกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1987

2. ตัวละครร้าย พระราชินี (Queen)

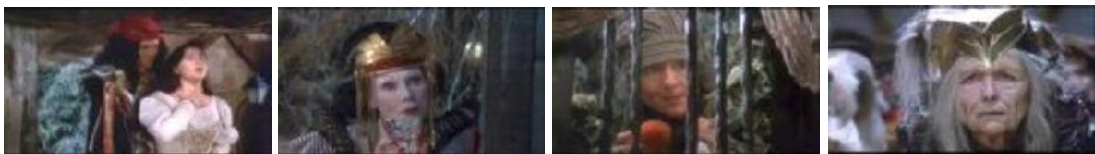
ภาพที่ 204 ตัวละครร้ายพระราชินี ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1987

พระราชินี เป็นตัวละครมิติเดียว หรือแบบตายตัว (Flat character) และเป็นตัวละครผู้กระทำ (Active character) ตลอดทั้งเรื่อง เห็นได้จากภาพที่ตัวละครแสดง บุคลิกลักษณะให้เราเห็นเพียงด้านเดียว คือ ความริษยา อิจฉาริษยา และอาฆาตมาดร้ายตัวละครเอก จนต้องทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะกำจัดตัวละครหลักแล้วซ้ำแล้วจนกระทั่งถึงท้ายเรื่อง ซึ่งถึงแม้ว่าในตอนจบเรื่อง ตัวละครพระราชินีจะพบจุดจบที่ไม่สวยงาม แต่นั่นก็ไม่ได้มาจากการล้นเกิน หรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อตัวละครเอก แต่กลับเป็นเพราะการกระทำของตัวเองที่ส่งผลต่อจุดจบที่น่าอนาถ

พระราชินี เป็นหญิงวัยกลางคน รูปร่างสมส่วน ผมยาวหยักศกสีน้ำตาลแดง เธอเป็นคนเอาแต่ใจตัวเอง หงุดหงิดง่าย อารมณ์ริษยา ฉุนเฉียว รักสวยรักงาม มีเล่ห์เหลี่ยม และจิตใจโหดเหี้ยม เธอมีกระจกวิเศษเป็นที่ปรึกษา โดยที่ด้านหลังกระจกวิเศษนั้นเป็นห้องลับสำหรับเก็บ

ตำราเวทมนตร์ และอุปกรณ์ประกอบพิธีทางไสยศาสตร์มากมาย ซึ่งไม่เคยมีใครล่วงรู้ความลับเรื่องนี้ของเธอ พระราชินีมักเฝ้าถามกระจกวิเศษอยู่เสมอว่า ใครงามที่สุดในปฐพีนี้ และทุกครั้งเธอก็มักจะได้คำตอบว่า พระราชินีเท่านั้นคือผู้ที่งามที่สุดในปฐพี จนกระทั่งวันหนึ่ง เมื่อกระจกพูดต่อว่า แต่เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ที่งามเกินกว่าที่ใครจะเคยพบเห็น เท่านั้นเอง พระราชินีจึงต้องหาทางกำจัดสโนว์ไวท์ให้หายไปจากโลกนี้ เพื่อที่เธอจะได้เป็นหญิงที่งามที่สุดแต่เพียงผู้เดียว

การสร้างตัวละคร ตัวละครร้าย พระราชินี มีวิธีการสร้างตัวละคร 3 แบบคือ *การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (Characterization through Internal action)* และ*การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (Characterization through external action)* เห็นได้จากความปรารถนาและความอิจฉาริษยาที่อยู่ในจิตใจของพระราชินีที่มีต่อสโนว์ไวท์ ส่งผลให้พระราชินีตัดสินใจกระทำสิ่งที่ผิดจนถึงขั้นเอาชีวิตสโนว์ไวท์ เพียงเพื่อต้องการจะเป็นคนที่สวยงามที่สุดแต่เพียงผู้เดียว และถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานหลายปี เธอก็ยังคงยึดติดอยู่ด้วยความสวยงามจนต้องพึ่งไสยศาสตร์มนตร์ดำเข้ามาช่วย นอกจากนี้ เมื่อเธอรู้ว่าสโนว์ไวท์ยังไม่ตาย เธอก็กลับมามุ่งมั่นที่จะเอาชีวิตสโนว์ไวท์อีกครั้ง ด้วยการปลอมตัวเป็นแม่ค้าขายผ้าลักษณะคล้ายชาวฮิปซีบ้าง หรือปลอมเป็นหญิงหน้าขาวมาขายหวีลักษณะคล้ายชาวญี่ปุ่นบ้าง หรือแม้กระทั่งปลอมตัวเป็นหญิงชราแบบชาวบ้านธรรมดา เธอก็ยอมทำ เพื่อที่จะได้กำจัดสโนว์ไวท์ออกไปจากตำแหน่งความงาม อันเป็นที่หนึ่งของเธอให้หมดสิ้นเรื่องราว

ภาพที่ 205 การสร้างตัวละครร้าย พระราชินี จากภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1987

ส่วนการสร้างตัวละครแบบสุดท้ายคือ *การสร้างตัวละครโดยปรากฏให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by appearance)* สังเกตได้จากลักษณะทางกายภาพของพระราชินีที่ปรากฏให้เห็นในตอนต้นและกลางเรื่อง จนกระทั่งถึงตอนจบเรื่อง ได้แสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากในช่วงต้นและกลางเรื่อง พระราชินียังคงสาวและสวยงามร่างกายแข็งแรง และผิวพรรณเปล่งปลั่ง แต่เมื่อถึงตอนท้ายเรื่อง เธอก็กลับกลายเป็นหญิงชราผมหงอก หลังค่อม ผิวพรรณเหี่ยวฝ่อ พันหลุมร่องในขณะที่ยังคงจะพูด ซึ่งนี่ได้ช่วยทำให้เห็นถึงแก่นเรื่องเกี่ยวกับความงามที่ไม่จีรังยั่งยืนอย่างเห็นได้ชัดที่สุด นอกจากนี้ การสร้างตัวละครลักษณะนี้ยังรวมไปถึงการปรากฏตัวของพระราชินีทุกครั้งที่ปลอมตัวมาอีกด้วย

3. ตัวละครอื่นๆ

ภาพที่ 206 ตัวละครเจ้าชาย / คนแคระทั้งเจ็ด / นายพราน / กระจกวิเศษ / พระราชา และพระราชินีองค์ก่อน ตามลำดับ

3.1 **เจ้าชาย** ชายหนุ่มรูปร่างงาม รูปร่างดี หน้าตาคม ผมหักศกสีน้ำตาล เขาเป็นสุภาพบุรุษ รักการผจญภัย และเื้อหน่ยชีวิตรณรงค์ ระหว่างทางที่เจ้าชายและกองทัพกำลังเดินทางกลับวัง เจ้าชายก็ได้เจอกับร่างของสโนว์ไวท์ที่นอนอยู่ในโลงแก้วโดยบังเอิญ เขาจึงขออนุญาตคนแคระนำร่างสโนว์ไวท์กลับไปดูแลต่อ เพราะเขารู้สึกประทับใจในความงามของเธออย่างมากจนละสายตาไม่ได้ จนเมื่อระหว่างทางกลับ เกิดมีต้นไม้ล้มมาขวางรถม้า ทำให้ม้าเสียหลักกลางคัน โลงแก้วจึงลื่นหล่นลงมาบนพื้น ซีนแอปเปิ้ลจึงหลุดกระเด็นออกมาจากคอสโนว์ไวท์ และเมื่อเธอฟื้นขึ้น เจ้าชายก็ขอสโนว์ไวท์แต่งงานทันที

3.2 **คนแคระทั้งเจ็ด** ได้แก่ อี๊ดดี (Icody) คิดดี (Kiddy) บี้ดดี (Bidy) ดีดดี (Diddy) กิดดี (Giddy) ฟิดดี (Fiddy) และลิดดี (Lddy) พวกเขาเป็นชายร่างแคระ ใจดี หัวเราะ ขยัน และมีน้ำใจ พวกเขาเป็นชาวเหมือง โดยแต่ละคนจะมีหน้าที่ขุดหาสิ่งต่างๆแตกต่างกันไป เช่น ทอง เงิน อัญมณี หิน แมงค และกระดูกสัตว์ เป็นต้น พวกเขาช่วยเหลือสโนว์ไวท์ โดยให้ที่พักแก่เธอตั้งแต่ที่เธอยังเด็ก จนกระทั่งเธอโตเป็นสาว และเมื่อเธอถูกพระราชินีมาลอบทำร้าย พวกเขาทั้งเจ็ดก็ช่วยเหลือเธอให้ฟื้นขึ้นได้ทุกครั้ง กระทั่งถึงตอนที่เจ้าชายเดินทางผ่านมาพบร่างของสโนว์ไวท์ในโลงแก้ว คนแคระก็ยังเป็นผู้ล่าเรื่องราวของสโนว์ไวท์ให้เจ้าชายฟังทั้งหมดอีกด้วย

3.3 **นายพราน** ชายวัยกลางคน หน้าตาเคร่งขรึม มีหนวดเครา ในตอนต้นเรื่องขณะที่เขากำลังเตรียมตัวออกไปล่าสัตว์กับพระราชินีและสโนว์ไวท์ รวมทั้งขบวนทหารองครักษ์นั้น พระราชินีก็ได้เรียกเขาไปพบ แล้วสั่งให้เขาจัดการพาตัวสโนว์ไวท์แยกออกไปหาที่ในป่า แล้วให้นำหัวใจของสโนว์ไวท์กลับมาให้เธอ แต่ด้วยความมีเมตตาของนายพราน เขาจึงได้บอกความจริงกับสโนว์ไวท์ว่าพระราชินีต้องการเอาชีวิตเธอ จากนั้นเขาก็ปล่อยตัวสโนว์ไวท์ไป แล้วนำหัวใจแพะไปให้พระราชินีแทน

3.4 กระจกพิเศษ ลักษณะเป็นชายหน้าขาวรอบอยู่ที่ขอบกระจก แต่จะมีเพียงใบหน้าด้านบนสุด ที่สามารถพูดโต้ตอบกับผู้ที่อยู่ตรงหน้าได้ กระจกนั้นมีความจงรักภักดีต่อพระราชินีอย่างมาก และมาตอบคำถามของพระราชินีทุกอย่างอย่างไม่เคยปิดบัง ไม่ว่าคำถามนั้นจะทำให้พระราชินีพอใจหรือไม่ก็ตาม ในขณะที่เมื่อสโนว์ไวท์ในวัยเด็กลองแอบเข้าไปพูดคุยกับกระจกบ้าง กระจกทุกใบหน้าก็กลับแก้มหัวเราะเยาะให้สโนว์ไวท์กลัว จนรีบวิ่งหนีกลับไป

3.5 พระราชา ชายวัยกลางคน ผมสั้นสีบลอนด์ทอง มีเคราเล็กน้อย เขาเป็นคนรักครอบครัว ขบขัน มีเมตตา ร่าเริง และมีความเป็นผู้นำ ในตอนต้นเรื่อง พระราชาได้อภิษฐานขอให้มียุ๊กที่มีผมสีดำลึบเหมือนปีกกา แก้มแดงต้งสีเลือด และมีผิวขาวดุจหิมะ ซึ่งพระองค์ก็สมหวัง แต่หลังจากที่พระราชินีองค์ก่อนสิ้นพระชนม์ พระราชาจำเป็นต้องแต่งงานใหม่ตามคำสั่งเสียของพระราชินี ด้วยเหตุผลเพราะเธออยากให้สโนว์ไวท์ที่มีแม่คอยดูแลนั่นเอง แต่แล้ว เมื่อพระราชาทราบว่าจากพระราชินีองค์ใหม่ว่า สโนว์ไวท์ถูกสัตว์ร้ายในป่าฆ่าตาย พระราชาจึงเศร้าเสียใจและตรอมใจตายในเวลาต่อมา

3.6 พระราชินีองค์ก่อน ในตอนต้นเรื่อง ขณะที่เธอกำลังนั่งถักผ้าอยู่นั้น เธอก็เฝ้ามองหิมะที่เริ่มตกลงมาอย่างมีความสุข ทันใดนั้น พระราชาก็เข้ามาโอบเธอจากข้างหลัง ทำให้เข้มน้ำมือเธอจนเลือดออก เธอจึงวางนิ้วที่มีเลือดลงบนแก้มหิมะ เมื่อพระราชาเห็นดังนั้นจึงได้อภิษฐานขอให้มียุ๊กแก้มแดงต้งสีเลือด ผมดำต้งปีกกา และมีผิวขาวดุจหิมะ แต่หลังจากที่พระราชินีให้กำเนิดเจ้าหญิงได้ไม่นาน เธอก็ป่วยหนักและได้ตั้งชื่อให้ลูกว่า สโนว์ไวท์ หลังจากนั้นเธอก็สิ้นลมหายใจในเวลาต่อมา

ฉาก (Setting)

1. ปราสาทของพระราชา ลักษณะเป็นปราสาทก่อด้วยอิฐ มีลานกว้างด้านหน้าสำหรับเป็นที่ชุมนุมของชาวเมือง เมื่อมีประกาศจากทางพระราชวัง โดยสามารถแบ่งเป็นฉากย่อยได้ดังนี้

ภาพที่ 207 ฉากปราสาทของพระราชา

1.1 ห้องนอนของพระราชินีและพระราชา เป็นห้องขนาดกว้าง มีเตียงนอนดีเส้าอยู่ติดกับผนังกลางห้อง ในตอนต้นเรื่อง สโนว์ไวท์ในวัยเด็กได้เข้ามาปลุกพระราชาด้วยความนำรำน่าเอ็นดูเพื่อที่จะออกไปเดินป่าล่าสัตว์ แต่ขณะที่พระราชินีแม่เลี้ยงกลับทำเสียงหงุดหงิดรำคาญที่ส่งพ่อลูกคุยกันเสียงดังระหว่างที่เธอกำลังนอน และหลังจากนั้น เมื่อพระราชาตรอมใจ

สิ้นพระชนม์ไปแล้ว เราก็มักจะได้เห็นพระราชินีกำลังแต่งองค์ทรงเครื่อง เลือกซื้อเสื้อผ้าที่พ่อค้า นำเข้ามาขายอย่างมีความสุขโดยเสีนางกำนัลรายล้อมคอยปรนนิบัติอยู่ตลอด

ภาพที่ 208 ฉากห้องนอนของพระราชาและพระราชินี

1.2 ห้องกระจกวิเศษ เป็นห้องที่อยู่ถัดจากห้องนอนของสโนว์ไวท์ ลักษณะเป็นห้อง ขนาดกว้าง มีกระจกทรงรีตั้งอยู่หน้าห้อง รอบๆกระจกเต็มไปด้วยใบหน้าที่สามารถหัวเราะ ได้ตอบกับผู้ที่อยู่หน้ากระจกได้ แต่จะมีเพียงใบหน้าที่อยู่ด้านบนสุดเท่านั้น ที่จะคอยพูดคุย และให้คำปรึกษาแก่พระราชินี นอกจากนี้ ในตอนต้นเรื่อง สโนว์ไวท์ในวัยเด็กยังได้เคย แอบเข้ามาที่นี่ แล้วลองออกคำสั่งกับกระจกเช่นเดียวกับพระราชินี แต่กระจกก็กลับส่งเสียง หัวเราะทำให้เธอกลัวจนต้องรีบวิ่งหนีกลับไป ที่สำคัญ ที่ด้านหลังกระจกบานใหญ่ นั้น เป็นทาง เข้าไปยังห้องเก็บตำราเวทมนตร์และอุปกรณ์ประยูตต่างๆ ซึ่งเราจะได้เห็นฉากนี้ในตอนที่ราชินี เข้ามาทำแอปเปิ้ลอบยาพิษนั่นเอง

ภาพที่ 209 ฉากห้องกระจกวิเศษ และห้องเก็บตำราเวทมนตร์

1.3 ห้องนอนของสโนว์ไวท์ เป็นห้องขนาดกว้าง เต็มไปด้วยของเล่นเด็กสีสันสดใส ในตอนต้นเรื่อง เราจะได้เห็นภาพความรักความผูกพันระหว่างสโนว์ไวท์กับพระราชาที่กำลังเล่นวิ่ง ไล่จับกันอย่างสนุกสนานและอบอุ่น แต่แล้วพระราชินีแม่เลี้ยงก็กลับเข้ามาขัดจังหวะพร้อม กับบอกให้พระราชาส่งสโนว์ไวท์เข้านอนได้แล้ว

ภาพที่ 210 ฉากห้องนอนของสโนว์ไวท์

1.4 ห้องนอนของพระราชินีองค์ก่อน ลักษณะเป็นห้องยาว มีเตียงนอนอยู่ตรงทางเข้าห้อง ตอนต้นเรื่อง พระราชาและพระราชินีได้หย่าร้างกันอย่างน่าวิพากษ์ท่ามกลางบรรดานางกำนัลมากมาย กระทั่งพระราชินีถูกเข็มนิ้วจมนเลือดออก พระราชาจึงได้อธิษฐานขอให้ผีลูก... แต่หลังจากที่พระราชินีให้กำเนิดสโนว์ไวท์ได้ไม่นาน เธอก็สิ้นลมหายใจทันทีหลังจากที่ตั้งชื่อให้ลูกว่า สโนว์ไวท์

ภาพที่ 211 ฉากห้องนอนของพระราชินีองค์ก่อน

2. ในป่า ลักษณะเป็นป่าโปร่ง มีสัตว์ป่าทั้งขนาดเล็กและใหญ่อาศัยอยู่มากมาย สโนว์ไวท์ถูกนายพรานพาแยกออกมาตามลำพังในตอนต้นเรื่อง ระหว่างที่พวกเขาออกมาล่าสัตว์กับพระราชา แต่นายพรานกลับอาสาจะดูแลเจ้าหญิงตลอดการเดินทาง แล้วเขาก็พา สโนว์ไวท์ออกมาเดินรั้งทำขบวณ ก่อนที่จะพาแยกออกไปลอบสังหาร แต่ด้วยความเมตตาของนายพราน เขาก็ได้ปล่อยสโนว์ไวท์ที่ไปแล้วนำหัวใจแพะไปส่งให้ราชินีแทน ส่วนสโนว์ไวท์ก็ระหกระเหินจนกระทั่งไปเจอบ้านของคนแคระในเวลาต่อมา

ภาพที่ 212 ฉากในป่า ตอนต้นเรื่อง

ส่วนในตอนจบเรื่องและตอนท้ายเรื่องนั้น ฉากป่าแห่งนี้ก็ยังเป็นสถานที่สำคัญที่ทำให้เจ้าชายและสโนว์ไวท์ได้มาเจอกัน จนเกิดอุบัติเหตุระหว่างทางที่เจ้าชายพาส่งสโนว์ไวท์กลับไปยังเมืองของตน ส่งผลให้สโนว์ไวท์ฟื้นขึ้นระหว่างทาง และได้ลงเอยกับเจ้าชายในที่สุด

ภาพที่ 213 ฉากในป่า ตอนท้ายเรื่อง

3. **บ้านคนแคระ** ลักษณะเป็นกระท่อมไม้ขนาดใหญ่ ตั้งอยู่กลางป่า ภายในมีโต๊ะอาหาร เตาทาคร่ำ และมีเตียงนอนซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของคนแคระแต่ละคน ในช่วงกลางเรื่อง สโนว์ไวท์ได้หนีมาพบที่นี่เข้า ด้วยความหิวโหยและเหนื่อยล้า เธอจึงแอบกินอาหารของคนแคระจนหมดและเผลอหลับไปบนเตียงของ ลิตเติ้ล ที่มีขนาดพอดีกับตัวเธอ และตั้งแต่นั้นมา เธอจึงอาศัยอยู่กับคนแคระจนกระทั่งโตสู่วัยสาว และยังคงถูกพระราชินีปลอมตัวมาหาเธอถึง 3 ครั้ง เพื่อที่จะเอาชีวิตรของเธอในใจได้

ภาพที่ 214 ฉากบ้านของคนแคระ

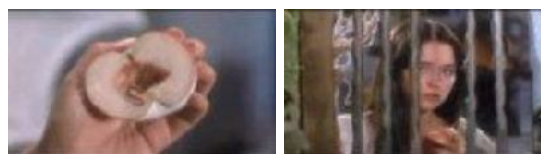
4. **ปราสาทของเจ้าชาย** ลักษณะเป็นปราสาทที่คดๆคิงๆ คยู่ไกลคดๆไปจากเมืองของ สโนว์ไวท์ ในตอนท้ายเรื่อง หลังจากที่สโนว์ไวท์พ้นขั้นระหว่างทางการเดินทางแล้วนั้น เจ้าชาย จึงได้พาสโนว์ไวท์กลับมายังเมืองของตนเพื่อเข้าพิธีแต่งงาน แต่ระหว่างที่ทำพิธี ราชินีแม่เลี้ยง ก็ได้ไปปรากฏตัวขึ้นในสภาพหญิงชราที่ร่างกายทรุดโทรมลงมาก เธอมาเข้ามาเพื่อให้ได้เห็นใบหน้า ของเจ้าสาวอย่างชัดๆ แล้วเธอก็พบว่า เจ้าสาวผู้นี้คือ เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ลูกเลี้ยงที่เธอติดตาม เอาชีวิตรมาตลอด นั่นจึงทำให้อึ้งไปชั่วขณะแล้วรีบเดินกลับออกไป แล้วร่างกายของเธอก็ สลายหายไปกลายเป็นฝุ่นผงอยู่ที่หน้าปราสาทแห่งนี้

ภาพที่ 215 ฉากปราสาทของเจ้าชาย

สัญลักษณ์ (Symbol)

1. แอปเปิ้ลส่วนที่มีหนอน

ภาพที่ 216 แอปเปิ้ลส่วนที่มีหนอน

สื่อความหมายถึง ความงามตามธรรมชาติ คล้ายกับการที่เราเลือกซื้อผ้าที่ไม่มีรูแห่ง เหนาะนั้นแสดงให้ เห็นว่า ผักนั้นปลอดสารพิษ แผลงจึงสามารถมาแกะกินได้ เช่นเดียวกันกับ แอปเปิ้ลส่วนนี้ ที่พระราชินีตั้งใจทำขึ้นให้แอปเปิ้ลส่วนนี้มีหนอน ขณะที่อีกส่วนหนึ่งมีสีส้มสดสวย น่ารักประทาน ไม่มีรอยแมลงทะเล แต่กลับอาบไว้ด้วยยาพิษ ซึ่งเดิมที พระราชินีได้ส่งแอปเปิ้ล ส่วนที่ไร้ยาพิษให้ แต่สโนว์ไวท์เห็นว่ามันสวยเกินไปจนดูผิดธรรมชาติ พระราชินีจึงได้ส่งส่วนที่มีหนอนให้โดยแสร้งว่าเธอไม่เห็นหนอน เพื่อให้สโนว์ไวท์เห็นว่า แอปเปิ้ลนี้ไม่มียาพิษ เพราะแม้แต่ หนอนก็ยังแกะกินได้อย่างอร่อย ซึ่งทุกอย่างก็เข้าไปตามแผนของราชินี เพราะเมื่อสโนว์ไวท์ เห็นหนอนเธอก็ตกใจ จึงส่งแอปเปิ้ลคืนให้ราชินี แล้วรับส่วนที่อาบยาพิษมาอีกครั้ง จากนั้น พระราชินีก็หยิบหนอนออก แล้วกินแอปเปิ้ลส่วนนั้นให้ดู สโนว์ไวท์จึงได้กินส่วนของตนบ้าง ด้วยความวิحوโยย แต่แล้วเธอก็ล้มลงหมดลมหายใจไป

2. กระจกวิเศษค้อยๆร้าย เลือดฟ้าของพระราชินีค้อยขาดหลุดที่ละชิ้น

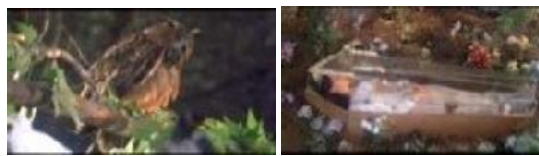

ภาพที่ 217 กระจกวิเศษแตกกระจาย และร่างของพระราชินีก็สลายกลายเป็นฝุ่นละออง

สื่อความหมายถึง วิญญาณร้าย กล่าวคือ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเมื่อพระราชินีได้รับ จดหมายเชิญให้ไปร่วมงานแต่งงานของเจ้าชายและเจ้าหญิง โดยที่ในบัตรเชิญได้เขียนบรรยาย เจ้าหญิงว่า เป็นเจ้าหญิงผู้ทรงงามที่สุด เพียงเท่านั้น พระราชินีก็ไม่สบอกรรมณ์อย่างมาก จึงได้ไปถามกระจกวิเศษเช่นเคย ว่าใครคือผู้ทำงานที่สุดในปฐพี กระจกวิเศษจึงตอบว่า พระนาง เคยเป็นผู้ที่สวยที่สุด แต่ตอนนี้ เจ้าหญิงที่กำลังเป็นเจ้าสาวนั้น งามมากยิ่งขึ้นกว่าพระนาง... พระราชินีได้ฟังดังนั้นก็เกิดรับไม่ได้ จึงหยิบแก้วปาใส่กระจกวิเศษจนมันร่อนอย่างโหยหวน แล้วกระจกก็เริ่มแตกกระจาย จากนั้นราชินีจึงรีบหันหลังเดินออกไปร่วมงานแต่งงาน แต่แล้วเลือดฟ้า ของพระนางก็เริ่มขาดหลุดออกมาทีละชิ้น แต่พระนางก็ยังรีบขึ้นรถม้ามุ่งหน้าไปยังปราสาท ของเจ้าชายทันที จนกระทั่งเมื่อมาถึงปราสาท สภาพของพระราชินีก็กลับกลายเป็นหญิงชรา หลังค่อม มมหงอขาว ผิวพรรณเหี่ยวแห้ง เลือดฟ้าขาดหลุดลุ่ย ในขณะที่อีกด้านหนึ่ง กระจก วิเศษก็ค้อยๆแตกกว้างมากขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดมันก็ระเบิดและแตกกระจายเป็นผงเวลาเดียว

กับที่พระราชินีเดินกลับออกมาจากพิธีแต่งงานพอดี ทำให้ร่างของพระราชินีระเบิดสลายไปกลายเป็นฝุ่นผงพร้อมกับกระจกวิเศษที่พังทลายไป นั่นก็เพราะ ความมั่งคั่งของพระราชินีนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่กลับต้องพึ่งพาไสยศาสตร์มนตร์ดำอยู่เสมอ ทำให้จิตวิญญาณส่วนหนึ่งของพระราชินีเชื่อมโยงอยู่กับกระจกวิเศษ ซึ่งจากเหตุการณ์ก็สามารถทำให้เราเห็นสังกรรมชีวิตได้ว่า สุดท้ายแล้ว ทุกชีวิตก็ต้องจบลงที่ความตาย เหลือเพียงแค่ถ้ากระดุกเท่านั้น

3. นกฮูก

ภาพที่ 218 สัญลักษณ์ของนกฮูก

สื่อความหมายถึง **ผู้พิทักษ์/การเฝ้าระวัง** เห็นได้จากภาพที่คนแคระทั้งเจ็ดตัดสินใจนำร่างของสโนว์ไวท์ในถังแก้วไปเก็บไว้ในป่า แล้วให้นกฮูกคอยดูแลร่างของสโนว์ไวท์แทนพวกเขา เนื่องจากสัญลักษณ์ทางความรู้สึก (Spirit Symbol) ของนกฮูกนั้น แสดงออกถึงสติปัญญาอันเฉียบแหลม การเฝ้าระวัง การเอาใจใส่ และการมองเห็นความจริง เป็นต้น¹

มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่อง **Snow White ปี ค.ศ.1987** มีวิธีการเล่าเรื่อง 2 แบบคือ แบบแรก การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (The Objective) เป็นกรเล่าเรื่องโดยปราศจากอคติของผู้เล่า โดยจะให้ผู้ชมตัดสินใจเหตุการณ์เองว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร

ส่วนมุมมองการเล่าเรื่องอีกแบบหนึ่งก็คือ **การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator)** ซึ่งในที่นี้ก็คือ คนแคระคนหนึ่งที่ได้เริ่มเล่าเรื่องราวของเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ให้เจ้าชายฟังตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง หลังจากนั้น เราจะได้ยินเสียงคนแคระเล่าเรื่องอยู่เป็นระยะๆ จนกระทั่งถึงตอนจบเรื่อง

¹ ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://a101.com/ov/spr-meaning-symbols-and-how/>

2. ภาพยนตร์เรื่อง Snow White (1992)

ภาพยนตร์ร่วมทุนสร้างโดย 4 ประเทศ ได้แก่ เช็ก เยอรมัน อิตาลี และสเปน ซึ่งสร้างจากเทพนิยายจำนวนของพี่น้องตระกูลกริมม์

เนื้อเรื่อง

เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ (Snow White) อาศัยอยู่กับพระราชินีและพระราชินี ผู้เป็นแม่เลี้ยงตั้งแต่เด็กถึงแก่แก่ เนื่องจากพระราชินีคงคักคนสิ้นพระชนม์ตั้งแต่สโนว์ไวท์อายุได้ 2 ขวบ วันหนึ่ง พระราชินีได้เอาอุบายให้พระราชินีออกไปทำสงคราม และให้สโนว์ไวท์ออกเที่ยวเล่นในป่าก็เข้าหลงมากมาย จากนั้นก็เข้ายึดบัลลังก์กษัตริย์ทันที อีกด้านหนึ่งของเมือง คนแคระทั้ง 8 คนอาศัยอยู่ในบ้านไม้หลังใหญ่ พวกเขาได้ประดิษฐ์อุปกรณ์อำนวยความสะดวกมากมายไว้ใช้ในชีวิตประจำวัน และระหว่างนั้น พวกเขาก็ได้โรดักขลุ่ยแก้ววิเศษขึ้น แล้วมลายหายให้คนแคระคนหนึ่งปลอมตัวเป็นอัศวินดำ (Black Knight) นำมามอบให้พระราชินี เพื่อที่ลูกแก้ววิเศษนี้จะช่วยบอกความจริงทุกอย่างให้พระราชินีได้รับรู้ แต่แล้วกลับเป็นพระราชินีที่ดำรงตำแหน่งกษัตริย์อยู่ในขณะนั้น อัศวินดำจึงจำเป็นต้องอยู่รับใช้พระราชินีตั้งแต่นั้นมา โดยได้นำลูกแก้วไปติดตั้งไว้บนกระจกวิเศษ และคอยดูแลสภาพการจ้างงานให้คนแคระ จนทำให้เขาตกหลุมรักพระราชินีโดยไม่รู้ตัว หลังจากที่พระราชินีถามกระจกวิเศษครั้งที่ 2 ว่าใครงามที่สุดในปฐพี กระจกวิเศษตอบว่าพระราชินีทำนั่นคือผู้ที่งามที่สุด แต่ครั้งนี้กระจกวิเศษกลับพูดต่อไปว่า สโนว์ไวท์ที่นั่นงามล้ำกว่าพระราชินีร้อยเท่าพันเท่า นั่นจึงทำให้พระราชินีตัดสินใจออกคำสั่งให้อัศวินดำพาตัวสโนว์ไวท์ไปป่า แล้วนำหัวใจของเธอกลับมาหานาง

อัศวินดำหรือคนแคระคนที่ 8 ได้แอบใส่ยานอนหลับลงในหม้อชุปของจำอวด (jester) ประจำวัง ผู้ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของสโนว์ไวท์ ในขณะที่เขากำลังสอนสโนว์ไวท์ทำแพนเค้ก หลังจากจำอวดหนุ่มเมดลันชุปจนหลับไป อัศวินดำลักพาตัวสโนว์ไวท์เข้าไปในป่า แต่ด้วยจิตใจอันดีงาม เขาจึงได้ปล่อยตัวเธอไป แล้วแล่นเรือและคว้าหัวใจของหมาป่าไปส่งให้พระราชินีแทน ส่วนจำอวดหนุ่มเมื่อตื่นมาก็กลับถูกทหารตามล่าในความมืดขอหาลักพาตัวเจ้าหญิง เขาจึงต้องหนีเอาชีวิตรอดและแอบกลับเข้าวังมาอีกครั้ง ระหว่างนั้น สโนว์ไวท์ได้หนีไปเจอบ้านของคนแคระ เธอจึงแอบเข้าไปทำแพนเค้กกิน แล้วเผผลกลับไปบนเตียงนอนที่ทำจากน้ำ เมื่อเธอตื่นขึ้นเหล่าคนแคระจึงได้ให้เธออาศัยอยู่ที่นั่นด้วย หัวหน้คนแคระได้เล่าเรื่องของพระราชินีคงคักคนให้สโนว์ไวท์ฟัง ทั้งยังสอนประติษฐ์สิ่งของต่างๆอีกด้วย ต่อมา พระราชินีได้ถามกระจกวิเศษอีกครั้งว่า ใครงามที่สุดในปฐพี กระจกตอบว่าเป็นพระราชินี แต่แล้วก็ยังคงพูดต่อว่า สโนว์ไวท์ที่นั่นงามล้ำกว่าพระราชินี ทำให้พระนางโกรธมากจึงได้ปลอมตัวเป็นหญิงชราไปขายผ้าให้สโนว์ไวท์ เธอหลอกสโนว์ไวท์ให้ลองสวมผ้าคาดเอว จากนั้นเธอก็ตั้งเชือกด้านหลังกอย่างแรงจนสโนว์ไวท์

สลบไป พระราชินีดีใจมากเพราะคิดว่าสโนว์ไวท์ตายแล้ว จึงกลับปราสาทมาอย่างร่าเริง แต่เมื่อคนแคระกลับบ้านมาแตงนำพาคนแคระออก สโนว์ไวท์ก็ฟื้นขึ้นอีกครั้ง ทางด้านจำอวดหนุ่มด้วยความวิหิงหิงจึงได้แอบเข้าไปกินข้าวในลำหุญจนแอบไปเห็น อัศวินดำเดินผ่านเข้ามาด้วยท่าทางไม่คล่องแคล่ว เขาจึงตามอัศวินดำมาจนได้เห็นเหตุการณ์ที่ พระราชินียืนคุยกับอัศวิน เรื่องที่ระจกวิเศษเคยโกหกเธอ เพราะอัศวินดำยังไม่ได้ฆ่าสโนว์ไวท์ และเธอก็เห็นว่าอัศวินไซลานกระจกไม่ให้พูดความจริง แต่ครั้งนี้พระราชินีขอให้อัศวินทำให้กระจกพูดความจริงอีกครั้ง แต่เมื่อเธอได้ฟังอีกครั้งจึงได้รู้ว่าสโนว์ไวท์ยังคงมีชีวิตอยู่ เธอจึงเป็นลมล้มทับไป อัศวินจึงได้อุ้มพระราชินีไปนอนบนเตียง จากนั้นเขาก็กลับมาห้องแล้วหยอดน้ำมันลงที่ข้อต่อหัวเข่าของเกราะที่เขาสวมอยู่ จำอวดหนุ่มจึงตามเข้ามาตามถึงตัวตนของเขา และถามหาสโนว์ไวท์ แต่เมื่ออัศวินไม่ยอมตอบ กลับบอกแต่เพียงว่าสโนว์ไวท์อยู่ในที่ที่ปลอดภัย จำอวดจึงได้เก็บน้ำมันหยอดข้อต่อของอัศวินดำไป

เมื่อพระราชินีฟื้นขึ้น เธอคิดแผนการกำจัดสโนว์ไวท์อีกครั้ง โดยการปลอมตัวเป็นชายหนุ่มมีเครา แล้วแอบดูดยาพิษเก็บไว้ที่หัวแหวนของเธอ จากนั้นเธอไปหาสโนว์ไวท์ที่บ้านคนแคระ ทำที่เป็นการขอเข้าไปชมบ้าน ขวนพุดคุยจนเพลิน แล้วจึงหยิบแอปเปิ้ลออกมาผลหนึ่ง เธอผ่าครึ่ง แอปเปิ้ลแล้วทิ้งหัวแหวนเข้าไปในแอปเปิ้ลซีกหนึ่ง ขณะที่สโนว์ไวท์กำลังเพลิดเพลิน จากนั้นเธอก็กินแอปเปิ้ลอีกซีกหนึ่งอย่างเอร็ดอร่อย ก่อนที่จะส่งอีกซีกที่อาบยาพิษไว้ให้สโนว์ไวท์ และเมื่อสโนว์ไวท์กัดแอปเปิ้ลได้เพียงคำเดียว เธอก็ล้มลงสิ้นใจทันที ทางด้านคนแคระ เมื่อกลับมาพบร่างสโนว์ไวท์หมดลมหายใจก็เศร้าเสียใจอย่างมากจึงได้นำร่างของเธอใส่ในโลงแก้ว ระหว่างนั้น อัศวินดำก็กลับพบอยู่ในเกราะที่ใกล้จะพังไม่ได้ จึงได้เปิดเผยตัวจริงให้จำอวดหนุ่มได้รู้ ทั้งยังบอกอีกว่า เขารู้ตัวตนที่แท้จริงของจำอวดว่าเป็นเจ้าชายที่ปลอมตัวมาจากอีกเมืองหนึ่ง หลังจากนั้นทั้งสองก็ได้ออกเดินทางไปช่วยสโนว์ไวท์ด้วยกัน แต่ระหว่างทาง อัศวินดำกลับถูกดินถล่มทับตาย จำอวดหนุ่ม หรือเจ้าชาย จึงออกเดินทางต่อเพียงลำพัง แต่เมื่อมาถึงบ้านคนแคระ เขาก็กลับพบร่างของสโนว์ไวท์นอนอยู่ในโลงแก้ว จำอวดหนุ่มจึงเปิดฝาโลงออกเพื่อจะรำลึกเธอเป็นครั้งสุดท้าย แต่แล้วเมื่อเขาขยาดตัวเธอขึ้น ขึ้นแอปเปิ้ลที่ติดคออยู่ก็กลับหลุดออกมา แล้วสโนว์ไวท์ก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง หลังจากนั้น สโนว์ไวท์กับเจ้าชายจำอวดก็ได้แต่งงานกัน พร้อมกับพระราชินีก็ได้ถูกปล่อยตัวจากที่คุมขัง ส่วนพระราชินีก็กลับมาตายเป็นคนเดียวยหลังจากที่ได้รู้ความจริงจากกระจกวิเศษว่า สโนว์ไวท์ยังมีชีวิตอยู่ เธอจึงถูกนำศพไปฝังที่ป่าช้า

โครงเรื่อง (Plot)

1. การเริ่มเรื่อง (Exposition)

สโนว์ไวท์เติบโตมาในปราสาท เธออยู่กับพระราชินี ผู้เป็นพระบิดา และพระราชินีแม่เลี้ยงของเธอ โดยมีจำพวกคนหุ้มประจักษ์เป็นเพื่อนสนิท ซึ่งแท้จริงแล้ว จำพวกคนหุ้มคนนี้ก็คือเจ้าชายจากต่างเมืองที่ปลอมตัวเข้ามาอยู่ในเมือง

2. การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

วันหนึ่ง พระราชินีได้ออกอุบายให้พระราชินีออกไปทำสงคราม จากนั้นเธอก็นำกำลังทหารเข้ายึดครองบัลลังก์กษัตริย์ อีกมุนหนึ่ง เหล่าคนแคะนั้กับประติษฐ์ได้มอบหมายให้คนแคะคนหนึ่งปลอมตัวเป็นอัศวินดำ นำลูกแก้ววิเศษที่บอกแต่ความจริงมาบอกให้เป็นของขวัญ วันหนึ่งหลังจากที่กระจกวิเศษบอกว่า สโนว์ไวท์งามกว่าพระราชินี พระนางจึงสั่งให้อัศวินดำพาสโนว์ไวท์ไปฆ่าในป่า แต่อัศวินกลับปล่อยสโนว์ไวท์ไป ต่อมาพระราชินีจึงได้ปลอมตัวเป็นหญิงชราขายผ้า ทำที่เป็นผู้ขายรดเฮอร์ให้สโนว์ไวท์ แต่เธอ กลับผูกใจแน่นมากเพื่อให้สโนว์ไวท์หายใจไม่ออกล้มลงสลบไป พระราชินีคิดว่าสโนว์ไวท์ตายแล้วจึงกลับปราสาทด้วยความดีใจ แต่เมื่อคนแคะปลดเชือกออก สโนว์ไวท์ก็กลับฟื้นขึ้นอีกครั้ง ภายหลัง พระราชินีจึงได้ปลอมตัวมาเป็นชายหนุ่มไว้ครา นำแอปเปิ้ลอาบยาพิษมาให้สโนว์ไวท์กิน โดยทำที่เป็นว่า เธอกินชิ้นหนึ่งและตัดแบ่งให้สโนว์ไวท์อีกชิ้นหนึ่ง จากนั้นเธอก็ทิ้งหัวเหวนที่มียาพิษเข้าไปในแอปเปิ้ลส่วนที่จะให้สโนว์ไวท์

3. ชั้นภาวะวิกฤต (Climax)

สโนว์ไวท์สิ้นลมหายใจหลังจากกินแอปเปิ้ลอาบยาพิษ คนแคะจึงได้นำร่างไปใส่ไว้ในโลงแก้ว ภายหลัง จำพวกคนหุ้มได้รับความช่วยเหลือจากอัศวินดำจนตามมาถึงบ้านคนแคะ แต่ก็กลับพบว่าสโนว์ไวท์ตายแล้ว เขาก็เปิดฝาโลงออกเพื่อจะรู้ว่าเธอครั้งสุดท้าย

4. ชั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

เมื่อจำพวกคนหุ้มตัดสโนว์ไวท์ขึ้น ขึ้นแอปเปิ้ลก็กลับหลุดออกมาจากคอ ทำให้เธอรอดตายอีกครั้ง

5. การยุติเรื่องราว (Ending)

พระราชินีกลายเป็นคนเสียสติเมื่อได้รู้ความจริงจากกระจกวิเศษว่าสโนว์ไวท์ยังไม่ตาย ส่วนอัศวินดำก็ถูกดินถล่มทับตายในระหว่างที่พาจำพวกคนหุ้มมายังบ้านคนแคะ ภายหลัง พระราชินีได้รับการปล่อยตัวจากที่คุมขังของพระราชินี ส่วนสโนว์ไวท์และจำพวกคนหุ้ม หรือเจ้าชายจากต่างเมืองก็ได้เดินทางมาเชิญคนแคะนั้กับประติษฐ์ทั้งเจ็ด ไปร่วมงานแต่งงานของพวกเขา

แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1992 เป็นภาพยนตร์ที่สร้างโดยอิงเค้าโครงบางส่วนจากเทพนิยายของพี่น้องตระกูลกริมม์ เล่าเรื่องราวความรักของเจ้าหญิงสโนว์ไวท์กับเจ้าอาวตหนุ่มเพื่อนสนิทของเธอ ผู้ที่ทำให้เธอมีความสุขทุกครั้งที่ได้อยู่ด้วย ซึ่งโดยรวมแล้ว แก่นคิดที่เห็นได้ชัดที่สุดก็คือ **การยอมรับความจริง** ดังจะเห็นได้จาก คำนิยามของกระจกวิเศษที่คนแคระมักย้ำเสมอว่านี่คือ 'ความจริง' (The Truth) เราได้นำความจริงมามอบเป็นของขวัญให้ท่าน นอกจากนี้คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของกระจกวิเศษก็คือ เขาไม่เคยโกหกต่อผู้ที่ต้องการรู้ความจริง

ความขัดแย้ง (Conflict)

ก. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

1. ความขัดแย้งระหว่าง สโนว์ไวท์ กับ พระราชินี (แม่เลี้ยง)

ตั้งแต่พระราชินียึดบัลลังก์สมบัติของพระราชบิดา กระจกวิเศษมา กระจกวิเศษได้รู้และสั่งให้ควบคุมกระจกวิเศษมา เธอก็เฝ้าถามกระจกทุกวันว่าใครสวยที่สุดในรัฐปี จนเมื่อวันหนึ่ง กระจกตอบว่าพระราชินียังคงสวย แต่สโนว์ไวท์นั้นสวยกว่าร้อยเท่าพันเท่า นี่จึงเป็นเหตุให้พระราชินีอิจฉาสโนว์ไวท์และหาทางกำจัดเธอด้วยวิธีการต่างๆ เริ่มจากการที่เธอสั่งให้อศวินดำพาตัวสโนว์ไวท์ไปฆ่าในป่า แต่เมื่อเธอรู้ว่าอศวินปล่อยตัวสโนว์ไวท์ไป เธอจึงปลอมตัวเป็นหญิงชรามาขายผ้ารดเนื้อแล้วเธอก็ทำที่เป็นล่องผ้าให้สโนว์ไวท์ แต่กลับรัดแน่นจนสโนว์ไวท์หายใจไม่ออกล้มลงสลบไป แต่เธอก็ยังไม่ตาย จนท้ายสุด พระราชินีจึงปลอมตัวเป็นชายหนุ่มมีเครา นำแอปเปิ้ลอาบยาพิษมาให้สโนว์ไวท์กิน และครั้งนี้เธอก็ทำสำเร็จ

2. ความขัดแย้งระหว่าง พระราชินี กับ พระราชา

ในตอนต้นเรื่อง พระราชินีอิจฉาอุปนิสัยของพระราชาไปทำสงครามต่างเมือง แต่แท้จริงแล้ว เธอกลับหลอกให้พระราชาออกไปยังดินแดนอันไกลโพ้นโดยมีทหารของเธอคุมตัวไว้ จากนั้นเธอก็นำกำลังเข้ายึดบัลลังก์สมบัติและปกครองเมืองแต่เพียงผู้เดียว จนกระทั่งในตอนจบเรื่องเมื่อพระราชินีกลายเป็นคนเสียดสี และเรื่องราวต่างๆ ได้คลี่คลายลงแล้ว พระราชาจึงได้รับการช่วยเหลือให้กลับมาครองบัลลังก์อีกครั้ง

3. ความขัดแย้งระหว่าง พระราชินี กับ อศวินดำ

แม้ว่าอศวินดำ หรือคนแคระคนที่ 8 จะแอบตกหลุมรักพระราชินี แต่ด้วยจิตใจอันดีงามของเขา จึงทำให้เขาตัดสินใจขัดคำสั่งพระราชินี โดยการปล่อยตัวสโนว์ไวท์ให้หนีเข้าไป ส่วนเขาก็แกล้งเนื้อและคว่ำหัวใจหมูป่าไปส่งให้พระราชินีแทน หลังจากนั้น เขาก็ต้องคอยไขลานระบบควบคุมกระจก เพื่อให้กระจกพูดเพียงประโยคที่ว่า พระราชินีเท่านั้นคือผู้ที่สวยงามที่สุดในปฐพี และระวังไม่ให้ประโยคถัดมาดังขึ้นว่า แต่สโนว์ไวท์นั้นสวยกว่าร้อยเท่าพันเท่า

ข. ความขัดแย้งภายในจิตใจ

1. **สโนว์ไวท์** เธอต้องสูญเสียแม่ตั้งแต่อายุเพียง 2 ขวบ และถึงแม้ว่า จะมีพระราชินีองค์ใหม่ แต่เธอก็ไม่เคยยอมรับนางเป็นแม่เลี้ยงแต่อย่างใด และทุกครั้งที่สโนว์ไวท์ที่ไม่สบายใจ เธอก็ได้จำอวดหนุ่มคอยเป็นเพื่อนรับฟังเธอเสมอ ทั้งยังสทนให้เธอเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวมากมาย ดังนั้น สโนว์ไวท์จึงมีความสุขทุกครั้งที่ได้อยู่กับจำอวดหนุ่ม

2. **พระราชินี** เธอมีความปรารถนาเพียง 2 สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ อำนาจและความงามอันเป็นที่หนึ่ง ดังนั้นเธอจึงทำทุกวิถีทางเพื่อให้ได้ครองอำนาจเพียงผู้เดียว และเป็นผู้มีความงามแต่เพียงผู้เดียวด้วยเช่นกัน

3. **จำอวดหนุ่ม** ตลอดเวลาที่เขาอยู่ในเมือง เขาได้รับมอบหมายจากพระราชินีให้ดูแลเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ในช่วงที่พระองค์ไม่อยู่ และยิ่งนานวัน ความสวยน่ารักและความร่ำรวยของสโนว์ไวท์ จึงทำให้จำอวดหนุ่มตกหลุมรักเธอเข้าโดยไม่รู้ตัว และหลังจากที่สโนว์ไวท์ถูกลักพาตัวจับตัวไป จำอวดหนุ่มก็เฝ้าตามหาเธออยู่ทุกวันและทุกวิถีทาง จนกระทั่งได้พบเธอในที่สุด

4. **อัศวินดำ** โดยส่วนลึกแล้ว เขามีจิตใจที่ดีงามและรักความถูกต้อง แต่เขาก็กลับตกหลุมรักพระราชินีโดยไม่รู้ตัว ดังนั้นในตอนต้นเรื่อง เขาจึงยอมทำตามคำสั่งของพระราชินีที่ให้พาสโนว์ไวท์เข้าไปฆ่าในป่า แต่แล้วอัศวินดำก็กลับตัดสินใจทรยศหักหลังพระราชินี แล้วปล่อยตัวสโนว์ไวท์ไป

ตัวละคร (Character)

1. ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ (Princess Snow White)

ภาพที่ 219 ตัวละครเอกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1992

ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ เป็นตัวละครมิติเดียว หรือแบบตายตัว (Flat character) และเป็นตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ดังจะเห็นได้จาก บุคลิกลักษณะของตัวละครที่แสดงออกให้ผู้ชมเห็นเพียงด้านเดียว นั่นคือ ความเป็นกุลสตรี สดใสร่าเริงตามวัย ใฝ่รู้ และกลับช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ มักได้รับความช่วยเหลือจากคนรอบข้างอยู่เสมอ ทำให้ตัวละครกลายเป็นหญิงสาวอ่อนแอ ต้องการการปกป้องจากผู้อื่น

อยู่เสมอ ดังนั้นสโนว์ไวท์จึงต้องตกเป็นผู้เคราะห์ร้ายจากการกระทำของพระราชินี ด้วยเหตุเพียงเพราะพระราชินีมีจิตอาชญาในควมมั่งงามและความสวยของสโนว์ไวท์

สโนว์ไวท์ เป็นเด็กหญิงวัยแรกเริ่ม มีผิวขาว ผอมตรงยาวสีดำ หน้าตาน่ารัก รูปร่างดี เธอเป็น คนร่าเริงแจ่มใส อ่อนโยน ใฝ่รู้ รักสนุก ใจดี มีเมตตา แต่ชุกชนตามวัย ในตอนต้นเรื่อง หลังจากที่พระราชินียึดครองบัลลังก์ก็ชั่วร้ายแล้ว เธอก็อนุญาตให้สโนว์ไวท์ออกไปเที่ยวเล่นในป่า โดยให้จำอวดหนุ่มคอยจับตาดูความเป็นไปของสโนว์ไวท์อยู่ตลอด แต่แล้วจำอวดหนุ่มก็กลับตกหลุมรักสโนว์ไวท์โดยไม่รู้ตัว และเริ่มสนิทสนมกันมากขึ้นจนกลายเป็นความรัก หลังจากนั้นเมื่ออสูรดำตัดสินใจปล่อยตัวเธอเข้าป่า เธอจึงจำต้องหนีอาศัยชีวิตรอดอยู่ในป่า จนกระทั่งไปเจอบ้านคนแคระ เธอจึงได้เรียนรู้การใช้ชีวิตแบบพึ่งพาตัวเอง ประดิษฐ์สิ่งของใช้เอง และได้รับรู้เรื่องราวของพระราชินีองค์ก่อน ผู้เป็นพระมารดาของเธอ จากหัวหน้าคนแคระ ผู้ซึ่งคอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาเธอมาตลอด

การสร้างตัวละคร ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (Characterization through external action) เห็นได้จาก บุคลิกลักษณะของสโนว์ไวท์ที่ร่าเริงและร่าสุก ดังนั้น เธอจึงมักแสดงออกผ่านการร้องรำทำเพลง หรือการละเล่นต่างๆที่จำอวดสอนเธอในตอนต้นเรื่อง เช่น หลังจากที่พระราชินีไม่อยู่ สโนว์ไวท์ก็ร้องรำทำเพลงและเต้นรำกับข้าหลวงอย่างสนุกสนาน ทั้งยังเล่นขี้นหลังจำอวดหนุ่มอย่างไม่สนใจสายตาใคร ต่อมาเมื่อเธอมีโอกาสได้เรียนรู้การประดิษฐ์สิ่งของจากคนแคระ เธอก็ช่วยเหลือและลงมือทำตามอย่างไม่เคยละเลิก และในเวลาไม่นาน เธอก็สามารถปรับตัวใช้ชีวิตอยู่กับคนแคระได้เหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน

ภาพที่ 220 การสร้างตัวละครเอกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1937

นอกจากนี้ ตัวละครเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการเลือกชื่อ (Characterization through choice of name) เห็นได้จากบทสนทนาระหว่างสโนว์ไวท์กับหัวหน้าคนแคระ มีคสโนว์ไวท์ขอให้คนแคระช่วยเล่าเรื่องราวของแม่จางเกล้าให้ฟัง คนแคระจึงเล่า ถึงชีวิตในวัยสาวของพระราชินีที่มีบุคลิกสดใส ร่าเริง เช่นเดียวกับสโนว์ไวท์ และก่อนพระนาง จะตั้งครรภ์ ก็ได้อธิษฐานขอให้ลูกมีผมดำดั่งปีศาจ ริมฝีปากแดงดั่งสีเลือด และมีผิวขาวดุจหิมะ จึงเป็นที่มาของชื่อสโนว์ไวท์

2. ตัวละครร้าย พระราชินี (Queen)

ภาพที่ 221 ตัวละครร้ายพระราชินี ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1992

ตัวละครร้าย พระราชินี เป็นตัวละครมิติเดียว หรือแบบตายตัว (Flat character) และเป็นตัวละครผู้กระทำ (Active character) ต่อสโนว์ไวท์ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ดังจะเห็นได้จาก บุคลิกลักษณะของตัวละครที่แสดงออกให้เราเห็นเพียงแค่ด้านที่ร้ายกาจ อิจฉาริษยา และความเอาแต่ใจตัวเอง แม้จะมีนักบวชในเมืองคอยเตือนการกระทำของเธออยู่เสมอ แต่เธอก็เคยสนใจฟัง จนท้ายที่สุด ผลกรรมก็กลับมาตกที่เธอ ทำให้เธอกลายเป็นคนเสียสติ และถูกนักบวชพาตัวไปสารภาพบาปต่อพระเจ้าในตอนท้ายเรื่อง

พระราชินี เป็นหญิงสาวมีผิวขาว หน้าตาคม ผมสีน้ำตาล เธอเป็นแม่เลี้ยงของเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ผู้ซึ่งเบียดเบียนกับการต้องอยู่ในกฎระเบียบของวัง ดังนั้น เมื่อพระราชินีออกไปทำสงครามตามแผนของเคทแล้ว เคทจึงนำกำลังทหารเข้ายึดครองวังลึกลับก็ษัตริย์ก็ฟางเกิดเผยโดยไม่สนใจสายตาของนักบวช หรือข้าหลวงคนใดๆ หลังจากนั้น เมื่ออัศวินดำนำลูกแก้วบอกความจริงมาบอกให้ เธอก็ถือวิสาสะรับเอาไว้เอง โดยให้เหตุผลว่า เธอเป็นเหล่าคือกษัตริย์ของที่นี่ในเวลานี้ และทุกวันนี้เธอก็เฝ้ารอถามกระจกวิเศษว่า ใครงามที่สุดในรัฐฯ ทั้งๆที่กระจกนั้นสามารถบอกได้สัปดาห์ละครั้งเท่านั้น ซึ่งเมื่อเธอรู้อย่างนี้ สโนว์ไวท์นั้นงดงามกว่าเธอเสียเท่าพันเท่า เธอก็เกิดอิจฉาริษยา เคียดแค้น ที่สโนว์ไวท์มาแย่งความเป็นที่หนึ่งไปจากเธอ เธอจึงต้องหาทางกำจัดสโนว์ไวท์ไปออกไปจากชีวิตเธอทันที และภายหลัง เมื่อเธอรู้อย่างนี้ อัศวินดำผู้เฝ้าดูกระจกวิเศษให้เธอมาตลอดนั้น แท้จริงแค่เพียงคนแคระที่สวมชุดเกราะมีกลไกด้านใน ทำให้ตัวสูงเท่าคนทั่วไป ก็กทั้งเธอยังได้รู้ความจริงจากกระจกว่า สโนว์ไวท์ยังคงมีชีวิตอยู่ ทั้งๆที่เธอพยายามฆ่าสโนว์ไวท์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า นั่นจึงทำให้เธอกลายเป็นคนเสียสติ พุดจกกับใครไม่รู้เรื่องไปในทันที

การสร้างตัวละคร ตัวละครร้าย พระราชินี ใช้วิธีการสร้างตัวละครโดยปรากฏให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by appearance) ดังจะเห็นได้จากลักษณะการแต่งกายของตัวละครในตอนต้นเรื่อง โดยเราจะเห็นว่า เมื่อเปิดเรื่อง พระราชินีนั้นยังคงแต่งตัวเรียบร้อยตามขนบของวัง แต่หลังจากที่พระราชินีเดินทางออกจากวังไป เธอก็ถอดเสื้อคลุมออก เผยให้เห็นชุดสีแดงด้านใน จากนั้นเธอก็ถอดผ้าคลุมศีรษะออก แล้วเดินขึ้นไปนั่งบนบัลลังก์กษัตริย์ทันที

หลังจากนั้น เราก็ยังจะได้เห็นตัวละครตัวละครนี้ในรูปแบบลักษณะอื่นๆ เนื่องจากตัวละครมักใช้วิธีการปลอมตัว เพื่อออกไปจัดการกับศัตรู อย่างเช่น ฉากที่ปลอมตัวเป็นหญิงชราขายผ้า หรืออีกฉากหนึ่งคือ ปลอมตัวเป็นชายหนุ่ม มีครีไปมอบแอบเปิดอาบยาพิษให้สโนว์ไวท์ เป็นต้น

ภาพที่ 222 การสร้างตัวละครร้ายพระราชินี จากภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1992

นอกจากนี้ ตัวละครร้าย พระราชินี ยังใช้การสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งคือ การสร้างตัวละครผ่านการทำกรกระทำภายใน (Characterization through Internal action) ดังจะเห็นได้จากการกระทำทั้งหมดของพระราชินีตั้งแต่ต้นจนถึงเรื่องนั้น เป็นผลมาจากความปรารถนาที่จะเป็นที่หนึ่งในทุกๆ เรื่องตามที่เธอต้องการ ทั้งเรื่องอำนาจความเป็นใหญ่ และเรื่องความสวยความงามที่ไม่ต้องการให้ใครมาโดดเด่นไปกว่าเธอนั่นเอง

3. ตัวละครอื่นๆ

ภาพที่ 223 ตัวละครจำพวกตลก หรือเจ้าชาย

3.1 จำพวกตลก (jester) เขาคือเจ้าชายจากต่างเมืองที่ปลอมตัวมา เขาชายหนุ่มรูปร่างดี หน้าตาคม ผมหกสีดำ แม้เขามีตำแหน่งเป็นตัวตลกประจำวัง คอยสร้างสีสันและความบันเทิงให้กับคนในวัง แต่แท้จริงแล้ว เขาเป็นคนสูงมุ่มเล็ก ฉลาด มีไหวพริบ ร่าเริง รักสนุก แต่ก็มีความกล้าหาญ เป็นสุภาพบุรุษ และอัธยาศัยดี เขาคือคนที่คอยพูดคุยและสอนให้สโนว์ไวท์เรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว เช่น ต้มไม้ ใบหญ้า เสียงสัตว์ร้อง หรือแม้กระทั่งสอนทำอาหาร จนเมื่อสโนว์ไวท์หายตัวไป เขาก็ออกตามหาอย่างสุดกำลัง จนท้ายที่สุดก็ได้รับความช่วยเหลือจากอัศวินดำ ซึ่งแท้จริงแล้วก็คือคนแคระคนที่ 8 ที่ปลอมตัวเข้ามาทำภารกิจในวัง อีกทั้งอัศวินยังรู้ฐานะที่แท้จริงของเขาอีกด้วย

ภาพที่ 224 ตัวละครอัศวินดำ หรือคนแคระคนที่ 8

3.2 อัศวินดำ (Black Knight) เขาเป็นชายร่างแคระ หน้าตาหล่อ มีหนวดแต่นัยตาเศร้า เขาคือคนแคระคนที่ 8 ที่ได้รับมอบหมายให้เข้ามาทำภารกิจในวัง โดยการสวมเกราะสีดำขนาดเท่าคนทั่วไป ภายในเกราะมีกลไกช่วยในการเคลื่อนไหว เพื่อนำลูกแก้วควบคุมกระจกเข้ามามอบให้พระราชินี เพราะจะช่วยควบคุมให้กระจกหลุดแต่ความจริง แต่ต่อมา เขาก็เกิดตกหลุมรักพระราชินี จึงได้ขาดการติดต่อสื่อสารกับทางคนแคระที่เหลือ เพราะเขาอยากจะทำสิ่งที่ต่างด้วยตัวเอง แต่ด้วยความดีของเขา ก็ทำให้สามารถเอาชนะใจตัวเองได้ เขาปล่อยสโนว์ไวท์เข้าไปอีกทั้งในตอนท้ายเรื่อง เขายังช่วยพาเจ้าออดผ่านทางลับใต้ดินไปยังบ้านคนแคระ แต่ตัวเขาเองกลับถูกดินถล่มทับตายในที่สุด

ภาพที่ 225 ตัวละครคนแคระทั้งเจ็ด

3.3 คนแคระทั้งเจ็ด พวกเขาเป็นชายร่างแคระ วัยไล่เลี่ยกันตั้งแต่วัยหนุ่มจนถึงวัยกลางคน พวกเขาเป็นทั้งนักคิด นักประดิษฐ์ วิศวกร นักวิทยาศาสตร์ เกษตรกร และแม้กระทั่งพ่อครัว พวกเขาทำหุ่นขี้ผึ้งเป็นเจ้าออดหนุ่ม นำไปตั้งไล่แมลงที่แปลงผัก พวกเขาประดิษฐ์เตียงนอนบนผิวน้ำ เพราะพวกเขาไม่ชอบเตียงไม้ นอกจากนี้ พวกเขายังทำอาหารกินเองโดยไม่เคยต้องเสียเงินซื้อของจากในเมืองเลยแม้แต่หน่วยเดียว พวกเขาเคารพในศาสนา และเชื่อมั่นความเป็นจริง ว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้พวกเขามีสติปัญญาดี

ภาพที่ 225 ตัวละครพระราชา และ นักบวช ตามลำดับ

3.4 พระราชา เขาเป็นชายวัยกลางคน หน้าเข้ม มีเครา ผมสั้นขนานแก้ม พระราชาเสียดูพระราชนิโงในตอนต้นเรื่อง ทำให้ถูกยึดบัลลังก์ไประยะหนึ่ง โดยที่พระองค์เองก็หายสาบสูญไปจากเมืองอย่างกะทันหันหลังจากออกไปทำสงคราม และกลับมาอีกครั้งในตอนจบเรื่อง หลังจากที่เรื่องราวทุกอย่างคลี่คลายลงด้วยดี

3.5 นักบวช เขาเป็นชายร่างสูง เครื่องครัดในศาสนา และคอยเตือนพระราชนิโงทุกครั้งเมื่อนางกระทำผิดหลักศาสนา และทำให้ผู้เดือดร้อน แต่พระราชนิโงก็เผลอสนใจฟัง จนกระทั่งในตอนท้ายเรื่อง เมื่อพระราชนิโงกลายเป็นคนเสียสติไป นักบวชจึงได้พาพระราชนิโงไปทำพิธีสารภาพบาปทันที

ฉาก (Setting)

1. **ปราสาทของสโนว์ไวท์** ลักษณะเป็นปราสาทที่ก่อด้วยอิฐ งามเป็นฉากยุคหนึ่ง

1.1 ห้องโถง เป็นห้องสูงโปร่ง และยาว มีบัลลังก์พระราชาตั้งอยู่ด้านหน้า ในตอนต้นเรื่อง เมื่อพระราชาเตรียมตัวออกไปทำสงคราม พระองค์ได้แอบสนทนาอย่างลับๆ ให้จำอวดหนุ่มดูแลสโนว์ไวท์ในระหว่างที่พระองค์ไม่อยู่ และหลังจากนั้น พระราชนิโงก็ขึ้นบัลลังก์กษัตริย์ในเวลาต่อมา ทั้งยังพาประพุดคุ้ยกับแคสซินด้าในห้องโถงแห่งนี้ในวันที่เขานำของขวัญมามหาให้แก่พระราชา

ภาพที่ 227 ฉากห้องโถง

1.2 ห้องกระจกวิเศษ เป็นห้องที่พระราชนิโงใช้เวลาอยู่ที่นี่มากที่สุด ด้านหน้าห้องมีกระจกบานใหญ่ตั้งอยู่ โดยมีลูกแก้วควบคุมกลไกของกระจกอยู่ด้านบน ซึ่งแคสซินด้าเป็นผู้ที่คอยดูแลควบคุมกลไกการทำงานของกระจก โดยเฉพาะในตอนกลางเรื่อง หลังจากที่แคสซินด้าปล่อยตัวสโนว์ไวท์ไป เขาจึงต้องคอยมาไขกระจกไม่ให้พูดประโยคประโยคถัดไปว่า สโนว์ไวท์นั้นงามกว่าพระราชนิโง เพื่อให้พระราชนิโงหยุดอาชวาทมาดร้ายสโนว์ไวท์ แต่แล้ว ในตอนท้ายเรื่อง พระราชนิโง

ก็เกิดรู้ความจริงว่าสโนว์ไวท์ยังไม่ตาย แม้เธอจะพยายามฆ่าสโนว์ไวท์ซ้ำอีกครั้งแล้วก็ตาม อีกทั้งเธอยังไปพบซากเกราะกลไกที่อัศวินถอดทิ้งไว้ที่นี่ ทำให้พระราชินีข้อคนเสียสติไปในที่สุด

ภาพที่ 226 ฉากห้องกระจกวิเศษ

2. บ้านคนแคระ ลักษณะเป็นบ้านก่อด้วยอิฐสูงโปร่ง ตั้งอยู่ริมลำธารซึ่งอยู่ไกลออกไปจากเมืองของสโนว์ไวท์ ด้านข้างบ้านมีแปลงผักสวนครัวซึ่งมีหุ่นไล่การูปร่างหน้าตาเหมือนจำอวด ตั้งอยู่เพื่อไล่แมลง ที่บริเวณทางเข้าบ้าน มีสุนัขปลอมมนอนหมอบอยู่หน้าประตู เมื่อมีคนเดินมาเหยียบไม้กระดานถุกกาลโก หุ่นขี้ก็จะโผล่หัวขึ้นมาเห่าทันที ภายในบ้านนั้นเต็มไปด้วยอุปกรณ์ที่ใช้ทดลองทางวิทยาศาสตร์ และเมื่อเดินขึ้นบันไดไปที่ชั้นลอย ก็จะพบกับเตียงนอนบนผิวน้ำของคนแคระทุกคน

ภาพที่ 229 ฉากบ้านของคนแคระ

3. ในป่า เป็นสถานที่ที่สโนว์ไวท์และข้าหลวงออกมาเที่ยวเล่นกันในตอนต้นเรื่อง โดยได้รับอนุญาตจากพระราชินี ซึ่งเมื่อสโนว์ไวท์และจำอวดมีโอกาสได้อยู่กันตามลำพัง พวกเขา ก็คิดเกมเล่นกันแบบสนุกๆ แต่ด้วยความใกล้ชิด ทั้งสองก็เกิดแผลใจจุ่มกัน และเริ่มผูกพันกันมากขึ้น แต่หลังจากนั้น สโนว์ไวท์ก็ถูกอัศวินดำจับตัวมาที่นี่ จนเมื่อเขาตัดสินใจไปสละตัว สโนว์ไวท์ก็ไป เธอจึงต้องวิ่งหนีระหกระเหินจนมาแผลอหลับที่ใต้ต้นไม้ก่อนที่จะเดินไปเจอบ้านคนแคระในเวลาต่อมา

ภาพที่ 230 ฉากหน้า

สัญลักษณ์ (Symbol)

1. กระจกวิเศษที่ควบคุมโดยลูกแก้ว

ภาพที่ 231 กระจกวิเศษที่ควบคุมโดยลูกแก้ว

สื่อความหมายถึง *ความจริง* กล่าวคือ ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เราจะเห็นว่า ทุกครั้งที่ตัวละครอัศวินดำ หรือคนแคระคนอื่นๆ ได้พูดถึงกระจกวิเศษนั้น พวกเขา มักย้ำเสมอว่า กระจกไม่เคยพูดโกหก จะมีก็ผู้ถามเท่านั้นที่จะมองว่าความจริงนั้นคือคำโกหก ซึ่งในตอนต้นเรื่อง พระราชินีก็กลับคิดเช่นนั้น เพราะเธอรับไม่ได้ที่กระจกวิเศษตอบเธอว่า สโนว์ไวท์นั้นงดงามกว่าเธอร้อยเท่าพันเท่า ทั้งๆ ที่ในครั้งแรก ยังคงเห็นเธอแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่งดงามที่สุดในปฐพี หลังจากนั้น พระราชินีจึงไปต่อว่าอัศวินดำ ว่าถ้ากระจกของเขาโกหก เธอว่า สโนว์ไวท์งดงามกว่า แต่อัศวินดำกลับยังคงยืนยันว่า กระจกวิเศษพูดความจริงเสมอ... ในตอนท้ายเรื่อง พระราชินีเกิดไม่พอใจในคำพูดของกระจกวิเศษว่าเธอเท่านั้นที่งามที่สุด เพราะพระราชินีเคยแอบเห็นอัศวินไขกลไกควบคุมกระจกไม่ให้เธอรู้ว่า สโนว์ไวท์ยังมีชีวิตอยู่ ดังนั้น พระราชินีจึงได้ขอร้องให้อัศวินทำให้กระจกบอกความจริงที่แท้จริงกับเธอ กระจกจึงตอบคำถามอีกครั้งว่า พระราชินีเท่านั้นที่งามที่สุดในดินแดนแห่งนี้ แต่สโนว์ไวท์ในที่อยู่ไกลออกไปนั้น กลับงดงามกว่าพระราชินีร้อยเท่าพันเท่า เมื่อได้ยินดังนั้น พระราชินีก็เป็นลมล้มพับไปทันที (ขณะนั้น สโนว์ไวท์อาศัยอยู่ที่บ้านคนแคระ)

มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่อง Snow White ปี ค.ศ.1992 มีวิธีการเล่าเรื่องจากมุมมองที่เอนกลาง (The Objective) โดยเล่าเรื่องราวให้ผู้ชมเห็นเหตุการณ์ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ซึ่งจะเล่าโดยปราศจากความคิดเห็นของผู้เล่า แต่ให้ผู้ชมตัดสินเหตุการณ์เองจากภาพที่เห็น

3. ภาพยนตร์เรื่อง Snow White: A Tale of Terror (1997)

เนื้อเรื่อง

วันหนึ่งในฤดูหิมะ Lord Frederick Hoffman (ลอร์ด เฟรดเดอริก ฮอฟแมน) ได้นั่งรถม้ามา กับ Lilliana Hoffman (ลิเลียน่า ฮอฟแมน) ผู้เป็นภรรยาซึ่งกำลังท้องแก่ใกล้คลอด แต่ระหว่างทางรถม้าเกิดเสียหลักล้มตกทางลาดชัน ทำให้เศษไม้ทับร่างกายและปีกอกของลิเลียน่า ส่วนคนขับรถม้าและม้าทุกตัวต่างก็โดนสุนัขจิ้งจอกรุมทิ้งเป็นอาหาร ลิเลียน่าจึงขอให้เฟรดเดอริกมาลากออกทันทีก่อนที่เธอจะเสียชีวิตในเวลาต่อมา หลายปีต่อมา Lilli (ลิลลี่) ลูกสาวของเฟรดเดอริกกับลิเลียน่าเติบโตขึ้นอยู่ในวัยกำลังน่ารัก เข้าวันหนึ่ง ลิลลี่ออกไปเล่นซุกซนที่บริเวณหลุมศพของแม่เธอ Nannau (แนนโน) หญิงรับใช้คนสนิทจึงได้ออกไปตาม เข้าวันนั้น ทุกคนในโบสถ์ต่างมารอต้อนรับการมาของ Lady Claudia (เลดี้ คลอเดีย) ว่าที่ภรรยาคนใหม่ของลอร์ด เฟรดเดอริก แต่ลิลลี่กลับตามมาทีหลัง เลดี้ คลอเดีย ได้มอบลูกสุนัขสีดำตัวหนึ่งให้ลิลลี่เลี้ยง เธอจึงยิ้มได้หลังจากที่ได้พบแม่เลี้ยงของเธอ ลิลลี่ตั้งชื่อมันว่า ฮอโต้ และในคืนนั้น ลิลลี่ก็ได้อัปไปเห็นพ่อของเธอยืนคุยกับ เลดี้ คลอเดีย อย่างดูดี ทำให้เธอรู้สึกไม่ดีกับเลดี้ คลอเดีย ตั้งแต่นั้นมา เข้าวันรุ่งขึ้น เลดี้ คลอเดีย ร้องเพลงโซวโนพิธีแต่งงานอย่างเพราะ แต่ในคืนนั้นระหว่างที่ทำพิธีส่งตัวเข้าห้องหอ ลิลลี่ก็กลับสาดน้ำในถ้วยทำพิธี ส่น้ำเลดี้ คลอเดีย แล้ววิ่งหนีออกมา เธอเห็นฮอโต้วิ่งเข้าไปในห้องนอนเลดี้ คลอเดีย เธอจึงตามมันเข้าไป และเมื่อได้ยินเสียงเรียกของแนนโน ลิลลี่จึงมุ่งเข้าไปแอบใต้เตียง แนนโนเดินเข้ามาในห้อง เห็นฝาตู้ใบหนึ่งแง้มอยู่ ลักษณะฝาปิดเป็นรูปมือคนประสานอยู่ เธอจึงเปิดเข้าไปดูพบว่า เป็นกระจก แต่ครู่หนึ่ง เธอก็กลับร้องก๊อดก๊อดลั่นห้องและชื่อคนเสียชีวิตคาที่

9 ปีต่อมา เลดี้ คลอเดียตั้งครรภ์ ขณะนั้น Dr. Peter Gutenberg (ดร.ปีเตอร์ กูเตนเบิร์ก) คนรักของลิลลี่กลับมาจากฝรั่งเศส เพื่อร่วมงานเลี้ยงฉลองที่โบสถ์ของลอร์ด เฟรดเดอริก... เลดี้ คลอเดียต้องการให้ลิลลี่ใส่ชุดเดรสที่เธอเลือกให้ แต่ลิลลี่กลับใส่ชุดเดรสสีขาวของแม่เธอมาในงาน ทำให้ทุกคนต่างตกตะลึงในความงาม รวมทั้งพ่อของเธอยังเดินรำกับเธออย่างมีความสุขพร้อมกับชมว่าเธอเหมือนลิเลียน่า แม่ของเธอมาก ทำให้เลดี้ คลอเดีย ที่กำลังร้องเพลงอยู่นั้น รู้สึกช็อกกับภาพที่เห็น จนเจ็บท้องคลอดทันที... ลูกของเลดี้ คลอเดีย เสียชีวิตทันทีหลังคลอด ทำให้คลอเดียสติแตกอย่างมาก เธอสั่งให้ Custav (กุสตาฟ) น้องชายผู้เป็นใบ้ ไปนำศพของลูกออกมาจากกองไฟเพื่อที่เธอจะเก็บซากศพลูกไว้ หลังจากนั้น เธอก็ได้ยินเสียงเรียจากกระจก เธอเห็นใบหน้าของตัวเองที่สวย และสาวกำลังบอกเธอว่า ตัวเธอนั้นยังคงสวยเสมอ และพวกศัตรูก็มักอิจฉาเธอเสมอ วันถัดมา เลดี้ คลอเดีย เรียกลิลลี่เข้ามาพบ ลิลลี่จึงถือโอกาสขอโทษกับเรื่องวุ่นๆ ที่ผ่านมา ส่วนคลอเดียกลับชื่นชมความสวยของลิลลี่อย่างเย็นชา... ต่อมา ลิลลี่ ออกไปมีม้ากับ

ปีเตอร์ ระหว่างนั้นปีเตอร์ได้ขอเธอแต่งงาน ซึ่งลิลลี่ก็ตอบตกลง แต่ระหว่างนั้นได้มีพิหการมาตามปีเตอร์ไปพบเลดี้ คอลลีย์ ลิลลี่จึงบอกจะไปรอที่คอกม้า แต่หลังจากนั้น ลิลลี่กลับถูกกุสตาฟที่ข่มขู่อยู่บริเวณนั้นใช้มีดไล่ฆ่าเธอ เธอจึงวิ่งหนีเข้าป่าจนตกลงไปในโพรงไม้ ลิลลี่เดินไปเจอโบสถ์ร้างกลางป่า เธอจึงเข้าไปหลบในนั้น ส่วนกุสตาฟก็จัดการฆ่าฆ่าและหนุ้แล้วนำหัวใจหมูไปให้กับเลดี้ คอลลีย์ เพื่อหลอกว่าเป็นหัวใจของลิลลี่ คอลลีย์จึงให้กุสตาฟนำเนื้อส่วนที่เหลือไปต้มให้เธอและลอร์ดเฟรดเดริกกิน แต่ขณะเริ่มตื่นเมื่อเช้าพรุ่งนี้ ปีเตอร์ก็เข้ามาบอกว่า มีคนเจอผ้าของลิลลี่ที่ถนน ลอร์ด เฟรดเดริกและปีเตอร์ จึงได้นำทหารออกตามหาลิลลี่ ทางด้านเลดี้ คอลลีย์ก็ได้รับความจริงจากกระจกวิเศษว่าลิลลี่ยังไม่ตาย เวจจึงโกรธกุสตาฟมากที่โกหกเธอ เธอใช้มนตร์ดำทำให้กุสตาฟเกิดอาการจิตหลอนจนฆ่าตัวตาย ส่วนลอร์ดเฟรดเดริกได้เกิดอุบัติเหตุจนขาหักระหว่างที่เอาตามหาลิลลี่ ปีเตอร์จึงต้องนำตัวกลับมายังปราสาทก่อน ที่โบสถ์ร้าง ลิลลี่ได้พบกับคนงานเหมือง 7 คน พวกเขาข่มขู่เธอแต่ขอมให้เธอพักอยู่ด้วย จนวันรุ่งขึ้น Rol (รอฟ) คนงานคนหนึ่งกลับคิดจะข่มขืนเธอก่อนนำตัวไปเรียกค่าไถ่กับ ลอร์ด เฟรดเดริก Will (วิล) คนงานอีกคนจึงได้ช่วยลิลลี่ไว้ และคนงานที่เหลือต่างก็ขับไล่เธอออกจากกลุ่มไป วันต่อมา ลิลลี่ตามคนงานลงไปขุดทองใต้พื้นดิน แต่เลดี้ คอลลีย์ก็กลับใช้มนตร์ดำพื้นถล่ม เป็นเหตุให้บาทหลวง Gilbert (กิลเบิร์ต) คนงานคนหนึ่งถูกดินถล่มทับตาย

ปีเตอร์กลับมายังปราสาทอี้าครั้งและพบว่าทุกอย่างเงียบสงัด ไฟดับมืด เขาเดินมาเจอเลดี้ คอลลีย์ที่ยืนอยู่เรียงๆคนเดียว เธอหลอกปีเตอร์ว่า คนรับใช้ในบ้านต่างติดโรคระบาด เธอจึงไล่พวกเขาออกไปหมด จากนั้นเธอก็ใช้มารยาต์ยั่วจนให้ปีเตอร์หลงใหล และชวนให้เขาออกไปตามหาตัวลิลลี่แล้วพากลับมา วันต่อมา เลดี้ คอลลีย์ ใช้มนตร์ดำล่อหลอกให้ลิลลี่ได้ยินเสียงเรียก เธอจึงวิ่งออกมาในป่า แต่กลับถูกต้นไม้ใหญ่มากมายคอยข่มขู่กับ คนงานเหมืองจึงตามเธอมาช่วยเธอ ทำให้ Lars (ลาร์ส) หนึ่งในคนงานเหมือง ถูกต้นไม้ทับตายไปอีกหนึ่งคน... กระจกวิเศษแนะนำให้คอลลีย์ปลุกชีพให้ลูก โดยการใส่เลือดของพ่อมาอบให้ดู วันต่อมา กระจกใช้มนตร์ดำแปลงกายให้คอลลีย์เป็นหญิงชรา โดยผูกวิญญาณของคอลลีย์ไว้กับกระจก คอลลีย์ในสภาพหญิงชราหาหาลิลลี่ที่ล่าถอย เธอแกล้งชวนลิลลี่คุยพร้อมมอบแอปเปิ้ลให้ลิลลี่ผลหนึ่ง ลิลลี่คุยกับหญิงชราอย่างมีความสุขถึงความรักที่มีต่อวิล จนผลแอปเปิ้ลไปหนึ่งคำ แอปเปิ้ลชิ้นนั้นจึงติดคอลิลลี่จนเธอขาดใจตาย ศพของลิลลี่ถูกปีเตอร์ วิล และคนงานเหมืองที่เหลือนำมาใส่โลงแก้วเตรียมจะฝังดิน แต่ระหว่างนั้น ลิลลี่ที่ล่องลอยอยู่ในความฝันกลับเห็นภาพพ่อเธอยืนอยู่ในโบสถ์โดยมีคนรับใช้ยืนอยู่ด้านหลัง พร้อมกับบอกเธอว่าให้หนีไปจากปีศาจ ลิลลี่จึงฟื้นขึ้นในขณะที่วิลมองลงมาเห็นพอดี เขาจึงเกาะฝาโลงนำตัวลิลลี่ออกมา พร้อมกับอุ้มแล้วเขย่าตัวเธอให้หายใจ ทันใดนั้น ลิลลี่ก็ล้าลักขึ้นแอปเปิ้ลออกมา... ปีเตอร์พาลิลลี่กลับไปยังปราสาท แต่วิลกลับตามมาลิลลี่มาด้วยความเป็นห่วง ทั้งสามจึงเข้าไปในปราสาทด้วยกัน

ขณะนั้น เลดี้ คลอเดียกำลังทำกิจปลูกชีพลูกของเธอ โดยการสะกดจิตคนรับใช้ทุกคนให้มานั่ง
 สวดมนตร์ทำพิธี ส่วนเธอได้นำตัวเฟรดเดริกมามัดติดกับด้านหลัง สักกางเขนของรูปปั้นพระเยซู
 แล้วกรีดเลือดของเธอออกมา ฝ่ายปีเตอร์ ก็แยกตัวไปตามหา เลดี้ คลอเดีย กลับถูกมือปริศนา
 ผลักตากราหน้าต่างลงมาตายคาที่ ส่วนลิลลี่และวิล ถูกออดี้ที่กำลังคุ้มค้ำคุ้มครองจนเข้ากั
 ทั่งสองจึงหนีเข้าไปในห้องทำพิธี จึงพบว่า พิธีได้เสร็จสิ้นลงแล้ว เหลือแต่เพียงเฟรดเดริกที่นอน
 อยู่บนพื้น วิลจึงช่วยอุ้มเขาออกไป ทางด้านลิลลี่ได้เข้าไปยังห้องนอนของคลอเดีย เธอทำลาย
 กระจกทุกบานและจะเข้าไปฆ่าคลอเดีย แต่กลับถูกเธอบีบคอแล้วกรีดหน้า ลิลลี่จึงหนีไปอีกมุมหนึ่ง
 แล้วพุ่มฐานคนเพลิงลงบนพื้น จากนั้นเธอก็กล้าไปเจอมีดมนตร์ดำ จึงแอบกำไว้ในมือ ฝ่ายเลดี้
 คลอเดียที่กำลังจะเดินมาจับลิลลี่กลับได้ยินเสียงลูกร่วง เธอจึงหันกลับไปหาลูก แต่ก็ไม่พบ
 ลิลลี่ได้โอกาสจึงจะเข้าไปฆ่าคลอเดีย แต่กลับได้ยินเสียงกระจกร้องเตือนคลอเดียให้ระวังลิลลี่
 ลิลลี่จึงหันเอามัดไปทางกระจกแทน ทำให้ทั้งกระจกและเลดี้ คลอเดีย มีเลือดไหลทะลักออกมา
 พร้อมกัน หน้าของคลอเดียค่อยๆ แก่ลง ส่วนกระจกก็เริ่มร้าวและแตกกระจาย ทำให้เศษกระจก
 มามากมายพุ่งมาปักที่หน้าของเลดี้คลอเดีย เธอร้องโหยหวนด้วยความเจ็บปวด เดินสะเปะสะปะ
 จนในที่สุดเธอก็ถูกเผาทั้งเป็น... ลิลลี่ออกมาด้านนอกแล้วตรงเข้ากอดพ่อของเธอที่นอนเจ็บอยู่
 โดยมีวิลคอยอยู่เคียงข้าง จากนั้นพวกเขาทั้งสามก็หัวเราะด้วยกันอย่างมีความสุข

โครงเรื่อง (Plot)

1. การเริ่มเรื่อง (Exposition)

ลอร์ด เฟรดเดริก สูญเสียภรรยาไปด้วยอุบัติเหตุทางรถม้า แต่เขาก็ได้ช่วยชีวิตลิลลี่
 ลูกในท้องเอาไว้ ก่อนที่ภรรยาจะเสียชีวิต ต่อมาไม่นาน ลอร์ด เฟรดเดริก ได้แต่งงานใหม่กับ
 เลดี้ คลอเดีย แต่ลิลลี่ไม่ชอบเลดี้ คลอเดีย เพราะเธอคิดถึงแม่ของเธอตลอดเวลา

2. การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

9 ปีต่อมา เลดี้ คลอเดียตั้งครรภ์ แต่กลับมีเหตุทำให้เธอไม่พอใจลิลลี่จนซัด และต้อง
 สูญเสียลูกไปหลังคลอด เธอรับไม่ได้เหตุการณ์ครั้งนี้ อ้าทั้งเธอยังพบว่าตัวเองแก่ลงทุกวัน
 ในขณะที่ลิลลี่ทั้งสาวและสวย เธอจึงหาวิธีกำจัดลิลลี่โดยให้กุสตาฟ โน้ตชายไปลอบฆ่าลิลลี่ในป่า
 แต่ลิลลี่หนีรอดไปได้ เธอเข้าไปหลบในโบสถ์ร้างแห่งหนึ่ง และได้พบกับ วิล หนึ่งในคนงาน
 เหมืองทั้ง 7 ที่อาศัยอยู่ที่นั่น และหลังจากนั้น เลดี้ คลอเดียก็ยังคงพยายามหาทางกำจัดลิลลี่
 อยู่เรื่อยมา จนกระทั่งวันหนึ่ง เลดี้ คลอเดีย ได้ปลอมตัวเป็นหญิงชราเอาแอปเปิ้ลมาให้ลิลลี่ที่
 ริมลำธาร ลิลลี่เผลอคุยและกัดแอปเปิ้ลไปคำหนึ่ง ทำให้ขึ้นแอปเปิ้ลติดคอเธอจนขาดใจตาย
 แต่หลังจากนั้นเธอก็ฟื้นขึ้นอีกครั้งด้วยภาพนิมิตของพ่อที่บอกให้เธอหนีพวกปีศาจ ต่อมา ปีเตอร์
 และได้พาลิลลี่กลับไปปราสาท โดยมีวิลตามมาที่หลังด้วยความเป็นห่วง ลิลลี่และวิลเข้าไปช่วย

ลอร์ด เฟรดเดริกจากห้องทำพิธีที่เลดี คลอเดีย ใช้ทำพิธีปลุกชีพลูกของเธอขึ้นมา ส่วนปีเตอร์ได้ถูกมือวิเศษนำกลับคืนจากหน้าต่างลงมาตายคาที่

3. ขั้นภาวะวิกฤต (Climax)

ลิลลี่เข้าไปในห้องนอนของเลดี คลอเดีย เธอเห็นคลอเดียกำลังอุ้มลูกเดินตรงเข้ามาที่เธอ และไปคอบเธอ แต่ทันใดนั้น ใบหน้าของคลอเดียก็เปลี่ยนเป็นหญิงชราผู้มอแปปเปิดให้เธอ ลิลลี่จึงรีบถอยหนีและทุบฐานคูปไฟลงพื้น คลอเดียจะเดินเข้ามาบีบคอเธออีก แต่กลับได้ยินเสียง ลูกร้อง คลอเดียจึงหันกลับไปหาความลูกของเธอ จึงหวั่นลิลลี่กล้าเจอมีดมนตร์ดำโดยบังเอิญ จึงจะเดินเข้าไปทางคลอเดีย แต่เสียงจากกระจกพิเศษกลับร้องเตือนคลอเดียขึ้น ลิลลี่จึงหันกลับไปใช้มีดแทงกระจกแทน

4. ขั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

ที่กระจกวิเศษ มีเลือดไหลทะลักออกมาไม่หยุด และจากที่หน้าอาของเลดี คลอเดียก็เช่นเดียวกัน จากนั้นกระจกก็ค่อยๆ ร้าวและแตกกระจาย เศษกระจกมากมายพุ่งเข้าไปที่หน้าของเลดี คลอเดีย ทำให้เธอเดินสะเปะสะปะและถูกเผาทั้งเป็นในที่สุด

5. การยุติเรื่องราว (Ending)

ลิลลี่เดินออกมาด้านนอกปราสาท พบว่าพ่อของเธอนอนอยู่ที่พื้นโดยมีวิสกี้คอยดูแล และครู่หนึ่ง เฟรดเดริกก็ฟื้นขึ้น ทั้งสองพ่อลูกกอดกันอย่างมีความสุขท่ามกลางหิมะที่เริ่มตกลงมา

แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์เรื่อง Snow White: A tale of terror ปี ค.ศ. 1997 เป็นภาพยนตร์แนวสยองขวัญเหนือจินตนาการ (Fantasy Horror) ซึ่งได้ดัดแปลงเรื่องราวบางส่วนมาจากเทพนิยายสำนวนของพี่น้องตระกูลกริมม์ ซึ่งโดยหลักๆ แล้ว ภาพยนตร์ได้ถ่ายทอดแนวคิดหลักที่เห็นได้ชัดที่สุดประเด็นแรกคือ การปลงชีวิตและการยอมรับความจริง ดังจะเห็นได้จาก ปมหลักๆ ในจิตใจของตัวละครเลดี คลอเดีย ที่ต้องสูญเสียลูกไปและจะไม่สามารถมีลูกได้อีก ทำให้เธอเริ่มเสียดสีและเคียดแค้นลิลลี่ ลูกเลี้ยงของเธอมากขึ้นที่ทั้งสวยและสาวขึ้นทุกวัน ในขณะที่เธอเน้นแก่ลงและผิวพรรณเหี่ยวยุ่นลงทุกวัน อีกทั้งการที่เธอต้องสูญเสียลูกไป ยิ่งตอกย้ำให้เรารู้สึกว่า เธอจะไม่สามารถมีใจสามีของเธอได้อีกต่อไป เพราะตลอดมา นั้น เธอได้ใช้ไสยศาสตร์มนตร์ดำเพื่อมัดใจสามีของเธอมาตลอด 9 ปี เพื่อให้เธอได้มีลูกกับเขา จนท้ายสุดแล้ว เธอจึงต้องอาศัยมนตร์ดำในการปลุกชีพลูกของเธอขึ้นมา แม้จะต้องเข่นฆ่าผู้คนมากมาย เธอก็ไม่สนใจ ดังนั้น เธอจึงต้องพบกับจุดจบที่น่าสยดสยอง ทั้งการถูกทำลายวิญญาณที่อยู่ในกระจกวิเศษ รวมทั้งยังถูกเผาอย่างสดในขณะที่มีเศษกระจกมากมายปักอยู่ที่หน้า ซึ่งเป็นภาพที่น่าสยดสยองอย่างมาก

ภาพที่ 232 แก่นเรื่องจากภาพยนตร์เรื่อง Snow White: A Tale of Terror ปี ค.ศ.1997

ประเด็นที่สองที่ขาดไม่ได้สำหรับเทพนิยายเรื่องสโนว์ไวท์ก็คือ **ความงามเป็นสิ่งที่ไม่จริง** **ยิ่งยิบ** เนื่องจากโดยธรรมชาติของมนุษย์นั้น เกิด แก่ เจ็บ ตาย ส่วนเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เลดี้ คลอเดียกลับพยายามรักษาความงามและความสาวของตัวเองไว้ โดยพึ่งไสยศาสตร์มืดดำ ทำให้ตนคงความสาวอยู่ตลอด รวมทั้งการใช้ยาเสน่ห์มัดใจสามี เพื่อให้เธอได้ในสิ่งที่เธอต้องการ และยิ่งไปกว่านั้น เธอยังกลับอธิบายในความสาวและความสวยของลิลลี่ ลูกเลี้ยงของเธอ จนถึงกับน้องชายให้ไปฆ่าลิลลี่ แล้วนำเนื้อของลิลลี่มาตั้งกิน ทั้งยังเชิญชวนให้ลอร์ด เฟรดเดอริก พ่อของลิลลี่กินด้วย แล้วเธอก็นำหัวใจของลิลลี่มาสูบใส่ขวดแก้วอย่างมีความสุข แต่แล้วเมื่อเธอรู้ความจริงว่าเนื้อและหัวใจนี้เป็นของหมูตัวหนึ่งเท่านั้น เธอก็กลับโงก จนถึงกับพาลฆ่าน้องชายแท้ๆของตัวเองที่คอยดูแลเธอมาตลอดอย่างไร้ความปราณี

ส่วนแก่นเรื่องประเด็นสุดท้าย ที่สอดแทรกอยู่ในภาพยนตร์ก็คือ **เรื่องชนชั้นทางสังคม / อย่าดูถูกผู้ที่มีฐานะต่ำกว่า** ดังจะเห็นได้จาก บทสนทนาระหว่างลิลลี่และวิล หลังจากทีวิลพยายามปลอบใจลิลลี่ให้เธอได้ระบายความอัดอั้นในใจออกมา แต่ลิลลี่กลับพยายามปิดตัวเอง และแสดงความเป็นพอใจที่วิลเรียกเธอว่า 'เจ้าหญิง' โดยเธอได้พยายามบอกทุกคนอยู่ตลอดว่า เธอไม่ใช่เจ้าหญิง และครั้งนี้ เมื่อวิลถามลิลลี่อีกหนว่า แล้วเธอเป็นใคร ลิลลี่ก็ยังคงตอบเช่นทุกครั้งว่า เธอคือลูกสาวของ ลอร์ด เฟรดเดอริก นั่นจึงทำให้วิลรู้สึกผิดหวังที่ลิลลี่ยังคงไม่กล้าเปิดใจคุยกับเขา วิลจึงพูดกับลิลลี่ว่า เธอก็ยังไม่ใส่อะไรมากไปกว่าชื่อ (So you're nothing more than name) หลังจากนั้น ลิลลี่ก็เริ่มไม่พอใจมากขึ้น เธอตำหนิวิลว่า เขาไม่ควรพูดแบบนั้นกับเธอเพราะเขาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับตัวเธอเลย แต่วิลกลับบอกว่า เขารู้จักคนประเภทเดียวกับลิลลี่ดี ลิลลี่จึงถามกลับว่า คุณจะไปรู้เรื่องราวของคนอื่นได้อย่างไร ในขณะที่คุณอยู่อย่างสัตว์เดรัจฉาน หลานที่คนตัวราวกับเป็นคาชญากร (How could you know anything about anyone? You live like an animal. You hide out like a criminal.) เมื่อได้วิลได้ยินดังนั้นจึงถามกลับว่า แล้วตอนนี้เธอกำลังทำอะไรอยู่เจ้าหญิง นี่คือการมาเที่ยวพักผ่อนของเธอหรือ? (And what are you doing, princess? Is this some holiday you're taking?) ลิลลี่ตอบกลับทันทีว่า พ่อของเธอจะต้องมาตามหาเธออย่างแน่นอน เธอเชื่ออย่างนั้น แต่วิลกลับมองมุกกลับว่า ถ้าเขาไม่มาเธอจะทำอย่างไร นั่นจึงทำให้ลิลลี่นั่งงั่งไป เธอตำหนิวิลอีกครั้งเพราะเธอไม่ชอบวิธีการพูดของวิลที่พูดกับเธอ เธออยากให้วิลพูดกับเธอแบบเป็นสุภาพบุรุษหรือสุภาพชน ไม่ใช่แบบพวกคนป่าเถื่อน

(...like a civilized gentleman, not some savage.) วิลโมโห่ขึ้นทันทีเมื่อได้ยินคำพูดนั้น เขาทบทวนใจคิดว่า นั่นเป็นคำเดียวที่เขาไม่อยากจะยินจากปากใคร ไม่ว่าจะผู้ชายหรือผู้หญิง และครั้งสุดท้ายที่เขาได้ยินคำพูดนี้ มันก็มาจากคนที่เรารู้จักว่าเป็นสุภาพชนนี่แหละ แต่มันกลับไม่ได้มีความเป็นสุภาพชน หรือเป็นคนที่เจริญแล้วสักนิด (That is a word I will not bear from the lips of any man or woman. The last time I heard that word spoken, it was by one of your so-called gentlemen and there was nothing gentle about it or civilized.) หลังจากนั้น ลิลลี่ก็เริ่มกลัววิล จึงพูดกับเขาอย่างใจเย็นและขอให้เขาปล่อยมือจากคอของเธอ

ความขัดแย้ง (Conflict)

ก. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

1. ความขัดแย้งระหว่าง ลิลลี่ กับ เลดี้ คอลลีย์

แม้ว่าเลดี้ คอลลีย์จะพยายามทำความเข้าใจกับลิลลี่ให้มากที่สุด แต่เธอก็ไม่สามารถเข้ามาแทนที่ลิเลียน่าได้ ลิลลี่สานน้ำในถ้วยศักดิ์สิทธิ์ใส่เลดี้ คอลลีย์ ในคืนที่ห้าพิธีส่งตัวเข้าหอ ด้วยความที่ลิลลี่ยังเด็กและยังคงคิดถึงแม่ของเธออยู่ เมื่อลิลลี่เริ่มโตเป็นสาว เธอก็ยังเริ่มถอยห่างจากเลดี้ คอลลีย์มากขึ้น เธอขัดคำสั่งเลดี้ คอลลีย์โดยการไม่ใส่ชุดราตรีที่เลดี้ คอลลีย์เลือกให้ แต่กลับไปใส่ชุดของลิเลียน่า แม่ของเธอแทน ทำให้ทุกคนในงานต่างชื่นชมลิลลี่ ส่วนคอลลีย์ก็เกิดอาการช็อคขณะกำลังตั้งครุฑ จนแท้งลูกในที่สุด ตั้งแต่นั้นมา คอลลีย์ก็เคียดแค้นลิลลี่ ทั้งยังอิจฉาในความสวยและสงายของลิลลี่ เธอจึงคิดจะกำจัดลิลลี่ออกไปจากชีวิตของเธอ

2. ความขัดแย้งระหว่าง เลดี้ คอลลีย์ กับ กุสตาฟ

กุสตาฟเป็นน้องชายแท้ๆของเลดี้ คอลลีย์ ในตอนกลางเรื่อง เลดี้ คอลลีย์ ได้สั่งให้กุสตาฟไปลอบฆ่าลิลลี่ที่ไนท์คลับแล้วฆ่าเหล่าเขาเนื้อและหัวใจกลับมาให้เธอ แต่แล้วลิลลี่กลับหนีรอดไปได้ กุสตาฟจึงต้องไปฆ่าฆ่าเหล่าเขาเนื้อและหัวใจของหมูมาให้คอลลีย์ โดยที่ไม่มีใครให้เธอรู้ คอลลีย์หลงระเริงนำหัวใจมาดูตัวอย่างมีความสุขและสาแก่ใจ แต่กลับมารู้จากกระจกวิเศษว่า หัวใจนี้เป็นหัวใจหมู ไม่ใช่หัวใจลิลลี่ คอลลีย์จึงแค้นกุสตาฟมากและมองเขาเป็นคนทรยศ จากนั้น เธอจัดการใช้มนตร์ดำฟ้าของใส่กุสตาฟ ทำให้เขาเกิดภาพหลอนเห็นว่ามีแมงมุมโผล่ออกมาจากฝ่ามือของเขา และต่อมาเขาก็ล้มคลั่งอย่างหนักจนใช้มีดแทงตัวเองตาย

3. ความขัดแย้งระหว่าง เลดี้ คอลลีย์ กับ ลอร์ด เฟรดเดริก

หลังจากที่เลดี้ คอลลีย์ ต้องสูญเสียลูกของเธอไปและไม่สามารถมีลูกได้อีก เธอก็เกิดอาการคลุ้มคลั่งจนเสียสติ เธอได้รับคำแนะนำจากกระจกวิเศษว่า ให้นำเลือดของเฟรดเดริกมาอาบให้ลูก แล้วลูกของเธอก็จะฟื้นคืนชีพขึ้นมา คอลลีย์จึงร่วมทำพิธีปลุกชีพลูก โดยกาบนำตัว

เฟรดเดริกไปซึ่งไว้ด้านหลังไม้กางเขนของรูปปั้นพระเยซู แล้วกรีดเลือดของเฟรดเดริกออกมา โดยมีทุกคนในบ้านซึ่งถูกรำและสะกดวิญญูญาณเป็นผู้สวดทำพิธี

4. ความขัดแย้งระหว่าง เลดี คอลลีเดีย กับ คนรับใช้ทุกคนในบ้าน

เลดี คอลลีเดีย มักกังวลว่าคนอื่นจะสวดยและดูดีกว่าเธอ ดังนั้นกับหญิงรับใช้ เธอจึงบังคับให้ทุกคนรอบเกือบผมให้เรียบร้อย แม้ในบางวัน เธอพบว่าหญิงรับใช้คนหนึ่งปล่อยผม เธอก็จิกหัวหญิงรับใช้คนนั้นอย่างแรงและบอกให้ไปรวบผม ต่อมา ในตอนท้ายเรื่อง เลดี คอลลีเดียได้ส่งาคนรับใช้ทุกคนในบ้าน แล้วใช้มีดกรีดหน้าทุกคนเพื่อสะกดวิญญูญาณ ทำให้ทุกคนมีสภาพคล้ายผีดิบ จากนั้น เธอก็ให้ทุกคนเข้าไปนั่งสวดทำพิธีปลุกชีพลูกของเธอที่อยู่ในห้องสวดมนตร์ แล้วให้หญิงรับใช้คนหนึ่งนั่งเฝ้าที่ด้านหน้าห้องนอนของเธอ ซึ่งเมื่อลิลลิตมาถึงและพยายามเรียกสติหญิงรับใช้ผู้นี้ เธอกำดักกระโจนเข้าใส่ลิลลิตอย่างบ้าคลั่งจนลิลลิตต้องรีบหนีไป

ข. ความขัดแย้งภายในจิตใจ

1. ลิลลิต ตั้งแต่วัยเด็กจนกระทั่งใจเป็นสาว ลิลลิตยังคงรักและคิดถึงแม่ของเธอมาโดยตลอด และไม่ต้องการให้ใครเข้ามาแทนที่แม่ของเธอ ดังนั้นเธอกับแม่เลี้ยงจึงมีความสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยดีนัก จนกระทั่งเมื่อเธอเริ่มโตเป็นสาว ลิลลิตก็เริ่มแสดงออกชัดเจนขึ้นจนทำให้เลดี คอลลีเดียทนไม่ไหวจึงต้องจัดการลิลลิตให้ถึงแก่ชีวิต... ลิลลิตหนีการตามล่าของคอลลีเดียไปหลบอยู่ในโบสถ์ร้างกับเหล่าคนงานเหมือง จนได้พบกับ วิล หนึ่งในคนงานที่แต่งงานใช้ชีวิตไม่ต่างจากโจร เพียงเพราะเขามีความเชื่อทางศาสนาต่างจากคนส่วนใหญ่ ทำให้เดิมที ลิลลิตจึงยังสับสนในความรู้สึกของตัวเอง เพราะเธอมองว่าวิลอยู่ในฐานะที่ต่างจากเธอ

2. เลดี คอลลีเดีย เธอพยายามอย่างมากในการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของบ้านฮอฟแมน เพราะจากเดิมนั้น แม่ของเธอเคยมีความหวังที่ไม่ดีกับตระกูลนี้มาแล้ว แต่คอลลีเดียกลับรู้สึกภูมิใจที่ทุกคนในบ้านต่างให้การต้อนรับเธอ แต่แล้วเธอก็กลับพบว่า ทุกคนในบ้านยังคงคิดถึงลิเลียนา นายหญิงเก่าของบ้าน รวมทั้งลอร์ด เฟรดเดริก สามีของเธอด้วย ทำให้คอลลีเดียต้องทุกวิถีทางเพื่อที่จะให้ทุกคนรักและสนใจเธอ จนกระทั่งเมื่อเธอตั้งครรภ์ ความหวังของเธอก็เริ่มจะประสบความสำเร็จ แต่แล้วก็เกิดเหตุทำให้เธอแท้งลูก ตั้งแต่นั้นมา เลดี คอลลีเดียจึงกลายเป็นคนสติแก๊งถึงลูก และกลัวว่าความแก่ชราจะทำให้เธอหมดความงาม ทำให้เธอไม่มีสิ่งผูกมัดสามีและไม่ใช่เป็นที่สนใจของคนรอบข้าง ทั้งหมดนี้จึงทำให้เธอมีอาการวิญญูญาณและเคียดแค้นลิลลิตที่กำลังเข้าสู่วัยสาวจนถึงขั้นเอาชีวิต

ตัวละคร (Character)

1. ตัวละครเอก ลิลลี่ ฮอฟแมน (Lilli Hoffman)

ภาพที่ 233 ตัวละครเอก ลิลลี่ ฮอฟแมน

ตัวละครเอก ลิลลี่ ฮอฟแมน เป็นตัวละครแบบหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) ดังจะเห็นได้จาก บุคลิกของเธอในตอนต้นเรื่องที่ยังคงมีความอ่อนโยน อ่อนหวาน เป็นกุลสตรีแบบหญิงชนชั้นสูงในสมัยก่อน แต่ก็มี ความแก่นแก้ว ร่าเริงตามวัยของเธอ จนกระทั่งเธอต้องหนีอาชีวิตรอดจากการถูกลี้ คลอปเดียหมายจะเอาชีวิตเธอ เธอจึงจำต้องปรับตัวให้แข็งแกร่ง เพื่อให้ตัวเธออยู่รอดและสามารถปกป้องพ่อของเธอได้ด้วย ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง ลิลลี่มักเป็นตัวละครผู้กระทำ (Active character) ต่อเลดี้ คลอปเดีย อยู่เสมอ ทั้งการที่เธอสาดน้ำในถ้วยค้ำดีลีสที่รื้อส่น้ำของเลดี้ คลอปเดีย และเมื่อเธอโตขึ้น เธอก็เริ่มต่อต้านแม่เลี้ยงของเธออย่างเห็นได้ชัด โดยการไม่ใส่ชุดเดรสที่คลอปเดียเลือกให้ แต่กลับใส่ชุดเดรสของแม่ของเธอมาแทน ซึ่งนั่นจึงเหมือนเป็นการฉีกหน้าของ เลดี้ คลอปเดียอย่างเห็นได้ชัด จนเมื่อเลดี้ คลอปเดีย เริ่มสังสมความแค้นไว้มากมาย จนทำให้ลิลลี่กลับมาเป็น ตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) ตั้งแต่เหตุการณ์ในงานเต้นรำเป็นต้นมา แต่ท้ายสุดแล้ว ลิลลี่ก็สามารถเอาชนะความเหี้ยมอำมหิตของเลดี้ คลอปเดียไปได้

ลิลลี่ ฮอฟแมน เป็นหญิงสาวผิวขาว ตาโต ผมสีดำ หน้าตาสวยได้รูป เธอเป็นคนมั่นใจในตัวเองสูง เป็นตัวของตัวเอง มีน้ำใจ ร่าเริง กล้าหาญ แต่ยังคงความเป็นกุลสตรีแบบหญิงชนชั้นสูง ลิลลี่ถูกฆ่าคลอออกมากในช่วงลมหายใจสุดท้ายของแม่เธอจากอุบัติเหตุทางรถม้า ทำให้ลิลลี่ต้องใช้ชีวิตอยู่กับพ่อและคนรับใช้ในบ้านมากมายมาตั้งแต่เล็กจนโต เธอรู้สึกไม่ถูกชะตา กับ เลดี้ คลอปเดีย ตั้งแต่คืนแรกที่คลอปเดียย้ายเข้ามาอยู่ในปราสาท เพราะด้วยความที่เธอยังเด็ก อีกทั้งลิลลี่ยังได้แอบไปเห็น เลดี้ คลอปเดีย จูบกับพ่อของเธออย่างขูดคีม ทำให้เธอรู้สึกเหมือนกำลังจะสูญเสียพ่อไปอีกคนหนึ่ง จนเมื่อลิลลี่เริ่มโตเป็นสาว เธอก็ยังมีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น เธอมักเินเฉยต่อคำพูดของเลดี้ คลอปเดีย เสมอ โดยเฉพาะในคืนวันงานเต้นรำที่ปราสาท เลดี้ คลอปเดีย ได้มอบชุดเดรสของเวอนิวยเด็กมาให้ลิลลี่ใส่ แต่ลิลลี่กลับแอบลงไปที่ห้องเก็บของใต้ดิน แล้วนำชุดเดรสสีขาวของแม่เธอออกมาใส่ ลิลลี่เข้ามาในงานเป็นคนสุดท้าย ในขณะที่เลดี้ คลอปเดีย กำลังโสรร้องเพลงอยู่บนเวที ซึ่งการมาของลิลลี่ได้ทำให้ผู้ร่วมงานหันมาชื่นชมเธอเป็นตาเดียว และดึงความสนใจไปจากเลดี้ คลอปเดียบนเวทีทันที ลอร์ด เฟรดเดริก

ถามลิลลี่ว่าทำไมจึงทำแบบนี้ ลิลลี่จึงตอบว่า เพราะเธออยากให้พ่อภาคภูมิใจในตัวเธอ และนั่นก็ทำให้เธอได้รับคำชมจากพ่อว่า ลิลลี่สวยเหมือนแม่ของเธอมาก จากนั้นลิลลี่และพ่อของเธอก็เดินร่ากันอย่างมีความสุข ท่ามกลางเสียงชื่นชมของผู้ร่วมงาน

การสร้างตัวละคร ตัวละครเอก ลิลลี่ ฮอฟแมน ใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (*Characterization through Internal action*) ดังจะเห็นได้จาก การที่เธอพยายามปิดกั้นตัวเองจากเลดี้ คลอเดีย และใช้ชีวิตในแบบของเธอ เพราะโดยส่วนตัวแล้ว เธอจึงคงมีความหยิ่งทะนงในตำแหน่งคุณหนูของบ้าน อีกทั้งเธอก็ยังคงรักและให้เกียรติแม่ของเธอเสมอ ดังนั้น เธอจึงไม่ต้องการที่จะต้อนรับใครเข้ามาเป็นนายหญิงคนใหม่ที่บ้าน และเป็นแม่เลี้ยงของเธอ นั่นจึงทำให้ลิลลี่เชื่อนั้นในความคิดและารกระทำของตัวเองเสมอมา โดยเฉพาะตอนที่เธอต้องระหกระเหินเข้าไปซ่อนตัวอยู่ในโบสถ์ร้าง เพื่อให้พ้นจากการตามล่าของเลดี้ คลอเดีย เธอก็ยังคงเชื่อว่า สักวันพ่อของเธอจะต้องมาตามหาเธอจนพบ กระทั่งเมื่อลิลลี่ได้คุยกับ วิล คนงานเหมืองผู้ที่พูดกับเธออย่างตรงไปตรงมา จนไปสะกิดบาดแผลในใจเธอว่า หากพ่อของเธอไม่มาตามหา เธอจะทำอย่างไร นั่นจึงทำให้ลิลลี่ได้เห็นมุมมองความคิดอีกแบบหนึ่ง และกล้าที่จะกลับไปสู้เพื่อปกป้องตัวเธอและพ่อของเธออีกด้วย

ภาพที่ 234 การสร้างตัวละครเอก ลิลลี่ ฮอฟแมน

นอกจากนี้ ลิลลี่ ฮอฟแมน ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งคือ *การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (Characterization through external action)* เนื่องจาก ในช่วงต้นเรื่อง เงามักจะให้เห็นลิลลี่ในแบบเจ้าหญิง ผู้มีความเป็นกุลสตรี สง่างามแบบหญิงชนชั้นสูง แต่หลังจากที่เธอต้องหนีเอาชีวิตรอดจากการถูกกวดตามล่า ลิลลี่ก็จำต้องสลัดภาพความเป็นกุลสตรีทิ้งไป เมื่อเวลาเข้ามาเจอขนมปังที่เหลืออยู่ครึ่งหนึ่ง เธอก็ตรงเข้าไปกัดกินด้วยความหิวโหย และเผลอหลับไป ในเช้าวันรุ่งขึ้น ขณะที่คนงานเหมืองกำลังแบ่งอาหารกันอยู่นั้น ก็ได้มีเศษขนมปังหล่นมาชิ้นหนึ่ง เธอจึงตรงเข้าไปตะครุบแย่งกับคนงานเหมืองอีกคนหนึ่งอย่างไม่อาย โดยไม่เกรงกลัวว่าคนคนนั้นจะเป็นชายฉกรรจ์ที่เธอเพิ่งได้พบเมื่อคืนเท่านั้น และนอกจากนี้ ตอนท้ายเรื่อง ลิลลี่ก็แสดงความกล้าโดยเข้าไปต่อสู้กับเลดี้ คลอเดีย อย่างไม่เกรงกลัว จนสามารถปกป้องชีวิตของเธอและพ่อเอาไว้ได้

2. ตัวละครร้าย เลดี้ คลอเดีย ฮอฟแมน (Lady Claudia Hoffman)

ภาพที่ 235 ตัวละครร้าย เลดี้ คลอเดีย ฮอฟแมน

ตัวละครร้าย เลดี้ คลอเดีย ฮอฟแมน เป็นตัวละครแบบหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) เนื่องจากเธอมีบุคลิกที่หลากหลายที่เราสามารถสังเกตเห็นได้ชัด ตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง มีคนได้พบกับทุกคนในบ้าน รวมทั้งลิลลี่ในวัยเด็ก เก่งกาจคงแสดคงความอ่อนโยน ใจเย็น และเป็นมิตร เธอไม่ถือสาเมื่อลิลลี่ไม่สนใจที่จะแนะนำตัวกับเธอ นอกจากนั้นเธอยังมอบสุนัขให้กับลิลลี่อีกด้วย แต่หลังจากนั้น เธอก็กลับพบว่า ความสัมพันธ์ของเธอกับลิลลี่เริ่มแย่งลงทุกวัน อีกทั้งด้วยความคิดจากการทำงานที่ต้องสูญเสียลูกและวัยที่ร่วงโรยลง จึงทำให้ เลดี้ คลอเดีย ยิ่งกดดันและอิจฉาในความสาวและสวยของลิลลี่ นั่นจึงทำให้เธอเริ่มมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป ดังนั้น เลดี้ คลอเดีย จึงเป็นตัวละครผู้กระทำ (Active character) เสียเป็นส่วนใหญ่ และกลับมาเป็น ตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) อย่างเห็นได้ชัดในตอนจบเรื่อง

เลดี้ คลอเดีย เป็นหญิงวัยกลางคน ผมสีน้ำตาล รูปร่างสมส่วนตามวัย หน้าตาสวยคม เธอเป็นคนสุขุม เยือกเย็น เป็นกุลสตรี แต่กลับซ่อนด้านมืดไว้ในจิตใจ เธอใช้เสน่ห์มนตร์คำ ทำให้ลอร์ด เฟรดเดริก ลุ่มหลงในตัวเธอมาตลอดระยะเวลา 9 ปี นับตั้งแต่เธอแต่งงานเข้ามาในตระกูลฮอฟแมน และเธอก็พยายามดูแลตัวเองให้สวยงาม ดูดี มีผิวพรรณที่เปล่งปลั่งอยู่เสมอ จนกระทั่งเมื่อเธอคลอดลูก และกลับต้องสูญเสียลูกไปทันทีหลังคลอด อีกทั้งเธอยังไม่สามารถมีลูกได้สักตัวใด ทำให้เธอเริ่มเสียสติและพยายามรักษาจากศพฯคงลูกไว้ราวกับว่าเธอยังมีชีวิต อีกทั้งเธอยังรับไม่ได้กับสภาพที่ร่วงโรยไปตามกาลเวลา ในขณะที่ลิลลี่ ศัตรูของเธอกลับสาวและสวยขึ้นทุกวัน ดังนั้น เธอจึงต้องหาหนทางกำจัดลิลลี่ ครั้งแรก คลอเดียสั่งให้สุภาพบุรุษไปฆ่าลิลลี่ในป่า แล้วฆ่าแพะและเนื้อและหัวใจมาให้เธอ แต่ก็ไม่สำเร็จ ครั้งที่ 2 คลอเดีย ใช้มนตร์คำเสกให้พื้นดินถล่มลงมาทับลิลลี่ระหว่างที่เธอตามคนงานเหมืองลงไปขุดทอง แต่ก็ยังไม่สำเร็จ ครั้งที่ 3 คลอเดีย ใช้มนตร์คำ ทำให้ลิลลี่ได้ยินเสียงเรียกของพ่อเธอเพื่อล่อให้ออกมาจากป่า แล้วเสกให้ต้นไม้ล้มทับเธอวิระตั้น แต่ลิลลี่ก็ได้คนงานเหมืองช่วยไว้ จนครั้งสุดท้าย คลอเดีย จึงได้ถูกดวงวิญญาณของเธอไว้กับกระจกวิเศษ แล้วใช้อำนาจเวทมนตร์จากกระจกแปลงกายเธอกลายเป็นหญิงชรา นำแอปเปิ้ลไปมอบให้ลิลลี่กิน และครั้งนี้ คลอเดียก็สามารถกำจัดลิลลี่ออกไปจากชีวิตเธอได้สำเร็จ

การสร้างตัวละคร ตัวละครร้าย เลดี้ คอลลีย์ ใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการทำภายใน (*Characterization through internal action*) ดังจะเห็นได้จากความปรารถนาอย่างแรงกล้าของเธอที่อยากจะมีลูก แต่เมื่อต้องสูญเสียลูกไป เธอก็ยังคงพยายามเก็บซากศพลูกไว้ และทำทุกวิถีทาง เพื่อจะให้ลิลลี่ ศัตรูของเธอไม่มีความสุข คอลลีย์พยายามเอาชีวิตลิลลี่อยู่หลายหนด้วยการใช้ไสยศาสตร์มนตร์ดำก่อวินาศกรรมชีวิตของลิลลี่อยู่ตลอดเวลา แต่ก็ยังไม่สำเร็จในตอนท้ายเรื่อง เธอคุยกับกระจกในคืนหนึ่งว่าเหตุใดลิลลี่จึงยังมีชีวิต ในขณะที่ลูกของเธอกลับต้องนอนหนาวและเน่าเหม็น เมื่อคิดได้ดังนั้น กระจกวิเศษจึงบอกให้คอลลีย์คืนชีวิตให้กับลูก โดยการนำเลือดของพ่อมาอาบให้ลูก เป็นการนำชีวิตมาแลกด้วยชีวิต และหลังจากนั้น คอลลีย์ก็เริ่มต้นทำพิธีปลุกชีพตามที่กระจกวิเศษบอกกับเธอทันที

ภาพที่ 236 การสร้างตัวละครร้าย เลดี้ คอลลีย์

นอกจากนี้ ตัวละครร้าย เลดี้ คอลลีย์ ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งคือ การสร้างตัวละครผ่านการทำภายนอก (*Characterization through external action*) ดังจะเห็นได้จาก บุคลิกลักษณะพิเศษของตัวละครตัวนี้ ที่มีลักษณะคล้ายแม่มดหมอผี หรือผู้ที่บูชาศาสตร์มืด ดังนั้น แทบจะตลอดทั้งเรื่อง เราจึงได้เห็น เลดี้ คอลลีย์ กำลังนั่งรำยาเทวมนตร์ ทำพิธีอยู่กลางบ้านชุดสีดำ รกๆ ตัวเต็มไปด้วยเทียนหลายเล่มที่ใช้ทำพิธีดำมืดลึกลับ และในฉากที่เธอล้มตัวไม่ใส่ลิลลี่นั้น เราก็ยังได้เห็นวิธีการใช้ไสยศาสตร์ของคอลลีย์ โดยการเชื่อมจิตของเธอเข้ากับอีกาที่มองลิลลี่อยู่ แล้วล้มรูปปั้นในปราสาทลงที่ละตัว เป็นการเช็ดรูปปั้นให้เป็นต้นไม้ในปี นอกจากนี้ตั้งแต่ต้นเรื่อง คอลลีย์ยังได้แสดงให้เห็นว่า เธอรักและหวงแหนกระจกวิเศษมาก เพราะมันเป็นสมบัติชิ้นเดียวของแม่เธอ และทุกครั้งที่คอลลีย์นั่งจู่หน้ากระจก เธอมักจะตั้งคาถาครีมนำรุ้งผิว หรืออาบไปด้วยยาเสน่ห์ เพื่อทำให้เธอรู้สึกมั่นใจในตัวเองมากขึ้น และการได้พูดคุยกับเงาของตัวเองที่สาวและสวยกว่าในกระจก ก็ทำให้เธอรู้สึกภูมิใจและมีพลังมากขึ้นเช่นกัน

3. ตัวละครอื่นๆ

ภาพที่ 237 ตัวละคร วิล / ลอร์ด เฟรดเดอริก / หมอปีเตอร์ / กุสตาฟ / แนนนี่ และลิเลียน่า ตามลำดับ

3.1 วิล (Will) ชายหนุ่มหน้าตาคม ผมสั้นและไว้เครา วิลเป็นคนสุ่ม รอบคอบ ใจเย็น เป็นสุภาพบุรุษ เขาเป็นหนึ่งในคนงานเหมืองที่หลบซ่อนตัวอยู่ในโบสถ์ร้างกลางป่า เขามีรศฝแผลเป็นขาวที่ไ้หน้าด้านขวา จนเกิดจากความไม่ลงรอยกันระหว่างครุฑและครุฑของเขา กับชาวคริสเตียนคนอื่นๆที่มีความเชื่อทางศาสนาต่างจากพวกเขา ทุกๆคืนเขามักจะฝันเห็นเปลวไฟเนื่องจากเหตุการณ์ที่ครอบครัวถูกจับเผ่าอย่างสดยังคอยตามหลอกหลอนเขาเสมอ... วิลได้ช่วยลิเลียน่าจากการถูก ครอบครองเหมือนคนหนึ่งลงนาม และหลังจากนั้น วิลก็พยายามพูดคุยให้ลิเลียน่าคลายความกังวลและเปิดใจให้กับเขา จนคืนหนึ่ง ลิเลียน่าได้เข้ามาเห็นรศฝแผลเป็นมากกว่าที่หลังของวิล เธอจึงรู้สึกเห็นใจวิลมากขึ้น ในตอนท้ายเรื่อง ขณะที่วิล หมอปีเตอร์ และคนงานเหมืองคนอื่นๆกำลังจะกลบดินฝังศพลิเลียน่า วิลก็กลับเห็นลิเลียน่าขึ้นมา เขาจึงรีบลงไปเจาะฝาโลงนำตัวลิเลียน่าออกมา โดยไม่ฟังเสียงห้ามของหมอปีเตอร์ เขารู้สึกดีขึ้นมาและพยายามบอกให้ลิเลียน่าพอใจ จนกระทั่งลิเลียน่าลุกขึ้นมาและได้บอกความ

3.2 ลอร์ด เฟรดเดอริก (Lord Frederick Hoffman) พ่อของลิเลียน่า เขาเป็นชายวัยกลางคน ผมสั้นน้ำตาลอ่อน รูปร่างสูงใหญ่ เขาเป็นคนตรงไปตรงมา สุขุม มีความเป็นผู้นำ รักครอบครัว รักลูก แต่เขากลับต้องสูญเสียลิเลียน่า ภรรยาของเขา ไปกับอุบัติเหตุทางรถม้า ทำให้เขาต้องฝึกลองดูด้วยตัวเอง ก่อนที่ภรรยาของเขาจะสิ้นใจตาย... เฟรดเดอริกแต่งงานใหม่กับเลดี้ คลอเดีย และไม่เคยมารู้เลยว่า เขาถูก ลีดี้ คลอเดีย ข่าเสนาให้ใส่ยาตลอดระยะเวลาที่แต่งงานใช้ชีวิตร่วมกันมา ในตอนกลางเรื่อง หลังจากที่ลิเลียน่าหายไป เขาออกตามหาลูกชายอย่างไม่คิดชีวิต จนได้รับอุบัติเหตุทำให้ขาหักข้างหนึ่ง และจนมาถึงท้ายเรื่อง เขาก็ได้รู้จักตัวตนที่แท้จริงของคลอเดีย จากการที่เธอผูกและลากเขาเข้าไปยังห้องสวดมนตร์เพื่อทำพิธีชุบชีวิตให้ลูก

เฟรดเดริกถูกคลอเดียมัดไว้กับอีกด้านหนึ่งของรูบีนพระเยซู และกรีดเลือดของเขาออกมาบ
 ำให้ลูฟ จนในตอนจบเรื่อง เขาก็ได้รับความช่วยเหลือจากลิลลิและวิลออกมาจากปราสาท

3.3 หมอปีเตอร์ กูเตนเบิร์ก (Dr. Peter Gutenberg) เขาเป็นชายร่างสูง ไว้ผมบ๊อบ
 หนักตีสีน้ำตาลแดง ผิวขาว หน้าตาดี เขาเป็นสุภาพบุรุษ สุขุม รอบคอบ กล้าหาญ เปิดเผย
 ตรงไปตรงมา และจบการศึกษาแพทย์จากฝรั่งเศส เขาชอบพอกับลิลลิ และได้ขอเธอแต่งงาน
 ก่อนที่จะเดินทางไปทำงานที่ต่างประเทศ แต่ในตอนกลางเรื่อง เขาก็ได้ถูกฆาตกรรมโดย
 คลอเดียช่วยยวนให้ลูบเธอ จากนั้น เลดี้ คลอเดียก็สั่งให้หมอปีเตอร์ออกไปตามหาลิลลิให้พบ
 แล้วนำตัวเธอกลับมา ปีเตอร์พาลิลลิกลับมายังปราสาท โดยมีวิลตามมาสมทบที่หลัง แต่เมื่อ
 ปีเตอร์แยกตัวไปตามหา เลดี้ คลอเดีย เขาก็กลับถูกมือปืนฆาตกรลักตาดลงมาจากหน้าต่างของ
 ปราสาทและเสียชีวิตคาที่

3.4 กุสตาฟ (Gustav) น้องชายของเลดี้ คลอเดีย เขาเป็นไปตั้งแต่กำเนิด แต่มีความ
 สามารถในการเล่นมายากล เขาเป็นคนใจดี ชอบสร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้อื่น แต่ก็ต้องเชื่อฟัง
 คำสั่งของพี่สาวอยู่เสมอ โดยเฉพาะในตอนต้นเรื่อง เลดี้ คลอเดียได้สั่งให้กุสตาฟไปลอบฆ่าลิลลิที่
 ในป่าด้านนอกปราสาท เขาก็จำใจต้องทำตามน้ำตา แต่เมื่อลิลลิสามารถหนีรอดไปได้ เขาก็ต้อง
 ยอมหลอกลวงพี่สาว โดยการฆ่าหั่นเนื้อและหัวใจหมูมาให้เลดี้ คลอเดียแทน และเมื่อคลอเดีย
 รู้ความจริง เธอจึงใช้มนตร์ดำจัดการกับกุสตาฟ โดยการทำให้กุสตาฟเห็นภาพหลอนว่ามีแมงมุม
 เดินออกมาจากหลังมือของเขา ทำให้เขาวิ่งออกมาจากร้านเหล้าอย่างเสียสติ จนในที่สุดเขาก็
 คลุ้มคลั่งจนใช้มีดแทงตัวเองตาย

3.5 แนนไน (Nannau) หญิงสาวผู้เปรียบเสมือนเป็นแม่นมของลิลลิ เธอเลี้ยงดูลิลลิมา
 ตั้งแต่เด็กจนโต และคอยตามเฝ้าดูแลอยู่ไม่ห่าง เวลามักจะถูกลิลลิในวัยเด็ก คอยเข้าชี้ให้เล่าเรื่อง
 แม่ของเธออยู่เสมอ ซึ่งแนนไนก็เล่าให้ฟังด้วยความรักและเอ็นดูลิลลิ จนกระทั่งในคืนวันส่งตัว
 ลอร์ดเฟรดเดริก และเลดี้ คลอเดียเข้าห้องหอ แนนไนก็ได้วิ่งตามลิลลิเข้ามาในห้องนอนของเลดี้
 คลอเดีย เธอเห็นผ้าตัวผู้คนประดานมือแถมออกมา เธอเมลอบเปิดออกดู แต่ทันใดนั้น เธอก็กลับ
 ซ็อค ตาเบิกโพลง และเสียชีวิตลงอย่างกะทันหัน

3.6 ลิลเลียน่า ฮอฟแมน (Lilliana Hoffman) แม่ของลิลลิ เธอประสบอุบัติเหตุทาง
 รถม้าระหว่างที่กำลังท้องแก่ แต่โชคดีร้าย เธอก็กลับถูกเศษไม้ทับร่างกาย และที่มหน้าอกของเธอ
 เธอจึงขอให้ ลอร์ด เฟรดเดริกผ่าท้องนำลูกออกมาในขณะที่เธอยังมีลมหายใจ ซึ่งลอร์ด เฟรดเดริก
 ก็ทำตาม และหลังจากนั้น ลิลเลียน่าก็สิ้นใจทันที

ภาพที่ 238 ตัวละครคนงานเหมือง ได้แก่ บาทหลวงกิลเบิร์ต / ลาร์ส / สการ์ / คอนราด / รอล์ฟ และบาร์ท ตามลำดับ

3.7 คนงานเหมืองทั้ง 7 คน คนเหล่านี้ถูกขับไล่ออกจากสังคม เนื่องจากมีความเชื่อทางศาสนาที่แตกต่างจากคนอื่นๆ ซึ่งประกอบไปด้วย

- 1) บาทหลวง กิลเบิร์ต (Father Gilbert) ชายชราผู้ที่ต้องมาหลบซ่อนตัวอยู่ในโบสถ์ร้างกลางป่า และชุดทอง นากของป่าเล็่งซึ่งไปในแต่ละวัน เขาเสียชีวิตตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง เนื่องจากถูกดินถล่มระหว่างที่ชุดทอง ซึ่งก็เป็นฝีมือของ เลดี้ คอลลีเดีย ที่คิดจะใช้มนตร์ดำทำให้ดินถล่มลงมาทับลิลลี่ แต่สุดท้ายคนทีเสียชีวิตกลับกลายเป็นบาทหลวง กิลเบิร์ตนั่นเอง
- 2) ลาร์ส (Lars) ชายชราผู้ซึ่งตาเสียข้างหนึ่ง ในคืนหนึ่ง เขานอนอยู่ด้านข้างวิล ขณะที่วิลกำลังละเมอเพราะฝันร้าย ลิลลี่จึงเดินเข้ามาดูวิลด้วยความเป็นห่วง ลาร์สจึงเล่าให้ลิลลี่ฟังว่า วิลมักจะฝันเห็นเปลวไฟ เพราะเขาต้องเห็นครอบครัวถูกจับเผาทั้งเป็นต่อหน้าต่อตาโดยไม่สามารถช่วยอะไรได้ แต่ในวันต่อมา ลาร์สกลับได้คงเสียชีวิตจากการถูกต้นไม้ล้มทับ เนื่องจากมาจากมนตร์ดำที่เลดี้ คอลลีเดียพยายามทำใส่ลิลลี่อีกครั้ง และครั้งนี้ทำให้ลิลลี่เสียใจอย่างมาก เพราะเธอพยายามจะช่วยดึงลาร์สออกมาจากต้นไม้ แต่ก็กลับมีต้นไม้ล้มตามมา เธอจึงต้องยอมปล่อยมือลาร์ส
- 3) สการ์ (Scar) ชายหนุ่มผมสั้นและกึ่งเป็ยรคาศีรษะ เขามองว่าลิลลี่เป็นตัวขวางสำหรับพวกเขาเสมอ เพราะตั้งแต่เธอเข้ามาอยู่ ก็มักจะเกิดเรื่องร้ายๆขึ้นกับพวกเขา ทำให้เพื่อนของเขาต้องเสียชีวิตไปที่ละคน แต่ลึกๆแล้ว เขาเป็นคนที่มีความน้ำใจ ปากร้ายแต่ใจดี เพราะในวันที่ลิลลี่ถูกต้นไม้ล้มทับ สการ์คือคนที่ช่วยเหวี่ยงแส้ใส่อาถรรพ์ที่เชื่อมจิตกับ เลดี้ คอลลีเดีย ทำให้ลิลลี่รู้สึกเจ็บไปด้วย และทำพิธีต่อไม่ได้อีก
- 4) คอนราด (Konrad) ชายหนุ่มผู้มีใบหน้าที่น่ากลัวและร่างอ้วนกลม เขาเป็นใจดี และรับฟังความเห็นของผู้อื่นเสมอ

- 5) บาร์ท (Bart) ชายร่างแคระ และมีฟันกระต่าย หลังจากที่เขาและคอนราดแย่งอาหารกันจนมันกระเด็นลงพื้น ลิลลี่จึงได้เข้าแย่งไปทันที แต่สตาร์กลับไม่ยอมให้เธอกิน บาร์ทจึงพูดในทำนองเย้ยหยันลิลลี่ว่า เธอควรจะไต่ค้ำน้ำอย่างสุภาพ หรือไม่ก็จูบเขาเป็นการขออนุญาตออกไปจากกลุ่มทันที
- 6) รอล์ฟ (Rolf) ชายหนุ่มจุ่มาแหลม ผมยาค เขาค่อนข้างก้าวร้าว และนี่ก็ถึงแต่เงินทองและผลประโยชน์ เขาคิดจะนำตัวลิลลี่ไปเรียกค่าไถ่จากลอร์ดเฟรดเดริก แต่ก่อนหน้านั้น เขาก็กลับลงนลามลิลลี่อย่างเสียไม่ได้ วิลจึงเข้ามาช่วยลิลลี่ ส่วนคนอื่นๆก็เฝ้าพอใจการกระทำของรอล์ฟอย่างมาก และจับใส่เขา
- 7) วิล (Will)

ฉาก (Setting)

1. ปราสาทของ ลอร์ด เฟรดเดริก เป็นปราสาทขนาดใหญ่ ก่อด้วยอิฐ ประกอบด้วยฉากย่อยๆดังต่อไปนี้

ภาพที่ 239 ฉากปราสาทของลอร์ด เฟรดเดริก

1.1 ห้องนอนของคลอเดีย เดิมเป็นห้องนอนของลิเลียน่า ฮอฟแมน แต่ต่อมาคลอเดียได้ย้ายเข้ามาอยู่แทน คลอเดียชื่นชมบรรยากาศของห้องนี้มาก เธอตั้งกระจกของแม่เธอไว้ที่ชั้นไม้ปลายเท้า ซึ่งฝาปิดกระจกนั้นมีลักษณะเป็นคนยืนประสาธน์มือ ดูแล้วแปลกตาสำหรับผู้พบเห็น ในตอนต้นเรื่อง เมอร์รินคือผู้ที่เข้ามาเห็นน้ำยาสีสั่นแปลกตามากมายวางอยู่ด้านหน้ากระจก ก่อนที่เธอจะเห็นว่ามันแง้มออกและเดินไปเปิดดูอย่างอดไม่ได้ นี่จึงทำให้เธอเสียชีวิตลงคร่ากัะหันหันด้วยดากรรซึค... เลดี้ คลอเดีย เริ่มได้ริ้นเสีงเรีรกจากกระจกครั้งแรก หลังจากที่เธอเสียใจและคลุ้มคลั่งหลังจากที่ต้องเสียลูกไป และหลังจากนั้น เธอก็เฝ้าคุยกับภาพของตัวเธอที่ยังคงสาวและสวยในกระจกอยู่ตลอด จนกระทั่งวันสุดท้ายที่เธอมีชีวิต

ภาพที่ 240 ฉากห้องนอนของเลดี้ คลอเดีย

1.2 ห้องนอนของ ลอร์ด เฟรดเดริก ในคืนทำพิธีส่งตัวเข้าห้องนอนนั้น ขณะที่แขกผู้ร่วมงานคนอื่นๆ ได้มาร่วมอวยพรกับเลดี้ คลอเดีย และลอร์ด เฟรดเดริก โดยการรดน้ำจากถ้วยศักดิ์สิทธิ์ลงไปปลายเท้าของคู่บ่าวสาว แต่เมื่อถึงคราของลิลลี่ เธอกลับขึ้นจ้องหน้า เลดี้ คลอเดีย อย่างไม่หวังดี และทันใดนั้นเธอก็สาदनํ้าในถ้วยใส่หน้า เลดี้ คลอเดีย ก่อนจะรีบวิ่งหนีออกมา

1.3 ห้องโถงกลาง ลักษณะเป็นโถงขนาดใหญ่ ในตอนต้นเรื่อง ที่นี้เป็นสถานที่ที่ใช้จัดพิธีแต่งงานของลอร์ด เฟรดเดริก และเลดี้ คลอเดีย และต่อมา ที่นี่ยังได้ใช้เป็นสถานที่จัดงานเต้นรำอีกครั้ง ในขณะที่ เลดี้ คลอเดียกำลังตั้งครุฑรับแขก เป็นฉากสำคัญฉากหนึ่งที่ทำให้เราได้เห็นลิลลี่เริ่มแสดงพฤติกรรมต่อต้านเลดี้ คลอเดีย ได้อย่างชัดเจน โดยการใส่เศษของลิเลียน่าแม่ของเธอมาร่วมงาน แทนที่จะเป็นชุดเดรสสีดำที่เลดี้ คลอเดียเลือกให้ และด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้เลดี้ คลอเดีย เกิดอาการช็อคจนเจ็บท้องคลอดก่อนกำหนด เนื่องจากเดิมที ทุกคนในงานต่างให้ความสนใจเธอที่กำลังร้องเพลงอยู่บนเวที แต่ทันทีที่ลิลลี่เดินเข้ามา ทุกคนก็ต่างหันไปชื่นชมลิลลี่ โดยเฉพาะลอร์ด เฟรดเดริก ที่หัวเราะและเต้นรำกับลูกสาวอย่างมีความสุข

ภาพที่ 241 ฉากห้องโถงกลาง

1.4 ห้องสวดมนตร์ ลักษณะเป็นห้องโถง คล้ายโบสถ์ขนาดเล็ก ที่นี้เป็นที่ซึ่ง เลดี้ คลอเดีย ใช้ทำพิธีชุบชีวิตลูกของเธอขึ้น โดยการฆ่าและสะกดวิญญาณของทุกคนในบ้านให้กลายเป็นผีดิบ แล้วให้ทุกคนมานั่งสวดภาวนาเพื่อช่วยทำพิธี จากนั้นเธอก็ลากตัวลอร์ด เฟรดเดริกที่ถูกห่อด้วยผ้าขาวเข้ามายังห้องโถงแห่งนี้ เธอจับขาซึ่งติดกับด้านหลังของรูปปั้นพระเยซูบนไม้กางเขน แล้วเธอก็เริ่มกรีดเลือดเธอออกมา... เมื่อลิลลี่และวิลเข้ามาถึงที่นี่ พิธีทุกอย่างก็ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ทั้งห้องโถงเหลือแต่เพียงร่างของลอร์ด เฟรดเดริกที่นอนอยู่บนพื้น วิลจึงได้อุ้มร่างพ่อของลิลลี่ออกไปจากปราสาททันที

ภาพที่ 242 ฉากห้องสวดมนต์

1.4 ห้องอาหาร เป็นห้องยาวขนาดเล็ก มีโต๊ะอาหารยาวตั้งอยู่กึ่งกลางห้อง หลังจากที่ถูกตาดำนำเนื้อหมูที่เขาหลอกคลอเดียว่าเป็นเนื้อของลิลลิไปต้มแล้วนั้น คลอเดียก็จัดแจงให้หญิงรับใช้นำเนื้อดังกล่าวมาเสิร์ฟขึ้นโต๊ะทานอย่างเอร็ดอร่อย ทั้งยังอวดปากชวนให้ ลอร์ด เฟรดเดริกทานกับเธอด้วย แต่ระหว่างนั้น หมอปีเตอร์ได้เข้ามาขัดจังหวะเพื่อแจ้งข่าวว่า มีคนพบม้าของลิลลิอยู่ที่ถนนเสียก่อน ลอร์ด เฟรดเดริกจึงรีบออกไปตามหาลูกสาวทันที

ภาพที่ 243 ฉากห้องอาหาร

1.5 ห้องครัว ในตอนกลางเรื่อง เลดี้ คลอเดียได้นำผงสนหามาใส่ในหม้อซूपใบใหญ่ จากนั้นเธอก็สั่งให้หญิงรับใช้นางหนึ่ง นำซूपไปเสิร์ฟให้สามีของเธอกิน แต่ก่อนหน้านั้น เธอก็กลับจิกหัวหญิงรับใช้ เพราะไม่พอใจที่เธอปลดยมม จึงได้บอกให้หญิงคนนั้นรวบรวมให้เรียบร้อย

ภาพที่ 244 ฉากห้องครัว

1.6 โถงทางเดิน เป็นส่วนที่อยู่ริมหน้าต่างของปราสาท และมีรูปปั้นหลายรูปตั้งอยู่ในตอนต้นเรื่อง ลิลลิในวัยเด็กได้อุ้มลูกสุนัขของเธอได้มามายังทางเข้าห้องของ เลดี้ คลอเดีย โดยบังเอิญ เธอจึงแอบไปเห็นพ่อของเธอกำลังจูบกับเลดี้ คลอเดีย อย่างดูดีดีในคืนก่อนวันแต่งงาน นั่นจึงเป็นภาพที่ฝังใจให้ลิลลิรู้สึกไม่พอใจคลอเดียตั้งแต่นั้นมา และในตอนกลางเรื่อง เลดี้ คลอเดียก็ได้ใช้ประโยชน์จากรูปปั้นที่ทางเดินแห่งนี้ทำพิธีเชื่อมกับเหตุการณ์เนป้า โดยเธอได้ทุ้มรูปปั้นลงบนพื้นทีละรูป ทำให้ต้นไม้ในป่าล้มลงตามอากัปกริยาของเธอที่ทำกับรูปปั้น

ภาพที่ 245 ฉากโถงทางเดิน

2. ในป่า ลักษณะเป็นป่าโปร่ง มีต้นไม้ลำต้นสูงยาวขึ้นอยู่มากมาย ตั้งแต่ตอนต้นเรื่องจนถึงกลางเรื่อง ลิลลิมักต้องใช้ชีวิตอยู่ในป่ามาตลอดนับตั้งแต่เธอหนีเอาชีวิตรอดจากกุกสตาฟมาได้ แต่หลังจากนั้น เธอยังคงถูกไล่ตี คลอเดียตามรั้งความเอาชีวิตรอดอยู่ตลอด ทั้งการล่อหลอกให้เธอตามเสียงเรียกของฟ็อบออกมา แล้วใช้มนตร์ดำทำให้ต้นไม้ล้มทับ แต่เมื่อไม่สำเร็จ คลอเดียจึงปลอมตัวเป็นหญิงชราหน้าเอปเปิ้ลมาให้ลิลลิ แล้วชวนคุยจนลิลลิเผลอกินแอปเปิ้ลเข้าไปติด หลงใหลจนสิ้นใจตาย

ภาพที่ 246 ฉากป่า

3. โบสถ์ร้างกลางป่า เป็นห้องโถงเก่าขนาดใหญ่ เต็มไปด้วยเศษไม้ ไม้ผุ และสัตว์ป่าตัวเล็กๆ รอบๆกำแพงโบสถ์ประดับด้วยกระจกหลากสีลวดลายต่างๆ... ลิลลิเข้ามาหลบอยู่ที่นี้ และตื่นขึ้นมาพบว่ามีคนงานเหมืองมากมายรุมจ้องดูเธออยู่ จากนั้นเธอจึงเริ่มปรับตัวและใช้ชีวิตอยู่ที่นี้เรื่อยมา จนกระทั่งเริ่มคุ้นเคยกับวิลและทุกคนมากขึ้น คืนหนึ่งเธอจึงเดินเข้าไปหาวิลในขณะที่เขากำลังอาบน้ำ ทั้งสองก็จูบกันด้วยความรักและเริ่มเข้าใจกันมากขึ้น

ภาพที่ 247 ฉากโบสถ์ร้างกลางป่า

4. หลุมฝังศพลิเลียน่า ฮอฟแมน อยู่ห่างออกมาจากปราสาทไม่มาก ที่นี้มีศพของคนแก่หลายคนแก่มาถูกฝังอยู่ แต่ที่หลุมศพของลิเลียน่า กลับมีรูปปั้นนางฟ้าตั้งอยู่บนป้ายชื่อหลุมศพ แต่ในวัยเด็ก ลิลลิก็มักจะออกมาเก็บดอกไม้และวิ่งเล่นที่บริเวณนี้เสมอ

ภาพที่ 248 ฉากหลุมฝังศพลิเลียน่า แม่ของลิลลี่

สัญลักษณ์ (Symbol)

1. อีกา

ภาพที่ 249 สัญลักษณ์ของอีกา

สื่อความหมายถึง *ความตาย / ตัวแทนของ เลดี้ คอลเดีย* สังเกตได้จาก บทสนทนา ระหว่างวิลและลิลลี่ในวันหนึ่ง ขณะที่ลิลลี่กำลังมองออกไปนอกหน้าต่างในที่ที่อีกาตัวหนึ่งเกาะอยู่ วิลจึงพูดขึ้นอีกมุมหนึ่งว่า อย่างมองนัยตาของอีกาเป็นเวลานาน มันอาจจะขโมยวิญญาณของเธอ แล้วบินหนีไปแสนไกล (Never look a raven in the eye for too long. Might steal your soul and fly away with it.) หรืออย่างในฉากที่ เลดี้ คอลเดีย ใช้ในตรรก์ทำให้ตัวไม่สัมผัสลิลลี่นั้น เธอก็ได้เชื่อมดวงจิตกับอีกา โดยการมองเหตุการณ์ฆาตกรรมฆาตกรของอีกา แต่หลังจากที่ สการ์ คนงานเหมืองคนหนึ่งยิงหนังสติ๊กใส่อีกาแล้ว เลดี้ คอลเดียก็ไม่สามารถทำพิธีต่อได้อีก

2. กระจกวิเศษ

ภาพที่ 250 สัญลักษณ์ของกระจกวิเศษ

สื่อความหมายถึง *ดวงจิตอีกด้านหนึ่งของเลดี้ คอลเดีย* สังเกตได้จาก ทุกครั้งที่คอลเดีย กำลังหลับฝันในจิตใจ กระจกวิเศษก็มักพูดถึงที่อยู่ในก้นบึ้งของจิตใจเธอออกมา ราวกับว่าเป็นคน คนเดียวกัน เช่น ในฉากที่คอลเดียรำพึงรำพันกับ ตัวเองว่า ทำไมลิลลี่ถึงมีชีวิตอยู่ (Why does she live?) จากนั้น กระจกวิเศษก็พูดต่อว่า ในขณะที่ลูกของเธอกลับต้องนอนหนาวและแข็ง (While your child lies cold and still.) เป็นต้น และทุกครั้งที่คอลเดียมองเข้าไปในกระจก

เธอก็มักจะเห็นภาพตัวเธอที่ยังสาวและสวยกว่าตัวจริงพูดคุยและให้คำปรึกษาแก่เธอเสมอ จนถึงในตอนจบเรื่อง เมื่อลิลลี่ใช้มีดจนตรัดแทงเข้าไปที่กระจก แทนที่กระจกจะแตกเพียงร้าว แต่มันกลับมีเลือดไหลทะลักออกมา และกับตัวของเลดี้ คลอเดียเองก็เช่นเดียวกัน นั่นจึงแสดงให้เห็นว่า กระจกวิเศษกับเลดี้ คลอเดีย นั้นมีดวงจิตที่เชื่อมกันอยู่ ทำให้ความเจ็บปวดนั้นส่งถึงกัน

3. ศีรษะของรูปปั้นนางฟ้าบนป้ายหลุมศพของลิลลี่นำหักหลั่นมาอยู่บนพื้น

ภาพที่ 251 ศีรษะของรูปปั้นนางฟ้าบนป้ายหลุมศพของลิลลี่นำหักหลั่นมาอยู่บนพื้น

สื่อความหมายถึง ลางร้าย/เหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้น ณ ที่แห่งนี้ ซึ่งภาพนี้เป็นเหตุการณ์ที่ลิลลี่และปีเตอร์เพิ่งจะเดินทางมาถึงปราสาทในตอนท้ายเรื่อง ลิลลี่พบว่า ปราสาทของเธอเต็มไปด้วยครีมน้ำตาลที่ล้นทะลักมาก ลิลลี่เดินมาหยุดที่หน้ารูปปั้นนางฟ้าในคัฟ สีนน้ำเรียวแดง แล้วจึงพูดขึ้นว่า นางรู้ว่าเราจะต้องกลับมา (She knew I would come back.) หลังจากนั้นวิลจึงปรากฏตัวขึ้นแล้วบอกกับลิลลี่ว่า ถ้าอย่างนั้นก็อย่าทำให้นางผิดหวังเลย (Let's not disappoint her, then.) ซึ่งอีกนัยหนึ่งของวิลนั้นเหมือนเป็นการพูดให้ลิลลี่กล้าที่จะเข้าไปเผชิญหน้ากับ เลดี้ คลอเดียนั่นเอง

มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่อง Snow White: A tale of terror ปี ค.ศ.1997 มีวิธีการเล่าเรื่อง 2 แบบ แบบแรกคือ การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (The Objective) ส่วนการเล่าเรื่องแบบที่สองคือการเล่าเรื่องแบบพหุจุด หรือแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient) เป็นการเล่าเรื่องที่สามารถข้ามผ่านเหตุการณ์ต่างๆ ได้ค้ำฟ้า ไร้ขีดจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่ เห็นได้จาก ฉากที่เลดี้ คลอเดียเชื่อมดวงจิตเข้ากับอีกา เพื่อมองเหตุการณ์ผ่านทางดวงตาของอีกา แล้วลึ้มรูปปั้นในปราสาทเพื่อแฝงรอยให้เป็นที่แน่ใจของจริงเนป้า

ภาพที่ 252 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน

4. ภาพยนตร์เรื่อง Sydney White (and the Seven Dorks) (2007)

เนื้อเรื่อง

Sydney White (ซิดนีย์ ไวท์) โตมากับที่มืองานก่อสร้าง พ่อของเธอเป็นช่างประปา ส่วนแม่ของเธอเสียชีวิตไปตั้งแต่เธอยังอายุได้ 9 ขวบ ซิดนีย์นิสัยเหมือนผู้ชายและใช้ชีวิตอยู่กับพ่อมาตั้งแต่เล็กจนโต ดังนั้นพ่อของเธอจึงพยายามทำหน้าที่เป็นทั้งพ่อและแม่ในเวลาเดียวกัน แม้กระทั่งอาจพยายามอธิบายธรรมชาติของเด็กผู้หญิงยามเมื่อเข้าสู่วัยที่มีประจำเดือนโดยใช้พ่อประปามาเป็นอุปกรณ์เสริม... ซิดนีย์ได้ทุนเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัย SAU (Southern Atlantic University) เธอหวังจะเจริญรอยตามแม่ ในการเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่ม Kappa (แคปป่า) ที่ซึ่งแม่ของเธอได้รับทั้งมิตรภาพและความเป็นเพื่อนที่อบอุ่นกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ระหว่างทางที่เธอนั่งรถบัลไปมหาวิทยาลัย เธอได้เปิดกล่องเก็บของของแม่เธอที่มีทั้งจดหมาย รูปภาพ และเข็มกลัดสัญลักษณ์ของสมาชิกแคปป่า เมื่อไปถึงมหาวิทยาลัย ซิดนีย์ได้รู้จักกับ Dinky Hodgekiss (ดิงกี้ ฮอดจ์คิส) รุมเมทของเธอ และเธอก็ทั้งสองก็พบว่าพวกเธอต่างก็เป็นลูกหลานของสมาชิกแคปป่า ุ้นก่อนๆเช่นเดียวกัน

Rachel Witchburn (ราเชล วิชเบิร์น) มีตำแหน่งเป็นประธานสภานักศึกษา และยังเป็นประธานกลุ่มแคปป่าในสมัยปัจจุบัน เธอฝึกไฝการปกครองแบบกรีก มีนโยบายจะสร้าง The Witchburn-Prince Greek Life Center บนพื้นที่ของบ้าน The Vortex (เดอะ วอร์เท็กซ์) ร่วมกับ Tyler Prince (ไทเลอร์ ปรินซ์) หนุ่มหล่อ ประธานของกลุ่มสโมสรนักศึกษาชาย Beta Omega Rho (เบต้า โอเมก้า โรห์) โดยทั้งสองได้เงินบริจาคจากครอบครัวของพวกเขาเพื่อสร้างโครงการนี้ และอีกประการหนึ่งคือ ราเชลและคนส่วนใหญ่นั้นนับสนุนเธอต่างก็มองว่า บ้านเดอะวอร์เท็กซ์ เป็นแหล่งรวมเหล่ามนุษย์ประหลาด มีแต่พวกเดิร์ก (dork) เธอจึงต้องการจะกำจัดพวกเขาออกไป ดิงกี้ให้ซิดนีย์ยืมชุดเดรสเพื่อใส่ไปยังบ้านแคปป่า ระหว่างทางซิดนีย์รับลูกแก้วใ้จากชายคนหนึ่ง ซึ่งเป็นสมาชิกในบ้านเบต้าไทเลอร์ ซึ่งเดิมทีชายคนนั้นต้องการจะเกลี้ยสมาชิกบ้านเดอะวอร์เท็กซ์ แต่เมื่อซิดนีย์ไปบอกกลับไปอย่างแรง ชายคนนั้นก็กลับหงายหลังด้วยแรงขว้างบอลของซิดนีย์ ทำให้ไทเลอร์ซึ่งเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดความประทับใจในตัวซิดนีย์ เขาจึงอาสาพาซิดนีย์และดิงกี้เดินไปส่งที่บ้านแคปป่า... ในคืนแรก สมาชิกใหม่ทุกคนถูกปลุกให้ตื่น เพื่อปฏิบัติภารกิจ ซึ่งภารกิจแรกก็คือ หากูเด็ดภายในเวลา 15 นาที (date dash) หลังจากนั้น ทุกคนจะต้องไปรวมกันที่ร้านอาหารก่อนเวลาเที่ยงคืนสิบห้านาที... ซิดนีย์มาถึงร้านเป็นคู่สุดท้าย และชายที่เธอพานามก็คือ Lenny (เลนนี่) หนุ่มขี้โรคจากบ้านเดอะวอร์เท็กซ์... ราเชลตัดสินใจให้ซิดนีย์เป็นผู้ที่ ต้องทำภารกิจที่สอง คือการทิ้งคูเด็ด (date dash - ditch) เพราะเธอคิดว่า คูเด็ดของซิดนีย์

ไม่เหมาะสม ชิดนีย์จึงหลอกให้เลนนี่ไปรอในห้องน้ำหญิงเป็นเวลานาน และเมื่อเธอกลับออกมา ก็พบว่าทุกคนหายไปหมดแล้ว ทั้งทำให้เขาเป็นคนจ่ายค่าอาหารทั้งหมด

ทุกๆวัน สมาชิกของแคปป์จะต้องออกกำลังกาย ควบคุมอาหาร จัดจำประวัติศาสตร์การก่อตั้งแคปป์ และต้องดูแลรูปร่างหน้าตาและผิวพรรณให้ดูดีอยู่ตลอดเวลา ซึ่งชิดนีย์ก็ไม่มีจุดบกพร่อง ยกเว้นเรื่องการคุมอาหาร ต่อมาชิดนีย์ได้สิทธิพิเศษจากการจับฉลาก โดยที่เธอจะได้ขึ้นไปดูห้องนอนของราเชลและจะได้รับชุดราตรีเพื่อใส่ไปงานวันมอบเข็มเกียรติยศให้กับสมาชิกใหม่ของแคปป์ แต่ราเชลกลับแกล้งหยิบชุดสีดำให้เธอ และในวันงานมอบเข็ม ราเชลก็ประกาศปลดชิดนีย์ออกจากสมาชิกแคปป์ เพราะเธอไม่มีคุณสมบัติการเป็นสมาชิก เช่น คู่เดทไม่เหมาะสม เปิดเผยแพร่ธรรมเนียมของแคปป์ในห้องสมุดต่อหน้าผู้คน และสุดท้าย โทเทอริ์ก็เรื่องประวัติส่วนตัว เพราะแท้จริงแล้ว พ่อของเธอเป็นช่างประปา เป็นต้น ชิดนีย์ก็เข้าขออาศัยอยู่ที่บ้านเดอะวอร์เทิร์ เธอจึงได้สัมผัสถึงความแปลกของเพื่อนแต่ละคนในบ้าน และต่อมาเธอตัดใจลงสมัครเป็นประธานสภานักศึกษาร่วมกับเพื่อนในบ้านเดอะวอร์เทิร์ทั้ง 7 คน เพื่อสู้รบการปกครองระบอบกรีกของราเชล โดยแต่งตั้งให้ Terrance (เทอร์เรนซ์) อัจฉริยะแห่งบ้าน เดอะวอร์เทิร์ เป็นประธานกลุ่ม วันหนึ่ง ขณะที่ชิดนีย์นั่งทำงานอยู่ในห้องสมุด ไทเลอร์ได้ให้ห้องใหม่ที่บ้านเบต้ามาร้องเพลงประสานเสียงและมอบดอกกุหลาบให้ชิดนีย์ เพื่อที่เขาจะขอชิดนีย์ออกเดท แล้วเย็นวันนั้นราเชลก็มารอ ไทเลอร์เพื่อบอกให้เขาเลิกยุ่งกับชิดนีย์และพวกเดอะวอร์เทิร์ เพราะจะเป็นอุปสรรคกับโครงการของเธอ แต่ไทเลอร์ไม่สนใจ เวลาผ่านไป คะแนนความนิยมของเทอร์เรนซ์เริ่มเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งในเว็บไซต์ HOT or NOT ที่ราเชลมักเชคความนิยมของเธอในมหาวิทยาลัย อยู่เป็นประจำก็กลับมีชิดนีย์ตีขึ้นมามากขึ้น จนเมื่อชิดนีย์ขึ้นมายู่อันดับ 1 ราเชลก็สติแตก อยากรู้ว่าคิดจะจัดการกับชิดนีย์และเพื่อนบ้านเดอะวอร์เทิร์ทั้ง 7 คน

ไทเลอร์เริ่มคุ้นเคยกับเพื่อนๆของชิดนีย์มากขึ้น เขาจึงชวนทุกคนไปร่วมปาร์ตี้ด้วยกันในคืนวันถัดมา ราเชลวางแผนให้เพื่อนกลุ่มแคปป์ของเธอมาหลอกล่อชายเดิมทั้ง 7 คน ให้เข้าไปในห้องกระจกมืดๆ แล้วถอดเสื้อผ้าออกทั้งหมด จากนั้นราเชลก็เปิดไฟห้องกระจกนั้น ทุกคนในงานจึงได้เห็นชายเดิมทั้ง 7 แก่ผ้ายืนอยู่ในห้องกระจกและต่างก็พากันหัวเราะเยาะพวกเขา ทั้งราเชลยังเปิดเผยอีกว่า เทอร์เรนซ์ได้เรียนจบไปเมื่อ 2 ปีที่แล้ว ดังนั้นจึงไม่มีสิทธิ์ลงสมัครเป็นประธานสภานักศึกษา ส่วนชิดนีย์ก็ได้รู้เรื่องโครงการของราเชลกับไทเลอร์ที่จะสร้างแทนที่บ้านเดอะวอร์เทิร์ เธอจึงเข้าใจผิดคิดว่า ไทเลอร์รีบเร่งเพราะผลประโยชน์ของโครงการเท่านั้น หลังจากนั้น บ้านเดอะวอร์เทิร์ก็ถูกปิดประกาศห้ามเข้า สมาชิกบ้านเดอะวอร์เทิร์ทั้ง 7 คนจึงต้องย้ายไปอยู่ห้องเช่าถูกๆนอกมหาวิทยาลัยเป็นการชั่วคราว ส่วนชิดนีย์ เมื่อได้รับกำลังใจจากพ่อ เธอจึงไปหาเพื่อนๆทั้ง 7 คน และพูดปลุกใจให้พวกเขาลุกขึ้นสู้อีกครั้ง โดยเธอจะลงสมัครเป็นประธานนักศึกษาเอง และระหว่างนั้น ไทเลอร์ก็มาปรับความเข้าใจกับชิดนีย์จนสำเร็จ ราเชลใช้แผน

สกปรกโดยให้กลุ่มแฮกเกอร์ (Hacker) ส่งเมลไวรัสเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งขณะนั้น ชิดนีย์ กำลังทำรายงานงานวิชารัฐศาสตร์ และเตรียมคำกล่าวปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งในวันรุ่งขึ้น ทำให้ ชิดนีย์ต้องทำงานใหม่ทั้งหมดในห้องสมุดจนเช้า . . . ทหารจึงมาจับเธอให้ตื่นเพื่อไปปราศรัยหาเสียง... ชิดนีย์เอาชนะใจนักศึกษากลุ่มในมหาวิทยาลัย เธอคบคนเวทียิ่งเรื่องเริ่มๆ ของเธอ แบบตรงไปตรงมา แล้วลงท้ายประโยคว่า "ฉันมันเดิม" จากนั้นคนอื่นๆ ที่นั่งอยู่จึงทยอยพูดบ้าง ท้ายสุดแล้ว ราเชลก็ยกมือมาชกแค้นไปแปดตอกจากตำแหน่ง ประธานและถูกไล่ออกจากบ้าน ส่วนเทอร์เรนซ์ก็กลายเป็นมหาเศรษฐี จากการขายผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์ให้กับเว็บไซต์แห่งหนึ่ง และบ้านเดอะวอร์เท็กซ์ก็ได้รับการซ่อมแซมด้วยความร่วมมือจากเพื่อนนักศึกษาหลายกลุ่ม และทีมงานของพ่อชิดนีย์ด้วย และเรื่องราวก็จบลงอย่างมีความสุข

โครงเรื่อง (Plot)

1. การเริ่มเรื่อง (Exposition)

ชิดนีย์ ไวก์ อยู่กับพ่อเพียงสองคนและโตมากับทีมก่อสร้าง เธอจึงมีนิสัยเหมือนผู้ชาย ในวัยสาว เธอได้ทุนเข้ามาเรียนที่ SAU และหวังว่าจะได้เป็นสมาชิกกลุ่มแคปป่าโดยเดินตามรอยเท้าแม่ของเธอ... ชิดนีย์ได้รู้จักดิงกี ฮอดจ์คิน เพื่อนร่วมหอ และเพื่อนร่วมกลุ่มแคปป่า

2. การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

เพียงเวลาไม่นานที่ชิดนีย์เข้าไปอยู่ในบ้านแคปป่า เธอก็ได้รับความนิยมนอกจากเว็บไซต์ HOT or NOT ของมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้ ราเชล วิชเบิร์น ประธานสภานักศึกษา และประธานกลุ่มแคปป่า เกิดความไม่พอใจชิดนีย์ โดยมองหาเรื่องแกล้งชิดนีย์และปลดเธอ ออกจากสมาชิกกลุ่มแคปป่า ชิดนีย์จึงต้องไปอาศัยอยู่กับบ้านเดอะ วอร์เท็กซ์ ที่ซึ่งรวมมนุษย์ประหลาดในสายตาคันอื่นๆไว้... ชิดนีย์เป็นแรงผลักดันให้เพื่อนๆลุกขึ้นสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงสังคมในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทุกกลุ่มกลับมา มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยการลงสมัครเป็นประธานสภานักศึกษา

3. ขั้นภาวะวิกฤต (Climax)

ชิดนีย์ถูกราเชลแกล้งให้แฮกเกอร์ส่งไวรัสเข้าคอมพิวเตอร์ เธอจึงต้องทำงานที่ห้องสมุดจนถึงเช้ารุ่งขึ้นและผลลัพท์ไป ซึ่งนั่นเป็นวันปราศรัยหาเสียง แต่ก็ได้ ไทเลอร์ ปรีนซ์ แฟนหนุ่ม มาลูเธอ และพาเธอไปที่เวทีปราศรัย

4. ขั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

ชิดนีย์สามารถเอาชนะใจเพื่อนในมหาวิทยาลัยหลายๆกลุ่มได้ เช่น เกย์ กะเทย นักกีฬา เชียร์ลีดเดอร์ หรือแม้กระทั่งกลุ่มคนที่ไม่ชอบเข้าสังคม เธอจึงสามารถเอาชนะราเชลได้ในที่สุด

5. การยุติของเรื่องราว (Ending)

ซิดนีย์และเพื่อนๆ รวมทั้งทีมงานของพ่อของซิดนีย์ ได้มาช่วยกันซ่อมแซมบ้าน เคอะ วอร์เท็กซ์ ส่วนราเชลก็ถูกสมาชิกทุกคนในบ้านเคปป์ปลดจากตำแหน่งประธานกลุ่มเคปป์ และต้องพ่ายแพ้ต่อซิดนีย์ในการเลือกตั้งประธานสถานศึกษา แล้วสังคมในมหาวิทยาลัย SAU ก็กลับมาสงบสุขอีกครั้ง หลังจากอยู่ใต้การปกครองระบอบกรีก (Grock) ของราเชลมาเป็นเวลานาน ส่วนซิดนีย์และไทเลอร์ก็กราบเรียนตั้งแต่นั้นมา

แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์เรื่อง Sydney White (and the Seven Dorks) ปี ค.ศ.2007 เป็นภาพยนตร์แนวโรแมนติก คอมเมดี้ (Romantic Comedy) เสียดิสสังคมทุนนิยม ผ่านการเล่าเรื่องราวชีวิตในมหาวิทยาลัยของหญิงสาวคนหนึ่งที่แตกต่างกันจากหญิงสาวคนอื่นๆ และเมื่อเธอต้องก้าวจะเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมภายใต้อำนาจปกครองของคนคนเดียว เธอจึงตัดสินใจลุกขึ้นสู้ โดยมีชายที่เธอรักคอยอยู่เคียงข้างและให้กำลังใจเธอ... โดยแล้วๆแล้ว ภาพยนตร์ได้นำเสนอแก่นเรื่องเกี่ยวกับ การเป็นตัวของตัวเองและกล้ายอมรับความจริง ทั้งข้อดีและข้อเสียของตัวเอง และทำในสิ่งที่เชื่อ ดังจะเห็นได้จากบทสนทนาระหว่างตัวละครเอกซิดนีย์กับพ่อของเธอ ซึ่งตลอดเวลาที่ซิดนีย์พยายามจะเป็นสมาชิกของบ้านเคปป์ให้ได้นั้น ก็เพื่อเดินตามรอยของแม่เธอ และเพื่อทำให้พ่อและแม่ภาคภูมิใจ แต่สุดท้ายแล้ว เธอก็ทำไม่สำเร็จ พ่อของเธอจึงลอบใจเธอ...

“Sweetheart, following in your mother’s footsteps is not about reliving her life. It’s about being the same kind of person she was. Your mom was much more than just a Kappa. She was a woman who always fought for what she believed in, and so are you. Nothing could make me prouder than that.”

(ลูกรัก การเดินตามรอยเท้าของแม่มันไม่ใช่ แต่การหวังนึกถึงชีวิตในอดีตของเธอ แต่มันคือการเป็นในสิ่งที่แม่เป็น แม่ของเธอไม่ได้เป็นแค่สมาชิกคนหนึ่งของเคปป์ แต่เธอเป็นผู้หญิงที่ต่อสู้เพื่อสิ่งที่เธอเชื่อ แล้วลูกล่ะ... ไม่มีอะไรทำให้พ่อภูมิใจไปมากกว่านี้อีกแล้ว)

ซึ่งหลังจากที่ซิดนีย์ได้ฟังคำของพ่อแล้ว เธอมีกำลังใจกลับไปสู้กับการเลือกตั้งประธานสถานศึกษาอีกครั้ง โดยการปลุกใจเพื่อนแสนแฉะของเธออีก 7 คน ให้ลุกขึ้นมาสู้ด้วยกัน และในตอนท้ายเรื่อง เราจะเห็นว่า เมื่อซิดนีย์ขึ้นกล่าวลาศรัยหาเสียงนั้น เธอพยายามชี้ให้เห็นอีกมุมหนึ่งของมนุษย์ที่เราทุกคนต้องรับมันให้ได้ โดยเธอจบประโยคด้วยการแนะนำตัวว่า ฉันชื่อซิดนีย์ ไหวพ่อของฉันเป็นช่างประปา ฉันสะสมหนังสือการ์ตูน และฉันก็แอบกลัวบอลูนรูปสัตว์ด้วย ก็ฉันมันปัญญาอ่อน (My name is Sydney White. My dad’s a plumber, I collect comic books and I’m secretly terrified of balloon animals. I’m a dork.)

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังได้นำเสนอประเด็นเรื่อง **ทุนนิยม และความเท่าเทียมเสมอภาคของคนในสังคมไว้ด้วย** ดังจะเห็นได้จาก วิชัฒน์เรียนวิชารัฐศาสตร์ของ ดร.คาร์ลตัน เขาได้พูดถึงเรื่องความสำคัญของพลังมวลชน (the power of people) จากนั้น ดร.คาร์ลตัน ได้ถามชั้นเรียนว่า ใครพอจะบอกเหตุผลอื่นที่ไม่เป็นความจริงได้บ้างเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับพลังมวลชน... ราเชลจึงแสดงความคิดเห็นว่า... คนอเมริกันส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้หาความรู้ใส่ตัวในประเด็นนี้ มันมักจะมีกรโต้แย้งกันเฉพาะกับกลุ่มคนที่ค่อนข้างอภิสถิธิกว่าคนอื่น เราควรจะโต้แย้งกันในบางกรณีกับกลุ่มคนที่ไว้ใจได้จริงๆ (Most Americans don't educate themselves about the issues. There are some valid arguments for keeping things a little bit more... elites. You could even argue a case for certain types of oligarchy.) จากนั้น ดร.คาร์ลตันก็ถามความเห็นของซิดนีย์ ไวท์ เธอจึงตอบว่า... เธอคิดว่า นั่นดูจะประเมินคุณค่าของมวลชนต่ำไปนิด ไม่ได้พูดถึงการประเมินคุณค่ากลุ่มอภิสิทธิ์ชนให้สูงขึ้น แต่นโยบายการแบ่งแยกสีผิว (ในแอฟริกาใต้) ก็เป็นของคนกลุ่มเล็ก แล้วทำไมไม่มีใครอยากให้เกิดเรื่องแบบนั้นขึ้นอีก (I guess I think that's... underestimating the masses a bit. Not to mention overestimating the elites. Apartheid was an oligarchy, and no one wants that again.)

ภาพที่ 255 ราเชลและซิดนีย์แสดงความคิดเห็นเรื่องพลังมวลชน

ซึ่งโดยภาพรวมแล้ว อาจสรุปใจความสำคัญได้ว่า ไม่ว่าในคนกลุ่มเล็กหรือกลุ่มใหญ่ ทุกคนต่างก็มีสิทธิ์มีเสียงเท่าเทียมกัน และก็ไม่มีใครอยากถูกแบ่งแยกให้แตกต่างกว่าผู้อื่น เพราะแต่ละคนต่างก็มีทั้งด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดีด้วยกันทั้งนั้น

ความขัดแย้ง (Conflict)

ก. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

1. ความขัดแย้งระหว่าง ซิดนีย์ กับ ราเชล

ราเชลไม่ชอบซิดนีย์ตั้งแต่แรกเห็น เพราะเธอเห็นว่าไทเลอร์ แฟนเก่าของเธอเป็นคนเดินมาส่งซิดนีย์ที่บ้านแคปป์บา นอกจากนี้ ซิดนีย์ยังมีรสนิยมที่ตรงข้ามกับคุณสมบัตินการเป็นสมาชิกของบ้านแคปป์บาทุกอย่าง โดยเฉพาะเรื่องอาหารการกินที่ซิดนีย์มักจะไม่ค่อยใส่ใจควบคุมอาหาร ดังนั้นราเชลจึงแฉังไม่รับซิดนีย์เข้าเป็นสมาชิกบ้านแคปป์บา ทำให้ซิดนีย์ต้องไปอาศัยอยู่ที่บ้านเดอะ วอร์เท็กซ์ จนเมื่อซิดนีย์และกลุ่มเพื่อนเริ่มทั้ง 7 ลงสมัครชิงตำแหน่งประธานนักศึกษา

แข่งกับราเชล เธอจึงต้องปกป้องตำแหน่งอันมีค่าของเธอไว้ และวางแผนกลั่นแกล้งซิดนีย์และเพื่อนด้วยวิธีต่างๆนานา เพื่อให้พวกเขาเสียความนิยม

2. ความขัดแย้งระหว่าง ราเชล กับ ไทเลอร์

เดิมที ราเชลและไทเลอร์เคยคบหาดูใจกันมาก่อน แต่ราเชลเป็นฝ่ายบอกเลิก ไทเลอร์เพราะมองว่า ไทเลอร์มีรสนิยมที่ต่างจากเธอ แต่แล้วเมื่อพวกเขามาเจอกันในมหาวิทยาลัยอีกครั้ง ราเชลก็เป็นฝ่ายขอคืนดีกับไทเลอร์ แต่เธอก็ปฏิเสธ จนกระทั่งราเชลและไทเลอร์วางแผนจะทำโครงการ The Witchburn-Prince Greek Life Center ด้วยกัน เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้ระบบกรีก ซึ่งจะสร้างทับบนทำเลที่ตั้งบ้านเดอะ วอร์เท็กซ์ ราเชลจึงมุ่งมั่นที่จะทำโครงการนี้ให้สำเร็จ โดยไม่สนใจความเห็นของไทเลอร์ที่บอกให้สร้างบนทำเลอื่น นอกจากนี้ ราเชลยังดูถูก ไทเลอร์ที่ไปข้องเกี่ยวกับซิดนีย์และเหล่าเพื่อนเดิม เพียงเพราะเธอมองคนเหล่านี้ว่าเป็นพวกแปลกแยกจากสังคม

ข. ความขัดแย้งภายในจิตใจ

1. ซิดนีย์ เธอรารถนาจะได้มีชีวิตในมหาวิทยาลัยแบบเดียวกับคุณแม่ของเธอ คือการได้เป็นสมาชิกของบ้านแคปป์ป่า กลุ่มสโมสรนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัย แต่ด้วยบุคลิกของเธอที่แตกต่างจากหญิงสาวคนอื่นๆ ทำให้เธอมักถูกราคเชลและเพื่อนรุ่นพี่มองว่าเป็นตัวประหลาด และไม่มีคุณสมบัติที่จะเป็นสมาชิกแคปป์ป่าได้ จนเมื่อเธอถูกราคเชลปฏิเสธรับเข้าเป็นสมาชิกแคปป์ป่า ซิดนีย์จึงฝังผดหวังและเสียใจมากขึ้นจนต้องคกจากบ้านแคปป์ป่าไป ต่อมา เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างซิดนีย์และไทเลอร์พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ก็กลับมีเหตุทำให้ซิดนีย์และไทเลอร์เข้าใจผิดกันจากการกระทำของราเชล ทำให้ซิดนีย์เริ่มท้อแท้และสับสนมากยิ่งขึ้น

2. ราเชล ตัวละครตัวนี้ปรารถนาเพียงแต่ความมีชื่อเสียง ความโดดเด่นเป็นหัวหนึ่งในสังคม ดังนั้นเธอจึงมักมองเหยียดใส่คนรอบข้างที่มีพฤติกรรมขวางหูขวางตาเธอ โดยเฉพาะซิดนีย์ ไทท์ ที่เริ่มเข้ามามีอิทธิพลในมหาวิทยาลัยมากขึ้น ทำให้คะแนนความนิยมของเธอลดลง ฉะนั้นราเชลจึงต้องทำทุกอย่างรักษาคะแนนความนิยม และตำแหน่งประธานนักศึกษาอันทรงอิทธิพลของเธอเอาไว้ เพื่อที่เธอจะได้มีอำนาจสร้างมหาวิทยาลัยในแบบที่เธอต้องการ

ค. ความขัดแย้งกับปัจจัยภายนอก

ความขัดแย้งระหว่าง ซิดนีย์ กับ สังคมในบ้านแคปป์ป่า

เนื่องจากซิดนีย์ถูกเลี้ยงมาแบบลูกผู้ชายและโตมากับทีมก่อสร้าง เธอจึงค่อนข้างคุ้นเคยกับผู้ชาย และมีรูปแบบการใช้ชีวิตเหมือนผู้ชาย เช่น การทานอาหารเข้าอย่างเต็มที่ สะสมหนังสือการ์ตูนแทนชุดเดรสแบบผู้หญิงทั่วไป หลงใหล 'ค้อน' รุ่นที่แพงและหายาก เป็นต้น

ซึ่งนั่นคือคนข้าง 'ซัด' กับคุณสมบัติของสมาชิกกลุ่มแคปปีอาอย่างมาก เพราะทุกคนในกลุ่มจะต้องเป็นนุสตริตีที่เพียบพร้อม ดูแลผิพรรณและรูปร่างตลอดเวลา งดอาหารมัน บริหารเสน่ห์ให้เป็น และเลือกคู่เดทที่เหมาะสม นั่นจึงทำให้ซินีญ์ถูกเพ่งเล็งเป็นพิเศษขณะที่อยู่ในบ้านแคปปีอา... และหลังจากที่เธอถูกไล่ออกจากบ้านแคปปีอา เธอก็กลายเป็นตัวประหลาดและศัตรูหมายเลข 1 ของราเชลทันที เพราะด้วยความต้องการรักษาอำนาจของราเชลที่จะปกครองสังคมมหาวิทยาลัยต่อไป ส่วนซินีญ์ก็คือผู้ที่ต้องการปฏิวัติการปกครองของเธอนั่นเอง

ตัวละคร (Character)

1. ตัวละครเอก ซินีญ์ ไวท์ (Sydney White)

ภาพที่ 254 ตัวละครเอก ซินีญ์ ไวท์

ซินีญ์ ไวท์ เป็นตัวละครหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) เนื่องจากเรามักจะได้เห็นตัวละครในหลากหลายอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งเราจะตลอดทั้งเรื่อง เราจะเห็นว่า ซินีญ์คือคนข้างเป็น ผู้หญิงที่เข้มแข็ง อดทน และต่อสู้กับทุกปัญหา แต่ในบางเหตุการณ์ก็สามารถทำให้เธอแสดงความอ่อนแอ หัวอห้ และหมดหวังให้ผู้ชมเห็นได้ ดังจะเห็นได้จากตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง ซินีญ์มักเป็นตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) โดยตัวละครร้ายมาโดยตลอด ทั้งการไม่ต้อนรับเข้าเป็นสมาชิกแคปปีอา บังคับให้เธอต้องทำร้ายจิตใจผู้อื่น เช่น การทิ้งเลนินไว้ที่ร้านอาหาร รวมทั้งวางแผนทำให้เธอและเพื่อนบ้านเดอะวอร์เท็กซ์ทั้ง 7 คน ต้องค้าขายหน้าในงานปาร์ตี้... แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ซินีญ์ยอมแพ้ เพราะเธอก็พยายามพลิกกลับมาเป็น ตัวละครผู้กระทำ (Active character) โดยตลอดเช่นกัน และสุดท้ายเธอก็สามารถเอาชนะความร้ายกาจของตัวละครร้ายได้สำเร็จ

ซินีญ์ ไวท์ เป็นหญิงสาววัยรุ่น ผิวแทน ผมตรงยาวสีน้ำตาลเข้ม หน้าตาสวย รูปร่างดี เกรมีนิสัยน่ารัก ความคณดี ฉลาด เก่ง มีไหวพริบ หัวและแก๊ง ๆ งามแฉ่งและคดทน ใจสู้ และตั้งตองนินหน่อย เธอชอบสะสมหนังสือการ์ตูน และหลงใหลค่อนตอกตะปุ่นที่หายากเป็นพิเศษ... แม่ของซินีญ์เสียชีวิตตอนเธออายุ 9 ขวบ หลังจากนั้นเธอก็ต้องอยู่ลำพังกับพ่อมาโดยตลอด และได้มาอยู่กับที่มอระก้อสร้าง เพื่อนร่วมงานของพ่อ เพราะพ่อของเธอเป็นช่างประจำ... ซินีญ์กินทุกอย่างที่วางหน้าโดยไม่เว้นรสหวาน เธอสามารถทำทุกอย่างที่ผู้ชายทำได้ ทั้งซ่อมรถน้ำตอกไม้ และขว้างลูกกรักบี้ใส่ผู้ชายจนหน้าหงาย และเธอก็สามารถขัดหิ้งน้ำชาในขณะที่ผู้ชาย

กำลังทำธุระส่วนตัวได้ โดยไม่เคอะเขินหรือร้องกรี๊ดกร๊าดแบบผู้หญิงคนอื่นๆ... ซิดนีย์ได้ทุนเข้าเรียนที่ SAU และหวังจะเจริญรอยตามแม่ในการเข้าเป็นสมาชิกสโมสรนักศึกษาหญิงแคปปีซ่า แต่ด้วยอุปนิสัยของเธอที่แตกต่างจากคุณสมบัติของสมาชิกแคปปีซ่าโดยสิ้นเชิง เธอจึงหลุดออกจากบ้านแคปปีซ่า และกลายมาเป็นหนึ่งในตัวประหลาดแห่งบ้านเดอะ วอร์เท็กซ์ แต่เธอก็ได้รับกำลังใจที่ดีจาก ไทเลอร์ ปรินซ์ หนุ่มสุดฮอตของโรงเรียน ภายหลังเธอจึงต่อสู้ฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ในรั้วมหาวิทยาลัยได้จนสำเร็จ

การสร้างตัวละคร ตัวละครเอก ซิดนีย์ ไวท์ ใช้วิธีการสร้างตัวละครโดยปรากฏตัวให้เห็นลักษณะภายนอก (*Characterization by appearance*) เห็นได้จาก ในตอนต้นเรื่อง ตั้งแต่วัยเด็ก ซิดนีย์มักจะใส่เสื้อผ้าแบบผู้ชาย เช่น เสื้อยืดลายสก๊อตกับกางเกงตัวใหญ่ และเมื่อโตเป็นสาว เธอก็ยังมีรสนิยมการแต่งกายแบบนั้นอยู่ และถึงแม้เธอจะเข้ามหาวิทยาลัยแล้วก็ตาม แต่ความเป็นตัวเธอก็ยังคงแสดงให้เห็นอยู่ ตัวอย่างเช่น เมื่อซิดนีย์เข้าพักที่หอและได้เจอกับดิงกี้ พวกเขาชวนกันเลือกเสื้อผ้าเพื่อจะแต่งตัวไปงานต้อนรับน้องใหม่ที่บ้านแคปปีซ่า แต่ซิดนีย์กลับไม่มีชุดเดรสสวยๆ แบบดิงกี้เลย ดังนั้นดิงกี้จึงต้องให้เธอืมชุดเดรสชุดหนึ่ง แต่ซิดนีย์ก็ต้องใส่ชุดนั้นกับรองเท้าผ้าใบของเธอ เพราะดิงกี้บอกว่า น่าเสียดายที่เธอกับซิดนีย์ใส่รองเท้าคนละเบอร์ ไม่เช่นนั้นเธอก็จะให้ซิดนีย์ืมรองเท้าเธอใส่... นอกจากนี้ เรายังจะเห็นความแตกต่างระหว่างซิดนีย์กับเพื่อนสาวคนอื่นๆ ในบ้านแคปปีซ่าอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากผู้หญิงส่วนใหญ่ที่อยากจะเป็นสมาชิกบ้านแคปปีซ่า มักจะไว้ผมยาวสีบลอนด์ มีบุคลิกอ่อนหวาน ชอบแต่งกายด้วยกระโปรงหรือชุดเดรส ตัวอย่างเช่น ดิงกี้ เป็นต้น และโดยเฉพาะสมาชิกแคปปีซ่ารุ่นพี่อย่างราเชลและคนอื่นๆ ยิ่งจะเห็นได้ชัดเจนว่า ทุกคนมีผมสีบลอนด์ทองและมักใส่กระโปรง ซึ่งเมื่อเวลาสำหรับการฝึกฝนผ่านไป น้องใหม่แต่ละคนก็เริ่มยอมผมสีบลอนด์เช่นกัน เหลือก็แต่ซิดนีย์คนเดียวที่ยังมีผมสีน้ำตาลเข้มตามธรรมชาติอยู่...

ภาพที่ 255 การสร้างตัวละครเอก ซิดนีย์ ไวท์

นอกจากนี้ ตัวละครซิดนีย์ ไวท์ ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งคือ **การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน** (*Characterization through Internal action*) ดังจะเห็นได้จาก

ความปรารถนาเล็กๆในใจของเธอที่อยากจะทำให้พ่อและวิญญาณของแม่ภาคภูมิใจ ที่เธอสามารถเดินตามรอยทางของแม่ไปร่วมหาวิทยาลัยได้ โดยการเข้าไปเป็นสมาชิกของสโมสรนักศึกษาหญิงแค่ปีๆ แต่แล้วเธอก็กลับถูกปลดออกจากแค่ปีๆ นั้นจึงทำให้เธอทำอะไรอย่างมา... แต่ในท้ายเรื่อง เมื่อเธอได้รับกำลังใจจากพ่อว่าให้ทำในสิ่งที่เชื่อ อย่างที่แม่ของเธอเคยทำ ชิดนีย์จึงกลับมาอีกครั้งพร้อมกับความเชื่อที่ว่า เธอจึงเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมในร่วมหาวิทยาลัยให้ทุกคนและทุกกลุ่มมีความเท่าเทียมกัน ไม่มีใครแปลกแยกกว่าใคร แล้วหลังจากนั้นเธอก็ทำสำเร็จ

และวิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ *การสร้างตัวละครผ่านการเลือกชื่อ (Characterization through choice of name)* นั่นก็คือชื่อของตัวละคร ชิดนีย์ ไวท์ นั่นเอง เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ ได้หยิบเค้าโครงบางส่วนของเทพนิยายเรื่องซินิเวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด มาดัดแปลงให้เข้ายุคสมัย ดังนั้นชื่อตัวละครเอกอย่าง *ชิดนีย์ ไวท์* จึงถูกดัดแปลงล้อเลียนมาจากชื่อ *ซินิเวท์* นางเอกในเทพนิยายนั่นเอง

2. ตัวละครร้าย ราเชล วิชเบิร์น (Rachel Witchburn)

ภาพที่ 256 ตัวละครร้าย ราเชล วิชเบิร์น

ราเชล วิชเบิร์น เป็นตัวละครหลายมิติ หรือตัวละครแบบรอบด้าน (Well-rounded character) กล่าวคือ ราเชลมีความหลงใหลในอำนาจและการได้เป็นที่ 1 ถึงแม้ว่าตอนต้นเรื่องเธอจะเป็นตัวละครผู้กระทำ (Active character) มาโดยตลอด และเธอก็มักจะยิ้มแยมแจ่มใส ภูมิใจในอำนาจที่เธอมี แต่เมื่อตัวละครเอกอย่างชิดนีย์ เริ่มลุกขึ้นสู้กับอำนาจของเธอ เธอจึงเริ่มแสดงอารมณ์ให้เห็นอีกมุมหนึ่ง เช่น ความกลัว ความเศร้า และความอับอาย นั่นจึงทำให้เธอกลับกลายมาเป็นตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) จากนั้นเธอก็เริ่มใช้วิธีการสกปรกเพื่อเอาชนะชิดนีย์ แต่สุดท้ายแล้วก็ยังคงพาแพ้ต่อตัวละครเอกที่สู้ด้วยวิธีการที่ใสสะอาดอยู่ดี

ราเชล เป็นหญิงสาวรูปร่างผอมบาง มวยยาวตรงสีบลอนด์ มีความเป็นผู้นำ เยือกเย็น เยื่อหยิ่ง เอาแต่ใจตัวเอง ซื่อจ๋า เจ้าคิดเจ้าแค้น และเจ้าระเบียบ รักความสมบูรณ์แบบ ชอบความโดดเด่นและการได้เป็นที่หนึ่ง เป็นที่นับหน้าถือตาของคนในสังคม เธอหลงใหลการสร้างสังคมในมหาวิทยาลัยด้วยระบอบกรีก (Greek Row) ซึ่งก็คือการปลุกฝังให้คนรู้จักการเข้าสังคม และจะต้องพูดและทำในสิ่งที่สังคมยอมรับ ถ้าผิดแปลกจากนั้น คนคนนั้นก็กลายเป็นตัวประหลาด แต่ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ราเชลเป็นประธานสภานักเรียน เธอกลับทุ่มเทเวลา

ให้กับการตกแต่งพื้นทางเดิน และลานจอดรถ รวมทั้งลงทุนสร้างตึกตามแบบสถาปัตยกรรมกรีก โดยไม่ได้สนใจชีวิตเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของเธอสักเท่าไร ราเชลเคยคบกับไทเลอร์ ปริ๊นซ์ หนุ่มสุดฮอตของโรงเรียน เมื่อนานมาแล้ว แต่เธอเลิกกับเขาเพราะเธอมองว่า ไทเลอร์ได้ใจของเธอ ดูเหมือนคนข้างถนน... แล้วเมื่อเธอลองถามไทเลอร์อีกครั้งหลังจากประชุมสภานักศึกษาเสร็จ ว่าเมื่อไหร่เขาจะกลับมาคบกับเธอ ไทเลอร์ก็ตอบเธอว่า ทุกวันนี้ไลฟ์สไตล์ของเขาก็ยังคงเป็นเหมือนเดิม... นอกจากตำแหน่งประธานสภานักศึกษาแล้ว ราเชลยังมีตำแหน่งเป็นประธานสโมสรนักศึกษาหญิงแคป้า ที่ซึ่งเธอมีความภาคภูมิใจในการสร้างหญิงสาวให้มีความเป็นกุลสตรี เป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบ ทั้งรูปร่างหน้าตาและกิริยาวางจา รวมทั้งให้เป็นที่หมายปองของผู้ชาย แต่หลังจากที่ ซิดนีย์ วอร์ เข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัย SAU และแคป้า ชีวิตของราเชล วิชเบิร์น ก็เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ

การสร้างตัวละคร ตัวละครร้าย ราเชล วิชเบิร์น ใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (*Characterization through Internal action*) เห็นได้จาก ความปรารถนาในอำนาจของราเชล เธอหลงใหลการปกครองในระบอบกรีก และวางโครงการจะสร้าง The Witchburn - Prince Greek Life Center เพื่อที่จะสร้างสังคมในมหาวิทยาลัยที่พึงประสงค์ แต่ในความเป็นจริงสิ่งที่เธอทำก็คือ การตกแต่งอาคาร ลานจอดรถ และสร้างตึกตามแบบศิลปะยุคกรีกด้วยความภาคภูมิใจของเธอ และสิ่งที่เธอต้องการมากที่สุดก็คือ การได้เป็นประธานสภานักเรียนอีกหนึ่งสมัย เพื่อที่เธอจะได้เนรมิตทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ และกำจัดสิ่งที่เธอไม่ต้องการหรือมองว่ามันเป็นความแปลกประหลาดออกไปจากสังคมของเธอ ตัวอย่างเช่น บ้านเดอะ วอร์เท็กซ์ เป็นต้น ดังนั้นเธอจึงทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะเอาชนะตัวละครเอกอย่างซิดนีย์ให้ได้ ทั้งการแก้งปลัดเธอออกจากบ้านแคป้า จนทำให้เธอต้องไปอาศัยบ้านเดอะ วอร์เท็กซ์อยู่ เพราะราเชลอิจฉาในความโดดเด่นและเป็นตัวของตัวเองของซิดนีย์

ภาพที่ 257 การสร้างตัวละครร้ายราเชล วิชเบิร์น

นอกจากนี้ ตัวละครราเชล ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งคือ การสร้างตัวละครโดยปรากฏตัวให้เห็นลักษณะภายนอก (*Characterization by appearance*) โดยจะเห็นได้จากรูปร่างหน้าตา สีส้ม การแต่งกาย และวิริยาทำทางของราเชล... เธอมีรูปร่างผอมบาง ค่อนข้างดูแลเรื่องอาหารการกินของตัวเอง เพื่อให้รูปร่างสวยและดูดีอยู่เสมอ เธอมีผมตรงสีบลอนด์ทองแบบเจ้าหญิงในเทพนิยาย เธอมักแต่งกายด้วยชุดเดรสสีหวาน กิริยามารยาท

ค่อนข้างเป็นกุลสตรีแบบสาวมั่น โดยรวมแล้ว เธอมีคุณสมบัติแบบผู้หญิงยุคใหม่ใส่ใจสุขภาพ และความงามทุกประการ เห็นเสียแต่ว่า เธอได้ปลูกฝังสิ่งนี้ให้กับผู้หญิงคนอื่นๆ ด้วย และหากใคร แปลกประหลาดกว่านี้ จะกลายเป็นคนไม่น่าคบหาในสายตาเธอทันที

และวิธีการสร้างตัวละครแบบสุดท้ายของตัวละครราเชล ก็คือ การสร้างตัวละครผ่าน การเลือกชื่อ (Characterization through choice of name) เช่นเดียวกันกับซิดนีย์ไวท์ เนื่องจาก เมื่อเปรียบเทียบตัวละครร้ายแบบราเชล วิชเบิร์น กับเทพนิยายเรื่องสโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด แล้ว ราเชล วิชเบิร์น ก็คือ ราซินีแม่มด ซึ่งนามสกุล วิชเบิร์น (Witchburn) ของเธอนั้น ก็คือการ สื่อความหมายถึง แม่มดใหม่ หรือแม่มดถูกเผาตัวเอง

3. ตัวละครอื่นๆ

ภาพที่ 258 ตัวละคร ไทเลอร์ ปรินซ์

3.1 ไทเลอร์ ปรินซ์ (Tyler Prince) หนุ่มสุดหล่อของมหาวิทยาลัย SAU เขาเป็นหนุ่มหล่อ หน้าตาดี มีเสน่ห์ รูปร่างดี เขามีจิตใจดี อารมณ์ดี มองโลกในแง่ดี กล้าแสดงออก มีความเป็นสุภาพบุรุษ... ไทเลอร์เป็นประธานสโมสรนักศึกษาชายเบต้า โอเมก้า โรห์ (Beta Omega Rho) และเขาก็มีส่วนร่วมในโครงการสร้าง The Witchburn – Prince Greek Life Center กับราเชล วิชเบิร์น โดยครอบครัวของเขาและราเชลได้บริจาคเงินสำหรับสร้างโครงการนี้ ไทเลอร์เคยคบหากับราเชล แต่ด้วยไลฟ์สไตล์ที่แตกต่างกัน ราเชลจึงเป็นฝ่ายบอกเลิกเขา ต่อมา เมื่อไทเลอร์ได้พบกับซิดนีย์ เขาก็เกิดความประทับใจในความแตกต่างของซิดนีย์ เขาจึงขอเธอ ออเดท ซึ่งเด็ดแรก ไทเลอร์พาซิดนีย์ไปเสิร์ฟอาหารให้กับคนเร่ร่อนที่โบสถ์ในวันหยุด ทำให้ ซิดนีย์ประทับใจในตัวไทเลอร์มากขึ้น และแม้จะมีเหตุที่ทำให้เขากับซิดนีย์ต้องเข้าใจผิดกันจาก แผนการสกปรกของราเชล แต่ภายหลังพวกเขาก็สามารถปรับความเข้าใจกันได้ที่สุดในที่สุด

3.2 สมาชิกบ้านเดอะ วอร์เท็กซ์ (The Vortex) หรือที่ฮาเซลมักเรียกว่า พวกเงิ้ม (dork)

ภาพที่ 259 ตัวละครเลนนี่ / เทอร์เรนซ์ / เกอร์กิน / สเปนังกี้ / เอมเบเล่ / เจเรมี่ และจอร์จ ฮามส์ตัน

1) **เลนนี่ (Lenny)** หนุ่มแฉ่งไร้โรค เขาจามตลอดเวลาและเป็นภูมิแพ้หลาย อย่าง เช่น อากาศ อาหาร และฝุ่น เขารู้จักกับซิดนีย์จากการต้องเป็นคู่เดทจำเป็นให้ซิดนีย์ในภารกิจแรกของบ้านแคปป์ป่า แล้วเขาก็ถูกซิดนีย์หลอก โดยทิ้งเขาไว้ที่ร้านอาหารคนเดียว ทั้งยังต้องจ่ายค่าอาหารให้กับลูกค้าคนอื่นๆทั้งหมด แต่ต่อมาเขาก็ได้ช่วยเหลือให้ซิดนีย์ได้เข้าไปอยู่ในบ้าน เดอะวอร์เท็กซ์ หลังจากที่เธอถูกปลดออกจากบ้านแคปป์ป่า และในภายหลัง เลนนี่ก็ได้พบกับดิงกี้เพื่อนสาวคนสนิทของซิดนีย์นั่นเอง

2) **เทอร์เรนซ์ (Terrence)** หนุ่มอัจฉริยะ เขามีรูปร่างผอม ตัวสูงโย่ง เขาเป็นนักคิด นักทดลอง และมักพูดเป็นภาษาวิทยาศาสตร์ เขาเรียนจบจากมหาวิทยาลัยได้ 6 ปีแล้ว แต่หลังจากนั้น เขาก็ยังคงมาง่วนเรียนซ้ำวิชาเดิมอยู่ตลอดจนสามารถจดจำคำพูดของอาจารย์ได้ โดยเขาให้เหตุผลว่า มันยังมีเรื่องอีกมากมายที่ต้องเรียนรู้

3) **เกอร์กิน (Gurkin)** หนุ่มเก็บกด เขามักจะหัวเสียกับเรื่องต่างๆได้ง่าย และเป็นมนุษย์ประเภทขวางโลก เกอร์กินเป็นเจ้าของเว็บไซต์ peoples_punisher.com และสุดท้ายเขาก็ได้พัวพันกับสาวรักคนหนึ่ง ผู้ซึ่งเป็นแฟนคลับเว็บไซต์ของเขานั่นเอง

4) **สเปนังกี้ (Spanky)** หนุ่มบ้ากายน เขาเป็นผู้ชายที่หมกมุ่นในเรื่องเพศอย่างมาก แต่เขาขาดประสบการณ์เรื่องเพศ และเขาก็ฝันอยากจะมีเซ็กซ์กับผู้หญิงสักครั้ง จนในตอนจบเรื่องเขาก็ได้รับคำเชื้อเชิญจากเชอร์รี่ดี.เตอร์สาว 4 คนให้ขึ้นไปรถไปกับพวกเธอ

5) **เอมเบเล่ (Embele)** หนุ่มขี้เซา เขาเป็นชายหนุ่มผิวสีชาวไนจีเรีย เขามีอาการเฉาแลคค้างยาวนาน 2 ปีแล้ว ดังนั้นเขาจึงหลับตลอดเวลา แม้กระทั่งตอนเรียน แต่เขาก็สามารถตื่นขึ้นมาตอบคำถามได้อย่างถูกต้อง ก่อนจะลงไปหลับต่อ

6) **เจเรมี่ (Jeremy)** หนุ่มขี้เซา เขามักพูดคุยกับเพื่อนๆผ่านตุ๊กตาหมีสวมมือรูปหมา และเขาก็ไม่ค่อยกล้าสนทนาคนนอกข้าง แต่ท้ายสุดแล้ว เขาก็สามารถถอดตุ๊กตาออกจากมือและพูดกับทุกๆคนได้อย่างปกติ

7) **จอร์จ (George)** หนุ่มน้อย เขามีพัฒนาการทางสมองช้ากว่าคนอื่นไป และชอบใส่ชุดลูกเสือตลอดเวลา อีกทั้งเขายังมักมีอาการงอแงตามท่วงท่าของตัวด้วย โดยไม่สามารถแยกแยะเหตุและผลได้ เขามักมีปัญหากับการผูกเชือกรองเท้า แต่ในตอนท้ายเรื่อง ซิดนีย์ก็ช่วยสอนเขาจนสามารถผูกเชือกรองเท้าเองได้สำเร็จ

ภาพที่ 260 ตัวละครดิงกี้ / พอล ไวท์ และ ดร.คาร์ลตัน ตามลำดับ

3.3 ดิงกี้ ฮอดจ์คิส (Dinky Hodgekiss) สาวผมบลอนด์ ดัดจริต เธอเริ่มรักสวอยรักงาม และใฝ่ฝันอยากจะเป็นผู้หญิงที่มีคุณสมบัติเทียบพร้อมสำหรับแคปตัน ตอนต้นเรื่องเธอก็ซิดนีย์ได้รู้จักกันในฐานะเพื่อนร่วมหอ จากนั้นพวกเขาก็สนิทกันมากขึ้น เพราะมีเป้าหมายเดียวกันคือแคปตัน ดิงกี้กับเธอทั้งคู่เป็นผู้สืบทอดจากแคปตันที่รู้เหมือนกัน แต่หลังจากที่ซิดนีย์ถูกไล่ออกจากแคปตัน ทุกครั้งที่ดิงกี้พยายามจะคุยกับซิดนีย์ เธอก็กลับถูกฮาเซลซ์ดิงหวะตลอด แต่ส่วนลึกในใจแล้ว ดิงกี้ก็แอบสนับสนุนซิดนีย์มาตลอด และสุดท้าย เธอก็ได้พบรักกับเลนนี่ หนุ่มซีโรด เนื่องมาจากความบังเอิญที่เธอกับเลนนี่เป็นโรคภูมิแพ้ชนิดเดียวกัน

3.4 พอล ไวท์ (Paul White) พ่อของซิดนีย์ ผู้ซึ่งเป็นทั้งพ่อและแม่ของซิดนีย์ เขาอารมณ์ดี มีเหตุผล และเข้าใจลูกเป็นอย่างดี เขาเป็นกำลังใจสำคัญสำหรับซิดนีย์ในการผลักดันให้ซิดนีย์กล้าที่จะเผชิญหน้ากับสิ่งต่างๆ อย่างเปิดเผย และนั่นจึงทำให้ซิดนีย์แข็งแกร่งกว่าผู้หญิงทั่วไป

3.5 ดร.คาร์ลตัน (Dr. Carlton) อาจารย์สอนวิชาวิทยาศาสตร์ เขาเป็นคนตรงไปตรงมา กล้าคิดกล้าทำ และเป็นอีกกำลังใจหนึ่งสำหรับซิดนีย์ที่ทำให้เธอกล้าที่จะต่อสู้กับอำนาจของฮาเซล เนื่องจากทุกครั้งที่ซิดนีย์เข้าฟังบรรยาย เธอก็มักจะได้อะไรดีๆ จากคำพูดของอาจารย์คาร์ลตัน โดยตอนปลายเทอมที่อาจารย์สั่งไปรเจค เขาได้พยายามจะบอกกับลูกศิษย์ว่า เขาเคารพให้ความคิดของนักศึกษาทุกคน ขอให้ทุกคนทำไปรเจคมาส่งให้ตรงเวลา และพยายามอย่าอยู่ในกล่องใบเดิม

ฉาก (Setting)

1. **ไซต์งานก่อสร้าง** เป็นฉากเปิดเรื่องที่ทำให้เราเห็นชีวิตของซิดนีย์ตั้งแต่เด็กจนโต ซึ่งใช้ชีวิตอยู่กับพ่อและทีมงานก่อสร้างมาตลอด ในวัยเด็ก ขณะที่เธอนั่งกินอาหารกลางวัน เธอเห็นเพื่อนพ่อคนหนึ่งผิวปากแซวผู้หญิง เธอจึงเลียนแบบโดยการผิวปากแซวเด็กผู้ชายที่เดินผ่านมา

และเมื่อเธอโตเป็นสาว เธอก็สามารถทำงานทุกอย่างแบบเดียวกับพ่อและผู้ชายคนอื่นๆได้ และเมื่อเธอโตเป็นสาว พ่อของเธอและเพื่อนคนอื่นๆของพ่อ ซึ่งเปรียบเหมือนเป็นครอบครัวของเธอ ได้ร่วมกันเขียนการ์ดวันเกิดให้เธอ พร้อมทั้งได้มอบของขวัญเป็นแมคบุ๊คไว้ให้เธอไว้ใช้ที่มหาวิทยาลัยด้วย

ภาพที่ 261 ฉากไซต์งานก่อสร้าง

2. มหาวิทยาลัย SAU หรือ Southern Atlantic University เป็นมหาวิทยาลัยที่จัดระเบียบนักศึกษาด้วยระบบกรีก (Greek system) โดยจะแบ่งออกเป็นสโมสรต่างๆตามกิจกรรมที่ถนัด และใช้ตัวอักษรกรีกมาเป็นชื่อเรียกแต่ละสโมสร เช่น สโมสรนักศึกษาชายเบต้า โอเมก้า โรห์ (Beta Omega Rho: $\beta\Omega\rho$) สโมสรนักศึกษาหญิงแคปป่า ฟีนู (Kappa Phi Nu: $\text{K}\Phi\text{N}$) นอกจากนี้ยังมี สโมสรนักกีฬา สโมสรเชียร์ลีดเดอร์ สโมสรนักศึกษาเพศอื่นๆ เช่น เกย์ กะเทย เลสเบี้ยน เป็นต้น ซึ่งสามารถแบ่งเป็นฉากย่อยๆได้ดังนี้

ภาพที่ 262 ฉากมหาวิทยาลัย SAU

2.2 บ้านเบต้า (เบต้า โอเมก้า โรห์) เป็นสโมสรนักศึกษาชายของมหาวิทยาลัย โดยมี 'ไทเลอร์ ปรินซ์' เป็นประธาน.. ในตอนต้นเรื่อง ขณะที่ชิตนีย์กำลังก้าวลงเดินไปยังบ้านแคปป่า นั้น เพื่อนคนหนึ่งของไทเลอร์ได้ขำขันบอกไปหวังจะแกล้งพวกบ้านเดอราเวอร์เท็กซ์ แต่ชิตนีย์กลับรับไว้แทน แล้วปาลับมาให้อ่างแรงจนเพื่อนของไทเลอร์หงายหลังล้มลง จากเหตุการณ์นั้น ไทเลอร์ก็เริ่มสนใจชิตนีย์ขึ้นมาทันที... และวันหนึ่ง ราเชลก็ได้ให้สมาชิกใหม่ของแคปป่ามาขัดห้องน้ำที่บ้านเบต้า นั่นจึงทำให้ความรู้สึกของไทเลอร์ที่มีต่อชิตนีย์ชัดเจนนมากขึ้น

ภาพที่ 263 จากบ้านแคปป์

2.3 บ้านแคปป์ (แคปป์ ฟิ นู) เป็นสโมสรนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัย โดยมี ราเชล วิทเบิร์น เป็นประธาน บ้านหลังนี้ค่อนข้างสะอาดกว่าทุกหลัง และตกแต่งด้วยสีหวานตามสไตล์ของราเชล ด้านหน้าบ้านมีช่องจอดรถของราเชล เป็นรถเปิดระทุนสีแดง และมีป้ายชื่อราเชล ตำแหน่งประธาน ปักอยู่ที่สนามหญ้าทางเข้าบ้าน โดยแบ่งเป็นฉากย่อยได้ดังนี้

ฉากที่ 264 จากบ้านแคปป์

ก. ห้องนั่งเล่นรวม เป็นที่ซึ่งสมาชิกทุกคนทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้องมาพบปะสังสรรค์กัน และทำให้เห็นมุมมองของราเชลที่มีต่อชีวิตที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นจากการที่เธอ เรียกชีวิตนี้ว่าวอปลาคราฟ และในฉากนี้ก็ทำให้เราเห็นปฏิกริยาที่ชีวิตนี้มีต่อสังคมผู้หญิงด้วยกันมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 265 จากห้องนั่งเล่นรวม

ข. ห้องนอนของราเชล เป็นห้องขนาดใหญ่ ตกแต่งด้วยสีหวาน มีชุดเครื่องนอนหลายแบบอยู่ในตู้เสื้อผ้า และที่สำคัญ เธอมักจะรีบตรงเข้าไปเชคคะแนนความนิยมที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งรอบๆจอประดับไปด้วยพลอยหลากหลายสีจนเต็มขอบจอ... ในตอนกลางเรื่องชีวิตนี้มีโอกาสได้ขึ้นไปชมห้องนอนของราเชล และได้รับสิทธิพิเศษจากการจับฉลาก โดยเธอจะได้ใส่ชุดของราเชลไปงานวันมคมเต็ม ก็ปรกติจะให้สมาชิกใหม่มาลองแต่งไปๆ แต่ราเชลก็กล้าแก๊งยับยุดส์ตัวให้ชีวิตนี้ใส่ไปงาน เพราะเป็นสื่อปมงคล

ภาพที่ 266 จากห้องนอนของราเชล

ค. ห้องนอนของสมาชิกใหม่ เป็นห้องขนาดใหญ่ที่สมาชิกทุกคนต้องมานอนรวมกัน ระหว่างทำภารกิจต้อนรับน้องใหม่ ในคืนหนึ่ง พวกเขาถูกปลุกขึ้นมาลงเตียงเพื่อทำภารกิจหาชุด และในเช้าวันหนึ่ง พวกเขาถูกปลุกอีกครั้งให้ไปขัดห้องน้ำที่บ้านเบต้าของสมาชิกชาย

2.4 บ้านเดอะ วอร์เท็กซ์ (The Vortex) เป็นบ้านไม้เก่าๆ พร้อมจะพังลงมาได้ทุกเมื่อ ซึ่งที่นี่กำลังจะถูกราเชลยึดพื้นที่ เพื่อจะสร้าง The Greek Life Center ตามแผนโครงการของเธอ ภายในบ้านชั้นล่างเป็นห้องนั่งเล่นรวม ซึ่งผนังห้องเป็นรูปทิวทัศน์และมักมีเปลวไฟพุ่งขึ้นเป็นระยะ เนื่องจากมีกระแสไฟฟ้าช็อตอยู่เป็นประจำ... เกมนี้ให้ชิตนีย์นอนที่ห้องนอนชั้นบนเป็นการส่วนตัว แล้วหลังจากนั้น เมื่อชิตนีย์ตัดสินใจเรียกร้องสติความเท่าเทียมในมหาวิทยาลัยโดยการลงสมัครประธานนักศึกษา พวกเขาเริ่มกระตือรือร้นช่วยกันทำป้ายหาเสียง และต่อมา ไทเลอร์ก็เริ่มคุ้นเคยกับที่นี่ หลังจากที่เขามาหาชิตนีย์บ่อยขึ้นและได้เล่นเกมสกับเกอร์กิน และกินพิซซ่ากับทุกคนอย่างสนุกสนาน และในตอนจบเรื่อง เพื่อนๆของชิตนีย์ต่างก็ช่วยกันซ่อมแซมบ้านเดอะวอร์เท็กซ์ รวมทั้งพ่อและเพื่อนของพ่อชิตนีย์ด้วย

ภาพที่ 267 จากบ้านเดอะ วอร์เท็กซ์

2.5 งานมอบเข็มเกียรติยศให้สมาชิกใหม่ของแคปปี จัดขึ้นที่ห้องโถงแห่งหนึ่ง มีบันไดสูงโค้งทอดลงมาด้านล่าง โดยให้แขกผู้ร่วมงานยืนอยู่ด้านล่าง ส่วนสมาชิกใหม่ของแคปปีจะทยอยเดินลงมาตามเสียงประกาศของราเชล... ในวันงาน ชิตนีย์ใส่ชุดราตรีสีดำที่ราเชลเลือกให้ จากนั้นไทเลอร์ก็มาขอเธอแต่งงาน โดยมีสายตาขี้อิจฉาของราเชลมองอยู่ตลอด และเมื่อ

ถึงเวลามอบเข็มให้กับสมาชิกใหม่ ราเชลกลับประกาศปลดชิตินีย์ออกจากสมาชิกแค่ป้า เพราะเธอไม่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมจะเป็นสมาชิก และขณะที่ชิตินีย์กำลังจะออกจากงานไป ราเชลได้ขอชุดของเธอคืน ชิตินีย์จึงฉีกชุดออกจากตัวเธอแล้วโยนกลับหลังใสน้ำราเชล แล้วรีบเดินออกไปทันที

ภาพที่ 268 จากงานมคอฯ ทีมเกียรติยศให้ลม ทิวาใหม่หงส์แต่ ป้า

2.6 งานปาร์ตี้ เป็นงานสังสรรค์ บรรยายากศคล้ายในฝัน แบ่งเป็นระเบียบชั้นบน และโถงด้านล่าง ภายในงาน เทอร์เรนซ์กลายเป็นฮีโร่ของหลายๆคนจากการเล่นเกมสตีลจายินด้วยมือ แล้วกลั่นหายใจ แต่ต่อมา ราเชลก็เกิดวางแผนแยกชิตินีย์ออกจากเพื่อนเดิมทั้ง 7 ของเธอ แล้วราเชลก็ให้เพื่อนสาวบ้านแคป้าของเธอมาหลอกล่อเพื่อนเดิมทั้ง 7 ของชิตินีย์ ไปยังห้องกระจกมืดๆ และให้ทุกคนถอดเสื้อผ้าออกจนหมด จากนั้นราเชลก็เปิดไฟในห้องกระจก นั่นจึงทำให้คนงานต่างหัวเราะเยาะเพื่อนทั้ง 7 คนของชิตินีย์ ราเชลพูดในน้ำว่าให้คนอื่นมองว่ากลุ่มคนพวกนี้ไม่เหมาะจะมาดูแลจัดการมหาวิทยาลัย อีกทั้งเทอร์เรนซ์ก็เรียนจบไปนานแล้ว จึงไม่มีสิทธิ์ลงสมัครเป็นประธานสภานักศึกษา นอกจากนี้ ราเชลยังได้พูดถึงโครงการ The Witchourn – Prince Greek Life Center ที่ได้ร่วมมือกับไทเลอร์ เพื่อจะสร้างแทนที่บ้านเดอะวอร์เท็กซ์ ทำให้ชิตินีย์เข้าใจผิดคิดว่าเรื่องราวเธอกับไทเลอร์เป็นเพียงแผนการเท่านั้น

ภาพที่ 269 จากงานปาร์ตี้

2.7 ห้องสมุด เป็นที่ซึ่งซิดนีย์ชอบมานั่งทำงานเป็นประจำ บริเวณโต๊ะไม้ริมหน้าต่าง และซิดนีย์ก็พบว่า แม่ของเธอเคยมานั่งโต๊ะตัวนี้และได้สลักชื่อเอาไว้ด้วย... วันหนึ่ง ขณะที่ซิดนีย์กำลังนั่งอ่านหนังสือ ไทเลอร์ก็ได้ให้รุ่นน้องบ้านเบต้า นำดอกกุหลาบมาวางที่โต๊ะเธอที่ละดอก พร้อมกับร้องเพลงประสานเสียง และ ไทเลอร์ก็เดินออกมาร้องเพลงเป็นคนสุดท้าย จากนั้นเขาก็ขอเธอออกเดท... ในตอนท้ายเรื่อง ซิดนีย์ได้นั่งทำงานจนผลอหลับไป ซึ่งเช้าวันรุ่งขึ้นเป็นวันที่เธอต้องไปอภิปรายโต้วาทีกับราเชล ไทเลอร์จึงได้มาปลุกเธอ แต่เมื่อเห็นว่าเธอไม่ตื่น ไทเลอร์จึงจูบเธอ และเมื่อซิดนีย์ตื่น เขาก็พาเธอไปยังเวทีอภิปราย

ภาพที่ 270 ฉากห้องสมุด

2.8 ร้านอาหารในมหาวิทยาลัย เป็นร้านเล็กๆ บรรยากาศคล้ายร้านแฮมเบอร์เกอร์ และนี่เองที่ทำให้ซิดนีย์กับเลนนี่ต้องขุ่นเคืองกัน เนื่องจากการทำภารกิจแรกของซิดนีย์ เมื่อราเชลเห็นว่าเลนนี่เป็นคู่เดทที่ไม่เหมาะสม เธอจึงบังคับให้ซิดนีย์ทิ้งเลนนี่ไว้ ซิดนีย์จึงใช้วิธีหลอกเลนนี่ให้ไปรอในห้องน้ำหญิงอยู่เป็นเวลานาน และเมื่อเลนนี่กลับออกมา ก็พบว่าทุกคนหายไปหมดแล้ว ทั้งๆที่เขาเป็นคนจ่ายค่าอาหาร

ภาพที่ 271 ฉากร้านอาหารในมหาวิทยาลัย

2.11 ห้องกลุ่มแฮ็คเกอร์ ลักษณะเป็นห้องใต้ดิน ค่อนข้างลึกลับ สกปรกและเหม็นอับ ราเชลมาที่นี่เพื่อจ้างให้แฮ็คเกอร์คนหนึ่งส่งเมลล์ไวรัส คลายเป็นเมลล์แจ้งข่าวของทางมหาวิทยาลัย เข้าไปในโน้ตบุ๊คของซิดนีย์ และเมื่อซิดนีย์คลิกเข้าไป ไวรัสก็ได้เข้าไปทำลายข้อมูลในเครื่องของซิดนีย์จนหมด ซึ่งค่าตอบแทนที่ราเชลจ่ายให้แฮ็คเกอร์คนนั้นก็คือ ขนมพายพิซซากล่องใหญ่

ภาพที่ 272 ฉากห้องของกลุ่มแฮกเกอร์

2.13 **เวทีปราศรัยหาเสียงระหว่างราเชลกับซิดนีย์** จัดขึ้นที่สนามหญ้าด้านหน้ามหาวิทยาลัย เบนเนที่มีแท่นปราศรัยตั้งอยู่สองฝั่ง และตรงกลางคือ ดร.คาร์ลตัน ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการได้วาทะ โดยหลังจากที่ซิดนีย์มาถึง ราเชลก็เริ่มพูดจากกรางซิดนีย์ ซิดนีย์จึงหมดกำลังใจไปครึ่งหนึ่ง แต่ทันใดนั้นประตูด้านหลังก็เปิดออก แล้วนักศึกษาจากกลุ่มอื่นๆก็ทยอยเดินเข้ามาส่งเสียงเชียร์ซิดนีย์ ทั้งกลุ่มวงโยชวาทิต เซียร์ลิตเตอร์ กลุ่มเพศที่สาม กลุ่มผู้รับถือศาสนาอื่น และกลุ่มนักศึกษาผิวดำ เป็นต้น ซิดนีย์เริ่มพูดให้เห็นถึงความสำคัญของคนทุกกลุ่ม ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และชี้ให้ทุกคนเห็นว่าเราทุกคนล้วนมีด้านที่ไม่อยากเปิดเผยให้ใครรู้ แต่เธอกลับเปิดเผยเพราะเธอรับในสิ่งที่ตัวเองเป็นได้ ซิดนีย์ลงท้ายประโยคด้วยการบอกว่า “ฉันนับเดิม” ต่อมาไทเลอร์ก็ขึ้นขึ้นแนะนำตัวเองบ้าง แล้วลงท้ายประโยคเช่นเดียวกับซิดนีย์ และจากนั้น เพื่อนๆหลายคนก็เริ่มทยอยลุกขึ้นพูดบ้าง และท้ายสุดแล้ว ทุกคนก็ส่งเสียงให้วารสันับสนุนซิดนีย์

ภาพที่ 273 ฉากเวทีปราศรัยหาเสียงระหว่างราเชลกับซิดนีย์

3. **โบสถ์** เป็นที่ซึ่งคนเรื่อรมักจะมาอาศัยอาหารที่นี้กินในวันหยุด ไทเลอร์พาซิดนีย์มาที่นี้ในกาารเดทครั้งแรกของพวกเขา โดยไทเลอร์และดร.คาร์ลตันมักจะมาช่วยทำอาหารเลี้ยงคนเรื่อรที่โบสถ์แห่งนี้เป็นประจำ และนั่นก็ทำให้ซิดนีย์รู้สึกประทับใจไทเลอร์อย่างมาก ในเย็นวันนั้น ไทเลอร์ได้พาซิดนีย์ขึ้นไปนั่งทานอาหารกันด้านบนตึก ทั้งสองพูดคุยกันอย่างมีความสุขท่ามกลางบรรยากาศแสนโรแมนติก

ภาพที่ 274 จากหนัง

4. ห้องเช่านอกมหาวิทยาลัย เป็นห้องเช่าเล็กๆ ชื่อว่า Lucky 7 ซึ่งหลังจากที่สมาชิกบ้านเดอะวอร์เท็กซ์ถูกริบสิทธิ์ที่ดิน พวกเขาจึงต้องย้ายมาอยู่ที่นี่รวมกันห้องเดียวเป็นการชั่วคราว แล้วซิดนีย์ก็มาช่วยเรียกกำลังใจทุกคนกลับมาเพื่อที่จะกลับไปสู้กับราเชลอีกครั้ง แต่แล้ววันหนึ่ง ราเชลลัดบวงแผนให้แอคเกอร์ส่งเมลล์ไวรัสเข้าคอมพิวเตอร์ของซิดนีย์จนไปทำลายข้อมูลทั้งหมด ทำให้ซิดนีย์ถึงขั้นช็อคไปชั่วขณะ

ภาพที่ 275 จากห้องเช่าภายนอกมหาวิทยาลัย

5. ริมหทะเลสาป เป็นฉากที่ซิดนีย์เดินคุยกับพ่อของเธอ หลังจากที่เธอและเพื่อนบ้านเดอะวอร์เท็กซ์ทั้ง 7 คนถูกยึดที่ดินเพื่อสร้าง The Greek Life Center ซิดนีย์ท้อแท้และหมดกำลังใจมาก แต่หลังจากที่พ่อได้เตือนสติเธอให้ทำในสิ่งที่เชื่อตามแนวทางของตัวเอง เธอก็กลับมาเข้มแข็งขึ้นอีกรอบ

ภาพที่ 276 จากริมหทะเลสาป

สัญลักษณ์ (Symbol)

1. การที่ราเชลเซดเคคะแนนความนิยมที่จอคอมพิวเตอร์อยู่บ่อยครั้ง

ภาพที่ 277 ราเชลเซดอันดับความนิยมในเว็บไซต์ HOT or NOT

สื่อความหมายถึง ความต้องการจะเป็นที่ 1 / ราเชลนี้แม่มดถามกระจกวิเศษว่าใครงามที่สุดในปฐพี สังเกตได้จากในตอนต้นเรื่อง เมื่อภาพยนตร์เริ่มเปิดตัวราเชลที่ขับรถเข้ามาในบ้าน แต่ป้า เธอตกลงไปยังห้องนอนแล้ว.เข้าเว็บไซต์ HOT or NOT และเมื่อเธอพบว่า คะแนนความนิยมของเธอยังคงอยู่ที่อันดับ 1 เธอก็พูดออกมาอย่างภาคภูมิใจว่า “ยังคงงดงามที่สุดในปฐพี” (Still the fairest of them all)... แต่แล้ว เมื่อซิดนีย์เริ่มเป็นที่รู้จักของคนในมหาวิทยาลัย ชื่อของเธอเริ่มติดอันดับความนิยม โดยเริ่มจากอันดับที่ 213 ในครั้งแรกสุด จากนั้นเมื่อซิดนีย์ลงสมัครประธานสภานักศึกษา เธอก็ขยับขึ้นมาอยู่อันดับ 21 และต่อมา เมื่อซิดนีย์ขยับขึ้นมาที่อันดับ 2 ราเชลก็เริ่มสติแตกจนกรีดร้องอยู่บนหน้าจอคอมฯ และในที่สุด เมื่อซิดนีย์ขึ้นมาที่อันดับ 1 ราเชลก็ถึงกับสติแตกหนักกว่าเดิม และประกาศต่อหน้าเพื่อนสนิทของเธอว่า “ซิดนีย์จะต้องตายไปจากสังคม” (Sydney White must die a social death.)

2. อีเมลไวรัส

ภาพที่ 278 สัญลักษณ์ของอีเมลไวรัส

สื่อความหมายถึง แอปเปิ้ลอาบยาพิษ สังเกตได้จากในตอนท้ายเรื่อง เมื่อราเชลเห็นว่าความนิยมของซิดนีย์ยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และเธอก็กลัวจะสูญเสียอำนาจและทุกสิ่งทุกอย่างที่ควรมีให้กับซิดนีย์ ราเชลจึงตัดสินใจใช้วิธีการสกปรก โดยจ้างให้มือแฮคเกอร์ส่งอีเมลไวรัสเข้าไปในตบुकของซิดนีย์ และสาเหตุที่อีเมลนี้คือแอปเปิ้ลอาบยาพิษนั้น ก็เพราะโน้ตบุคของซิดนีย์ คือ แมคบุคของแอปเปิ้ล (MacBook) และเมื่อซิดนีย์คลิกอีเมลไวรัสนั้น แฮคเกอร์ก็พูดขึ้นว่า “Voilà. One poisoned Apple.” (นั่นไง! แอปเปิ้ลอาบยาพิษเพียงลูกเดียว) แฉงหลังจากนั้นข้อมูลทุกอย่างในคอมฯของซิดนีย์ก็ถูกลบจนหมด

3. การที่ไทเลอร์จูบซิดนีย์ เพื่อให้เธอตื่น

ภาพที่ 279 ไทเลอร์ บรินซ์ กับดวงจูบซิดนีย์ไวท์

สื่อความหมายถึง เจ้าชายจูบในไวท์เพื่อให้ตื่นจากการหลับไหล สังเกตได้จากในตอนท้ายเรื่อง หลังจากที่ซิดนีย์ถูกเมลไวรัสเข้าไปทำลายข้อมูลทั้งหมดในแมคบุคแล้ว เธอก็จำเป็นต้องมานั่งทำงานทั้งหมดใหม่อีกครั้งที่ห้องสมุด ทั้งรายงานวิชาการรัฐศาสตร์ของ ดร.คาร์ลตัน และข้อมูลที่เตรียมไว้การโต้ว่าที่กับราเชล จนกระทั่งเช้าตรู่ เธอผลอไปด้วยความอ่อนเพลีย ไทเลอร์จึงมาปลุกเธอ เขาเรียกเธออยู่หลายครั้งแต่เธอไม่ตื่น เขาจึงก้มลงจูบเธอ เธอจึงตื่นขึ้น แล้วไทเลอร์ บรินซ์ ก็พาซิดนีย์ไวท์ ไปยังเวทีกิปรายหาเสียง

4. เช็มเกียรติยศของแคปป่า (Kappa)

ภาพที่ 280 สัญลักษณ์ของเช็มเกียรติยศแคปป่า

สื่อความหมายถึง การเป็นผู้หญิงในอุดมคติของราเชล / การได้รับการยอมรับจากผู้หญิงด้วยกัน ซึ่งก็คือ ผู้หญิงแบบราเชล วิซ.บริน โดยสังเกตได้จาก ในตอนต้นเรื่องที่ราเชลไม่ยอมมอบเช็มเกียรติยศให้กับซิดนีย์ อาจจะช่วยเหตุผลมากมายที่ราเชลนำมาอ้าง เช่น ซิดนีย์ไวท์มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับแนวทางของแคปป่า ซิดนีย์พาคู่เดทที่ไม่เหมาะสมมาในปาร์ตี้

แรก (คู่เดทคือเลนนี) ซิดนีย์เปิดเผยประเพณีของแค้ปป่าในห้องสมุด (เพราะซิดนีย์ไปขอโทษเลนนี) ซิดนีย์โกหกเรื่องอาชีพการงานของพ่อ เพราะแท้จริงแล้วพ่อของเธอเป็นช่างประปา ซิดนีย์โกหกการทดสอบตอบปัญหาเกี่ยวกับแค้ปป่า (เพราะเธอแอบบอกคำตอบให้ดิงกี้) ดังนั้น เธอจึงถูกราคเซลปลดออกจากกรเป็นสมาชิกใหม่ของแค้ปป่า แต่โดยภาพรวมแล้ว เราจะเห็นว่า แค้ปป่าคืออาหารที่มีคนประเภทเดียวกับราเซลและมีรสนิยมเดียวกับราเซลมารวมตัวกัน หรือแม้จะต้องใช้ความพยายามให้เป็นแบบราเซล พวกเธอก็ต้องทำ ก็เพื่อที่จะได้รับการยอมรับจากสังคมโดยรวม ฉะนั้น ด้วยความแตกต่างของซิดนีย์ เธอจึงยอมที่จะถูกละทิ้งเพื่อรักษาเป็นตัวของตัวเองไว้ เห็นได้จากคำพูดที่เธอพูดกับราเซลในบางวันมอบเสริมว่า “เธอรู้ะไรมั๊ย... ขอขอบคุณมาก เพราะถ้าหากความเป็นพี่สาวน้องสาวเขาเป็นกันแบบนี้ ฉันก็จะขอเป็นส่วนหนึ่งในนั้น” (You know what? Thank you. Because if this is what sisterhood's all about, then I don't want any part of it.)

5. การที่ซิดนีย์และเพื่อนคนอื่นๆพูดท้ายประโยคว่า “I'm a dork.”

ภาพที่ 231 เพื่อนแต่ละคนของซิดนีย์ทยอยกันขึ้นม้านำตัว

สื่อความหมายถึง การที่ผู้พูดสามารถยอมรับข้อด้อยของตนเองได้ โดยในตอนท้ายเรื่องหลังจากที่ซิดนีย์ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนกลุ่มอื่นๆอีกมากมาย เธอก็เริ่มพูดให้ทุกคนกล้าที่จะยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็น โดยเธอได้เริ่มแนะนำตัวเองว่า “ฉันชื่อซิดนีย์ ไวท์ พ่อของฉันเป็นช่างประปา ฉันสะสมหนังสือการ์ตูน แล้วฉันก็แอบกลัวบอลลูกสุนัขด้วย... ก็ฉันมันเจ๋ม” ต่อมาไทเลอร์ก็เริ่มพูดบ้างว่า “ผมชื่อไทเลอร์ แล้วผมก็เพิ่งเล่นเกมสซนระกอรักันด้วยคะแนนสูงสุด.. ก็ผมมันเจ๋ม” หลังจากนั้น เพื่อนอีกหลายคนก็เริ่มพูดบ้าง ซึ่งเจเรมี นุ่มซี่อ้าย ได้แนะนำตัวผ่านตุ๊กตาสวมมืออย่างติดขัดว่า “ผมชื่อเจเรมี ผมเคยได้แต่พูดผ่านตุ๊กตาสวมมือเท่านั้น... ผมมันเจ๋ม!” (My name is Jeremy. I used to speak only through my puppet. I'm a dork!) แต่หลังจากจบประโยค เจเรมีก็โยนตุ๊กตาทิ้งไป ทำให้เกิดเสียงเชียร์ดังสนั่นรอบๆตัวเขา และสุดท้ายก็คือดิงกี้ เธอดูดีขึ้นยืนแนะนำตัว แต่แทนที่จะจบประโยคเหมือนคนอื่นๆ เธอกลับพูดว่า “ฉันคิดว่า

ฉันกำลังตกหลุมรักหนุ่มใหม่...” (Hi. My name is Dinky Hodgkiss and I think I'm in love with a cork.) จากนั้นเธอก็โบกพร้อมส่งตักหวานให้กับเลนนี่ท่ามกลางเสียงหัวเราะของเพื่อนๆ

มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of view)

ภาพยนตร์เรื่อง Sydney White (and the Seven dorks) ปี ค.ศ.2007 มีมุมมองการเล่าเรื่องที่เห็นได้ชัด 2 แบบคือ แบบแรก การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (The Objective) ซึ่งเป็นการเล่าเรื่องโดยให้ผู้ชมตัดสินเหตุการณ์จากภาพที่เห็น

ภาพที่ 262 การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง ในภาพยนตร์เรื่อง Sydney White ปี ค.ศ.2007

ส่วนมุมมองการเล่าเรื่องแบบที่สองก็คือ การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) ดังจะเห็นได้จากในตอนเปิดเรื่องและจบเรื่อง เราจะได้ยินเสียงของซิดนี่เล่าถึงชีวิตของเธอในวัยเด็กจนเริ่มโตเป็นสาว ควบคู่ไปกับภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์ จนกระทั่งในตอนจบเรื่อง หลังจากที่ทุกคนได้ถ่ายรูปร่วมกันหน้าบ้านเดอะวอร์เท็กซ์ที่ซ่อมแซมเสร็จแล้ว ซิดนี่ก็เริ่มสรุปเรื่องราวชีวิตของเธอ โดยเธอพูดถึงแม่ของเธอว่า แม่ของเธอพูดถูก เธอได้เพื่อนที่จะคบกันไปตลอดชีวิต แล้วหลังจากนั้น เธอก็อยู่กับอย่าง... เฉิ่มชั่ววินิจนิตย์” (My mom was right. I did make friends for life. And we all lived... well, do you even have to ask?... dorkily ever after.)

ภาพที่ 283 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง ตอนต้นเรื่อง

ภาพที่ 284 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง ตอนจบเรื่อง

5. ภาพยนตร์เรื่อง Mirror Mirror (2012)

เนื้อเรื่อง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในเมืองที่มีแต่ความสงบสุข พระราชาและพระราชินีผู้ปกครองเมือง ได้ให้กำเนิดพระธิดาทรงพระนามว่า Snow White (สโนว์ไวท์) ต่อมาไม่นานพระราชินีก็สิ้นพระชนม์ พระราชาทรงแต่งงานใหม่กับหญิงสาวนามว่า Clementianna (เคลเมนเทียนนา) หลังจากนั้น พระราชาทรงทราบว่า ปีศาจร้ายกำลังรุกรานเข้ามาในป่า พระราชาจึงทรงออกไปปราบปีศาจ แต่หลังจากนั้นก็ไม่มีใครได้เห็นพระองค์อีกเลย เจ้าหญิงสโนว์ไวท์จึงต้องใช้ชีวิตอยู่ับราชินีเคลเมนตั้งแต่นั้นมา โดยที่เธอไม่เคยได้รับอนุญาตให้ออกไปนอกวังแม้แต่ครั้งเดียว 10 ปีต่อมา สโนว์ไวท์อายุครบ 18 ปี เธออยากจะทำงานฉลองวันเกิด จึงเดินออกมาจากห้องเพื่อขออนุญาตราชินีเคลเมน แต่เมื่อพระราชินีเห็นสโนว์ไวท์ เธอก็กลับเรียกเข้าไปต่อว่า ทั้งยังถูกดั่งผมและบอกว่าเกลียดสิ่งที่เธอเป็น สโนว์ไวท์เสียใจมาจึงเดินเข้าไปในคั้ว เธอพบว่าหญิงรับใช้ทุกคนร่วมใจกันเซอร์ไพรส์เธอด้วยเค้กก้อนหนึ่งพร้อมกับคำอวยพร นอกจากนี้ มากาเร็ต (Magaret) หญิงรับใช้คนหนึ่งยังได้มอบของขวัญของพระราชาที่เธอเก็บไว้ให้กับสโนว์ไวท์ พร้อมกับเล่าถึงสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่ต่างกำลังอดอยากปากแห้ง เพราะถูกพระราชินีเรียกเก็บภาษีอยู่เป็นประจำ ทางด้านพระราชินีเองก็ได้รับข้อเสนอจากท่านบารอนเผ่าจากประเทศเพื่อนบ้านว่า ถ้าหากราชินีสนใจจะรวมสองประเทศเข้าด้วยกันโดยการแต่งงานกับเขา เขาก็ยินดี เพราะเขาได้ยินข่าวลือมาว่าประเทศของราชินีกำลังแร้นแค้นอย่างหนัก

ทางด้านสโนว์ไวท์ เมื่อได้รับาริษของพระราชา เธอก็ตัดสินใจออกไปในเมือง ระหว่างทางเธอได้พบกับชายล่องคนถูกจับถอดเสื้อมัดข้อเท้าห้อยหัวลงพื้น โดยชายคนหนึ่งคือ Prince Alcott of Valencia (เจ้าชายอัลคอตแห่งเมืองวาเลนเซีย) ส่วนอีกคนก็คือคนสนิทของเจ้าชาย ชื่อว่า Renbock (เร็นบ็อค) เดิมทีทั้งสองขี่ม้าออกมาเพราะเจ้าชายอยากออกมาผจญภัย แต่ก็กลับถูกคนแคระ 7 คู่ขอสินจ้างปล้นม้าและของมีค่าไปจนหมด สโนว์ไวท์จึงได้ช่วยตัดเชือกให้ทั้งสอง เจ้าชายอัลคอตและเร็นบ็อคมุ่งหน้าไปยังพระราชวัง เมื่อราชินีเห็นเจ้าชายในสภาพเปลือยท่อนบนก็เกิดเสน่ห์ในตัวเจ้าชายอย่างมาก อีกทั้งเมืองวาเลนเซียของเจ้าชายอัลคอตยังอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทอง เงิน และตลาดค้าผ้า ทำให้พระราชินีตัดสินใจจะแต่งงานกับเจ้าชายอัลคอตทันที... พระราชินีสั่งให้ Brighton (ไบรตัน) มหาดลิกคนสนิทออกไปเก็บภาษีจากประชาชนในเมืองเพิ่มเพื่อนำเงินมาจัดงานเลี้ยงต้อนรับเจ้าชาย ทางด้านสโนว์ไวท์ ระหว่างที่อยู่ในเืองก็ได้พบเห็นเหตุการณ์ที่ไบรตันนำประกาศเก็บภาษีเพิ่มมาติด โดยอ้างเหตุผลว่าจะนำเงินไปป้องกันปีศาจร้ายที่คุกคามมา มากาเร็ตจึงแนะนำให้สโนว์ไวท์ไปขอความช่วยเหลือจากเจ้าชายอัลคอต เพราะนางที่กองทัพอของเจ้าชายก็อาจช่วยให้สโนว์ไวท์ทวงบัลลังก์คืนจากพระราชินีได้

ในงานเลี้ยง เจ้าชายอัลค็อดได้เต้นรำกับสโนว์ไวท์ตั้งแต่เริ่ม แม้จะถึงจังหวะต้องเปลี่ยนคู่ เขาก็กักตบผลักคนอื่นออกไปเพื่อให้เขาจับสโนว์ไวท์มีโอกาสได้คุยกันนานขึ้น สโนว์ไวท์จึงได้โอกาสขอความช่วยเหลือจากเจ้าชาย แต่ยังไม่ทันที่เธอจะพูดจบ พระราชินีก็เห็นเข้าเสียก่อนจึงสั่งให้โบรตันพาสโนว์ไวท์มาคุยอีกห้องหนึ่ง สโนว์ไวท์พูดด้วยอารมณ์โกรธถึงเรื่องที่พระราชินีขูดรีดเงินจากชาวบ้าน พระราชินีโกรธมากจึงสั่งให้โบรตันพาสโนว์ไวท์ไปฆ่าในป่าหลังงานเลิก แต่โบรตันกลับปล่อยเธอไป สโนว์ไวท์จึงวิ่งหนีจนมาล้มลงหน้าบ้านคนแคระทั้งเจ็ดและสลบไปด้วยความเหนื่อยล้า วันต่อมากระเบื้องทางที่โบรตันนำเงินจากชาวบ้านกลับไปยังพระราชวัง เขาก็กลับถูกคนแคระทั้งเจ็ดดักปล้นจนเหลือแต่เสื้อตัวในกลับวัง เมื่อคนแคระนำของทั้งหมดกลับบ้านมา พวกเขาพบว่าสโนว์ไวท์ได้ทำกับข้าวรอไว้ให้ พวกเขาจึงไปนั่งทานข้าวกันโดยทิ้งสิ่งของที่ปล้นมาองไว้ สโนว์ไวท์เห็นถุงเงินก็รู้ว่าเงินของชาวบ้าน เธอจึงแอบนำเงินวิ่งกลับไปคืนชาวบ้านในเมือง พวกเขาคนแคระวิ่งตามมาตั้งใจจะมาเอาเงินคืน สโนว์ไวท์จึงถือโอกาสยกความดีความชอบให้คนแคระว่าเป็นคนปล้นเงินมาคืนให้ หลังจากนั้นสโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ดจึงทำข้อตกลงกัน โดยสโนว์ไวท์จะต้องเป็นฝ่ายปล้นราชินีบ้าง ส่วนคนแคระก็จะสอนวิชาใจให้ แล้วให้นำเงินที่ได้มาแบ่งให้ชาวบ้านส่วนหนึ่งด้วย

โบรตันกลับไปรายงานพระราชินีว่าถูกปล้น เจ้าชายอัลค็อดจึงอาสาออกมาปราบโจรแคระทันที แต่เขาก็กลับพบว่าสโนว์ไวท์เป็นพวกเดียวกับโจรแคระ สุดท้ายเจ้าชายและทหารก็ถูกปล้นอีกครั้งและกลับวังไปในสภาพเปลือยที่ถนนเช่นเคย พระราชินีไปขอคำปรึกษาจากกระจกพิเศษซึ่งอยู่ในกระท่อมกลางแม่น้ำอีกมิติหนึ่ง พระราชินีบอกว่าการแต่งงานกับเจ้าชายและกำจัดสโนว์ไวท์ รวมทั้งสั่งสอนโบรตันที่บังอาจขัดคำสั่งของเธอ กระจกพิเศษจึงบอกว่าเจ้าชายอัลค็อดมีใจให้กับสโนว์ไวท์ พระราชินีจึงคิดจะใช้ยาเสน่ห์อย่างที่เคยใช้กับพระราชินี แต่กระจกพิเศษจะเตือนเรื่องข้อแลกเปลี่ยนแต่พระราชินีก็ไม่สนใจ เพราะเธอยอมแลกได้ทุกอย่าง กระจกจึงสาปโบรตันให้เป็นแมลงสาป ส่วนพระราชินีก็ทำที่เรียกเจ้าชายอัลค็อดเข้ามาคุยเรื่องความรัก แต่แอบใส่ยาเสน่ห์ไว้ในเครื่องตุ้มแก้วของเจ้าชาย แต่ปรากฏว่ายานั้นกลับกลายเป็นยา Puppy love ซึ่งทำให้เจ้าชายมีอาการแบบหมกมุ่นติดเจ้าของ จนตามเลียหน้าเลียขาราชินีอยู่ไม่ห่าง แต่ราชินีก็ไม่ได้สนใจ วันต่อมา เธอก็เริ่มปวดประกาศเรื่องงานแต่งงานของเธอกับเจ้าชายทันที

วันหนึ่ง ขณะที่สโนว์ไวท์นั่งคุยกับคนแคระอยู่ ณ นั้น ฮาร์ฟไท์ก็ได้พูดถึงเรื่องงานแต่งงานของเจ้าชายกับพระราชินีที่ตนได้ยินมาจากในเมือง เมื่อสโนว์ไวท์ได้ยินก็เสียใจอย่างมาก จึงเดินทางกลับไปร้องไห้คนเดียว ระหว่างนั้น กระจกพิเศษได้โจมตีพวกคนแคระด้วยหุ่นกระบอกยักษ์ตามคำขอของพระราชินีที่กำจัดสโนว์ไวท์ ระหว่างที่คนแคระกำลังเสียท่า สโนว์ไวท์จึงตามมาช่วยได้ทันเวลา เช้าวันรุ่งขึ้น สโนว์ไวท์เขียนจดหมายทิ้งไว้เพราะตั้งใจจะหนีไปคนเดียวเพื่อไม่ให้คนแคระต้องเดือดร้อน แต่เมื่อคนแคระทั้งเจ็ดออกมานอกบ้านพบว่าสโนว์ไวท์ยังอยู่ พวกเขาจึง

เสนอให้สโนว์ไวท์ไปส่งงานแต่งงาน รวมทั้งนำตัวเจ้าชายอัลค็อตกลับมา โดยพวกเขาจะช่วยเหลืออย่างเต็มที่ หลังจากนั้น สโนว์ไวท์ก็กับคนแคระทั้งเจ็ดก็ปฏิบัติภารกิจได้สำเร็จ และต่างช่วยกันหาทางถอนเสน่ห์ให้กับเจ้าชาย สุดท้าย โปเลียนจึงเสนอให้ใช้ 'รูปแห่งรักแท้' ซึ่งก็สามารถถอนเสน่ห์ออกได้ ฝ่ายราชินี เมื่อมาถึงงานแต่งงาน พบว่าผู้ร่วมงานทุกคนต่างถูกใจรูปล่อนจนเหลือแต่สื่อตัวข้างใน พระราชินีจึงโกรธมาก ในคืนนั้น เธอจึงขี่ม้าออกมาตามหาสโนว์ไวท์ในป่า ทางด้านสโนว์ไวท์ เมื่อได้ยินเสียงปีศาจร้ายบินอยู่เหนือบ้านคนแคระ เธอจึงตัดสินใจออกมาเพียงลำพัง โดยขังทั้งเจ้าชายอัลค็อตและคนแคระทั้งเจ็ดไว้ในบ้าน เธอพบว่าราชินีโฉมงามสามารถออกคำสั่งกับปีศาจร้ายได้ จากนั้นราชินีจึงสั่งให้ปีศาจตามฆ่าสโนว์ไวท์ ส่วนเธอก็กลับไปนั่งมองเหตุการณ์ผ่านลูกแก้วอยู่ที่กระท่อมกระจกวิเศษ... ภายหลัง เจ้าชายอัลค็อตและคนแคระทั้งเจ็ดได้ตามออกมาช่วยสโนว์ไวท์ และขณะที่ทุกคนกำลังสู้กับปีศาจอยู่นั้น สโนว์ไวท์ได้เห็นเวทมนตร์อันอ่อนโยนของม้าน้อยโดยบังเอิญ ม้าน้อยขอให้สโนว์ไวท์ตัดสร้อยคอที่มีจี้รูปพระจันทร์เสี้ยวออก และเมื่อเธอตัดสร้อยขาด ปีศาจตนนั้นก็กลายร่างเป็นพระราชินี ทางด้านพระราชินีก็กลับกลายเป็นหญิงสาวผิวพรรณเหี่ยวเฉา เนื่องจากเวทมนตร์ที่ผูกกับสร้อยรูปพระจันทร์เสี้ยวได้ถูกทำลายลงไปในนั่นเอง... พระราชาได้กลับคืนสู่บัลลังก์อีกครั้ง และได้จัดงานแต่งงานให้กับสโนว์ไวท์และเจ้าชายอัลค็อต โดยมีชาวบ้านมากมายมาร่วมงานเป็นสักขีพยาน ขณะที่หญิงรับใช้คนหนึ่งเรียกสโนว์ไวท์มาเพื่อมอบของขวัญวันแต่งงานให้ หญิงสาวอีกคนก็เดินเข้ามา เธอสวมชุดคลุมสีดำบังใบหน้า แล้วยื่นแอปเปิ้ลผลหนึ่งให้กับสโนว์ไวท์เป็นของขวัญวันแต่งงาน สโนว์ไวท์รับมาทำที่ จะกัดแต่แล้วเธอก็มองหญิงสาวอย่างรู้ทัน เธอจึงหยิบกริชขึ้นเสียบแอปเปิ้ลส่งให้หญิงสาวขึ้นหนึ่งพร้อมกับบอกว่า เธอควรจะรู้ว่าเมื่อไหร่เธอควรจะยอมรับความพ่ายแพ้... หลังจากนั้น กระท่อมกลางแม่น้ำและกระจกวิเศษในอีกมิติหนึ่งก็พังทลายลง

โครงเรื่อง (Plot)

1. การเริ่มเรื่อง (Exposition)

พระราชินีแต่งงานใหม่กับแคโรเมนเทียนนา จากนั้นพระราชินีได้ออกไล่ปีศาจและหายเข้าไปในป่า ทำให้สโนว์ไวท์ต้องถูกราชินีองศ์ใหม่ขังให้อยู่แต่ในห้องนอนตลอดมาเป็นเวลา 10 ปี

2. การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

เมื่อสโนว์ไวท์อายุ 18 ปี เธออยากจะออกมาฉลองวันเกิด แต่กลับถูกราชินีดูค้ำ และจากนั้นเธอก็ได้รับกริชของพ่อเธอจากหญิงรับใช้ในครัวคนหนึ่ง ซึ่งได้แนะนำให้เธอเข้าไปดูสภาพผู้คนในเมืองว่าแค้นเคืองเพียงใด เธอกลับวิ่งมาด้วยความเศร้ากับภาพที่เห็นและตั้งใจจะขอความช่วยเหลือจากเจ้าชายอัลค็อต เพื่อจะชิงบัลลังก์คืนจากราชินี... สโนว์ไวท์ถูมหาตเล็กโบราณพาเข้าไปเพื่อไปฆ่า เพราะราชินีต้องการกำจัดเธอ แต่มหาตเล็กก็ปล่อยเธอไป จากนั้น

สโนว์ไวท์ก็ได้รับความช่วยเหลือจากคนแคระทั้งเจ็ด เจ้าชายอัลค็อดโตินราชินีวางยาเสน่ห์ เขาจึงยอมแต่งงานกับพระนาง แต่สโนว์ไวท์กับคนแคระก็ได้ไปมาซึ่งตัวเจ้าชายไปเนื่องด้วยความรักที่สโนว์ไวท์มีต่อเจ้าชาย แต่แล้วราชินีก็กลับตามมาหาสโนว์ไวท์ในป่าและสั่งให้ปีศาจร้ายไล่ตามฆ่าสโนว์ไวท์ ส่วนราชินีก็กลับไปนั่งสังเกตการณ์อยู่ในกระท่อมกระจกวิเศษ

3. ชั้นภาวะวิกฤต (Climax)

ขณะที่สโนว์ไวท์กำลังสู้กับปีศาจร้าย เธอก็สังเกตเห็นเงาตาที่อ่อนโยนของมัน พร้อมทั้งยื่นมือให้เธอตัดสร้อยคอที่มีรูปพระจันทร์เสี้ยวออก

4. ชั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

สโนว์ไวท์ใช้กริชฟันสร้อยคอจนขาด และแล้วปีศาจตนนั้นก็กลายเป็นพระราชา ซึ่งก็คือพ่อของสโนว์ไวท์นั่นเอง ทางด้านพระราชินีก็กลับมีหน้าตาผิวพรรณเหี่ยวเหิน อันเนื่องมาจากเวทมนตร์ที่สะกดพระราชาได้ถูกทำลายลง รวมทั้งสร้อยคอที่มีรูปพระจันทร์เสี้ยวที่คอของพระราชินีก็ดับหลุดออกมาด้วยเช่นกัน

5. การยุติของเรื่องราว (Ending)

พระราชาได้ดับคืนสู่บัลลังก์ และได้จัดงานแต่งงานให้กับสโนว์ไวท์และเจ้าชายอัลค็อดโตินทางด้านราชินีในสภาพหญิงชราได้แอบใส่ชุดคลุมตัวเข้ามา เธอแอบเปิดยาพิษให้สโนว์ไวท์ สโนว์ไวท์ทำท่าจะกัดแต่ก็กลับมองอย่างรู้ทัน เธอจึงใช้กริชเขี่ยยาพิษให้ราชินีขึ้นหนึ่ง จากนั้นภาพในกระจกวิเศษก็แตกกระจายออกเป็นเสี่ยงๆ รวมทั้งกระท่อมกระจกวิเศษกลางเมฆน้ำก็พังทลายลงเช่นกัน

แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์เรื่อง Mirror Mirror ปี ค.ศ.2012 เป็นภาพยนตร์แนวโรแมนติก คอมเมดี้ แฟนตาซี (Romantic Comedy Fantasy) ซึ่งได้รับการตีความใหม่จากเทพนิยายเรื่องสโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด โดยหลักๆแล้ว ภาพยนตร์ได้พยายามนำเสนอเรื่องราวของเทพนิยายในมุมที่แตกต่างออกไปจากต้นฉบับในยุคก่อนๆ ซึ่งได้ให้แง่คิดสำคัญไว้ในตอนท้ายเรื่องว่า เราควรระมัดระวังความจริงกับบางสถานการณ์ที่เราอาจจะต้องเป็นฝ่ายแพ้ ดังจะเห็นได้จากประโยคหนึ่งที่สโนว์ไวท์พูดกับราชินีในสภาพหญิงชราว่า "It's important to know when you have been beaten, Yes." (มันเป็นสิ่งที่สำคัญที่เราควรจะรู้ว่าเมื่อเราควรจะยอมรับความพ่ายแพ้)... ซึ่งประโยคดังกล่าวนี้ เป็นคำพูดที่ราชินีเคยพูดไว้กับสโนว์ไวท์ในตอนต้นเรื่อง เมื่อสโนว์ไวท์ออกมาบอกว่ารณอยากฉลองวันเกิดอายุครบ 18 ปี แต่ราชินีกลับย้อนว่า ตลอดเวลาเธอก็รู้สิว่าค่าของสโนว์ไวท์ ทั้งทรงผมและหน้าตา และกิริยาอาการต่างๆ ฉะนั้นเธอจะไม่สนใจใดๆทั้งสิ้น ไม่ว่าสโนว์ไวท์จะอายุ 100 ปี หรือเท่าใดก็ตาม... และหลังจากนั้นมา สโนว์ไวท์ก็ถูกราชินีตามฆ่า

มาโดยตลอด แต่ท้ายสุดแล้ว ในตอนจบเรื่อง สโนว์ไวท์ก็กลับแสดงให้เห็นว่า เธอรู้ทันราชินี อีกทั้งยังพูดประโยคเดียวกันนี้กับราชินี พร้อมทั้งยื่นแอปเปิ้ลอาบยาพิษให้ชิ้นหนึ่ง ก่อนที่กระจกวิเศษจะแตกกระจาย

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังตั้งใจจะ ‘พลิก’ เทพนิยายให้เป็นมุมที่กลับตาลปัตรกัน อย่างเห็นได้ชัด โดยจะเห็นได้จากตอนท้ายเรื่อง เมื่อสโนว์ไวท์ถูกปีศาจร้ายโจมตีที่บ้านคนแคระ เธอได้ตัดสินใจจะออกไปสู้คนเดียว และได้บอกกับเจ้าชายอัลคือตว่า “You know, all that time I locked up in the castle, I did a lot of reading. I read so many stories where the prince saves the princess in the end. I think it's time we change that ending.” (คุณรู้มั๊ย ตลอดเวลาที่ฉันถูกขังในปราสาท ฉันได้อ่านหนังสือมากมายล้วนเป็นเรื่องราวที่เจ้าชายจะต้องมาช่วยเจ้าหญิงในตอนจบ... ฉันคิดว่ามันถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องเปลี่ยนตอนจบ) และจากนั้น สโนว์ไวท์ก็ลัดคประตูบ้านคนแคระขังเจ้าชายและคนแคระไว้ แล้วเธอก็ออกไปสู้เพียงลำพัง

ภาพที่ 285 สโนว์ไวท์ออกมาสู้กับปีศาจในตอนท้ายเรื่อง

และอีกประเด็นหนึ่งที่ภาพยนตร์ได้พูดถึงก็คือ **การเชื่อมั่นในตนเอง** ดังจะเห็นได้จากคำพูดของมากาเร็ต แม่ครวโนวังที่ได้เก็บกริชของพระราชอาเอาไว้เพื่อรอมอบให้สโนว์ไวท์เมื่อถึงเวลาอันสมควร ซึ่งในตอนต้นเรื่อง เมื่อสโนว์ไวท์ได้รับกริชจากมากาเร็ตแล้ว มากาเร็ตได้พูดฝากความหวังไว้กับสโนว์ไวท์ว่า อยากให้สโนว์ไวท์ลองเข้าไปดูในเมือง เพราะเดี๋ยวนี้ผู้คนไม่ร้องรำทำเพลงกันแล้ว และเธอก็อยากให้ผู้คนที่รู้ว่าแท้จริงแล้วสโนว์ไวท์เป็นใคร และขอให้สโนว์ไวท์จงเชื่อมั่นในตัวเอง... (... the people don't sing and dance anymore. They need to see who you really are. And you need to believe.)... และหลังจากที่เรื่องราวคลี่คลายลงแล้ว ในตอนจบเรื่อง พระราชาก็ได้กล่าวชมเชยสโนว์ไวท์ว่า แผ่นดินนี้ช่างโชคดีมาก แม้พระองค์จะไม่ได้อยู่ดูแลบ้านเมืองมาเป็นเวลายาวนาน แต่สโนว์ไวท์ก็ไม่เคยหมดความเชื่อมั่นในตนเอง และพระองค์ก็รู้ว่า สโนว์ไวท์จะต้องเติบโตขึ้นมาอย่างงดงามตามที่พระองค์หวังไว้ (Snow White, my daughter, this kingdom was fortunate, for in my absence, you never stopped believing in yourself, and grow into the woman I knew you would always become.)

ความขัดแย้ง (Conflict)

ก. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

1. ความขัดแย้งระหว่าง สโนว์ไวท์ กับ ราซินีเคิลเมนเทียนนา

หลังจากที่สโนว์ไวท์ได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่แสนอดอยาก เธอก็กลับมาประกาศต่อราซินีว่า เธอจะต่อสู้เพื่อนำทุกสิ่งทุกอย่างของพ่อเธอกลับคืนมา ราซินีจึงสั่งให้ไบรตันพาสโนว์ไวท์เข้าไปฆ่าในปี แต่ไบรตันก็กลับปล่อยเธอไป สโนว์ไวท์ได้รับความช่วยเหลือจากคนแคระทั้งเจ็ด ทั้งยังแนะนำให้เธอไปทำงานแต่งงานของราซินีกับเจ้าชายอัลค็อด พวกเขารู้ว่าสโนว์ไวท์แอบหลงรักเจ้าชายอยู่ เมื่อราซินีรู้เรื่องจึงได้ให้กระจิวพิเศษจัดการกับสโนว์ไวท์และคนแคระโดยการส่งหุ่นกระบอกยักษ์มาจูโจม แต่เมื่อไม่สำเร็จ เธอจึงออกมาเรียกปีศาจจิ้งจอกบินด้วยตัวเองในปีมืด เพื่อให้จิ้งจอกจัดการฆ่าสโนว์ไวท์

2. ความขัดแย้งระหว่าง สโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด กับ เจ้าชายอัลค็อดและกองกำลังทหาร

ในตอนกลางเรื่อง เมื่อสโนว์ไวท์ตัดสินใจจะฝึกเป็นโจรร่วมกับคนแคระเพื่อปล้นราซินี หลังจากนั้นไม่นาน เจ้าชายอัลค็อดก็ได้นำกำลังทหารเข้ามาเพื่อปราบโจรแคระ ทั้งสองกลุ่มจึงได้เกิดการปะทะกัน สโนว์ไวท์ต้องสู้กับเจ้าชายอัลค็อด ส่วนคนแคระก็สู้กับทหารของพระราชวัง แต่สุดท้ายแล้ว เจ้าชายและทหารต่างก็ถูกสโนว์ไวท์กับแคระทั้งเจ็ดปล้นเอาทรัพย์สินและนำไปจนหมด ทำให้เจ้าชายต้องกลับไปเข้าเฝ้าพระราชินีในสภาพเปลือยท่อนบนอีกเช่นเคย

ข. ความขัดแย้งภายในจิตใจ

1. สโนว์ไวท์ หลังจากที่พระราชานายเข้าไปในปีมืดตั้งแต่เธอยังเด็ก เธอก็ต้องอยู่กับราซินีแม่เลี้ยงตลอดมาโดยไม่มีโอกาสได้ออกไปดูโลกภายนอกแม้แต่ครั้งเดียว จนวันหนึ่งเมื่อเธอแอบออกจากวังเข้าไปในเมือง เธอจึงได้เห็นสภาพความแร้นแค้นของชาวบ้าน ทำให้เธอทั้งสงสารและเสียใจ จนกลายเป็นแรงผลักดันในการต่อสู้กับอำนาจของราซินีเคิลแมน นอกจากนี้สโนว์ไวท์ยังแอบหลงรักเจ้าชายอัลค็อดอยู่ลึกๆ และรู้สึกผิดหวังมากเมื่อรู้ว่าเจ้าชายจะเข้าพิธีแต่งงานกับราซินีเคิลแมน แม่เลี้ยงของเธอ

2. ราซินีเคิลเมนเทียนนา เธอต้องการเพียงแค่อำนาจ เงินทอง และความสุขสบาย โดยไม่สนใจว่าจะต้องสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นมากมายเพียงใด ฉะนั้นเธอจึงใช้ยาเสน่ห์กับพระราชานายของสโนว์ไวท์ เพื่อให้ได้ขึ้นเป็นราชินี หลังจากนั้น เธอก็ริบไถเงินชาวเมืองมาใช้อย่างฟุ่มเฟือย จนเมื่อเงินใกล้หมดและชาวเมืองก็อดอยากมากขึ้นทุกวัน เธอจึงวางแผนจะแต่งงานกับพระราชานายหรือเจ้าชายจากเมืองอื่น เพื่อเป็นการยกฐานะให้กับเมืองของเธอ จนกระทั่ง

เมื่อเธอได้เจอเจ้าชายอัลคือดที่เทียบพร้อมทั้งรูปร่าง หน้าตา และฐานะ จึงเป็นเหตุให้ราชินีต้องหาทางทำให้เจ้าชายมาเป็นของเธอให้ได้

ค. ความขัดแย้งกับปัจจัยภายนอก

ความขัดแย้งระหว่าง คนแคระทั้งเจ็ด กับ ชาวบ้านในเมือง

คนแคระทั้งเจ็ดเล้าให้สโนว์ไวท์ทั้งถึงสาเหตุที่พวกเขาต้องมาเป็นโจร เพราะก่อนหน้านี้ในช่วงที่พระราชินีสั่งเนรเทศ ‘พวกน้าเกลียด’ อย่างพวกเขาออกจากเมืองเพราะเห็นว่าไม่มีประโยชน์ แต่พวกผู้คนในเมืองกลับไม่มีใครออกใจปกป้องพวกเขา ทั้งๆที่เมื่อก่อนพวกเขาก็หากินด้วยอาชีพสุจริตเช่นเดียวกับคนอื่นๆ ดังนั้นในตอนกลางเรื่อง เมื่อพวกคนแคระปล้นเงินจากไบรตัน และสโนว์ไวท์ก็รู้ว่าเงินนั้นเป็นของชาวบ้าน สโนว์ไวท์จึงแอบนำเงินนั้นวิ่งไปคืนชาวบ้าน และเมื่อพวกคนแคระวิ่งตามจะไปเอาเงินคืน สโนว์ไวท์จึงถือโอกาสขยักความดีความชอบนี้ให้กับพวกคนแคระ ทำให้คนแคระทั้งเจ็ดและพวชาวบ้านเข้าใจกัน

ตัวละคร (Character)

1. ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ (Princess Snow White)

ภาพที่ 286 ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ในภาพยนตร์เรื่อง Mirror Mirror ปี ค.ศ. 2012

เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ เป็นตัวละครหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) ดังจะเห็นได้จาก บุคลิกลักษณะของสโนว์ไวท์ที่ทำให้เราได้เห็นทั้งในมุมที่อ่อนโยน นุ่มนวลไปพร้อมๆกับมุมที่แข็งแรงแบบลูกผู้ชาย ดังนั้น สโนว์ไวท์จึงเป็นทั้งตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) และตัวละครผู้กระทำ (Active character) ในเวลาเดียวกัน ดังสำนวนที่ว่า ‘ผลัดกันรุก ผลัดกันรับ’ เนื่องจาก แม้ว่าตอนต้นเรื่องเธอจะถูกราชินีทั้งตำหนิ และอาฆาตมาดร้ายซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่เธอก็กลับมาตอบโต้ราชินีอย่างไม่เกรงกลัว จนในที่สุดเธอก็สามารถกลับมาเป็นผู้ชนะได้ในตอนจบเรื่อง

เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ เป็นหญิงสาวมีชะตากรรมน่าสงสาร หน้าตาดี ใจดี มีเมตตา มองโลกในแง่ดี ตรงไปตรงมา รักความยุติธรรม เข้มแข็งอดทน และมีความกล้าหาญ เก่งกาจให้คู่แข่งแต่ในให้คนคนมาตลอดหลายสิบปี ตั้งแต่พ่อของเธอหายเข้าไปในป่า ในวันเกิดอายุครบ 18 ปีของเธอ เธอได้รู้ความรู้สึกที่แท้จริงของราชินีแม่เลี้ยงที่มีต่อเธอ ว่านางเกลียดเธอ

มาเพียงใด อีกทั้งเธอยังได้รู้ว่า ราชีนีใจร้ายนี้ ดันขูดรีดเงินทองของชาวบ้านมาปรนเปรอตัวเอง อย่างฟุ่มเฟือย หลังจากที่เธอได้รับกริชของพ่อซึ่งถูกเก็บไว้ที่หญิงรับใช้ในครัวนางหนึ่ง ต่อมา สโนว์ไวท์ถูกมหาตเล็กคนสนิทของราชีนีพามาฆ่าที่ในป่าตามคำสั่งของราชีนี แต่ด้วยความโชคดีของเธอ มหาตเล็กจึงได้ปล่อยตัวเธอไป สโนว์ไวท์ได้รับความช่วยเหลือจากคนแคระ และต่อมา เธอก็เกิดตกหลุมรักเจ้าชายอัลคีดแห่งเมืองวาเลนเซีย หลังจากที่ ได้เคยพบเขาสองสามครั้ง แต่เมื่อเธอรู้ว่า เจ้าชายกำลังแต่งงานกับราชีนี แม้ได้ยงใจร้ายของเธอ เธอก็ตัดสินใจฝึกฝนตัวเองให้เป็น 'โจร' และไปปล้นตัวเจ้าชายมาจากราชีนี

ภาพที่ 287 การสร้างตัวละครเอกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์

การสร้างตัวละคร ตัวละครเอกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (*Characterization through internal action*) และการสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (*Characterization through external action*) เห็นได้จาก ความปรารถนาของนางแมงก้าของสโนว์ไวท์ที่ต้องการจะเอาบัลลังก์ของพระราชินีคืนมา จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอกลับมา แสดงความก้าวร้าวต่อหน้าพระราชินี ทั้งยังประกาศไว้ว่า เธอจะชิงบัลลังก์ของนางคืนมาให้ได้ อีกทั้งด้วยความมีเมตตาและรักในความยุติธรรม เธอยังยอมรับข้อเสนอนอกของนางแมงก้าที่จะฝึกฝนเธอให้เป็นโจรและเป็นฝ่ายกลับใจไปปล้นราชินีบ้าง เพื่อที่จะนำเงินทองมาแจกจ่ายคืนให้แก่ชาวบ้าน ทำให้เธอต้องเปลี่ยนแปลงตัวเอง ฝึกฝนทักษะความไวของสายตา ทักษะการใช้อาวุธ การต่อสู้ตัวต่อตัว และการแต่งกายเพื่อให้กระจัดกระแวงกับภารกิจ และสุดท้าย เธอก็ตัดสินใจชิงเจ้าชายอัลคีดและเหล่าคนแคระไว้ในบ้าน แล้วออกมาสู้กับราชีนีและปีศาจร้ายเพียงลำพัง

2. ตัวละครร้าย ราชีนีเคลเมนเทียนนา (The Queen Clementianna)

ภาพที่ 288 ตัวละครร้าย ราชีนีเคลเมนเทียนนา

ราชีนีเคลเมนเทียนนา เป็นตัวละครหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (*Well-rounded character*) ดังจะเห็นได้จากบุคลิกลักษณะของตัวละครที่มีหลากหลายมุม ทั้งหยิ่งยโส หลงใน

อำนาจและความงาม วิกลจริต โหดเหี้ยม และสุดท้ายก็ปลงตกกับชีวิต ดังนั้น ตัวละครตัวนี้ จึงเป็นทั้งตัวละครผู้กระทำ (Active character) และกลับมาเป็นตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) ในตอนจบเรื่อง เพื่อที่จะต้องรับผลกระทบที่ได้ก่อไว้กับตัวละครเอก

ราชินีเคลเมนเทียนนา เป็นหญิงวัยกลางคน รูปร่างและผิวพรรณดี เธอมีผมสีบลอนด์ทอง และต้องการจะเป็นผู้หญิงที่สวยงามที่สุดในอาณาจักรของเธอ เธอรักสวยรักงาม หลงในอำนาจหญิงยโส เธอแต่ใจตัวเอง ลุ่มหลงในเรื่องนางของเพศชาย มีอารมณ์แปรปรวน ฟุ้งเฟ้อฟุ้งเฟ้อ และโหดเหี้ยมในบางกรณี... เธอได้แต่งงานกับพระราชชายาโดยอาศัยยาเสน่ห์ทำให้พระราชชายาหลงรัก จากนั้นเธอก็หลอกพระราชชายาให้เข้าไปไปปราบปีศาจ แต่เธอก็กลับข่มขืนพระสวามีพระราชชายาให้กลายเป็นปีศาจ โดยใส่สร้อยคอซึ่งมีจี้รูปพระจันทร์เสี้ยวเป็นสิ่งที่ช่วยควบคุมมนตราไว้ ซึ่งทั้งพระราชชายา (ในร่างของปีศาจ) และราชินีใจร้ายต่างก็ใส่สร้อยคอตัวนี้ไว้คือคนละเส้น... ในตอนต้นเรื่อง ขณะที่ราชินีกำลังเล่นหมากรูกคนกับท่านบารอนอิตาลีประเทศหนึ่งอยู่นั้น บารอนก็หันมาพูดถึงเรื่องข่าวลือเกี่ยวกับความวุ่นวายของเมืองของราชินี และเสนอตัวแต่งงานกับราชินีเพื่อเป็นการรวมสองประเทศเข้าด้วยกัน และเพื่อจะช่วยเหลือฐานะของประเทศของราชินีให้กลับมาเฟื่องฟูดังเดิม แต่ราชินีก็ไม่สนใจ เพราะเธอมีรสนิยมเรื่องผู้ชายค่อนข้างสูง... ต่อมาเมื่อราชินีได้พบกับเจ้าชายอัลคิออตแห่งเมืองวาเลนเซีย เธอก็เกิดลุ่มหลงในเรื่องรูปร่างอันทันองของเจ้าชายเป็นอย่างมาก อีกทั้งเมืองของเจ้าชายยังอุดมสมบูรณ์ไปด้วยเงินและทอง รวมทั้งตลาดการค้า ราชินีจึงตัดสินใจจะแต่งงานกับเจ้าชายอัลคิออตทันที แต่เมื่อเธอพบว่า เจ้าชายอัลคิออตมีใจให้กับสโนว์ไวท์ เธอจึงต้องทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะรักษาอำนาจ ความงาม และเจ้าชายเอาไว้จนถึงที่สุด

การสร้างตัวละคร ตัวละครร้าย ราชินีเคลเมนเทียนนา ใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (Characterization through Internal action) เห็นได้จาก ความปรารถนาในอำนาจ เงินทอง และความงามที่จะต้องเป็นที่ยิ่ง รวมทั้งความลุ่มหลงในความเป็นชาย ฉะนั้น เธอจึงสามารถทำได้ทุกอย่างเพื่อที่จะให้ได้ทุกอย่างมาไว้ในครอบครอง แม้จะต้องใช้กลอุบายแบบมนุษย์ หรือเวทมนตร์คาถาแบบแม่มด ดังจะเห็นได้จากการที่เธอต้องการจะรักษาภาพลักษณ์ของบ้านเมืองให้เจ้าชายอัลคิออตเห็นว่า บ้านเมืองของเธอก็อุดมสมบูรณ์ไม่แพ้กัน เพื่อให้เจ้าชายรู้ดีที่บ้านเมืองของเขาและของเธอมีความทัดเทียมเหมาะสมกัน ฉะนั้น ราชินีจึงต้องให้มหาดเล่ไปเก็บภาษีเพิ่มเอาจากชาวบ้านในเมือง โดยอ้างว่าเอามาแบ่งกับชาวบ้านจากปีศาจร้าย แต่แท้จริงแล้ว เพื่อจะนำเงินนั้นมาจัดงานเลี้ยงฉลองต้อนรับเจ้าชายนั่นเอง... นอกจากนี้ เพื่อที่จะทำให้เจ้าชายอัลคิออตตกหลุมรัก ราชินีจึงตัดสินใจใช้ยาเสน่ห์กับเจ้าชาย แม้กระจกพิเศษจะเตือนว่าไม่ควรใช้ยาเสน่ห์มาก ควรใช้แต่พอดี อีกทั้งการใช้มนตราก็มักจะต้องมีสิ่งแลกเปลี่ยนซึ่งในที่นี้ก็คือ ความสาวแต่ราชินีก็ไม่สนใจ และสุดท้าย เพื่อที่จะเป็นผู้หญิงที่ทรงอำนาจที่สุด

ตลอดกาล เธอจึงต้องทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะกำจัดสโนว์ไวท์ออกไปจากชีวิตเธอ แต่แล้ววันที่สุดเธอก็กลับไม่เหลืออะไร ทั้งอำนาจ ผู้ชาย และความสวย และท้ายสุดแล้วเธอก็ต้องยอมรับความพ่ายแพ้

ภาพที่ 289 การสร้างตัวละครราชินีเคิลเมน

นอกจากนี้ ราชินีเคิลเมน ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งคือ *การสร้างตัวละครโดยปรากฏให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by appearance)* เห็นได้จาก รูปร่างหน้าตา ผิวพรรณของราชินี เมื่อครั้งที่เธอยังมีอำนาจนั้น เธอมีผิวพรรณเต่งตึง หน้าตาสวยงาม แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่หรูหรา ดูมีชีวิตชีวา อีกทั้งเธอยังแสดงให้ชัดเจนน่า เธอห่วงเรื่องความสวยความงามของตนเองอย่างมาก และมักจะเคียดแค้นกับริ้วรอยเหี่ยวย่นบนใบหน้าเสมอทุกครั้งที่เราพูดคุยกับพระเอกพิเศษ และที่เห็นได้ชัดคือ เธอยอมใช้ชั้นนรกพอกหน้า เพื่อให้ผิวหน้าดูดี และยอมให้สัตว์มีพิษทั้งหลายขอนไช ไต่ ต่อย และกัดข่วนตัว ก็เพื่อให้เธอ ดูสวยโดดเด่นที่สุดในงานเลี้ยงต้อนรับเจ้าชาย คล้ายกับเป็นนาคทำ 'สปา' ด้วยสัตว์ เช่น การให้ผึ้งปล่อยเหล็กในใส่ริมฝีปากเพื่อให้ปากอวบอิ่ม ให้นำขนไทรูหู ให้แมงป่องตอมหน้าท้อง และเอามือจุ่มน้ำเพื่อให้ปลาตอดนิ้ว เป็นต้น แต่แล้วในตอนจบเรื่อง เมื่อเวทมนตร์ที่สะกดพระราชานุกทำลายลง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ราชินีเคยมีจึงได้กลับไปเป็นของสโนว์ไวท์และพระราชานาคเดิม ราชินีจึงต้องสูญเสียความสวยไปให้กับมนตราที่เธอใช้สะกดพระราชานาคมาตลอด (เป็นการใช้ก่อนจ่ายทีหลัง) ดังนั้นเราก็จะได้เห็นราชินีในสภาพของ 'หญิงชรา' ที่มีผิวพรรณเหี่ยวย่น ทำให้เธออับอายที่จะเปิดเผยตัวเองต่อหน้าผู้คน เธอจึงต้องใช้ผ้าคลุมตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้า เพื่อไม่ให้ใครรู้ว่าเธอแล้วเข้ามาแอบแอบเปิดบายาพิษให้กับสโนว์ไวท์ในตอนจบเรื่อง

3. ตัวละครอื่นๆ

ภาพที่ 290 ตัวละครเจ้าชายอีริคคือ

3.1 **เจ้าชายอัลค็อตแห่งเมืองวาเลนเซีย (Prince Alcott of Valencia)** ชายหนุ่มรูปงาม สูงสง่า รูปร่างกำยำ ยิ้มริเสนาห์ สุภาพอ่อนโยน มีความเป็นสุภาพบุรุษ และรักการผจญภัย ในตอนต้นเรื่อง เขามีโอกาสได้พบกับสโนว์ไวท์จากเหตุการณ์ที่เขาและรันบ็อคคนสนิท ได้ถูกคนแคระทั้งเจ็ดปล้นเอาของมีค่าไปจนหมด และจับพวกขามัดข้อเท้าห้อยหัวลงในสภาพที่เจ้าชายเปลือยท่อนบน เหลือแต่เสื้อตัวใน ซึ่งสโนว์ไวท์ก็ได้ช่วยตัดเชือกแก้มัดให้เขาทั้งสอง... เจ้าชายรู้ดีเกี่ยวกับใจสโนว์ไวท์ตั้งแต่ครั้งแรกที่พบกัน แต่แล้วในตอนกลางเรื่อง เมื่อเขาพบว่า สโนว์ไวท์เป็นโจรพวกเดียวกับคนแคระทั้งเจ็ด เขาจึงต้องสู้กับสโนว์ไวท์อย่างเสียไม่ได้ แต่การต่อสู้ครั้งนั้นของเจ้าชายอัลค็อต กลับแฝงไปด้วยความรักและเอ็นดูสโนว์ไวท์ แต่ในคืนนั้นเจ้าชายก็กลับถูกราชินีใช้ยาเสน่ห์ใส่ในเครื่องดื่มให้เขา แต่มันกลับกลายเป็นยาทำให้ “สุนัขเชื่อง” เมื่อสโนว์ไวท์มาชิงตัวเขากลับไป เจ้าชายอัลค็อตก็กลับครางแบบสุนัขและเพ้อหา แต่ราชินีเคลมเมนคนแคระทั้งเจ็ดจึงต่างต้องช่วยกันหาวิธีถอนเสน่ห์ และแล้ววันไปเสียนก็สนอให้ใช้ “จูบแห่งรักแท้” ซึ่งก็สามารถถอนเสน่ห์ได้สำเร็จ

3.2 คนแคระทั้งเจ็ด 'ได้แก่'

ภาพที่ 201 ตัวละครคนแคระทั้งเจ็ด ภาพลำดับ

- 1) วิลล์ กริมม์ (Will Grimm) เป็นผู้รอบรู้ ชอบสั่งสอน
- 2) บุษเชอร์ (Butcher) เลียท กริมม์ เก๊กเก็น เป็นผู้นำ เดิมเขาเคยมีอาชีพเป็นพ่อค้าขายเนื้อ
- 3) วูล์ฟ (Wolf) มีอุปนิสัยคล้ายหมาป่า และชอบเห่าหอนเหมือนหมาป่าเช่นกัน
- 4) นโปเลียน (Napoleon) ฉลาด รอบคอบ มีไหวพริบ
- 5) ฮาล์ฟ ไพพ์ (Half Pint) คักขาศัพท์ ดีแห่งา คร่ากมีคนรู้ใจ และเขาก็มีรูปร่างเล็กที่สุดในกลุ่ม
- 6) กรับ (Grub) มักจะมีอาหารอยู่ในมือตลอดเวลา
- 7) ชัค หรือ ชัคเคิล (Chuck/Chuckles) ยิ้มง่าย ชอบหัวเราะเบาๆ ในลำคอ

ภาพที่ 292 ตัวละคร ไบรตัน / มากาเร็ต / เร็นบ็อค ตามลำดับ

3.3 ไบรตัน (Brighton) มหาเด็กคนสนิทของราชินีเคลเมนเทียนนา เขาเป็นชายวัยกลางคน รูปร่างอ้วนเตี้ย แม้เขาจะทำตามคำสั่งของราชินีทุกอย่าง แต่เขาก็ยังมีใจเมตตาต่อสโนว์ไวท์ โดยการไม่ทำตามคำสั่งของราชินี จนในตอนกลางเรื่อง เขาจึงถูกราชินีสาปให้เป็นแมลงสาบ แต่ถึงแม้เขาจะมีใจเมตตา แต่เขาก็ยังคงไม่ได้ที่จะเผยความลับให้เห็นไม่แพ้เจ้านายของเขา ดังจะเห็นได้จากฉากที่เขาไปรับเงินที่เก็บเพิ่มจากชาวบ้านเพื่อมาจัดงานเลี้ยงระหว่างทางกลับ เขาก็แอบหยิบเงินใส่กระเป๋าตัวเองไปนิดหน่อย ก่อนที่เขาจะถูกคนแคระปล้นในเวลาต่อมา

3.4 มากาเร็ต (Magaret) หญิงรักในครว ในตอนต้นเรื่อง แกลและหญิงรักให้คนอื่นรู้ได้เซอร์ไพรส์วันเกิดให้สโนว์ไวท์ด้วยเค้กก้อนเล็กๆก้อนหนึ่ง จากนั้นเธอก็ได้มอบกริชของพระราชินีให้กับสโนว์ไวท์ (เป็นกริชที่พระราชินีมอบให้สโนว์ไวท์ก่อนที่พระราชินีจะหายสาบสูญไปในป่า จากนั้นมากาเร็ตจึงได้นำกริชมาเก็บไว้กับตัว) ทั้งยังฝากความหวังไว้กับสโนว์ไวท์ให้ช่วยยกบัลลังก์ของพระราชินีคืนมาให้ได้ และเธอก็กำลังใจให้สโนว์ไวท์ที่เชื่อมั่นในตนเอง

3.5 เร็นบ็อค (Renbock) คนสนิทของเจ้าชายอัลคีออต เขาออกเดินทางติดตามเจ้าชายไปทุกหนทุกแห่ง โดยในตอนต้นเรื่อง หลังจากที่เขาและเจ้าชายได้เข้าเฝ้าพระราชินีแล้ว เจ้าชายก็ได้สั่งให้เขากลับเมืองไปนำกองทหาร เสื้อผ้า และทองกลับมายังเมืองนี้ แต่ก่อนเขาจะไปเขาก็ได้เตือนเจ้าชายให้ระวังพระราชินีองค์นี้ เพราะเธอดุถึงลจจรีตและจิตไม่ กติ

ภาพที่ 293 ตัวละคร พระราชา

3.6 พระราชา (The King) พ่อของสโนว์ไวท์ พระองค์ได้หายสาบสูญไปตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง หลังจากที่ถูกราชินีเคลเมนเทียนนาใช้ยาเสน่ห์ทำให้พระราชารหลงร้ายและแต่งงานกับเธอ แต่หลังจากนั้น พระราชาที่ถูกราชินีเคลเมนเทียนนาหลอกให้เข้าไปปราบปีศาจ และแล้วพระองค์ก็ถูก

ราชินีสาปให้เป็นปีศาจเสียเอง ตั้งแต่นั้นมา ผู้คนในเมืองก็ต่างหวาดกลัวปีศาจในป่าจากคำเล่าลือต่าง ๆ นานา... แต่ในภายหลัง สโนว์ไวท์ก็สามารถทำลายคำสาปของราชินีที่สะกดพระราชินีไว้ได้

ฉาก (Setting)

1. **พระราชวัง** เป็นวังสไตล์อาหรับ สร้างด้วยปูนสีขาว ตั้งอยู่บนยอดเขาสูงที่มีหิมะปกคลุมตลอดทั้งปี โดยสามารถแบ่งเป็นฉากย่อยๆ ได้ดังนี้

ภาพที่ 294 ฉากพระราชวัง

1.1 **โถงกลาง** ลักษณะเป็นห้องสูงโปร่งขนาดใหญ่ เป็นที่ซึ่งในตอนต้นเรื่องได้เปิดให้เห็นศรัทธาและพลังของพระราชินีในยามว่าง เช่น การเล่นหมากรุกคนกับท่านบารอนจากศึกประเทศหนึ่ง หรือในบางฉากยังใช้เป็นที่พบปะระหว่างพระราชินีกับแขกผู้มาเยือน อย่างเช่นเจ้าชายอัลคีออตและเร็นบีค คอสโม เป็นต้น หลังจากนั้นพระราชินีก็ได้จัดงานเลี้ยงต้อนรับเจ้าชายขึ้นที่ห้องโถงแห่งนี้ รวมทั้งหมดตอนจบเรื่อง หลังจากที่พระราชินีได้กลับคืนสู่บัลลังก์แล้ว พระองค์ก็ได้จัดงานแต่งงานของสโนว์ไวท์กับเจ้าชายอัลคีออตขึ้นที่โถงแห่งนี้ โดยมีประชาชนและแขกผู้ร่วมงานมากมายมาเป็นสักขีพยานในงาน และที่สำคัญ ฉากนี้ยังเป็นตอนจบเรื่องที่ทำให้เห็นชัยชนะของสโนว์ไวท์ที่สามารถเป็นฝ่ายรุกรุกกลับราชินี ทำให้ราชินีต้องยอมพ่ายแพ้ในที่สุด

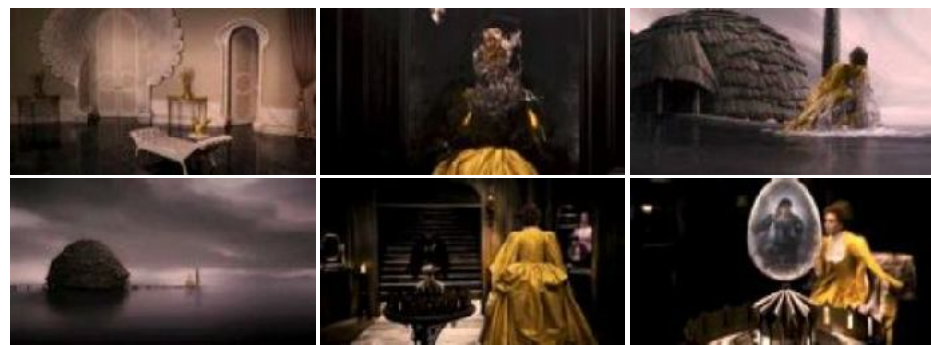
ภาพที่ 295 ฉากโถงโถงกลาง

1.2 **ห้องนอนพระราชินีเคลเมน** เป็นห้องโล่งกว้าง สามารถมองออกไปเห็นวิวธรรมชาติด้านนอกได้ ในตอนกลางเรื่อง ราชินีได้เรียกเจ้าชายอัลคีออตเข้ามาในคืนหนึ่ง เพื่อให้เจ้าชายตีหม้อที่ผสมยาเสน่ห์ เนื่องจากเป็นแผนของราชินีที่ต้องการให้เจ้าชายรักและแต่งงานกับตน... นอกจากนี้ ภายในห้องนอน ยังมีอีกห้องหนึ่งที่สำคัญมากก็คือ *ห้องกระจกวิเศษ*

ซึ่งในห้องนี้จะมีกระจกบานยาว ที่สามารถเดินทะลุผ่านกระจกเข้าไปอีกมิติหนึ่งได้ โดยอีกมิติหนึ่งจะมีลักษณะเป็นกระท่อมกลางแม่น้ำ ซึ่งเป็นที่อยู่ของกระจกวิเศษ โดยภาพที่ปรากฏในกระจกนั้น ก็คือภาพของราชินีเคลเมน แต่เป็นสภาพของจิตส่วนลึก มีหน้าตาเหมือนราชินีทุกอย่าง แต่จะใส่อุบัติขาวและไม่สามารถบ่งบอกอายุจริงได้ เพราะเป็นเพียงจิตเท่านั้น

ภาพที่ 296 ห้องนอนของราชินีเคลเมน

ภาพที่ 297 ฉากห้องกระจกวิเศษ

1.3 ห้องนอนของสโนว์ไวท์ เป็นห้องทรงกลมขนาดเล็ก อยู่ริมสุดและล่างสุดของพระราชวัง เป็นที่ซึ่งสโนว์ไวท์อยู่มาตั้งแต่เด็กจนโต ตลอดเวลา 10 ปีที่พ่อของเธอหายสาบสูญเข้าไปในป่า... ในตอนต้นเรื่อง เราจะได้เห็นบุคลิกของสโนว์ไวท์ในมุมที่ถอดแบบมาจากเทพนิยาย นั่นก็คือการที่เธอพูดคุ้ยและให้อาหารนก คล้ายกับในภาพยนตร์การ์ตูนของวอลท์ ดิสนีย์นั่นเอง

ภาพที่ 298 ฉากห้องนอนของสโนว์ไวท์

1.4 ห้องครัว เป็นห้องส่วนล่างของพระราชวัง ซึ่งในตอนต้นเรื่อง หลังจากสโนว์ไวท์ถูกราชินีแสดงความรังเกียจใส่เธอ เธอจึงเดินลงมาในครัวและหยุดยืนมองกระดิ่งเก่าๆอันหนึ่ง

หน้าห้องครัว ซึ่งเป็นกระดิ่งที่ใช้ส่งสัญญาณจากห้องของพ่อเธอ จากนั้นเมื่อเธอเดินเข้าไปในครัว ก็พบว่า หญิงรับใช้ทุกคนได้เตรียมเค้กก้อนเล็กก้อนหนึ่งไว้เซอไพรส์วันเกิดให้เธอ เธอจึงยิ้มออกมาอย่างมีความสุข และต่อมา มากาเร็ต หัวหน้าคนครัว ก็ได้มอบของขวัญของพระราชินีให้กับเธอ และอยากฝากฝังให้เธอนำทุกสิ่งที่เป็นของพระราชินีกลับคืนมาให้ได้ ทั้งยังขอให้สโนว์ไวท์ทดลองเข้าไปดูสภาพความเป็นอยู่ของผู้คนในเมืองก่อน เพราะพวกเขาไม่รู้เรื่องราวทำเพลงกันมาหลายปีก่อน

ภาพที่ 299 จากห้องครัว

1.5 ห้องอาหาร เป็นห้องขนาดกว้างอยู่บนชั้นลอยเหนือห้องโถง มีโต๊ะยาวตั้งอยู่ในห้อง... วันหนึ่ง ขณะที่ราชินีเคลเมนกำลังนั่งทานอาหารกับเจ้าชายอัลค็อด และผู้ช่วยยามเลี้ยงเคียงจะขอเจ้าชายแต่งงานอยู่นั้น ไบรตันก็เปิดประตูเข้ามาขัดจังหวะอย่างกะทันหันในสภาพที่เหลือแต่เลือดวันพร้อมกับเล่าเหตุการณ์ที่เขาถูกคนแคระทั้งเจ็ดปล้นเงินให้ราชินีฟัง เมื่อเจ้าชายได้ยินว่าเป็นใจคนแคระกลุ่มเดียวกับที่ปล้นเขา เจ้าชายจึงอาสาออกไปปราบใจทันที

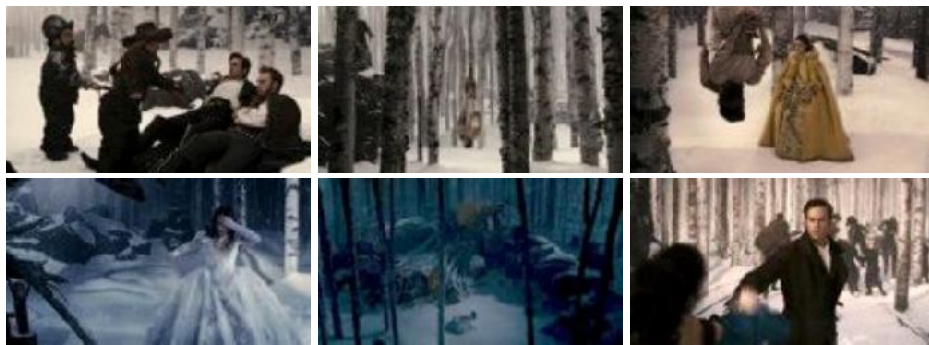
ภาพที่ 300 จากห้องอาหาร

1.6 ห้องเสริมสวย มีเตียงนอนเล็กๆตั้งอยู่ตรงกลาง ด้านบนเตียงมีอุปกรณ์ฉีดของเหลวตั้งอยู่... ราชินีเคลเมนได้เข้ามาเสริมสวยในห้องนี้ ก่อนที่จะออกไปร่วมงานเลี้ยงต้อนรับเจ้าชายอัลค็อด โดยเธอได้ให้มากาเร็ตช่วยพอกหน้าด้วยขี้นก นำแก้วมังกรมาโปะรอบดวงตา แล้วนำมือสองข้างจุ่มลงอ่างใสๆ เพื่อบริโภคผลไม้ให้สดชื่นให้หนอนหลายตัวไซ้เข้ารูหู ให้แมงป่องตอยที่บริเวณหน้าท้อง ให้ผึ้งปล่อยเหล็กในเข้าที่ริมฝีปากเพื่อริมฝีปากดูวบอูน และชันตอนสุดท้ายก็คือ การปล่อยของเหลวสีขาวคล้ายนมลงมาจากด้านบนจนอาบหัวตัวของเธอ

ภาพที่ 301 ฉากห้องเสริมสวย

2. ปามิด เป็นป่าที่ปกคลุมด้วยหิมะตลอดปี ต้นไม้ในป่าเป็นไม้ยืนต้นสูงโปร่ง และในป่านี้ ก็ยังเป็นที่ตั้งของบ้านคนแคระด้วย... โดยในตอนต้นเรื่อง ะหวังที่เจ้าชายอัลคิซตและเงินบิชค เดินทางกันเข้ามาในป่า เขาทั้งสองได้ถูกคนแคระปล้นจนเหลือแค่เสื้อผ้า แต่พวกเขาก็ได้รับความช่วยเหลือจากสโนว์ไวท์... ต่อมา หลังจากที่โบรตัมปล่อยตัวสโนว์ไวท์แล้ว เธอก็วิ่งมาเป็นลมสลบอยู่ที่หน้าบ้านคนแคระ พวกเขาแคระจึงให้การช่วยเหลือเธอไว้ และตั้งแต่นั้นมาสโนว์ไวท์ก็อาศัยอยู่บ้านคนแคระมาโดยตลอด โดยเธอตัดสินใจจะเป็นโจรเพื่อเอาตัวไปปล้นราชินี แต่เธอก็กลับติดมาสู้กับเจ้าชายอัลคิซตเสียก่อน ในวันที่เจ้าชายยกกองทัพมาปล้นราชินี

ภาพที่ 302 ฉากในป่ามืด ตอนตัวมั่งและกตางเรื่อง

และตั้งแต่นั้นมา สโนว์ไวท์ก็รู้ใจตัวเองว่าหลงรักเจ้าชายเข้าแล้ว ดังนั้น เมื่อเธอรู้ข่าวเรื่องราชินีกับเจ้าชายกำลังจะแต่งงานกัน เธอจึงตกลงใจทำตามคำแนะนำของคนแคระด้วยการไปชิงตัวเจ้าชายมาจากงานแต่งงาน แล้วพากลับมาอยู่ที่บ้านคนแคระด้วยกัน... ในตอนท้ายเรื่อง ขณะที่เจ้าชายและสโนว์ไวท์กำลังช่วยกันต่อสู้กับปีศาจ สโนว์ไวท์ก็เกิดสังเกตเห็นความอ่อนโยนในแววตาของปีศาจ และเมื่อมันยื่นคอมาให้เธอตัดส้อย เธอก็ตัดออกโดยใช้กริชของพ่อ และแล้วปีศาจตนนั้นก็กลายเป็นร่างกลับเป็นพระราชินีของสโนว์ไวท์ ในที่สุด

ภาพที่ 303 ฉากในป่ามืด ตอนท้ายเรื่อง

3. บ้านคนแคระ เป็นบ้านไม้ขนาดเล็ก หลังคาทำจากท่อนไม้ นำมาสุ่มเป็นเพิง ภายในบ้านมีเตียงเล็กๆสำหรับคนแคระ และมีโต๊ะยาวขนาดเล็กตั้งอยู่กลางบ้าน ที่หน้าบ้านปักป้ายไว้ว่า “มากกว่า 4 เท้า ห้ามเข้า” (No entry over 4 feet)... ในฉากนี้ เราจะได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างคนแคระกับสโนว์ไวท์ที่ต่างพึ่งพาอาศัยเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน นอกจากนี้ สโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ดยังร่วมกันต่อสู้กับหุ่นกระบอกที่ราชินีส่งมา และยังช่วยกันหาทางถอนสนิมให้กับเจ้าชาย ด้วยการสร้างบรรยากาศให้สโนว์ไวท์ได้จูบกับเจ้าชายอีกด้วย

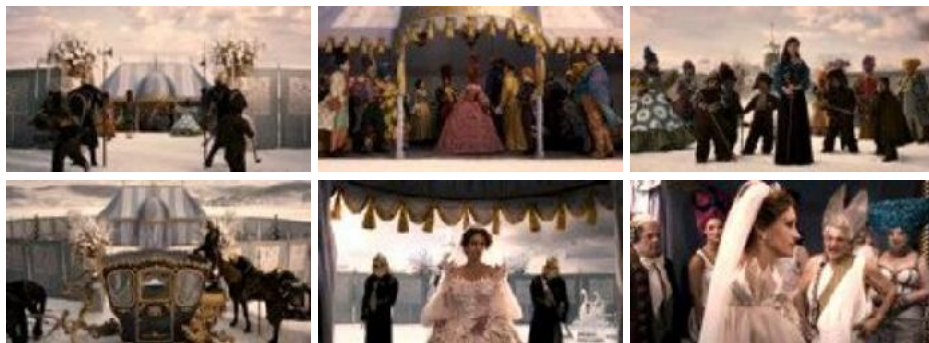
ภาพที่ 304 ฉากบ้านคนแคระ

4. ในเมือง เป็นเมืองเก่าๆกลางหิมะ ผู้คนในเมืองต่างอดอยากปากแห้ง เพราะมักถูกทางพระราชวังส่งคนมาเรียกเก็บภาษีเพิ่มอยู่ตลอด ที่ด้านหน้าเมืองเป็นที่ทำการถ่ายปกครอง และจะมีกระดานไม้สำหรับให้หมาดเล็กมาติดประกาศจากพระราชวัง... ในตอนต้นเรื่อง สโนว์ไวท์ได้แอบเข้ามาสังเกตความเคลื่อนไหวในเมือง ซึ่งก็เป็นเวลาเดียวกับที่โบรตันนำประกาศมาติดที่หน้าทำการของเมือง เพื่อเรียกเก็บภาษีเพิ่ม จึงทำให้สโนว์ไวท์ได้รู้สภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้าน และหลังจากนั้น เมื่อสโนว์ไวท์แอบนำเงินที่คนแคระปล้นโบรตันมาคืนชาวบ้านในเมืองนั้นจึงเป็นโอกาสที่ทำให้สโนว์ไวท์ได้ช่วยสานสัมพันธ์ระหว่างคนแคระทั้งเจ็ดและชาวบ้านในเมืองให้ปรองดองกันมากขึ้น

ภาพที่ 305 ฉากในเมือง

5. งานแต่งงานของราชินีเคลเมนกับเจ้าชายอัลคิออต จัดขึ้นที่ลานด้านหน้าพระราชวังในกระโถมขนาดใหญ่ แต่ก่อนที่ราชินีเคลเมนจะเดินทางมาถึงในงาน คนแคะทั้งจิตและสโนว์ไวท์ก็ได้เข้ามา ลั่นทรัพย์สินมีค่าของทุกคนในงาน รวมทั้งพาดหัวเจ้าชาย อัลคิออตในสภาพที่เป็นสุนัขเหื่องๆออกไปจากงานเสียก่อนแล้ว และเมื่อราชินีเคลเมนมาถึงงานและเปิดกระโถมเข้าไป ก็พบว่าผู้ร่วมงานทุกคนต่างยืนเฝ้ารวมกันอยู่กลางกระโถมในสภาพที่เหลือแต่เพียงเลือดตัวข้างในเท่านั้น

ภาพที่ 306 ฉากงานแต่งงานของราชินีเคลเมนกับเจ้าชายอัลคิออต

สัญลักษณ์ (Symbol)

1. กริช

ภาพที่ 307 กริชที่พระราชามอบให้สโนว์ไวท์

สื่อความหมายถึง ความกล้าหาญที่พระราชามอบให้กับสโนว์ไวท์ โดยจะเห็นว่า ตั้งแต่สโนว์ไวท์ได้รับกริชเล่มนี้มา เธอก็พกมันไปทุกที่ และทุกๆครั้งที่สโนว์ไวท์จะต้องสู้กับศัตรูด้วยกริช

เล่มนี้ก็สามารถช่วยชีวิตเธอไว้ในยามคับขันได้ตลอด เช่น ในตอนกลางเรื่องที่เธอกับคนแคระ ถูกหุ่นกระบอกยักษ์โจมตี หรือตอนที่เธอจะต้องสู้กับเจ้าชายอัลด็อด ในฉากที่เธอเพิ่งเริ่มปล้นเป็นครั้งแรก หรือแม้กระทั่งในตอนท้าย เรื่องที่เธอต้องสู้กับปีศาจร้ายนั้น กริชเล่มนั้นนอกจากจะเป็นอาวุธแล้ว ยังเป็นเครื่องช่วยเตือนสติปีศาจตนนั้นให้จำได้ว่าสโนว์ไวท์เป็นใคร และหลังจากนั้น ปีศาจก็ส่งสัญญาณให้สโนว์ไวท์ฟื้นสร้อยคอของมันจนขาด และกลายร่างกลับมาเป็นพระราชินี

2. สร้อยคอที่มีรูปร่างพระจันทร์เสี้ยว

ภาพที่ 308 สร้อยคอที่มีรูปร่างพระจันทร์เสี้ยว

สื่อความหมายถึง *เวทมนตร์ที่ใช้สะกดพระราชินี* ซึ่งเป็นมนตราที่ราชินีเคเลมมอร์ใช้สะกดพระราชินีเอวาในสภาพของปีศาจจิ้งจอกปิศาจ โดยมีหน้าตาเป็นสุนัขจิ้งจอก แต่มีปีกและลำตัวคล้ายมังกร ซึ่งทั้งพระราชินีเคเลมมอร์ต่างก็สวมสร้อยคอเส้นนี้ไว้ที่คอคนละเส้น และทุกครั้งที่ราชินีออกคำสั่ง ปีศาจก็จะทำตามคำสั่งทุกครั้ง แต่แล้วเมื่อสโนว์ไวท์ฟื้นสร้อยคอเส้นนี้จนขาดจากคอของปีศาจแล้ว ปีศาจจิ้งจอกก็กลับกลายร่างเป็นพระราชินีของสโนว์ไวท์นั่นเอง หรือหากจะกล่าวอีกนัยหนึ่ง สร้อยเส้นนี้ก็คือ *ความกลัวของราชินีเคเลมมอร์* เนื่องจากกระแวกพิเศษมักจะเตือนราชินีนี้เสมอว่า เวทมนตร์มีราคา และราชินีก็ต้องจ่ายค่าใช้เวทมนตร์ตามจำนวนที่ได้ใช้ไป ซึ่งราคาในที่นี่ก็คือ *ความกลัว* และเมื่อเวทมนตร์ที่ใช้สะกดพระราชินีถูกทำลายลง ราชินีเคเลมมอร์ก็ต้องจ่ายความกลัวคืนกลับมาเพื่อแลกกับเวทมนตร์ที่ใช้ไปด้วยเช่นเดียวกัน เหมือนเป็นการชดเชยจ่ายที่หลังนั่นเอง

3. ภาพสะท้อนของราชินีในกระแวกพิเศษ

ภาพที่ 309 ภาพสะท้อนในกระแวกพิเศษ

ลักษณะเป็นหญิงสาวหน้าตาเหมือนราชินีอยู่ในชุดสีขาว สื่อความหมายถึง จิตใต้สำนึก อีกด้านหนึ่งของราชินีเคลเมน เนื่องจาก หญิงสาวในกระจกมักจะเตือนราชินีทุกครั้งเมื่อราชินีตัดสินใจทำสิ่งที่ผิด และบอกหนทางที่ถูกต้องให้กับราชินี อีกทั้งในบางครั้ง เธอยังบอกเหตุการณ์ในอนาคตที่กำลังจะเกิดขึ้นและอาจส่งมลร้ายต่อราชินีด้วย แต่ราชินีเคลเมนก็ไม่เคยใส่ใจฟัง ตัวอย่างเช่น เมื่อกระจกวิเศษเตือนให้ราชินีแต่งงานกับท่านบารอน เพราะเจ้าชายอัลคือตมีใจให้กับสโนว์ไวท์ แต่ราชินีก็กลับยืนยันจะแต่งงานกับเจ้าชาย โดยจะให้ยาเสน่ห์แบบเดียวกับที่เธอเคยทำกับพระราชินี กระจกวิเศษจึงเตือนย้ำอีกครั้งว่าไม่ควรจะใช้ยาเสน่ห์หนักเกินไป และไม่ควรจะใช้เวทมนตร์มากเกินกว่านี้ เพราะเวทมนตร์นั้นมีราคา (There is a price to using magic.) แต่ทุกครั้งที่กระจกวิเศษได้รับคำสั่งจากราชินี กระจกก็มักจะทำตามความปรารถนาของราชินีเสมอ โดยเฉพาะฉากที่กระจกวิเศษส่งหุ่นกระบอกยักษ์ออกไปกำจัดสโนว์ไวท์ และควบคุมหุ่นด้วยการนั่งเซ็ดหุ่นตัวเล็กอยู่ในกระท่อม

4. แอปเปิ้ลชิ้นเล็กที่สโนว์ไวท์เจือปนให้ราชินีเคลเมน

ภาพที่ 310 สโนว์ไวท์เจือปนแอปเปิ้ลชิ้นหนึ่งให้ราชินีเคลเมน

สื่อความหมายถึง ความพ่ายแพ้ที่สโนว์ไวท์มอบให้ราชินี ดังจะเห็นได้จาก ประโยคหนึ่งที่ราชินีพูดกับสโนว์ไวท์ในตอนต้นเรื่อง เมื่อตอนที่สโนว์ไวท์ออกบอกราชินีว่าจะขอจ้างฉลองวันเกิดอายุครบ 18 ปี แต่ราชินีกลับตอบกลับอย่างไม่ใยดี ทั้งยังแสดงกิริยารังเกียจสโนว์ไวท์จนเธอสังเกตเห็นได้ชัด ดังนั้น เมื่อถึงตอนจบเรื่องจึงเป็นเวลาของราชินีที่จะต้องรับผลกรรมที่ตนก่อไว้ แล้วสโนว์ไวท์ก็ได้นำคำพูดของราชินีในตอนต้นเรื่อง กลับมาพูดกับเธอในตอนจบ ประโยคนั้นก็คือ “มันเป็นสิ่งสำคัญที่เราควรจะรู้ว่าเมื่อใดเราจะต้องเป็นฝ่ายแพ้” (It's important to know when you've been beaten)... จากนั้น กระจกวิเศษก็จบเรื่องราวด้วยประโยคที่ว่า ฉะนั้นเรื่องราวของสโนว์ไวท์จึงเป็นเช่นนี้เสมอมา (So it was Snow White's story, after all.)

5. สีทอง

ภาพที่ 311 สัญลักษณ์ของสีทอง

สื่อความหมายถึง โชคลาภและความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งสีทอง เป็นสีที่ราชินีเคลเมนชอบ เพราะเธอเชื่อว่า สีทองมักทำให้เธอโชคดี เห็นได้จากบทสนทวารหว่างราชินีกับเจ้าชายอัลค็อดต์ ในฉากที่ราชินีแกล้งเชิญเจ้าชายเข้ามาพูดคุยเรื่องความรัก แต่แท้จริงแล้ว เธอได้ใส่ยาเสน่ห์ให้ไว้ในแก้วเหล้าสีเงิน ส่วนเธอก็เลือกที่จะดื่มแก้วสีทอง โดยเธอให้เหตุผลกับเจ้าชายว่า "สีทอง คือสีแห่งโชคลาภสำหรับฉัน" (Gold is my lucky color.)

6. กระต่าย

ภาพที่ 312 สัญลักษณ์ของกระต่าย

สื่อความหมายถึง ความเจ้าเล่ห์/ทฤษฎาย ดังจะเห็นได้จาก บทสนทวารหว่างราชินีกับเจ้าชายอัลค็อดต์ในฉากงานเลี้ยงต้อนรับเจ้าชาย โดยเจ้าชายแต่งตั้งไว้ในชุดสูทยาวสีดำ สวมหมวกคล้ายนักมายากล หูกระต่ายยาวขึ้นไปจากหมวก ราชินีเคลเมนจึงพูดขึ้นว่า "ในนิทานพื้นบ้านเป็นที่รู้กันว่า กระต่ายมักฉลาดแวมโกง และจะใช้กลอุบายเอาชนะศัตรู" (In folklore, the rabbit is known to use cunning and tricky to cutwit his enemies.)

7. หงส์

ภาพที่ 313 สัญลักษณ์ของหงส์

สื่อความหมายถึง *ความสง่างาม ความสูงส่ง ตามความเชื่อของจีน หงส์ถือเป็นสัญลักษณ์ของเพศหญิง เป็นสัญลักษณ์ประจำของเฮา เคียงข้างกับมังกร ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเพศชายประจำฮ่องเต้ และยังจัดว่าเป็น 1 ใน 4 สัตว์ศักดิ์สิทธิ์ที่ปกครองโลกมนุษย์และสวรรค์ด้วย ซึ่งเป็นสัตว์อมตะและยังถือเป็นพาหนะของพระพรหม ซึ่งนับเป็น 1 ในพระตรีมูรติตามความเชื่อของศาสนาพราหมณ์ เป็นต้น*

มนุษย์เราก็มองว่า หงส์ เป็นสัตว์ที่มีความสง่างาม ท่วงท่าอ่อนช้อย โดยเฉพาะเมื่อว่ายน้ำ ช่วงคอที่ยาวจะโค้งงอเป็นรูปตัว S อีกทั้งยังถือเป็นสัญลักษณ์ของ *ความรัก และความงาม* ต่างๆ เนื่องจาก หงส์เป็นสัตว์ที่มีคู่เดียวไปตลอดชีวิต... ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เราจะเห็นสโนว์ไวท์ในฉากงานเลี้ยงต้อนรับเจ้าชายอัลค็อต โดยเธอแต่งกายด้วยชุดสีขาว สวมหมวกรูปหงส์ชูคอโค้งเป็นรูปตัว S บ่งบอกถึงการยกย่องตัวละครสโนว์ไวท์ให้เป็นหงส์ คือเป็นหญิงที่สง่างามและสูงส่ง ทั้งยังอ่อนช้อยและมั่นคงในความรักด้วยเช่นกัน³

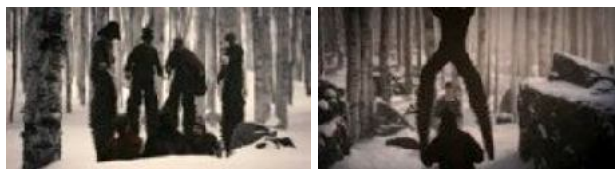
8. นกยูง

ภาพที่ 314 สัญลักษณ์ของนกยูง

สื่อความหมายถึง *ความงดงาม ขวดโฉม ความพร้อมสรรพ อลังการ ความรัก ความสุข ความโชคดี และความเจริญในด้านการเงิน* ดังนั้น ในภาพยนตร์เรื่องนี้ เราจะเห็นราชินีแคดเมเนในฉากงานเลี้ยงต้อนรับเจ้าชายอัลค็อตในชุดของนกยูงสีแดง โดยมีแฟนนกยูงสีขาวติดที่หลัง แสดงถึงความอลังการ งามสรรพ และความหมายอื่นๆตามที่ได้กล่าวไป

9. การที่คนแคระใช้ขาสปริงต่อขาทำให้สูงขึ้น

ภาพที่ 315 สัญลักษณ์ของการที่คนแคระใช้ขาสปริงต่อขาทำให้สูงขึ้น

³ ดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AB%EC%B3%87%E0%B8%AA%E0%B9%8C>

สื่อความหมายถึง *คนตัวเล็กหรือคนตัวน้อย* ก็สามารถพัฒนาตนให้เป็นผู้ที่สูงขึ้นได้ เห็นได้จาก อุปกรณ์ที่สามารถทำให้เขาเดินและวิ่งได้รวดเร็วพอๆกับคนปกติ หรืออาจจะคล้องแคล้ว ว่องไวว่าคนปกติเสียด้วย นั่นก็คือ การใช้ขาสปริงที่สามารถยืด-หด ได้ด้วยแรงลม ซึ่งทำให้เห็น ความเฉลียวฉลาดของคนแคระที่แม้จะเป็นเพียงคนตัวเล็ก มักถูกคนรอบข้างดูถูก อย่างเช่นในตอน ต้นเรื่อง เจ้าชายอัลคือตก็เรียกพวกเขาว่าเป็นเหมือนเด็กตัวเล็กๆ หรืออย่างราชินีก็เรียกพวกเขา ว่า คนอัปลักษณ์ และสั่งเนรเทศพวกเขาออกจากเมือง... แต่แล้ว ตอนท้ายเรื่อง พวกเขาก็ได้ พิสูจน์ให้เจ้าชายเห็นว่า พวกเขาฉลาดและเก่งกาจไม่แพ้คนรูปร่างปกติ จึงทำให้เจ้าชายอัลคือต ต้องขออภัยขอโทษเหล่าคนแคระทั้งเจ็ดอย่างละเอียด

มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View)

ภาพยนตร์เรื่อง Mirror Mirror ปี ค.ศ.2012 ใช้วิธีการเล่าเรื่องจากมุมมอง 2 แบบคือ *การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (The Objective)* ส่วนมุมมองการเล่าเรื่องแบบที่สองก็คือ *การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator)* ดังจะเห็นได้จาก ในตอนต้นเรื่อง ซึ่งเปิดภาพราชินีเคลเมนเทียนนาได้เริ่มเล่าเรื่องราวชีวิตของสโนไวท์ในวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิด จนกระทั่งแม่ของเธอเสียชีวิต และต่อมา พระราชาก็ได้แต่งงานใหม่กับผู้หญิงที่สวยที่สุดในโลก เธอฉลาดและแข็งแกร่ง หรือพูดให้เข้าใจง่ายก็คือตัวเอง (...This queen was the most beautiful woman in the world. She was intelligent and strong. And just to clarity, she was me.) ซึ่งเมื่อผู้เล่าได้เล่ามาถึงประโยคนี้ จึงทำให้เรารู้ทันทีว่า ผู้เล่าเรื่องก็คือ ราชินีเคลเมน โดยภาพที่ใช้เล่าตอนเปิดเรื่องนั้น ภาพยนตร์ใช้วิธีการเล่าด้วยภาพนิเมชันทั้งหมด จนกระทั่งถึง ตอนที่พระราชชายาหายสาบสูญเข้าไปในป่ามืด เสียงของผู้เล่าก็เริ่มราบเรียบขึ้น เป็นการเล่าด้วยอารมณ์กลางๆ ซึ่งนั่นก็คือ เสียงของกระจกวิเศษ ส่วนภาพก็กลับมาเป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพปกติ... และในตอนจบเรื่องก็เช่นเดียวกัน โดยกระจกวิเศษได้สรุปเรื่องราวทั้งหมดในทำนองว่า สุกท้ายแล้ว เรื่องราวก็มักจะจบลงแบบนี้เสมอ

ภาพที่ 316 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง ตอนต้นเรื่อง

ภาพที่ 317 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่หนึ่ง ตอนจบเรื่อง

6. ภาพยนตร์เรื่อง Snow White and the Huntsman (2012)

เนื้อเรื่อง

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว... ในวันที่หิมะตกหนัก พระราชินีเดินเข้ามาในสวน และได้พบดอกกุหลาบแดงดอกหนึ่ง สีแดงสดต้านแรงลมหนาวอย่างแข็งแกร้ง พระองค์ทรงอธิษฐานขอพรว่า หากมีลูก ขอให้ลูกผิวขาวดั่งหิมะ ริมฝีปากแดงดั่งสีเลือด และมีผมสีดำดั่งปีกเหยี่ยว... ต่อมาไม่นาน พระราชินีก็ได้ให้กำเนิดพระธิดาองค์หนึ่ง นามว่า Snow White (สโนว์ไวท์) ในวัยเด็ก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์มักชอบปีนขึ้นไปเล่นบนต้นไม้เปลือกกับเพื่อนสนิทคนหนึ่ง ชื่อว่า William (วิลเลียม) เป็นลูกชายของ Duke Hammond (ท่านดยุค ฮัมมอนด์) คนสนิทของพระราชินี และหลังจากนั้นไม่นาน พระราชินีก็สิ้นพระชนม์ลง... วันหนึ่ง เมื่อพระราชินีได้นำทัพไปออกรบ พระองค์ได้พบเชลยสาวคนหนึ่งถูกจับล่ามโซ่อยู่ในรถม้ากลางสนามรบ เธอมีชื่อว่า Ravenna (ราเวนน่า) และต่อมา พระราชินีทรงอภิเษกกับราเวนน่า แต่ในระหว่างทำพิธีราเวนน่ากลับพบว่า ผู้คนที่มาร่วมงานต่างมองสโนว์ไวท์ที่เดินตามหลังเธอผู้เป็นเจ้าของอย่างรักใคร่เอ็นดู และในคืนนั้น ราเวนน่าก็ลอบปลงพระชนม์พระราชินี ด้วยการใส่ยาพิษผสมในเหล้าองุ่น ทำให้พระราชินีหมดแรงต่อสู้อ และให้มิดเวทที่หน้าอกของพระราชินีจมนอนตาย และนั่นก็คือภาพสุดท้ายที่สโนว์ไวท์ได้เห็นพ่อของเธอ

ราชินีราเวนน่าเปิดประตูเมืองให้ Finn (ฟินน์) น้องชายของเธอ นำกองทัพเข้ามายึดเมือง ทั้งยังฆ่าชาวบ้านและทหารทุกคนที่จับได้ในคืนนั้น ราเวนน่าให้ทหารนำกระจกกลมสีทองมาตั้งเธอก็ถามกระจกพิเศษว่าใครงามที่สุดในดินแดนแห่งนี้ กระจกตอบว่า พระนางงามเลิศที่สุดในดินแดนแห่งนี้ แต่ก็ยังมีดินแดนอื่นอีกที่ยังไม่ตกอยู่ใต้อำนาจและความงามของพระนาง ทางด้านวิลเลียมและท่านดยุคฮัมมอนด์ได้พยายามช่วยสโนว์ไวท์ แต่ก็ไม่สำเร็จ สโนว์ไวท์จึงถูกจับขังไว้บนหอคอยทางทิศเหนือตั้งแต่นั้นมา... ตลอดระยะเวลาที่ราเวนน่าปกครองบ้านเมือง ทุกอย่างที่เคยมีชีวิตกลับเหี่ยวแห้งตาย ธรรมชาติมีวิถีชีวิตผิดเพี้ยนไปจากเดิม เช่น ผีเสื้อกินซากศพกวาง ผู้คนในเมืองต่างก็อดอยากป่าแห้ง ต้องแย่งน้ำแย่งอาหารกัน ราเวนน่าจับหญิงสาวทุกคนในหมู่บ้านมาขังคุก และทุกครั้งเมื่อใช้เวทมนตร์ ผิวหนังของเธอก็จะเหี่ยวแห้งลง ดังนั้น ฟินน์จึงต้องนำหญิงสาวคนหนึ่งมาให้ราเวนน่าดูเอาความสวยของหญิงผู้นั้น มาเติมในร่างกายของเธอแทน... สโนว์ไวท์ได้รู้จักกับ Creta (เกรต้า) หญิงสาวที่ถูกจับมาขังในคุกห้องตรงข้ามกับเธอ แต่ต่อมา เกรต้าก็ถูกพาตัวออกไปและกลับมาอีกครั้งในสภาพที่เหี่ยวแห้งเป็นหญิงชรา และในเช้าวันนั้น ราเวนน่าถามกระจกอีกครั้งว่า ใครงามที่สุดในปฐพี กระจกตอบว่า ราชินีราเวนน่า แต่ก็อีกไม่นานจะมีหญิงสาวอีกคนที่จะโตขึ้นมาแทนที่พระนาง นั่นก็คือ สโนว์ไวท์ แต่หากพระนางได้หัวใจสโนว์ไวท์มาไว้ในมือ พระนางก็จะป็นอมตะ ดังนั้นราชินีราเวนน่าจึงสั่งให้ฟินน์ไปพาตัว

สโนว์ไวท์มา แต่พินน์กลับถูกสโนว์ไวท์ใช้ตะปูแท่งใหญ่ขว้างที่หน้า ก่อนที่เธอจะรีบหนีออกจากห้องขังไป สโนว์ไวท์หนีออกจากวังมาทางท่อระบายน้ำ ซึ่งมาสู่คิท์หน้าผา แล้วเธอก็กระโดดลงทะเลมาเทียบชายหาด เธอพบม้าสีขาวตัวหนึ่งจึงได้ขี่มันเข้าไปในป่าอาครอร์พ์ เมื่อทหารของราเวนน่าไล่ตามมาถึงชายป่า ม้าขาวก็กิดล้มลงในป่าโคลน สโนว์ไวท์จึงต้องทิ้งม้าแล้ววิ่งหนีเข้าป่าไป เธอเห็นเหล่าภูตผีมากมายในป่าด้วย ความมาลัทธิของเธอจึงเป็นลมสลบอยู่กลางป่า... ราเวนน่าตบหน้าพินน์ด้วยความโกรธ เธอสั่งให้พินน์ไปหาคนที่จะพาสโนว์ไวท์ออกมาจากป่าได้ เพราะอำนาจเวทมนตร์ของเธอใช้ไม่ได้ในป่าแห่งนั้น พินน์จึงเข้าเมืองไปพาทัว Eric (อีริค) พรานขี้เมา มาพบราเวนน่า ราชนิจ้างอีริคให้ไปพาทัวสโนว์ไวท์ออกมา โดยสัญญาว่าจะใช้เวทมนตร์คืนชีพภรรยาให้อีริค นายพรานจึงยอมทำงานนี้ อีริคและพินน์หากองทหารเข้าป่าจนไปพบสโนว์ไวท์ อีริคขอภรรยาของเขาคืนมา แต่กลับถูกพินน์ตำว่าโง่ เพราะราเวนน่าไม่สามารถคืนชีพให้ใครได้ อีริคและพินน์จึงเกิดการต่อสู้กัน จนพินน์ตกลงไปในหลุมดำซึ่งทำให้ผิวกายของพินน์ละลาย ส่วนอีริคก็พาสโนว์ไวท์หนีไป... ทางด้านวิลเลียมได้ไปตักปล้นเสบียงจากกองทหารของราเวนน่า เมื่อกลับมา ก็ได้รับข่าวว่าจากท่านดยุคว่า สโนว์ไวท์ยังไม่ตาย และหนีออกมาจากวังแล้ว เขาจึงปลอมตัวไปสมทบกับกองทหารของพินน์เพื่อหาทางช่วยสโนว์ไวท์... อีริคและสโนว์ไวท์ผจญภัยอยู่ในป่า เจอทั้งภูตผี และโทรลล์ ทั้งสองต่างก็ช่วยเหลือกันจนสามารถออกจากป่าได้ ทั้งสองไปพบหมู่บ้านริมน้ำที่มีแต่ผู้หญิง ทุกคนล้วนกระโดดน้ำให้เป็นแผลเป็นเพื่อป้องกันตัวจากราเวนน่า และที่นี้เองที่ทำให้อีริคได้รู้ฐานะที่แท้จริงของสโนว์ไวท์ แต่ในคืนนั้น ทหารของพินน์ก็บุกเข้าโจมตีหมู่บ้าน อีริคและสโนว์ไวท์จึงต้องหนีเข้าป่าอีกครั้ง พวกเขาไปติดกับดักของคนแคระ แต่สุดท้ายพวกคนแคระทั้งแปดก็ช่วยเหลือเขาและพาพวกเขาไปหลบพักในป่าศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของเหล่าภูตและสัตว์ทั้งหลาย แต่ต่อมา กองทหารของพินน์ก็ตามเข้ามาล่าตัวสโนว์ไวท์ คนแคระคนหนึ่งรับลูกธนูแทนสโนว์ไวท์จนเสียชีวิต อีริคและสโนว์ไวท์เริ่มออกเดินทางอีกครั้ง เพื่อไปยังปราสาทของดยุคฮัมมอนด์ โดยมีวิลเลียมและคนแคระเจ็ดคนที่เหลือร่วมทางไปด้วย แต่ระหว่างทาง ราเวนน่าได้ปลอมตัวมาเป็นวิลเลียมทำที่เป็นชวนสโนว์ไวท์คุยเรื่องวัยเด็กเพียงลำพัง ทั้งยังหลอกล่อให้สโนว์ไวท์กัดแอปเปิ้ลอาบยาพิษ เมื่อเธอกัดแอปเปิ้ลไปหนึ่งคำ เธอล้มใจตายทันที แม้วิลเลียมและอีริคจะตามมาช่วยแต่ก็ช่วยไม่ได้ทัน

ศพของสโนว์ไวท์ถูกนำกลับมาฝังปราสาทของดยุคฮัมมอนด์ ในคืนนั้น อีริคเข้าไปพบพระบาราย ความโมโหที่แทนศพของสโนว์ไวท์ เขาร้องไห้และก้มลงจูบลาเธอหนึ่งครั้งก่อนจะกลับออกไป สโนว์ไวท์ฟื้นขึ้นจากความตาย เธอเดินออกมาพูดปลุกใจทหารและชาวบ้านให้ลุกขึ้นสู้ ราเวนน่าและในเช้าวันต่อมา เธอก็นำกำลังทหารไปบุกพระราชวัง เธอวางแผนให้คนแคระลอบเข้าวังทางท่อระบายน้ำเพื่อไปเปิดประตูเมือง จากนั้นเธอก็ขึ้นไปหาราเวนน่าที่ห้องกระจกพิเศษ เธอต่อสู้กับราเวนน่าจนในที่สุดสโนว์ไวท์ก็สามารถเอาชนะราเวนน่าได้

โครงเรื่อง (Plot)

1. การเริ่มเรื่อง (Exposition)

หลังจากที่สโนว์ไวท์เกิดมาได้ไม่นาน พระราชินีก็สิ้นพระชนม์ พระราชาแต่งงานใหม่กับราเวนน่า แต่กลับถูกราเวนน่าลอบปลงพระชนม์ อีกทั้งยังให้พินน์ น้องชาย นักกองทหารเข้ามายึดเมือง และนับจากนั้น สโนว์ไวท์ก็ถูกขังอยู่บนหอคอยทางทิศเหนือตลอดมา ผู้คนในเมืองต่างอดอยากปากแห้ง สิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์ต่างล้มตาย บ้างก็มีวิญญูจักรที่ผิดเพี้ยนไป หญิงสาวทุกคนถูกลับมาขังเพื่อให้ราเวนน่าดูความสวย

2. การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

วันหนึ่ง กระจกวิเศษบอกให้ราชินีราเวนน่าควักหัวใจสโนว์ไวท์ออกมากิน แล้วราชินีจะเป็นอมตะและสวยตลอดกาล แต่สโนว์ไวท์กลับหนีออกจากวังมาได้ ราเวนน่าจึงจ้างอิริค พรานป่า ออมาตามหาสโนว์ไวท์ แต่อิริคกลับช่วยสโนว์ไวท์ให้พ้นจากกองทหารของพินน์... ต่อมา อิริคและสโนว์ไวท์ได้รับความช่วยเหลือจากคนแคระ และพาเข้าไปยังปราสาทคิสทรี แต่กลัฏาพวกของพินน์ตามเข้ามา คนแคระคนหนึ่งรับลูกธนูแทนสโนว์ไวท์จนเสียชีวิต... วิลเลียม เพื่อนวัยเด็กของสโนว์ไวท์ที่ลอบเข้ามาในกลุ่มของพินน์ได้ช่วยเหลือพวกเขาเอาไว้ และทุกคนก็ร่วมเดินทางไปด้วยกัน แต่ระหว่างทาง ราเวนน่ากลับปลอมตัวมาเป็นวิลเลียม ล้อหลอทำให้สโนว์ไวท์กินแอปเปิ้ลอาชญาพิษ สโนว์ไวท์สิ้นใจตายในป่า...

3. ชั้นภาวะวิกฤต (Climax)

อิริค วิลเลียม และคนแคระ นำศพของสโนว์ไวท์มายังปราสาทของท่าน ดยุกฮัมมอนด์ พ่อของวิลเลียม ในคืนนั้น อิริคเข้าไปพูดความในใจที่แท้จริงของสโนว์ไวท์ เขาจูบเธอและร้องไห้ หลังจากนั้น สโนว์ไวท์ก็ฟื้นขึ้นจากความตาย เธอพูดปลุกใจทหารและชาวบ้านให้ลุกขึ้นสู้ ราเวนน่า เพื่อชิงบัลลังก์ของพ่อเธอกลับมา คืนรุ่งขึ้น สโนว์ไวท์จึงนำกองทหารไปโจมตีราเวนน่า สโนว์ไวท์ขึ้นไปสู้กับราเวนน่าที่ห้องกระจกวิเศษ โดยมีอิริคและวิลเลียมตามขึ้นมาสู้กับทหารปีศาจของราเวนน่า

4. ชั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

สโนว์ไวท์ฆ่าราเวนน่าได้สำเร็จ เหล่าทหารปีศาจแตกกระจายเป็นเศษเหล็ก

5. การยุติของเรื่องราว (Ending)

สโนว์ไวท์ขึ้นครองราชย์เป็นพระราชินี ทำมาลาความยินดีของทุกคน ดินแดนที่เคยแห้งแล้งกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ส่วนอิริคก็ได้แต่เข้ามาเฝ้ามองพระราชินีอยู่ไกลๆ

แก่นเรื่อง (Theme)

ภาพยนตร์เรื่อง Snow White and the Huntsman ปี ค.ศ.2012 เป็นภาพยนตร์แนวแอคชั่นผสมกับการผจญภัยเหนือจินตนาการ (Action Fantasy Adventure) ซึ่งดัดแปลงมาจากเทพนิยายเรื่อง สโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ด จากต้นฉบับของพี่น้องตระกูลกริมม์ โดยภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำมาเล่าใหม่ในรูปแบบที่ 'พลิกตำนานของเจ้าหญิงในเทพนิยาย' ดังจะเห็นได้จากคาแรคเตอร์ของตัวละครเอกที่จะกล่าวต่อไป... โดยหลักๆแล้ว ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอแก่นเรื่องไว้ 2 ประเด็นที่เห็นได้ชัด คือ ประเด็นแรก ความงามนำมาซึ่งอำนาจ แต่ความงามก็สามารถทำลายอำนาจนั้นได้ ดังจะเห็นได้จากระบอบหนึ่งที่แม่ของราชินีบอกกับราชินีในวัยเด็ก ว่า "ความงามของคุณจะสามารถปกป้องคุ้มครองคุณได้ มนต์ชานี้จะทำให้คุณงดงาม มีอำนาจ และช่วยคุ้มครองคุณ" จากนั้นแม่ของราชินีก็ริดเลือดลงในน้ำและท่องมนต์พร้อมทั้งให้ราชินีดื่ม น้ำนั้น และหลังจากนั้น เธอก็พูดกับราชินีว่า "ด้วยเลือดของผู้ที่งามที่สุด เวทมนตร์นี้จะสัมฤทธิ์ผล แต่จงระวังไว้ ด้วยเลือดของผู้ที่งดงามที่สุด เวทมนตร์นี้ก็สามารถทำลายได้เช่นกัน" (By fairest blood it is done. But, be warned. By fairest blood, this spell can be undone.)

ภาพที่ 318 แก่นเรื่องเกี่ยวกับความงามในภาพยนตร์เรื่อง Snow White and the Huntsman ปี ค.ศ.2012

ส่วนแก่นเรื่องอีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญมากก็คือ ความเมตตา เห็นได้จากคำพูดของแม่ที่พูดกับสโนว์ไวท์ในตอนต้นเรื่อง เมื่อสโนว์ไวท์นำลูกนกตัวหนึ่งที่บาดเจ็บมาดูแล พระราชินีพูดกับลูกว่า "ลูกมีความงดงามที่หาได้ยาก ในนี้... (เอามือกุมที่หัวใจสโนว์ไวท์) อย่าให้มันหายไป มันจะมีประโยชน์กับลูก เมื่อลูกขึ้นเป็นพระราชินี" (You possess a rare beauty, my love. In here, Never lose it. It will serve you well when you become queen.)

ความขัดแย้ง (Conflict)

ก. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

1. ความขัดแย้งระหว่าง สโนว์ไวท์ กับ ราชินีราชินี

หลังจากที่ราชินีราชินีเข้ายึดครองบัลลังก์กษัตริย์ เธอก็จับสโนว์ไวท์ขังไว้ในคุกบนหอคอกจนกระทั่งสโนว์ไวท์โตเป็นสาว ราชินีราชินีพบว่า สโนว์ไวท์กำลังจะมาแย่งตำแหน่งความงามอันเป็นที่หนึ่งของเธอไป เธอจึงสั่งให้พินนี่ไปพาตัวสโนว์ไวท์มาควักหัวใจตามคำแนะนำ

ของกระจกวิเศษ เพื่อที่ราชินีจะได้เป็นหญิงที่งามที่สุดแต่เพียงผู้เดียว แต่สโนว์ไวท์ก็กลับหนี ออกจากปราสาทไปได้ ราชินีจึงต้องหาทางตามล่าตัวสโนว์ไวท์เพื่อให้ได้หัวใจของเธอมา

2. ความขัดแย้งระหว่าง สโนว์ไวท์ กับ ฟินน์

ฟินน์แอบหลงรักสโนว์ไวท์ตลอดมา แต่ไม่มีโอกาสได้เข้าไปใกล้เธอ จนกระทั่งเมื่อ ราชเวณนำสั่งให้ฟินน์ไปพาตัวสโนว์ไวท์ออกมาให้เธอรักหัวใจ ฟินน์จึงถือโอกาสลวนลามสโนว์ไวท์ แต่กลับถูาสโนว์ไวท์ใช้ตะปูแท่งใหญ่ที่เธอซ่อนไว้ได้หมอน ชวนจากตาสายลงมาจนถึงแก้มเป็น รอยยาว จากนั้นสโนว์ไวท์ก็รีบนหนีออกจากห้องซังไป โดยเธอใส่กุญแจขังฟินน์ไว้ในห้องซังแทน และแม้ราชเวณนำจะใช้เวทมนตร์รักษาแผลให้ แต่ก็ยังคงเหลือรอยแผลเป็นอยู่บนใบหน้าของฟินน์

ข. ความขัดแย้งภายในจิตใจ

1. สโนว์ไวท์ จากภาพความทรงจำอันเจ็บปวดในวัยเด็กที่กดขี่ลงเ็นพ่อคนคนตาฟ อยุ่นเดียวโดยมีไม้ดักที่อก จึงทำให้สโนว์ไวท์กลายเป็นคนแข็งแกร่งและเยือกเย็น เมื่อเธอหนี รอดออกมาจากปราสาทจนได้มาเห็นสภาพผู้คนในเมือง เธอจึงตั้งใจมั่นว่าจะต้องไปให้ปราสาท ของดยุค ฮัมมอนด์ เพื่อกลับมากอบกู้ทุกสิ่งทุกอย่างของพ่อเธอกลับคืนมาให้ได้ ในขณะที่เดียวกัน หลังจากทีสโนว์ไวท์ได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขมากับอีริค เธอก็เกิดความรู้สึกพิเศษกับพรานหนุ่ม แต่เธอยังคงต้องเก็บไว้ในใจเนื่องด้วยฐานะที่ต่างกันเกินไป

2. ราชินีราเวณนำ เช่นเดียวกับกับสโนว์ไวท์ ด้วยความทรงจำอันแสนเจ็บปวดของ ราชินีราเวณนำในวัยเด็กและด้วยคำสอนของแม่ที่บอกไว้ก่อนที่เธอจะต้องพลัดพรากจากกัน ทำให้ ราชเวณนำหมกมุ่นอยู่ในอำนาจความงาม รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากมนตร์ดำเพื่อให้เธอได้ใน ทุกสิ่งที่เธอต้องการ โดยเฉพาะความงามและความสาวที่จะช่วยให้เธองามอย่างเป็นอมตะ และมี อำนาจจนไม่มีใครสามารถแทนที่เธอได้ ซึ่งสิ่ง ที่จะทำให้เธอสมหวังก็คือ หัวใจของสโนว์ไวท์ นั้นเพราะราชเวณนำเชื่อว่าความงามจะนำมาซึ่งอำนาจ

3. อีริค พระเอกขงเรื่อง เขาหมดกำลังใจตายคยากำที่อีริค ค้นเนื่องมาจากการสูญเสีย ภรรยาหลังจากที่เขากลับจากสงคราม แต่เมื่ออีริคได้พบกับสโนว์ไวท์ เขาก็เกิดผูกพันและแอบ หลงรักสโนว์ไวท์โดยไม่รู้ตัว และเมื่อสโนว์ไวท์จากไปด้วยแอปเปิ้ลอาบยาพิษ เขาก็รู้สึกเศร้า เสียใจมากจนต้องไปพูดระบายความรู้สึกต่อหน้าแพทย์ของสโนว์ไวท์

ตัวละคร (Character)

1. ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ (Snow White)

ภาพที่ 319 ตัวละครเอกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White and the Huntsman ปี ค.ศ.2012

สโนว์ไวท์ เป็นตัวละครหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) ที่ทำให้เราเห็นทั้งมุมที่เธอเป็นผู้ถูกกระทำ และในตอนท้ายเรื่อง เธอก็กลับมากลายเป็นผู้กระทำ ดังนั้น สโนว์ไวท์ จึงเป็นตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) ในตอนต้นจนถึงกลางเรื่อง แล้วจึงกลับมาเป็นตัวละครผู้กระทำ (Active character) ในตอนท้ายเรื่อง อันเนื่องมาจากตัวละครตัวนี้ต้องพบกับเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดกับพ่อและบ้านเมืองของเธอมาตั้งแต่ในวัยเด็ก อีกทั้งตลอดชีวิตตั้งแต่เด็กจนโต เธอมีโอกาสได้เห็นแสงอาทิตย์จากในห้องขังที่เธอนอนเท่านั้น ดังนั้นเธอจึงเกิดความคับแค้นในจิตใจและรอโอกาสที่จะหลุดพ้นจากสภาพแยกต่างหากมาโดยตลอด

สโนว์ไวท์ มีฐานะเป็นเจ้าหญิง แต่เธอกลับถูกราชินี ผู้เป็นแม่เลี้ยง จับขังไว้ในคุก ราวกับเธอเป็นนักโทษ สโนว์ไวท์มีผิวขาว รูปร่างดี ผมน้ำเงิน หน้าตาคน เธอมีจิตใจเมตตา ศรัทธาในศาสนาและพระเจ้า ผู้เป็นเจ้า จะเห็นได้จากการที่เธอมักสวดมนต์ขอพรต่อพระเจ้าทุกเช้า เมื่อเธอตื่นนอน... เธอเป็นคนเข้มแข็ง แข็งแกร่งเทียบเท่ากับผู้ชาย มีความกล้าหาญ อดทน รอบคอบ มีไหวพริบ มีความเป็นผู้นำ และมีความเป็นนักรบ... สโนว์ไวท์ต้องสูญเสียพ่อ ตั้งแต่เธอยังเด็ก แต่ก็สามารถรับรู้ได้ถึงความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับพ่อและบ้านเมืองของเธอ ดังนั้น เมื่อเธอได้โอกาสที่จะทวงทุกอย่างที่เคยเป็นของพ่อและของตัวเองคืนมา เธอจึงพยายามทำทุกวิถีทาง แม้กระทั่งจะตั้งท้องมีลูกก็ตาม กงเทวกรหลายรัชสมัยก็ เขาก็เต็มใจที่จะทำ เพราะไม่เพียงแต่เธอเท่านั้นที่ต้องเดือดร้อนจากการกระทำของราชินีอาเวนน่า แต่ยังรวมถึง ชาวบ้านทุกคน หญิงสาวบริสุทธิ์ และสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่เคยอุดมสมบูรณ์ ก็กลับมีชีวิตติดเหย็นไปจากธรรมชาติของมัน ดังนั้น สโนว์ไวท์จึงได้ตระหนักว่า เธอผู้เดียวเท่านั้นที่จะต้องทำหน้าที่ คืนชีวิตให้กับธรรมชาติและชาวบ้านทุกคนที่เคยอยู่ในการปกครองของพ่อของเธอ

การสร้างตัวละคร ตัวละครเอก เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการเลือกชื่อ (Characterization through choice of name) เห็นได้จาก คำอธิษฐานในตอนเปิดเรื่องของพระราชินีองค์ก่อน ผู้เป็นแม่ของสโนว์ไวท์ ที่เมื่อได้เห็นดอกกุหลาบแดงออกดอกท่ามกลางหิมะ เธอจึงผล็อยยิ้มไปจับ ทำให้หนามกุหลาบตำนิ้วจนเลือดหยดลงพื้น พระราชินีเห็นเลือดที่หยดลงพื้นที่ปากหลุมด้วย หิมะขาวโพลน พระนางจึงคิดขึ้นว่า หากมีลูก ขอให้ลูกผิวขาวดั่งหิมะ

ริมฝีปากแดงดั่งสีเลือด ผมสีดำดั่งปีกเหยี่ยว และขอให้เป็นคนที่มีแข็งแรงดั่งเช่นกุหลาบแดง
กลางหิมะดอกนี้ (If only I had a child as white as snow, lips as red as blood, hair as black
as a raven's wings and all with the strength of that rose.)

ภาพที่ 320 การสร้างตัวละครเอกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White and the Huntsman ปี ค.ศ.2012

นอกจากนี้ ตัวละครสโนว์ไวท์ ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครอีก 2 แบบคือ การสร้าง
ตัวละครผ่านการกระทำภายใน (Characterization through Internal action) และการสร้าง
ตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (Characterization through external action) เห็นได้จาก
ความปรารถนาและความมุ่งมั่นของสโนว์ไวท์ ที่ต้องการจะกลับไปชิงบัลลังก์ของพระราชบิดา
จากราชินีราเวนน่า แม่เลี้ยงของเธอ อันเนื่องมาจากการที่สโนว์ไวท์ต้องเห็นภาพของพ่อ
ที่นอนตายอยู่บนเตียงในสภาพที่มีมัดปีกที่อกตั้งแต่ในวัยเด็ก และเมื่อเธอออกมาด้านนอกก็พบว่า
ทหารทั้งฝ่ายของพ่อเธอกับฝ่ายของราเวนน่าต่างสู้กันอย่างอลหม่าน แล้วในคืนนั้น ราเวนน่าก็สั่ง
ให้ทหารฆ่าทุกคนที่เหลือ และให้จับสโนว์ไวท์ไปขังไว้บนหอคอกยทิดเหนือ ตั้งแต่นั้นมา สโนว์ไวท์
จึงต้องอยู่ในสภาพที่ไม่ต่างจากนกโทษ มีเพียงแสงอาทิตย์และนกตัวเล็กๆที่เธอเคยช่วยไว้เมื่อ
ตอนที่เธอยังเด็กคอยเป็นเพื่อนยามเหงา และเมื่อเธอมีโอกาสดูออกจากห้องขัง ก็กลับกลายเป็นว่า
ราเวนน่าต้องการจะนำตัวเธอไปควักหัวใจเพื่อการเป็นอมตะ อีกทั้ง เมื่อสโนว์ไวท์หนี
ออกจากวังมาได้ เธอจึงได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของผู้คนในเมืองที่ต้องอยู่กันอย่างแร้นแค้น
นอกจากนี้ อีริคยังชี้ให้เห็นภาพของผีเสื้อในป่าอากาศที่แม้จะมีปีกสีอันสดใส แต่กลับต้อง
คูคินเลือดจากซากศพของกวาง ทั้งนี้เนื่องมาจากทั่วทั้งดินแดนต่างถูกอำนาจมืดของราเวนน่า
ครอบงำเอาไว้... ดังนั้น ทั้งหมดนี้จึงเป็นแรงผลักดันให้เธอกล้าเผชิญหน้าอันตรายต่างๆในโลก
ภายนอก ทั้งป่าอากาศ ภูตผี ไทรลล์ ความตาย หรือแม้กระทั่งการเอาชีวิตรอดเข้ามาเสี่ยง
ในสนามรบ เพื่อนำทัพเหล่าทหารบุรุษเข้ามายึดเมืองของเธอคืนจากราเวนน่า

2. ตัวละครร้าย ราชนิราเวรนา (Queen Ravenna)

ภาพที่ 321 ตัวละครร้ายราชนิราเวรนา

ราชนิราเวรนา เป็นตัวละครหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) เนื่องจากภาพยนตร์ ได้นำเสนอให้เราได้เห็นบุคลิกลักษณะของตัวละครนี้แง่มุมที่หลากหลาย ดังเช่นในตอนต้นเรื่อง ก่อนที่ราเวรนาจะเข้าพิธีอภิเษกกับพระราชินี เราจะได้เห็นบุคลิกของราเวรนา นมที่อวบอูน อ่อนโยน เมื่อตอนที่เธอพูดคุยกับสโนว์ไวท์อย่างเป็นกันเอง แต่หลังจากที่เธอเริ่มเดินเข้าพิธีอภิเษก เธอก็สังเกตเห็นว่า แชกผู้มาร่วมงานต่างยิ้มมาทางเธอ แต่แล้วเมื่อเธอสังเกตเห็น คนพวกนี้กลับไม่ได้ยิ้มให้เธอ แต่พวกเขายิ้มให้ความน่ารักน่าเอ็นดูของสโนว์ไวท์ที่เดินตามหลังเธอมา เพียงเท่านั้น ราเวรนา ก็เริ่มมีความรู้สึกแปลกประหลาดกับสโนว์ไวท์เกิดขึ้นในจิตใจ ดังนั้นเราจึงจะเห็นว่า ตลอดแทบทั้งเรื่อง ตัวละครตัวนี้เป็น **ตัวละครผู้กระทำ (Active character)** ต่อตัวละครเอกมาโดยตลอด จนเมื่อถึงคราวที่ตัวละครเอกต้องลุกขึ้นสู้บ้าง ราเวรนาจึงกลับกลายเป็น **ตัวละครผู้กระทำ (Passive character)**

ราเวรนา เป็นหญิงสาวหน้าตาสวย รูปร่างดี มีเสน่ห์ชวนหลงใหล มีผมสีบลอนด์ทอง รักสวยรักงาม แต่กลับมีอาการนักร้าว โหดเหี้ยม และมักอิจฉาริษยาในความงามของผู้อื่น ราเวรนาเป็นชาวฮิปซี ซึ่งเป็นชนเผ่าที่เชี่ยวชาญในเรื่องไสยศาสตร์มนต์ดำ ในวัยเด็ก ชนเผ่าของเธอถูกรุกรานโดยกองกำลังจากเมืองหลวง ก่อนที่จะต้องพลัดพรากจากแม่ เธอได้รับคำสั่งเสียจากแม่ให้เชื่อในพลังความงามอันจะนำมาซึ่งอำนาจ แม่ของเธอจึงเลือกหยดลงผสมในขันน้ำพร้อมกับว่าคาถาใส่น้ำนั้นก่อนที่จะส่งให้ราเวรนาดื่ม ตั้งแต่นั้นมา ราเวรนาจึงมีวิถีชีวิตที่แตกต่างจากคนอื่น เรียกให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือ ราเวรนามีพลังอำนาจและวิถีชีวิตแบบ ‘แม่มด’... เธอกินหัวใจนกสด ๆ กลายร่างเป็นอิกาดำบินออกป่ายนอกพระราชวัง และสามารถดูจิตความสาว ออจากร่างกายผู้หญิงคนหนึ่งมาได้ในตัวเธอได้ แต่ที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ เธอมีที่ปรึกษาเป็น ‘กระแควิเศษ’ ซึ่งมีแต่เธอคนเดียวเท่านั้นที่มองเห็น เขาแบบเป็นรูปเป็นร่าง และสามารถพูดคุยกับเขาได้เหมือนคุยกับคนทั่วไป ในขณะที่พินนี่ น้องชายของราเวรนา เห็นเพียงแค่ที่สาวของเขา กำลังฮึดพูดคนเดียว... ซึ่งนั่นอาจทำให้เราตีความได้ว่า ราเวรนาเป็นตัวละครประเภทที่มีปัญหาทางจิต อันเนื่องมาจากการหมกมุ่นในเรื่องของอำนาจ ความงาม ความสาว และความมั่งคั่งคงกระพัน

การสร้างตัวละคร ตัวละครร้าย ราชนีราเวน¹ ใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (Characterization through Internal action) ดังจะเห็นได้จาก ความปรารถนาในจิตใจ และการถูกปลุกฝังมาตั้งแต่ยังเด็กให้เชื่อในเรื่องความงามและความสาวเท่านั้น ที่จะนำมาซึ่งอำนาจ แต่ด้วยเลือดของผู้ที่งามที่สุดนั้นก็ก็สามารถทำลายอำนาจที่มีอยู่ให้หมดไปได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น ราเวน¹จึงต้องคอยเฝ้าตามกระแสวิเศษอยู่เป็นระยะว่า ใครงามที่สุดในรูปูพี และเมื่อราเวน¹รู้ว่า เธอกำลังจะสูญเสียทั้งอำนาจและความงามอันเป็นที่หนึ่งให้กับสโนว์ไวท์ เธอจึงต้องทำทุกวิถีทาง เพื่อที่จะได้หัวใจของสโนว์ไวท์มาตามคำแนะนำของกระแสวิเศษ โดยไม่สนใจว่าจะต้องฆ่าคนตายไปกี่คน หรือจะต้องทำร้ายแม้กระทั่งน้องชายของตัวเองก็ตาม อีกทั้งในอดีตราเวน¹ยังมีปมในจิตใจที่ฝังลึกมาตั้งแต่เธอยังเด็ก เกี่ยวกับการถูกละทิ้งผู้หญิงในชนเผ่าเล็กๆของพวกเธอไปเป็นเครื่องระบายทางกามารมณ์ และเมื่อหมดประโยชน์ พวกเธอก็จะถูกโยนให้สุนัขกินเหมือนไม่ใช่คน ฉะนั้น นี่จึงเป็นสาเหตุให้ราเวน¹อยากกลับมาล้างแค้นและยึดอำนาจและทุกสิ่งทุกอย่างจากผู้คนในเมืองมาเป็นของเธอ เพื่อให้พวกเขาได้สัมผัสถึงความรู้สึกของการสูญเสียและการถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ที่มีอำนาจบ้าง

ภาพที่ 322 การสร้างตัวละครร้ายราชนีราเวน¹

นอกจากนี้ ตัวละครตัวนี้ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งคือ การสร้างตัวละครโดยปรากฏตัวให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by appearance) เห็นได้จากการแต่งกายและเครื่องประดับของราเวน¹ที่เฝ้ามองดูคุณลักษณะที่แตกต่างจากคนทั่วไป เช่น การสวมใส่เสื้อผ้าสีดำ การสวมเล็บเหล็กแหลมไว้ที่นิ้ว เพื่อใช้จับหัวใจสดๆของนกมากิน หรืออย่างเช่นการที่เธอถูกรายล้อมด้วยอีกล่าสัตว์มากมายที่มีกวนเวียนอยู่รอบตัวเธอ รวมถึงว่ารู้จักคุ้นเคยกันมานาน นอกจากนี้ เรายังจะได้เห็นฉากหนึ่งในตอนท้ายเรื่อง เมื่อราเวน¹กลายร่างเป็นคิงดาต้าคองโงสโนว์ไวท์เพื่อหลอกล่อให้สโนว์ไวท์กินแคปแอนด์คิงดาต้า ซึ่งแม้เธอจะทำสำเร็จ เธอก็กลับร่างเป็นมนุษย์ตามเดิม แต่หน้าตาพรรณนาของเธอกลับเหี่ยวยุบน่าเกลียด จนเมื่ออสูรและวิเลียมตัวจริงตามมาช่วยสโนว์ไวท์ ราเวน¹จึงกลายร่างเป็นอีกล่าสัตว์ครั้งแล้วบินาลับมายังปราสาท

3. ตัวละครอื่นๆ

3.1 อีริค (Eric) นายพรานพ่อน้ำยา เขารูปร่างกำยำ ผอมยาวถึงคอ หน้าตาคม เขาเงิบขี้มึน เยือกเย็น กล้าหาญ มีความเป็นสุภาพบุรุษ แต่ก็มีอารมณ์ฉุนเฉียวในบางครั้ง... ภรรยาของอีริคเสียชีวิตหลังจากที่เขากลับมาจากสงคราม และตั้งแต่นั้นมา อีริคก็กลายเป็นคนที่หมดอาลัยตายอยากกับชีวิต ได้แต่ดื่มเหล้าเมาๆ อยู่นๆ จนกระทั่งเขามีโอกาสได้เจอกับสโนว์ไวท์ เขาก็เกิดความรู้สึกพิเศษกับเธอ และต้องประทับใจมากขึ้นไป เมื่อสโนว์ไวท์เฝ้าเข้ามาเป็นภรรยา ก้าวักให้เขาปลอดภัยจากโทรลล์... เดิมที อีริคไม่รู้ว่สโนว์ไวท์คือเจ้าหญิง พระธิดาของพระราชารองค์ก่อน จนเมื่อเขาและสโนว์ไวท์ได้รับความช่วยเหลือจากหมู่บ้านผู้หญิงหน้าบาก อีริคจึงได้รู้ฐานะที่แท้จริงของสโนว์ไวท์... แต่กว่าเขาจะมีโอกาสได้บอกความรู้สึกที่แท้จริงกับสโนว์ไวท์ เธอก็สิ้นใจตายไปแล้ว เมื่อศพของสโนว์ไวท์ถูกพาไปยังปราสาทของทำนดยุคัมมอนด์ อีริคจึงได้หาโอกาสเข้าไปพูดคุยความในใจที่หน้าศพของเธอด้วยความโศกเศร้า แต่ด้วยบุญของอีริคนั้นเอง ปาฏิหาริย์จึงเกิดขึ้นกับสโนว์ไวท์

ภาพที่ 323 ตัวละครอีริค (นายพราน)

3.2 วิลเลียม (William) ลูกชายของทำนดยุคัมมอนด์ เขากับสโนว์ไวท์เป็นเพื่อนเล่นกันมาตั้งแต่เด็ก วิลเลียมเป็นชายรูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว เขายังธนูเก่งและมีความกล้าหาญฉลาด มีไหวพริบ วิลเลียมผูกพันกับสโนว์ไวท์มาตั้งแต่เด็กจนเกิดเป็นความรักในวัยหนุ่ม ดังนั้นเมื่อเขาารู้ข่าวว่สโนว์ไวท์ยังมีชีวิตอยู่และหนีออกจากวังมาได้ เขาก็รีบแ่่งตัวเข้าไปเป็นมือธนูในกลุ่มทหารของพินน์ เพื่อออกตามหาสโนว์ไวท์ แต่ในตอนท้ายเรื่อง วิลเลียมกลับถูกราเวนนำสวมรอยมาเป็นเขาทั้งรูปร่างหน้าตาและน้ำเสียง ทำทีเป็นว่าจะบอกความในใจกับสโนว์ไวท์ แต่เมื่อได้โอกาส ราเวนนำในสภาพของวิลเลียมจึงได้แอบนำแอปเปิ้ลอาบยาพิษมอบให้สโนว์ไวท์ ซึ่งกว่าวิลเลียมตัวจริงจะมาก็สายไปเสียแล้ว แต่ด้วยความรักที่วิลเลียมมีต่อสโนว์ไวท์ เขาก็ขอร้องให้พ่อทำความตั้งใจของสโนว์ไวท์ให้เป็นจริง โดยการยกทัพไปโจมตีราเวนนำ ซึ่งหลังจากนั้น สโนว์ไวท์ก็ได้ฟื้นขึ้นจากความตายพอดี

ภาพที่ 324 ตัวละครวิลเลียม

3.3 **ฟินน์ (Finn)** น้องชายของราชินีราเวนน่า เขาไว้ผมบ๊อบสั้นสีบลอนด์ทอง ผิดจากเขารักที่สาวมาก ดังนั้นเขาจึงคอยประณินบิบัติไว้ใช้ และทำตามคำสั่งของราเวนน่าทุกอย่าง รวมทั้งการที่เขาถูกห้ามไม่ให้เข้ามาเยี่ยมยามกับสโนว์ไวท์ที่ในคุก ถึงแม้ว่าเขาจะแอบรั่วสโนว์ไวท์อยู่ก็ตาม จนกระทั่งเมื่อ ราเวนน่าสั่งให้พาตัวสโนว์ไวท์ออกมาเพื่อควักหัวใจเธอ ฟินน์จึงได้โอกาสใกล้ชิดกับสโนว์ไวท์ แต่เมื่อฟินน์เผลอ เขาก็กลับถูกสโนว์ไวท์ใช้ตะปูแทงใหญ่ขวานที่หน้าจนเป็นแผลยาวมาถึงแก้ม แต่ทุกครั้งที่ยินบอดเจ็บ ราเวนน่าก็มักจะใช้เวทมนตร์รักษาให้หายได้ จนกระทั่งเมื่อฟินน์ถูกอิริคผลักไปเสียบกับตอไม้แหลมในป่าอาถรรพ์ และนั่นก็เป็นครั้งแรกที่ราเวนน่าไม่สามารถรักษาฟินน์ได้ อีกทั้งความเจ็บปวดของฟินน์ยังส่งผลมาถึงราเวนน่าอีกด้วย และในวันนั้น ฟินน์ก็สิ้นใจตายคาตอไม้ในป่าอาถรรพ์

ภาพที่ 325 ตัวละครฟินน์

3.4 **คนแคระทั้ง 8 คน** พวกเขาเจอสโนว์ไวท์และอิริคในสภาพที่ทั้งสองติดอยู่ในกับดักสัตว์ของพวกเขา สโนว์ไวท์จึงบอกความจริงว่าเธอคือเจ้าหญิงและขอให้พวกเขาช่วยเธอ คนแคระทุกคนจึงหันมาถามความจริงจากผู้เฒ่ามัวร์ ก็ได้รับคำตอบว่าสโนว์ไวท์คือเจ้าหญิงจริง และเธอคือผู้ที่จจะคืนชีวิตให้ดินแดนของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงพาสโนว์ไวท์และอิริคเข้าไปหลบพักในป่าศักดิ์สิทธิ์... โดยคนแคระทั้ง 8 คน ประกอบไปด้วย

ภาพที่ 326 ตัวละครคนแคระทั้ง 8 ตามลำดับ

- 1) **ไบทซ์ (Beith)** หัวหน้าคนแคระ
- 2) **มัวร์ (Muir)** คนแคระผู้เฒ่าตามาจด ผู้ซึ่งสามารถเห็นเหตุการณ์ล่วงหน้าได้

- 3) **ควอร์ท (Quert)** ลูกชายของมิวร์
- 4) **โคลด์ (Col)** พี่ชายของมิวร์
- 5) **ดีวร์ (Duir)** น้องชายของโคลด์
- 6) **กอร์ท (Gort)** คนแคระซี่หูคหิงด
- 7) **ไนออน (Nion)** มือขวาของไบทซ์ หัวหน้าคนแคระ
- 8) **กัส (Gus)** คนแคระที่อายุน้อยที่สุดในกลุ่ม เขาแอบปลื้มสโนว์ไวท์ และไนออน
ท้ายเรื่อง เขาก็เอาตัวเข้าบังลูกธนูใส่สโนว์ไวท์ จนตัวเขาถึงแก่ชีวิต

ภาพที่ 327 ตัวละคร ดยุค ฮัมมอนด์ / พระราชาแมคนัส และพระราชินีเอเลเนอร์ ตามลำดับ

3.5 ดยุค ฮัมมอนด์ (Duke Hammond) พ่อของวิลเลียม เขาเป็นคนสนิทของพระราชินี พระชนมโอร โดยได้ร่วมรบเคียงบ่าเคียงไหล่กันมา และในคืนที่พระราชินีถูกลอบปลงพระชนม์ ท่านดยุคก็พยายามจะช่วยเหลือสโนว์ไวท์ แต่ก็ไม่สำเร็จ เขาจึงจำต้องพาวิลเลียมขึ้นมาออกจากวังไป และตั้งแต่นั้น กำลังพลที่เหลืออยู่ต่างก็ไปรวมตัวกันอยู่ที่ปราสาทของท่านดยุค รวมทั้งชาวบ้านคนอื่นๆด้วย... และในตอนท้ายเรื่อง ดยุคฮัมมอนด์และกองกำลังทหารทุกคนก็ได้ร่วมขอกรบกับสโนว์ไวท์ซ้ำครั้ง เพื่อชิงบัลลังก์ของพระราชินีกลับคืนมา

3.6 พระราชาแมคนัส (King Magnus) พี่ของสโนว์ไวท์ พระองค์เป็นกษัตริย์ผู้กล้าหาญ มีความเป็นผู้นำ พระองค์ถูกลอบปลงพระชนม์โดยราชินีองค์ใหม่ คือราเวนน่า ด้วยการดื่มเหล้าองุ่นที่ผสมยาพิษจนทำให้พระองค์หมดแรง และยังถูกราเวนน่าใช้มีดสั้นปักเข้าที่อกจนสิ้นพระชนม์บนเตียงนอน ตั้งแต่นั้นมา ราเวนน่าก็เข้ายึดครองบัลลังก์ ปกครองเมืองมาหลายสมัย

3.7 พระราชินีเอเลเนอร์ (Queen Eleanor) แม่ของสโนว์ไวท์ ผู้ซึ่งอธิษฐานขอให้ลูกแข็งแรงตั้งภูหลาบแดงกลางฤดูหิมะ อีกทั้งยังย้ำเตือนสโนว์ไวท์ให้รักษาจิตใจที่มีเมตตาเอาไว้ อย่าให้หายไ ก่อนที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์ด้วยอาการป่วยในเวลาต่อมา

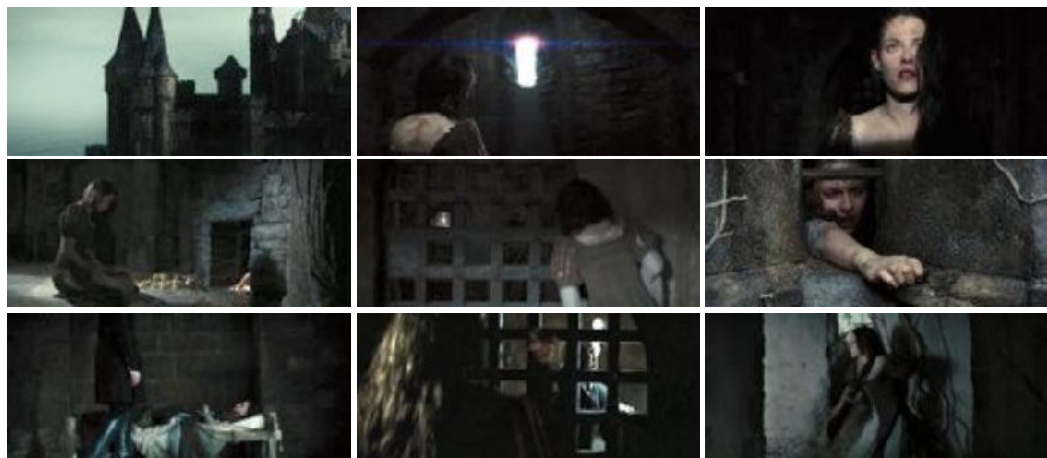
ฉาก (Setting)

1. พระราชวัง เป็นปราสาทสูงใหญ่ ก่อด้วยอิฐ ตั้งอยู่ริมทะเล ทางทิศเหนือของปราสาท เป็นห้องชั้นบนหอคอย ส่วนด้านล่างสุดของปราสาทเป็นที่ระบายน้ำที่สามารถทะลุออกสู่ทะเลได้ โดยฉากพระราชวัง สามารถแบ่งเป็นฉากย่อยๆ ได้ดังนี้

ภาพที่ 328 ฉากพระราชวัง

1.1 หอคอยทิศเหนือ เป็นคุกสำหรับขังนักโทษ แต่ในสมัยของวราเวณนา คุกแห่งนี้ใช้ขังหญิงสาวที่ถูกจับมา เพื่อรอวันที่วราเวณนาจะสั่งให้นำตัวพวกเธอออกไปดูความสาว แต่สโนว์ไวท์นั้น เธอกลับต้องกินนอนในคุกแห่งนี้มาตั้งแต่เล็กจนโต ในห้องขังของเธอมีเพียงหน้าต่างบานเล็กๆ ที่ทำให้เธอได้เห็นแสงอาทิตย์ที่ส่องเข้ามา...

ภาพที่ 329 ฉากหอคอยทางทิศเหนือ

เข้าวันหนึ่ง สโนว์ไวท์มีโอกาสได้รู้จักกับ เกรธา หญิงสาวที่ถูกวราเวณนาจับมาขัง สโนว์ไวท์จึงตามถึงดยุคฮัมมอนด์และวิลเลียมว่ายังสู้เพื่อพ่อของเธอหรือไม่ นั่นจึงทำให้เกรธาได้รู้ว่าสโนว์ไวท์คือเจ้าหญิง... เกรธาเล่าเรื่องที่เธอและผู้หญิงคนอื่นๆ ถูกจับมาหลังจากที่พยายามจะเข้าไปยังปราสาทของดยุคฮัมมอนด์ให้สโนว์ไวท์ฟัง... แต่หลังจากนั้นไม่นาน เกรธา ก็ถูกพาตัวไปหาราเวณนา และกลับมาที่ห้องขังอีกทีในสภาพที่กลายเป็นหญิงชรา... และต่อมา สโนว์ไวท์ก็เห็นนกตัวหนึ่งบินมาเกาะที่หน้าต่าง เมื่อเธอมองออกไปนอกหน้าต่างก็พบว่า ที่กำแพงด้านนอกมีตะปูตัวใหญ่โกลั้วจะหลุดจากกำแพง สโนว์ไวท์จึงเอื้อมมือไปดึงตะปูมาเก็บไว้ได้หมอน และนั่นก็สามารรถทำให้เธอรอดพ้นจากพิณน์ และการถูกราเวณนาตัวไปคว่ำหัวใจมาได้ในตอนต้นเรื่อง

1.2 ห้องโถง เป็นห้องสูงโปร่ง ทั้งพื้นและผนังทาสีด้วยจิตรู เราจะเริ่มเห็นฉากนี้ตั้งแต่ งานพิธีอภิเษกฯระหว่างพระราชานมคนัสกับราเวนน่า และต่อจากนั้น ฉากนี้ก็ทำให้เราได้เห็น บุคลิกของราเวนน่ามากขึ้นเมื่อเธอขึ้นครองบัลลังก์ ดังเช่นในตอนต้นเรื่อง เมื่อทหารของเธอ จับคนของท่านดยุคฮัมมอนด์มาได้ ราเวนน่าเอ่ยปากชมความหล่อเหลาของชายหนุ่มที่ถูกจับมา แต่หนุ่มคนนั้นก็กลับใช้มีดเสียบที่ท้องของราเวนน่า แต่เธอไม่ตาย จากนั้นราเวนน่าจึงใช้เล่ห์เหลี่ยม จิกไปที่หน้าอกของชายหนุ่มคนนั้นจนขาดใจตาย และบอกให้ปล่อยตัวชายแก่ผู้เป็นพ่อไป เพื่อให้ นำเรื่องที่ได้รับไปบอกดยุคฮัมมอนด์ นอกจากนี้ ฟินนยังได้พาตัววิริคมาพบราเวนน่าที่นี่ เพื่อเจรจา ต่อรองให้วิริคไปล่าตัวสโนว์ไวท์ที่ออกมาจากป่าอาถรรพ์ให้ได้ และในตอนจบเรื่อง เรายังจะได้เห็น ภาพงานเฉลิมฉลองเมื่อสโนว์ไวท์ขึ้นเป็นราชินี ซึ่งจัดขึ้นที่โถงแห่งนี้ด้วยเช่นกัน

ภาพที่ 330 ฉากห้องโถงในวันพิธีอภิเษกฯ และเฉลียง ฉากพิธีบรมราชาภิเษกเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ขึ้นเป็นราชินี

ภาพที่ 331 ฉากห้องโถง ตอนกลางเรื่องและหัวเรื่อง

1.3 ห้องกระจกวิเศษ เป็นห้องลึกเข้าไปด้านใน ลักษณะเป็นห้องทรงกลม ยกพื้น สูงขึ้นจากห้องด้านนอก... ในตอนต้นเรื่อง หลังจากที่ราเวนน่าเข้ายึดบัลลังก์กษัตริย์แล้ว เธอได้ ให้ทหารนำกระจกวิเศษมาตั้ง ซึ่งมีลักษณะเป็นแผ่นเหล็กสีทองทรงกลม ตรงกลางมีความมันเงา สะท้อนให้เห็นวัตถุตรงหน้า ราเวนน่ามักเข้ามาขยับคุยกับกระจกวิเศษอยู่บ่อยครั้ง โดยทุกครั้ง ที่เธอเอ่ยถามกระจกวิเศษว่าใครงามที่สุดในปฐพี กระจกก็จะมีของเหลวสีทองไหลลงมาก่อตัวเป็น รูปร่างคนยืนตรงหน้าราเวนน่า และพูดคุยกับเธอ นอกจากนี้ ทุกครั้งที่ราเวนน่าจะต้องใช้ เวทมนตร์หรือทำพิธีกรรม กระจกก็จะต้องเข้ามาในห้องแห่งนี้ โดยเฉพาะคนทำเรื่องที่ว่าราเวนน่า

กลายเป็นอีกกา แล้วบินกลับมาในสภาพที่มีปีกกาเหล็กและทั่วทั้งตัว เธอก็ต้องสูบความสาว
 เอาจากผู้หญิงมากมายเป็นการเติมพลัง และที่สำคัญ จากห้องกระจกวิเศษนี้ยังเป็นสถานที่ที่
 ทำให้เราได้เห็นจุดจบของราชินีราเวนน่า เมื่อต้องพ่ายแพ้ต่อสไนว์ไวท์และนอนสิ้นใจตายอยู่หน้า
 กระจกวิเศษของเธอในสภาพหญิงชรา

ภาพที่ 332 จากห้องกระจกวิเศษ

1.4 ห้องอาบน้ำของราชินีราเวนน่า เป็นห้องสูงโปร่งขนาดใหญ่ มีอ่างน้ำนวมตั้งอยู่
 ติดกับหน้าต่าง ด้านนอกหน้าต่าง เราจะได้เห็นภาพของชาวบ้านต่างมาอาบน้ำร้อนในอ่างน้ำ และดื่ม
 น้ำที่ไหลออกมาจากรูปปั้นกันอย่างหิวกระหาย ภายในห้อง หลังจากที่ราเวนน่าใช้เล็บเหล็กจิกกิน
 หัวใจนกสคดๆแล้ว เธอก็ถอดเสื้อผ้าลงไปแช่ในอ่างน้ำนวม โดยมีพินน์ น้องชายของเธอคอยยืน
 อารักขาอยู่ไม่ห่าง

ภาพที่ 333 จากห้องอาบน้ำของราชินีราเวนน่า

1.5 ลานด้านหน้าพระราชวัง เป็นส่วนที่ถัดเข้ามาจากประตูวัง ในตอนต้นเรื่อง
 เราจะได้เห็นความวุ่นวายมากมายเกิดขึ้นในฉากนี้ ทั้งจากการต่อสู้ระหว่างทหารฝ่ายพระราชากับ
 ทหารฝ่ายราเวนน่า รวมทั้งภาพเหตุการณ์ที่ดยุคฮัมมอนด์และวิลเลียมพยายามจะช่วยสไนว์ไวท์
 แต่ก็ไม่สำเร็จ... ต่อมา เมื่อสไนว์ไวท์หนีออกมาจากห้องซังด์ เธอก็ตัดสินใจหนีออกมาทางลาน
 ด้านหน้า ก่อนจะกระโดดลงที่ชะบายนน้ำไปในที่สุด ส่วนในตอนท้ายเรื่อง เราจะได้เห็นภาพ
 ของสไนว์ไวท์และเหล่าทหารเข้ามาสู้รบกับฝ่ายของราเวนน่า เพื่อชิงบัลลังก์อำนาจคืนมา

ภาพที่ 334 ฉากลานด้านหน้าพระราชวัง ตอนต้นเรื่อง

ภาพที่ 335 ฉากลานด้านหน้าพระราชวัง ตอนท้ายเรื่อง

1.6 ท่อระบายน้ำ เป็นทางระบายน้ำจากวังออกสู่ทะเล โดยในตอนต้นเรื่อง หลังจากที่สโนว์ไวท์กระโดดเข้ามาในท่อแล้ว เธอก็เดินตามทางระบายน้ำมาเรื่อยๆ จนมาโผล่ที่จุดปลายทาง ซึ่งเป็นผาสูงติดกับทะเล เธอก็ตั้งใจกระโดดลงทะเลไปในที่สุด... นอกจากนี้ ในตอนท้ายเรื่อง สโนว์ไวท์ยังใช้ประโยชน์จากท่อระบายน้ำนี้เป็นทางเข้าวัง โดยให้เหล่าคนแคระแอบเข้ามาทางท่อระบายน้ำ เพื่อรอเปิดประตูวังให้กองทัพของสโนว์ไวท์เข้ามาจัดการกับบริเวณน้ำอีกด้วย

ภาพที่ 336 ฉากท่อระบายน้ำ เมื่อสโนว์ไวท์หนีออกจากห้องขัง

ภาพที่ 337 คนแคระลอบเข้ามาเพื่อจะไปเปิดประตูเมืองให้กองทัพของสโนว์ไวท์

1.7 ชายหาดด้านหน้าพระราชวัง ด้านหนึ่งเป็นช่องระบายน้ำเสีย ออกมาทางด้านหลังพระราชวัง ซึ่งเมื่อสโนว์ไวท์กระโดดลงทะเลมาโผล่ที่ชายหาดแล้วพบว่า มีม้าสีขาวยตัวหนึ่งนอนอยู่

เธอก็ขี่ม้าหนีไปทางป่าอาถรรพ์... ส่วนตอนท้ายเรื่อง ที่ชายหาดด้านหน้าวัง เราจะได้เห็นภาพ กองทัพของสโนว์ไวท์และคิซุคฮัมมอนต์ขี่ม้าข้ามชายหาดมาสู้รบกับฝ่ายของเราจนน่าอย่างดุเดือด

ภาพที่ 338 ฉากชายหาดด้านหน้าพระราชวัง

2. ในเมือง ลักษณะเป็นเมืองเก่าๆ สภาพบ้านแต่หลังพร้อมจะพังได้ทุกเมื่อ พื้นดิน ขึ้นแฉะและสกปรก ดูไม่มีชีวิตชีวา ชาวบ้านอยู่กันอย่างขมขื่น ต้องแย่งอาหารแย่งน้ำกันกิน ไล่เสียดผ้าเก่าๆ และสกปรก ผู้หญิงก็ต้องขายบริการเพื่อแลกกับเงิน... ในตอนต้นเรื่อง เมื่อ สโนว์ไวท์หนีออกมาจากคุกในวังได้ เธอก็ขี่ม้าผ่านเข้ามาดูสภาพในเมือง เธอก็ต้องรู้สึกตกใจกับ ภาพที่เห็น จากนั้นเธอก็ต้องรีบควมม้าหนีกองทหารของราเวนนาไป... ต่อมา ฟินนี่ได้นำกำลัง ทหารมาพาตัวอริคจากในเมืองเข้าไปพบราเวนนา เพื่อว่าจ้างอริคให้นำทางเข้าป่าอาถรรพ์ เพื่อไป นำตัวสโนว์ไวท์ที่คักมา ส่วนวิลเลียม เมื่อกู้ข่าวว่าสโนว์ไวท์หนีออกมาจากวังแล้ว จึงได้ลอบแฝง ตัวมาในกลุ่มของฟินนี่ในเมือง โดยอาสาจะเป็นพลธนูให้ ฟินนี่จึงยอมรับเข้ามา

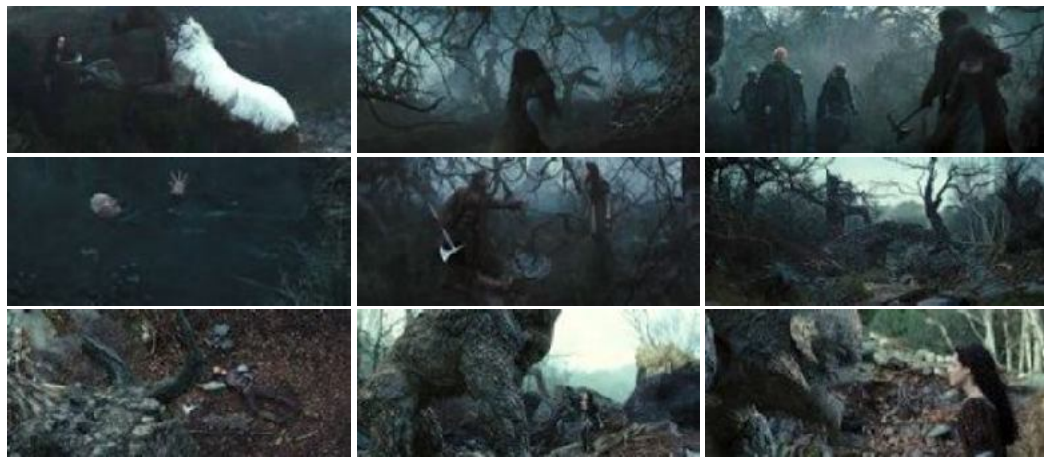
ภาพที่ 339 ฉากในเมือง

ภาพที่ 340 ฉากในเมือง ตอนเปิดเรื่อง

3. ป่าอาถรรพ์ เป็นป่ามืด มีต้นไม้ขึ้นรกครึ้ม และต้นไม้ทุกต้นต่างก็ล้วนมีชีวิต ที่นี้เป็น ที่อยู่อาศัยของภูตผีและสัตว์อันตรายนานาชนิด รวมทั้งสัตว์ประหลาดอย่างโทรลล์ด้วย เชื่อกันว่า

มนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตอื่นๆที่ผ่านเข้ามา มักไม่มีโอกาสรอดชีวิตออกไป เนื่องจากความน่ากลัวของป่าแห่งนี้ได้กลืนกินมนุษย์และสัตว์ไปมากมายหลายศพ รวมทั้งอำนาจเวทมนตร์ของราเวนน่าก็ไม่สามารถใช้ได้เมื่ออยู่ในป่าแห่งนี้... เมื่ออริคและสโนว์ไวท์หนีพ้นจากกองกำลังของฟินน์แล้ว พวกเขาก็ต้องผจญภัยอยู่ในป่า หลังจากนั้น เมื่อพวกเขาข้ามสะพานหินแห่งหนึ่งในป่าก็พบว่า กลางสะพานนั้นคือ ไทรลส์แฝงตัวนอนอยู่อริคต่อสู้กับไทรลส์แต่พลาดท่า สโนว์ไวท์จึงออกมาขวางไทรลส์ไม่ให้ทำร้ายอริค และด้วยความเมตตาในดวงตาของสโนว์ไวท์ ไทรลส์จึงยอมถอยกลับไปแต่โดยดี จากนั้น สโนว์ไวท์กับอริคจึงเดินทางรอดออกจากป่าอาถรรพ์มาได้ จนมาเจอกับหมู่บ้านผู้หญิงหน้าบาก

ภาพที่ 341 จากป่าอาถรรพ์

4. หมู่บ้านผู้หญิงหน้าบาก ลักษณะเป็นหมู่บ้านริมแม่น้ำเลยออกมาไกลจากป่าอาถรรพ์ทุกคนในหมู่บ้านล้วนเป็นผู้หญิงที่ต้อง 'กรีดหน้า' ให้เป็นแผลเป็นทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เพื่อป้องกันตัวเองจากราชีนิราเวนน่า ส่วนผู้ชายทุกคนเสียชีวิตไปหมดแล้ว... หญิงคนหนึ่งที่ช่วยทำแผลให้อริคได้บอกความจริงกับอริคว่า สโนว์ไวท์คือเจ้าหญิงที่ถูกราชีนิราเวนน่าตามล่า และในคืนนั้นอริคก็ตัดสินใจจะหนีไป ด้วยเหตุผลที่ว่า ใครที่อยู่ใกล้เขามากจะมีอันเป็นไป แต่แล้วไม่กี่นาทีต่อมา หมู่บ้านก็ถูกกองกำลังของฟินน์เข้าโจมตีและเผาบ้านทั้งหมด ผู้หญิงทุกคนจึงต้องรีบลงเรือหนีไป ทางด้านอริคที่กลับมาช่วย จึงต้องรีบพาสโนว์ไวท์หนีแยกกับคนอื่น ๆ ไปอีกทางหนึ่ง

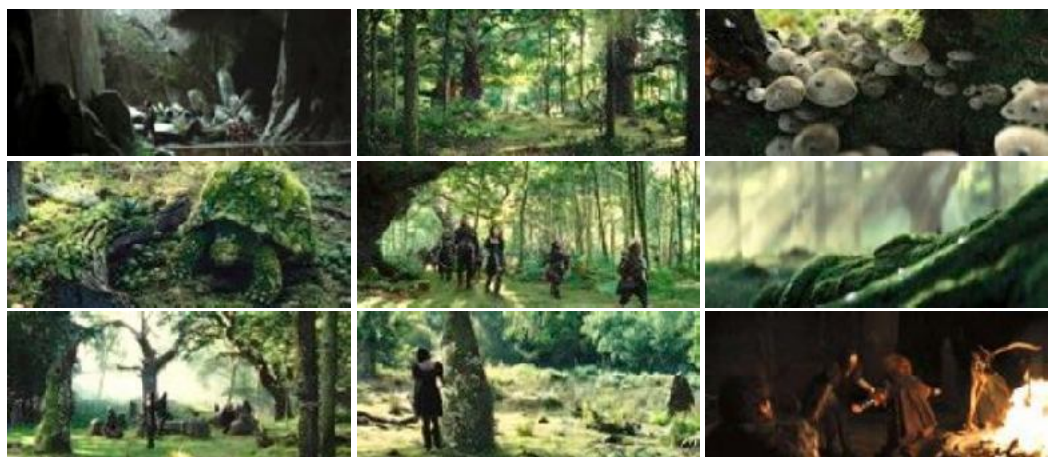

ภาพที่ 342 ฉากหมู่บ้านผู้หญิงหน้าปาก

ฉากที่ 343 กองทหารของพินน์เข้าโจมตีหมู่บ้านผู้หญิงหน้าปาก

5. ป่าศักดิ์สิทธิ์ (Sanctuary) หรือเรียกได้ว่า เป็นบ้านของเทพยดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เป็นสถานที่ซึ่งทุกอย่างอุดมสมบูรณ์ ป่าไม้เขียวชอุ่ม ดอกไม้บานสะพรั่ง เห็นที่ขึ้นตามต้นไม้ล้วนมีดวงตาหนึ่งดวง มองกลอกไปมาได้ และมีแหล่งน้ำธรรมชาติที่ใสสะอาด ใช้ดื่มกินและชำระล้างร่างกายได้ ที่นี้มักจะมีภูตตัวเล็กๆที่ชอบออกมาเล่นกับฝูงสัตว์ บ้างก็ปั่นเล่นอยู่บนใบไม้เป็นประจำ... หลังจากที่สโนว์ไวท์และอิร์ริคได้รับความช่วยเหลือจากคนแคระ พวกเขาได้เดินทางเข้ามาหลบพักในป่าแห่งนี้

ภาพที่ 344 ฉากป่าศักดิ์สิทธิ์

เข้าวันหนึ่ง สโนว์ไวท์ตื่นขึ้นแล้วพบว่า มีภูตตัวเล็ก 2 ตน โผล่ออกมาจากต้นไม้ และเรียกให้เธอตามพวกเขาไป... ที่กลางป่ามีต้นไม้ใหญ่ และที่ต้นไม้ต้นนั้น สโนว์ไวท์เห็น ‘กวางขาว’ (White Hart) ยืนอยู่ เมื่อสโนว์ไวท์เข้าไปดูหัด มันก็โค้งค้ำบให้สโนว์ไวท์ อิร์ริคและ

พวกคนแคระต่างตกตะลึงกับภาพที่เห็น คนแคระผู้เฒ่าจึงตัดสินใจจะติดตามสโนว์ไวท์ไปทุกที่ เพราะเธอเท่านั้นที่จะคืนชีวิตให้กับดินแดนแห่งนี้ และกวางขาวตัวนั้นก็กำลังอวยพรให้สโนว์ไวท์ แต่เพียงชั่วอึดใจ ก็มีภูธนาจากทวารของพินนี่งมาปักที่ลำตัวของกวาง ทุกคนจึงต้องแยกย้ายกันหาที่หลบ ส่วนกวางขาวก็แตกกระจายกลายเป็นผีเสื้อสีขาวบินขึ้นไปบนท้องฟ้า... สโนว์ไวท์ ถูกทหารคนหนึ่งยิงธนูเข้าใส่ แต่ 'กัลด' วิ่งออกมาฆ่าภูธนาแทน เขาจึงเสียชีวิตทันที ก่อนที่วิลเลียม จะเปิดเมฆดำและตามเข้ามาช่วย ดินนั้น ทุกคนจึงช่วยกันเผาศพกัลด แล้วจึงออกเดินทางต่อไป

ภาพที่ 345 จากป่าศักดิ์สิทธิ์ ในตอนที่กวางขาวอวยพรสโนว์ไวท์

ระหว่างทางที่ทุกคนมุ่งหน้าไปยังปราสาทของดยุค ฮัมมอนด์ พวกเขาได้แวะพักกลางป่าแห่งหนึ่ง ขณะนั้นหิมะตกหนักมาก ราเวนน่าได้ใช้โอกาสนั้น แผลงกายตัวเองมาเป็นวิลเลียม ทำที่เป็นมาพูดคุยถึงชีวิต, ญาติเด็กของวิลเลียมกับสโนว์ไวท์ เมื่อได้โอกาส ราเวนน่าในคราบของวิลเลียมจึงได้ส่งแอปเปิ้ลอาบยาพิษให้สโนว์ไวท์ สโนว์ไวท์หลงกลหยอกเล่นกับวิลเลียม เช่นในวัยเด็ก จึงได้กัดแอปเปิ้ลไปหนึ่งคำ จากนั้นเธอก็ล้มลงหมดเรี่ยวแรงด้วยพิษในแอปเปิ้ล แม้อิริค และวิลเลียมตัวจริงจะตามมาช่วยในภายหลัง แต่ก็ไม่ทันเสียแล้ว และแม้วิลเลียมจะก้มลงจูบสโนว์ไวท์หนึ่งครั้ง แต่เธอก็ไม่ได้ตอบเขาอีกต่อไป

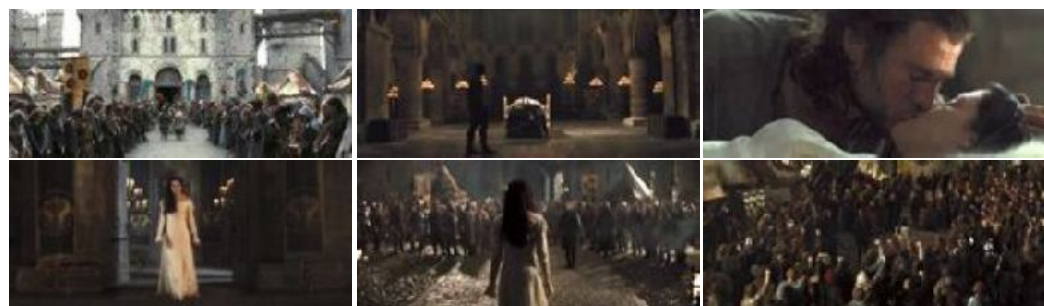
ภาพที่ 346 จากในป่า ตอนที่ราเวนน่าปลอมตัวมาเป็นวิลเลียม และมอบแอปเปิ้ลอาบยาพิษให้สโนว์ไวท์

6. ปราสาทของท่านดยุค ฮัมมอนด์ ลักษณะเป็นปราสาททำด้วยอิฐ ด้านหน้ามีกระโจมที่ปักสำหรับทหาร และชาวบ้านทุกคนที่ยังรอดชีวิตอยู่ ต่างก็มาอาศัยอยู่ที่ปราสาทแห่งนี้... แม้วิลเลียมกลับมาจากป่าแล้วเพียงคนเดียวในวัง เขาก็ได้รู้ว่าจ้าวจากทวารแค้นหนึ่งที่ถูกราเวนน่า

ปล่อยตัวมา ถ้าสโนว์ไวท์ยังมีชีวิตอยู่และหนีออกมาจากวังแล้ว วิลเลียมจึงรีบขี่ม้าออกไปแฝงตัว
 สมทบกับทหารของฟินน์ทันที... ต่อมา หลังจากที่สโนว์ไวท์สิ้นใจตายด้วยแอปเปิ้ลพิษแล้ว
 อีริค วิลเลียม และคนแคะทั้งเจ็ด ได้นำศพของเธอมายังปราสาทแห่งนี้ และในคืนนั้น อีริคได้เดิน
 เข้าไปยังแผนศพของสโนว์ไวท์ในสภาพที่เมาเหล้า เขาพูดระบายความรู้สึกที่มีต่อสโนว์ไวท์ออกมา
 พร้อมกับร้องไห้ฟูมฟายด้วยความโศกเศร้า อีริคก็มองดูสโนว์ไวท์เป็นการรำลึก ก่อนที่จะเดินกลับ
 ออามา หลังจากนั้นไม่นาน สโนว์ไวท์ก็ฟื้นขึ้นจากความตายและเดินออกมาในชุดสีขาว เธอพูด
 ปลุกใจให้ทุกคนลุกขึ้นสู้กับราเวนน่า เพื่อชิงบัลลังก์พระราชินีและชีวิตของพวกเขากลับคืนมา

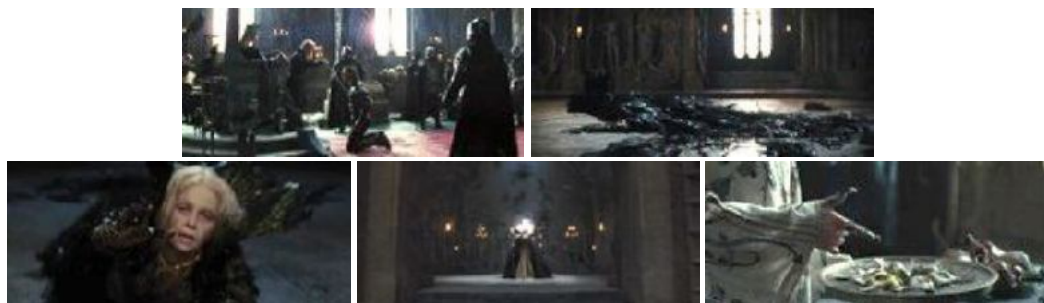
ภาพที่ 347 ฉากปราสาท ดยุค ฮัมมอนด์

ภาพที่ 348 ฉากปราสาท ดยุค ฮัมมอนด์ ตอนท้ายเรื่อง

สัญลักษณ์ (Symbol)

1. อีกา

ภาพที่ 349 สัญลักษณ์ของอีกา

สื่อความหมายถึง ความตาย/ความน่าประหลาดประหลาด เห็นได้จาก การที่ราชินีราเวนน่า
 มักถูกรายล้อมด้วยอีกามากมายทุกครั้งที่เธอขึ้นนั่งบนบัลลังก์ สร้างความน่าหวาดกลัวให้กับผู้ที่

เข้าใกล้เธอ นอกจากนี้ อีกร่างหนึ่งของราชินีราเวนน่าก็คือ อีกา โดยจะเห็นได้จาก ฉากที่เธอกลายร่างปลอมตัวเป็นวิลเลียมออกไปหาสโนว์ไวท์ และบินกลับมาในสภาพของอีกาที่ร่างกายแหลกและเพราะถูกอิริคทำร้าย อีกประการหนึ่งที่จะเห็นได้ว่า ราเวนน่ากับอีกามีธรรมชาติที่สอดคล้องกันก็คือ การจิกกินซากศพสดๆของคนและสัตว์ จะเห็นว่า ในตอนต้นเรื่อง ราเวนนามักจะสวมลึบเหล็กเหมือนนกและใช้เล็บจิกหัวใจนกสดๆขึ้นมากิน ซึ่งธรรมชาติของอีกาก็มักจะจิกกินซากศพเป็นอาหารเช่นเดียวกัน

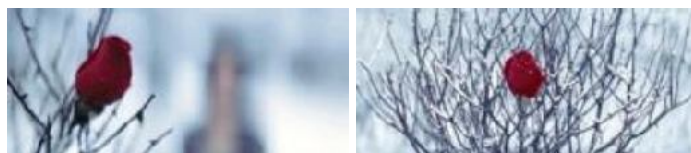
2. แอปเปิ้ลที่โดนกัดร่องอยู่บนพื้นค่อยๆเหี่ยวเฉา และเปลี่ยนเป็นสีคล้ำ

ภาพที่ 350 แอปเปิ้ลค่อยๆเปลี่ยนสี ดอจาใช้เกี่ยวแห้งลงทันทีทันใด

สื่อความหมายถึง ยุคสมัยที่เคยรุ่งเรืองกลับตกต่ำลง หรือจากความหมายโดยตรงของภาพก็คือ เมืองที่เคยอุดมสมบูรณ์กลับแห้งแล้ง ไม่มีชีวิตชีวา ซึ่งแอปเปิ้ลที่กล่าวถึงนี้ คือ แอปเปิ้ลผลที่วิลเลียมในวัยเด็ก เด็ดมาจากต้นทำที่เป็นการจะให้สโนว์ไวท์ แต่วิลเลียมก็เอาไปกัดเสียเอง จากนั้นแอปเปิ้ลก็หลุดจากมือวิลเลียมหล่นลงมาอยู่ใต้ต้น... ในเวลานั้น ทั้งวิลเลียมและสโนว์ไวท์ต่างก็ยังอยู่ในวัยเด็ก พวกเขา มักชอบปีนขึ้นไปเล่นกันบนต้นแอปเปิ้ลต้นนี้ที่ปลูกไว้บริเวณลานด้านในพระราชวัง... แต่หลังจากที่พระราชินีแมคนัสสิ้นพระชนม์ลง ภาพก็ทำให้เห็นว่า แอปเปิ้ลผลนี้ที่หล่นอยู่ใต้ต้นก็คือค่อยๆเหี่ยวเฉาลง สีสับบริเวณโดยรอบก็กลับมืดครึ้มลง เป็นนัยยะบอกว่าเรื่องราวในภาพยนตร์กำลังเข้าสู่ยุคมืด หรือยุคแห่งความหายนะนั่นเอง

3. กุหลาบแดงกลางฤดูหิมะ

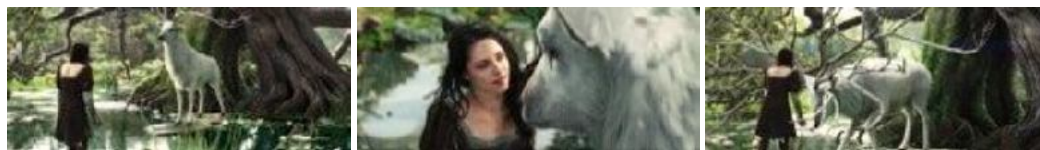

ภาพที่ 351 สัญลักษณ์ของกุหลาบแดงกลางฤดูหิมะ

สื่อความหมายถึง ความแข็งแกร่ง ดังเช่นในตอนเปิดเรื่อง ที่พระราชินีเอลเลนอร์แม่ของสโนว์ไวท์ ได้ขอขอร้องพรให้ลูกเกิดมาเป็นคนที่ 'แข็งแกร่งดังเช่นดอกกุหลาบดอกนี้ที่ยืนหยัดสู้แรงลมในฤดูหิมะ' เนื่องจาก ในฤดูหิมะนั้น สิ่งมีชีวิตต่างๆมักเหี่ยวเฉา ใบไม้ก็ร่วงโรย

เพราะทนด้านแรงลมหนาวไว้ได้ไหว แต่พระราชินีเอลเลนอร์กกลับพบว่า มีดอกกุหลาบแดงอยู่
หนึ่งดอก ที่สามารถชูช่อออกดอกสีแดงสด ด้านความหนาวในฤดูหิมะได้ นั่นจึงเป็นสาเหตุที่
พระราชินีทรงชื่นชมและยกย่องกุหลาบดอกนั้น และอยากจะให้สโนว์ไวท์เติบโตขึ้นมาเป็นคน
แข็งแกร่งดังเช่นกุหลาบดอกนั้นด้วยเช่นกัน

4. กวางขาว (White Hart / White Stag)

ภาพที่ 352 สัญลักษณ์ของกวางขาว

สื่อความหมายถึง พระผู้เป็นเจ้า โดยในทางคริสต์ศาสนาใช้สื่อความหมายคล้ายกันกับ
ยูนิคอร์น (Unicorn) ซึ่งมักใช้เป็นสัญลักษณ์ของ พระเยซู ส่วนสีขาวของกวางก็หมายถึง
ความบริสุทธิ์นั่นเอง¹ ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ จะเห็นว่า คนแคระผู้เฒ่าได้กล่าวถึงกวางขาวตัวนี้
ว่าไม่ค่อยปรากฏให้คนเห็น แต่ในภาพยนตร์ เขากลับปรากฏตัวให้สโนว์ไวท์เห็น ทั้งยังโค้งคำนับ
ให้สโนว์ไวท์เมื่อเธอเดินเข้าไปลูบหัวเขา ผู้เฒ่าจึงกล่าวเสริมว่า กวางขาวตัวนั้นกำลังอวยพรให้
สโนว์ไวท์ เพราะสโนว์ไวท์คือผู้ที่ จะคืนชีวิตให้กับทุกสิ่งทุกอย่างบนดินแดนแห่งนี้... (He's
blessing her. She's life itself. She will heal the land. She is the one.)

และอีกสิ่งหนึ่งสังเกตเห็นได้ก็คือ สถานที่อาศัยของกวางขาว ซึ่งก็คือ ป่าศักดิ์สิทธิ์ หรือที่
คนแคระเรียกว่า Sanctuary ซึ่งตามความหมายแล้ว หมายถึง สถานที่ศักดิ์สิทธิ์สำหรับทวยเทพ
ดังนั้นจึงอาจตีความได้ว่า ที่นี้คือ “ป่าแห่งอีเดน” ที่ซึ่งตามตำนานกล่าวว่า เป็นที่ที่พระเจ้าสร้าง
ขึ้นบนโลกเพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์ เป็นที่ซึ่งอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพรรณธัญญาหาร และ
บ้างก็เชื่อว่า ที่นี้เป็นที่ซึ่งมนุษย์คู่แรกของโลกคือ อัดัม และ อีฟ เคยมาอาศัยอยู่

ฉะนั้น ด้วยความที่สโนว์ไวท์มีความศรัทธาในศาสนาอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากในตอน
ต้นเรื่อง เมื่อเวตตีนอน เธอมาจะสวดขอพรต่อพระเจ้าทุกเช้า และเธอก็มีจิตใจที่เมตตาต่อ
สรรพสัตว์มาตั้งแต่ยังเด็ก ด้วยเหตุนี้ เธอจึงได้รับการต้อนรับจากพระผู้เป็นเจ้าที่มาอวยพรให้เธอ
ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ปรารถนา... และถึงแม้ว่า กวางขาวตัวนี้จะโดนถูกลูกธนูยิงปักที่ลำตัว
แต่สุดท้าย ร่างของเขาก็สลายแตกกระจายกลายเป็นผีเสื้อสีขาวบินขึ้นไปบนท้องฟ้า นั่นทำให้
เห็นว่า กวางขาวตัวนี้ไม่มีอาการบาดเจ็บ และเขาก็ไม่ใช่กวาง เหมือนเช่นสัตว์ตัวอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

¹ ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.maryjones.us/joe/whitestag.html>

5. การที่พระราชินีเอเลเนอร์ถูกหนามกุหลาบตำนิ้ว จนเลือดหยดลงพื้น

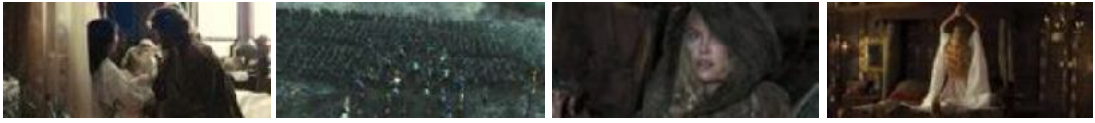

ภาพที่ 353 พระราชินีเอเลเนอร์ถูกหนามกุหลาบตำนิ้วจนเลือดหยดลงพื้น

สื่อความหมายถึง *ดวงร้าย* เนื่องจากโดยปกติแล้ว ความหมายของเลือดมักสื่อไปในทางที่เป็นอัปมงคล โดยเหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นในฉากเปิดเรื่อง เมื่อพระราชินีเอเลเนอร์เดินเข้ามาในสวนบริเวณด้านในพระราชวัง แล้วทรงเห็นกุหลาบแดงดอกหนึ่งชูช่ออยู่ท่ามกลางลมหนาวในฤดูหิมะ พระนางจึงทรงเอื้อมมือไปจับก้านดอกกุหลาบ แต่ก็กลับถูกหนามกุหลาบที่มันัว พระนางจึงชักมือกลับ จากนั้นเลือดก็หยดลงที่พื้น 3 หยด ทำให้สีแดงของเลือดโดดเด่นตัดกับสีขาวของหิมะนั้นจึงเป็นสาเหตุของคำอธิษฐานของพระนาง ซึ่งหลังจากเหตุการณ์นั้นไม่นาน พระราชินีเอเลเนอร์ก็เกิดอาการเจ็บป่วย และสิ้นพระชนม์ลงในที่สุด

มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View)

ภาพยนตร์เรื่อง *Snow White and the Huntsman* ปี ค.ศ.2012 มีมุมมองการเล่าเรื่อง 3 แบบคือ แบบแรก การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (*The Objective*) ส่วนมุมมองการเล่าเรื่องแบบที่สองก็คือ การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม (*The Third-Person Narrator*) ซึ่งบุคคลที่สามในที่นี้ก็คือ อีริค นายพรานหนุ่มผู้กล้าหาญ เห็นได้จาก ตอนต้นเรื่อง เมื่อภาพเริ่มเปิดให้เห็นราชินีเอเลเนอร์กำลังเดินเข้าไปในสวนท่ามกลางหิมะที่กำลังตกลงมา อีริคก็เริ่มเล่าเรื่องราวของพระราชินีเกี่ยวกับคำอธิษฐานและการจากไปของพระราชินีเอเลเนอร์ รวมทั้งการมาของราเวนน่าและความหายนะที่เกิดขึ้นกับบ้านเมือง หลังจากที พระราชาแมคนัสถูกลอบปลงพระชนม์... และชีวิตของสโนว์ไวท์หลังจากนั้นก็ต้องอยู่ในสภาพของนักโทษบนหอคอยด้านทิศเหนือตลอดมา... (Once upon a time, in deep winter, a queen was admiring the falling snow when she saw a rose blooming in defiance of the cold. Reaching for it, she pricked her finger..... the next winter was a harshest in memory..... So poisonous was the reign of Ravenna. That nature turned on itself and people turned on each other. The land died. And with it, hope. And all that time, she kept Snow White imprisoned high up in the north tower.)

ภาพที่ 354 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White and the Huntsman ปี ค.ศ.2012

และมุมมองการเล่าเรื่องแบบสุดท้ายก็คือ การเล่าเรื่องจากมุมมองแบบพหุสูตร หรือแบบรู้รอบด้าน (*The Omniscient*) เห็นได้จากตอนกลางเรื่อง เมื่อราชินีราเวนนำเริ่มหมดพลังอำนาจรวมทั้งความสาว เธอจึงนั่งย้อนไปถึงอดีตในช่วงวัยเด็ก (flash back) ที่เธอได้รับคำสั่งเสียจากแม่ที่ให้เชื่อในพลังของความงาม เพราะจะนำมาซึ่งอำนาจ และความงามกับอำนาจนี้จะช่วยปกป้องคุ้มครองเธอให้พ้นจากอันตราย จากนั้นแม่ของเธอก็กรีดเลือดจากมือของเธอหยดลงในขันน้ำพร้อมกับร้ายคาถาและส่งน้ำนั้นให้ราเวนนำดื่ม หลังจากนั้น ราเวนนำกับแม่ก็ต้องพลัดพรากจากกัน เพราะถูกกษัตริย์และกองกำลังเข้ามารุกราน นั่นจึงทำให้ราเวนนำมีปมแค้นในจิตใจตั้งแต่นั้นมา

ภาพที่ 355 มุมมองการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ในภาพยนตร์เรื่อง Snow White and the Huntsman ปี ค.ศ.2012

7. ละครโทรทัศน์ชุด Once Upon A Time (2011-2012)

ด้วยความที่ละครโทรทัศน์ชุดนี้ เป็นละครขนาดยาว หรือที่เรียกกันว่า ทีวีซีรีส์ (TV-Series) ซึ่งขณะนี้ ละครยังคงออกอากาศต่อเนื่อง แต่ยังไม่ได้นำเรื่องจนถึงตอนจบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเล่าเรื่องราวเฉพาะละครฤดูกาลที่ 1 ตอนที่ 1 และฤดูกาลที่ 2 ตอนที่ 1-3 เนื่องจากเป็นตอนที่มีความสำคัญกับการวิเคราะห์วิจัยมากที่สุด

เนื้อเรื่อง

ฤดูกาลที่ 1 ตอนที่ 1 : Pilot

ภาพที่ 356 ตัวอย่างละครโทรทัศน์ชุด Once Upon A Time ตอนที่ 1 Pilot

ในดินแดนแห่งเทพนิยาย เจ้าชาย Charming (ชาร์มมิ่ง) ซึ่ม้าขาวตามหา Snow White (สโนว์ไวท์) จนมาเจอ คนแคระทั้งเจ็ด กำลังยื่นล้อมล็อกแก้วอยู่ เจ้าชายเห็นสโนว์ไวท์นอนอยู่ในนั้นก็เสียใจมาก เขากล่าวโทษตัวเองว่ามาช้าเกินไป และขอให้คนแคระเปิดล็อกเพื่อจะจูบลา สโนว์ไวท์ แต่หลังจากที่เจ้าชายจูบสโนว์ไวท์ เธอก็กลับฟื้นขึ้นมาอย่างปาฏิหาริย์... เจ้าชายชาร์มมิ่งและสโนว์ไวท์เข้าพิธีแต่งงานกันในพระราชวัง โดยมีเพื่อนฝูงมากมายมาร่วมงาน แต่ในงานราชินี Regina (เรจิน่า) แม่เลี้ยงของสโนว์ไวท์กลับปรากฏตัวขึ้น เธอขู่ว่า อีกไม่นานคำสาปของเธอจะเป็นจริง เธอจะส่งทุกคนไปยังอีกโลกหนึ่งซึ่งเธอเท่านั้นจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่ และมีความสุข ส่วนคนอื่นๆจะต้องสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างที่รักและคนที่รักไป โดยไม่มีทางนำกลับมาได้... หลังจากนั้นไม่นาน สโนว์ไวท์ตั้งครรภ์และรู้สึกหิวหิวมาก เพราะนึกถึงคำสาปของราชินีเรจิน่า สโนว์ไวท์ขอให้เจ้าชายพาเธอไปหา Rumplestiltskin (รัมเพิลสติลท์สกิน) พ่อมดฝ้ายมีผู้สามารถหยั่งรู้อนาคตและบันดาลทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการได้โดยต้องมีข้อแลกเปลี่ยน... สโนว์ไวท์ถามถึงวิธีแก้คำสาปและขนาดตาของลูกเธอ รัมเพิลสติลท์สกินบอกว่าการได้รู้ 'ชื่อ' ของลูกของสโนว์ไวท์และเจ้าชาย เขาบอกว่า ทุกคนในดินแดนแห่งนี้จะโดนคำสาปส่งไปอีกโลกหนึ่ง แต่ลูกของสโนว์ไวท์เท่านั้นที่จะสามารถกลับมาแก้คำสาปได้ ก่อนจะกลับ สโนว์ไวท์จึงบอกชื่อลูกไปว่า Emma (เอมม่า) เจ้าชายชาร์มมิ่งและสโนว์ไวท์ประชุมหารือร่วมกับเพื่อนคนอื่นๆ เช่น คนแคระทั้งเจ็ด, Geppetto (เจ็พเพ็ตโต) และ Pinocchio (พินคอคโค) หลานชาย Rea (เรอ) หนูน้อยหมวกแดงและยาย เป็นต้น เจ้าชายพยายามบอกให้ทุกคนรู้ แต่ทุกคนก็ยังมองไม่เห็นทาง จนเมื่อ Blue Fairy (หัวหน้านางฟ้า) นำต้นไม้วิเศษเข้ามาในที่ประชุม และขอให้เจ็พเพ็ตโตช่วย

สร้างตู้ไม้เพื่อส่งลูกของสโนว์ไวท์ไปก่อน ก็จะสามารถป้องกันไม่ให้ลูกของสโนว์ไวท์โดนคำสาปได้ เจฟฟ์พิทโตก็ยินดีช่วย เมื่อถึงเวลาที่คำสาปใกล้เข้ามาถึงวัง สโนว์ไวท์ก็เกิดเจ็บท้องและคลอด ก่อนกำหนด ทุกคนจึงตัดสินใจส่งเด็กทารกเข้าไปในตู้ไม้ ส่วนเจ้าชายก็สู้กับทหารของราชินีเรจิน่า จนสิ้นใจ แต่หลังจากนั้น เรจิน่าก็สาปทุกคนส่งลงมายังโลกมนุษย์ ในเมืองที่มีชื่อว่า Storybrooke (สตอว์บริวค) รัฐ Maine (เมน) โดยที่พวกเขาลืมชีวิตในโลกเทพนิยายจนหมดสิ้น กลายเป็นพลเมืองคนหนึ่งในเมืองสตอว์บริวคเท่านั้น

Emma Swan (เอ็มม่า สวอน) มีอาชีพเป็นผู้คุมครองชีวิตและทรัพย์สินของผู้ว่าจ้าง วันหนึ่งเธอมีนัดพบกับชายคนหนึ่ง แต่ในที่สุดแล้ว ชายคนนั้นคือสามีของผู้ว่าจ้างของเธอ ซึ่งโดนคดีขโมยเงินลูกจ้างจนถูกจับเข้าคุก และภรรยาได้ประกันตัวเขาออกมา เอ็มม่าสืบประวัติของชายคนนั้นมาก่อน เธอจึงโมโหมากเมื่อถูกชายคนนี้เกี่ยวพาราตี เธอจึงเปิดเผยตัวและตำหนิติเตียนที่ไม่เชื่อสัจธรรมกับภรรยา ก่อนจะไปกลับบ้านไปฉลองวันเกิดคนเดียว... ขณะที่เอ็มม่ากำลังจะไปเที่ยวบนเค้กก้อนเล็ก เสียงกริ่งหน้าห้องดังขึ้น เด็กชายคนหนึ่งชื่อ Henry (เฮนรี่) ยื่นจดหนังสือนิทานเล่มหนึ่งชื่อเรื่องว่า *Once Upon A Time (กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว)* เฮนรี่บอกว่าเขาเป็นลูกของเอ็มม่าและขอให้เธอไปที่เมืองสตอว์บริวคกับเขา เพื่อแก้คำสาป เพราะมีแค่เอ็มม่าคนเดียวเท่านั้นที่จะช่วยได้... เอ็มม่าจึงตัดสินใจขับรถไปส่งที่เฮนรี่ที่สตอว์บริวค เพียงหวังจะให้เฮนรี่กลับไปหาครอบครัว เอ็มม่าได้พบกับเรจิน่า นายกเทศมนตรีหญิงของเมือง ผู้ซึ่งเป็นแม่บุญธรรมของเฮนรี่ เอ็มม่าขอให้เรจิน่ามั่นใจว่า เธอไม่ได้จะมาก้าวร้าวชีวิตของเรจิน่า แต่ระหว่างทางที่เอ็มม่ากำลังจะกลับออกจากเมือง เธอเหลือบไปเห็นหนังสือนิทานที่เฮนรี่ทิ้งไว้ จากนั้นก็มีหมาป่ามาขวางรถ จึงทำให้เอ็มม่าเกิดอุบัติเหตุ... เอ็มม่าถูกนายอำเภอ Graham (แกรแฮม) จับขังคุกข้อหาเมาแล้วขับ แต่ครูหนึ่ง เรจิน่าก็เข้ามาบอกว่า เฮนรี่หนีไปอีกแล้ว เอ็มม่าจึงอาสาช่วยสืบให้โดยการกู้ข้อมูลในคอมฯของเฮนรี่ พบว่า เฮนรี่จ่ายเงินตามหาเอ็มม่าให้กับเว็บไซต์ตามหาแม่ (who's your momma) โดยใช้บัตรเครดิตของ Mary Margaret Blanchard (แมรี มาร์กาเร็ต บลานชาร์ด) ครูประจำชั้นของเฮนรี่... เอ็มม่าและเรจิน่าไปหาแมรีที่โรงเรียน เมื่อเธอได้ฟังเล่าเรื่องราวทั้งหมดจึงรู้ทันทีว่า เฮนรี่ขโมยบัตรเครดิตของเธอไป โดยที่เธอเองก็ไม่มีเรื่อง เรจิน่าเดินกลับออกไปอย่างหัวเสีย ส่วนเอ็มม่าก็ได้พูดคุยกับแมรีเรื่องที่เขาบอกเกี่ยวกับคำสาปและเรื่องราวในหนังสือนิทาน แมรีบอกว่า เฮนรี่เชื่อว่า เธอคือ สโนว์ไวท์ และแนะนำให้เอ็มม่าไปหาเฮนรี่ที่ปราสาทไม้ของเล่นเด็กที่อยู่ริมทะเล... เอ็มม่าเจอเฮนรี่ที่นั่น แต่เธอก็ยังไม่เชื่อเรื่องที่เขาเป็นลูกของสโนว์ไวท์และสามารถจะช่วยแก้คำสาปได้ เฮนรี่จึงขอให้เอ็มม่าอยู่ที่นั่นอีก 1 สัปดาห์เพื่อจะพิสูจน์ให้เห็นความจริง เอ็มม่าไปส่งเฮนรี่ที่บ้านและเกิดมีปากเสียงกับเรจิน่า เรจิน่าพาเอ็มม่ากลับออกจากเมืองไป เพราะเอ็มม่าไม่มีสิทธิ์ในตัวเฮนรี่อีกแล้ว ไม่เช่นนั้น เธอจะไม่รับประกันความปลอดภัยของเอ็มม่า เอ็มม่าไปเข้าห้องอยู่ ซึ่งเจ้าของก็คือ

ชายของหนูน้อยหมวกแดง (เรด) ซึ่งมีชื่อในสตอรี่บุคว่า Ruby (รูบี้) และเอ็มมาก็ได้ พบกับ Mr. Gold (มิสเตอร์โกลด์) เจ้าของเมืองที่เข้ามาเก็บค่าเช่าที่จากยาย ซึ่งในโลกเทพนิยาย เขาก็คือ รัมเฟิลสติลท์สกิน... แมรี่ มาอาร์เร็ดไปเป็นอาสาสมัครที่โรงพยาบาล ซึ่งระหว่างนั้น มีชายคนหนึ่ง นอนรักษาตัวอยู่ในชั้นโคม่า เขาคนนั้นก็คือ เจ้าชายชาร์มมิ่งในโลกเทพนิยาย

ฤดูกาลที่ 2 ตอนที่ 1-3

ตอนที่ 1 : Broken

ภาพที่ 357 ตัวอย่างละครฤดูกาลที่ 2 ตอนที่ 1 Broken

ชายคนหนึ่งเดินฟังเพลงอยู่ในเมืองใหญ่แห่งหนึ่ง เขาข้ามถนนแล้วขึ้นไปยังห้องพักของเขา ครู่หนึ่งฝนก็ตกลงมา เขาก็เดินไปปิดหน้าต่าง เขาพยายามดึงขอบหน้าต่างลงเพราะความมืดของไม้ แต่ขณะนั้นเอง ก็มีนาฬิกาจับตัวหนึ่งบินคาบไปสการ์ตมาเกาะที่ขอบหน้าต่าง ชายคนนั้นหยิบไปสการ์ตมาดูเห็นข้อความเขียนว่า "Broken" ซึ่งหมายถึงคำสาปได้ถูกทำลายแล้ว ด้านหลังของไปสการ์ตเป็นภาพหอนาฬิกาของเมืองสตอรี่บุค โดยมีชื่อเมืองกำกับอยู่ทางด้านล่าง... เดวิด และแมรี่ มาร์กาเร็ด เดินมาเจอกับสิริธหรืออาร์มพี และคนแคระคนอื่นโดยบังเอิญ รวมทั้งรูบี้ และยายด้วย ซึ่งระหว่างที่พวกเขาทำดังทักทายกัน เอ็มมาและเฮนรี่ก็เดินเข้ามา แมรี่และเดวิด เข้าไปกอดเอ็มมาและเฮนรี่ด้วยความรัก แต่ระหว่างนั้น พวกเขาบ้านคนอื่นทุกกลับวิ่งกลับไปยังบ้านของเรจิน่าเพื่อจะจับตัวเธอมาลงโทษ เอ็มมา แมรี่และคนอื่นๆจึงรีบวิ่งไปช่วยพูดให้ทุกคนใจเย็นลง และอย่าทำอะไรรุนแรงกับเรจิน่า แต่ใช้วิธีการจับเรจิน่าไปขังคุกในที่ว่าการอำเภอแทน โกลด์ หรือรัมเฟิลสติลท์สกินดันเรจิน่ามาที่จับเบสส์ไปขัง แล้วโกหกเขาว่าเบสส์ตายแล้ว เถื่อนวันนั้น โกลด์จึงมาหาเรจิน่าที่หังซัง แล้วนำตราประทับของภูตตูดวิญญาณมาที่เพลงที่ไม้ค เรจิน่า เพื่อให้ภูตตูดวิญญาณตามมาดูกลิ่นวิญญาณของเรจิน่า แต่ในคืนนั้น แมรี่ เดวิด เอ็มมา และเฮนรี่ก็ได้มาช่วยเธอไว้ทัน แมรี่ใช้สเปร์ยฟันที่สเปลวไฟจากไฟแช็คใส่ภูตตูดวิญญาณไป พวกเขาช่วยเรจิน่าออกจากห้องขังและหารือกันว่าต้องหาทางส่งภูตตูดวิญญาณกลับไป เรจิน่าจึงพาทุกคนไปยังที่ทำงานของเธอ และให้หมวกเชื่อมมิติของเจฟเฟอร์สันส่งภูตตูดวิญญาณกลับไป แต่ขณะที่ภูตตูดวิญญาณลงหลุมมิติ มันก็กลับเกี่ยวขาเอ็มมาลงไปด้วย แมรี่จึงตัดสินใจกระโดดตามลงไป เดวิดเองก็เช่นกัน แต่หลุมมิติเกิดปิดเสียก่อน เดวิดจึงยังคงติดอยู่ที่สตอรี่บุค... เดวิดข่มขู่

เรจิน่าบอกให้เธอพาทั้งสองคนกลับมาให้ได้ แต่เรจิน่ากลับใช้วทมนตร์เสกภาพเงาวัลย์บนผนัง มารัศตัวเดวิดไว้ ซึ่งระหว่างนั้น เฮนรี่และรูบี้ได้เดินเข้ามาเห็นพอดี เฮนรี่จึงบอกให้เรจิน่าปล่อย เดวิดและขอให้พวกเขาได้อยู่กันอย่างสงบสุข แต่เรจิน่ากลับบอกว่ารักเฮนรี่มากและไม่อยาก สูญเสียลูกไป เฮนรี่จึงบอกให้เรจิน่าพิสูจน์โดยอาราพาเอ็มมาและแมรี มาร์กาเร็ต กลับมาให้ได้ โดยระหว่างนั้น เฮนรี่จะไปอยู่กับเดวิดที่บ้านของแมรีก่อน

ในโลกเทพนิยาย เจ้าชาย Phillip (ฟิลลิป) และ Mulan (มู่หลาน) ทหารหญิง ได้เดินทาง มายังเมืองร้าง ซึ่งเป็นที่ที่เจ้าหญิง Aurora (ออโรรา) ถูกสาปให้หลับตลอดกาลอยู่บนแท่นบรมทรม เจ้าชายฟิลลิปเดินเข้าไปก้มลงจูบเจ้าหญิงออโรรา เธอตื่นขึ้นและกอดเจ้าชายอย่างมีความสุข ส่วนมู่หลานที่ใส่เกราะบังหน้าแบบผู้ชายไว้จึงเดินไปสำรวจบริเวณโดยรอบ เพราะรู้สึกถึงความ ผิดปกติ เจ้าชายที่เดินตามมาได้พบตราประทับของภูตดูดวิญญาณตกอยู่จึงเก็บขึ้นมา ทันใดนั้น ภูตดูดวิญญาณก็ปรากฏตัวขึ้น มู่หลานได้จึงใช้ดาบไล่มันไปและเปิดเผยตัวว่าเป็นผู้หญิง ฟิลลิป จึงแนะนำให้ออโรรารู้จักมู่หลาน ทหารคนสนิทของเขา ต่อมาเจ้าชายฟิลลิปสังเกตเห็นว่า ที่มือ ของเขามีรอยรูดจากตราประทับ เขาจึงเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ จากนั้นพวกเขาก็เริ่มออก เดินทางไปยัง Safe Haven ซึ่งเป็นที่เดียวที่ไม่โดนคำสาปของราชินีเรจิน่า ทุกคนจึงไปรวมตัวกัน ที่นั่นเพื่อความปลอดภัยก่อนที่คำสาปจะมาถึง ระหว่างเดินทาง ออโรราละแวงมู่หลานอยู่ไม่น้อย แต่มู่หลานก็ยืนยันอย่างหนักแน่นว่าเธอเป็นเพื่อนแค่ร่วมรบของเจ้าชาย ไม่มีอะไรเกินเลยกว่านั้น ระหว่างนั้น เจ้าชายฟิลลิปได้ขอยกตัวออกไปหาหิน แต่แท้จริงแล้ว เขารู้ตัวว่าจะต้องตาย เพราะภูตดูดวิญญาณ เขาจึงตั้งใจจะหายไปอย่างเงียบๆ แต่มู่หลานและออโรรา รู้สึกผิดสังเกตุ จึงรีบตามมา แต่เจ้าชายกลับขอร้องให้พวกเขาอยู่เฉยๆ พวกเขาจะได้แค่ยืนมองเจ้าชายสู้กับ ภูตอย่างสุดชีวิต จากนั้นเขาก็ถูกดูดกลับวิญญาณไป... มู่หลานและออโรราพาช่างของเจ้าชาย ฟิลลิปมานอนบนแท่นบรมทรมแทนที่ออโรราในตอนแรก และมู่หลานก็ได้มอบตราประทับให้ ออโรราเก็บไว้พร้อมกับสัญญาว่าจะดูแลเธอแทนเจ้าชายฟิลลิปให้ดีที่สุด และจะต้องหาวิธีช่วย เจ้าชายให้ได้ ทั้งยังย้ำอีกว่าเธอและเจ้าชาย ไม่มีอะไรเกินเลยกว่าเพื่อนร่วมรบจริงๆ ขอให้ออโรรา อย่กังวล หลังจากนั้น พวกเธอก็เดินขึ้นไปสำรวจบริเวณที่ภูตดูดวิญญาณปรากฏขึ้นอีกครั้ง และพวกเขาไม่จำนวนมากสวมรวมกันอยู่ มู่หลานใช้ดาบเขี่ยมันออก และข้างใต้นั้น พวกเขาเห็น ผู้หญิง 2 คนนอนสลบอยู่ นั่นก็คือ เอ็มมาและแมรี มาร์กาเร็ต มู่หลานบอกออโรราว่า นี่แหละ คือสาเหตุที่ทำให้ภูตดูดวิญญาณปรากฏตัวและดูดดาสนิวิญญาณเจ้าชายฟิลลิปไป...

ตอนที่ 2 : We are Both

ภาพที่ 358 ตัวอย่างฉากตอนที่ 2 ตอนที่ 2 We are Both

ในโลกเทพนิยาย ก็นั่นวันงานแต่งงานของเรจินากับพระราชินี พักของสโนว์ไวท์เพียง 2 วัน ราชินีเรจิน่าพยายามจะหนีออกจากวัง เธอขี่ม้าเข้าไปในป่า แต่โครา แม่ของเธอ ก็กลับมาขวางไว้โดยใช้เวทมนตร์เสกต้นไม้มาพันตัวเธอไว้ ในคืนนั้น ราชินีเรจิน่าจึงแอบไปขโมยหนังสือเวทมนตร์ของโครามา จากนั้นเธอก็เปิดหนังสือท่องคาถาเรียกภูตผีเสกสัตว์สกปรกออกมา ราชินีเรจิน่าบอกรัมเฟิลซ์ว่า เธออยากจะให้แม่ของเธอหายไป ไม่อยากให้มายุ่งเกี่ยวกับชีวิตของเธออีก รัมเฟิลซ์จึงให้กระจกบานใหญ่บานหนึ่งแก่เรจิน่า และบอกให้หาโอกาสลักโคราเข้าไปในนั้น กระจกบานนี้จะช่วยส่งโคราไปยังอีกเมืองหนึ่ง ที่ซึ่งเรจิน่าจะไม่ได้พบกับเธออีก ราชินีเรจิน่าทำตามคำแนะนำของรัมเฟิลซ์ หลังจากนั้น เธอก็ขี่ม้าเตรียมจะหนีอีกครั้ง แต่รัมเฟิลซ์ได้มาขวางทางไว้ เรจิน่าจึงหยิบหนังสือเวทมนตร์จะคืนให้ แต่รัมเฟิลซ์บอกให้เธอเก็บไว้เพราะมันจะมีประโยชน์กับเธอ และเธอก็ไม่จำเป็นต้องหนีอีกต่อไป หลังจากนั้น เรจิน่าจึงหมั่นฝึกใช้เวทมนตร์และมาเรียนรู้จากรัมเฟิลซ์อยู่เสมอ... ทางด้านแมรี มาร์กาเร็ตและอิมมา เมื่อฟื้นขึ้นก็กลับถูกภูตหลานและออโรราจับมัดข้อมือ และจูงให้เดินตามม้าของพวกเธอไปยังหมู่บ้านที่หลบภัย (Safe Haven) และเมื่อพวกเขาไปถึงก็ถูกจับขังไว้ในคุกใต้ดิน ซึ่งนั่นก็ทำให้พวกเขาได้เจอกับ โครา แม่ของเรจิน่า

ที่สตอรีบรูค ลีรอย หรือรัมพี ได้พาเหล่าคนแคระไปยังเขตรอยต่อระหว่างสตอรีบรูคกับด้านนอกเมือง โดยเขาได้ขีดเส้นแบ่งเขตเอาไว้ จากนั้นพวกเขาก็ให้ Tom Clark (ทอม คลาร์ก) หรือ Sneezy (สนีซซี่) ในโลกเทพนิยาย ก้าวออกไปสู่นกคนแคระแห่งเขา ปรากฏว่า สนีซซี่ก็กลับลืมเรื่องราวทุกอย่างในโลกเทพนิยายและจำได้เพียงว่า ตนชื่อ ทอม คลาร์ก และเป็นเภสัชกรทำธุรกิจร้านขายยาในสตอรีบรูคเท่านั้น ซึ่งเมื่อลีรอยนำเรื่องนี้มาหาทุกคนในเมือง พวกเขา ก็พากันแตกตื่นและเตรียมขนของจะออกจากเมือง ด้วยความที่จับต้นชนปลายไม่ถูก... ทางด้านเรจิน่าก็ต้องการเวทมนตร์คืนกลับแก่่างมาก เพราะสิ่งเดียวที่ต่างการก็คือ เสนีย์ และเวทมนตร์จะช่วยให้เธอมีอำนาจดึงตัวเฮนรี่กลับมาอยู่กับเธอ ดังนั้น เรจิน่าจึงไปขโมยหนังสือเวทมนตร์คืนจากโกลด์ จากนั้นเธอก็มาหนึ่งที่ใต้ดินแอบเปิดในสวนหน้าบ้าน เธอเปิดหนังสือหน้าที่มีรูปต้นแอปเปิ้ลแล้วเป่ามัน ทันใดนั้น ก็เกิดรอยไหม้บนหน้ากระดาษกลายเป็นรูปต้นแอปเปิ้ลขึ้นทันที

และต้นแอปเปิ้ลในสวนที่เคยเขียวเงาก็กลับออกผลสีแดงสดเช่นเดิม หลังจากนั้น เธอก็ออกไป
 ยั่งที่ประชุมสภาเมือง ซึ่งชาวบ้านต่างมารวมตัวกัน เธอใช้เวทมนตร์ข่มขู่ชาวบ้าน จนในที่สุด
 เฮนรี่จึงก้าวออกมาบอกว่า หากเรจิน่าต้องการตัวเขา เขาก็จะยอมไปด้วย แต่ห้ามทำร้ายคนอื่น ๆ
 เรจิน่าจึงได้พาเฮนรี่กลับบ้านตามเดิม และแม้เฮนรี่พยายามจะหนี เรจิน่าก็ใช้
 เวทมนตร์เสกกิ่งไม้ให้มาพันตัวเฮนรี่ไว้ เรจิน่าบอกจะสอนเวทมนตร์ให้กับเฮนรี่ แต่เฮนรี่กลับบอก
 ว่า เขาไม่อยากเป็นเหมือนเรจิน่า... ชาวบ้านจำนวนมากหวาดกลัวเรจิน่า จึงเก็บข้าวของจะหนี
 ออกจากเมือง โดยไม่สนใจเรื่องราวชีวิตที่ผ่านมา เดวิดจึงมาขวางไว้ และขอร้องให้ทุกคนอยู่
 และใช้ชีวิตตามปกติ ใครพอใจชีวิตในเทพนิยายก็ใช้ชีวิตแบบนั้น ส่วนใครชอบที่จะมีชีวิตแบบ
 ชาวเมืองสตอร์บรูคก็ให้เลือกชีวิตแบบนั้น โดยเขาสัญญาว่าจะปกป้องดูแลทุกคนเอง หลังจากนั้น
 เดวิดได้นำหมวกเชื่อมมิติไปหาโกลด์ เพื่อขอให้ช่วยทำให้มันใช้งานได้อีกครั้ง แต่โกลด์ก็เพียง
 แต่ให้นำยาขวดหนึ่งมา และเมื่อเดวิดลงไปเฝ้าหมวก มันก็ลอยไปตามถนนจนไปตกที่ซากรถคว่ำ
 คันหนึ่ง ซึ่งคนขับที่อยู่ในรถก็คือ เจฟเฟอร์สัน เดวิดช่วยเขาออกมาแล้วเล่าเรื่องทุกอย่างให้ฟัง
 พร้อมกับบอกให้ช่วยพาเอ็มมาและแมรี่กลับมา แต่เจฟเฟอร์สันก็ไม่มีวิธี เขาอาแต่เพียงว่า
 อีกริธีหนึ่งที่จะเชื่อมมิติได้ก็คือ ต้นไม้วิเศษ ที่ส่งเอ็มมา มา เพราะมันยังใช้งานได้ แต่เขารู้เพียง
 เท่านั้น... ทางด้านเรจิน่าได้ทวนนึกถึงเรื่องราวระหว่างเธอกับโครา แม่ของเธอ หลังจากที่ออกไป
 กับคำพูดของเฮนรี่ที่บอกว่าไม่อยากเป็นเหมือนเธอ ซึ่งระหว่างนั้น เดวิดได้มาหาเรจิน่าเพื่อมา
 พาตัวเฮนรี่กลับไปพอดี เรจิน่าจึงบอกเดวิดว่า เธอสำนึกแล้ว และได้ปล่อยเฮนรี่ให้ไปอยู่กับเดวิด
 เมื่อเคิดและเฮนรี่ไปแล้ว เธอทำท่าจะโยนหนังสือเวทมนตร์ทิ้งลงเตาผิง แต่ก็เกิดเปลี่ยนใจ
 เก็บมันไว้ในตู้ตามเดิม

ตอนที่ 3 : Lady of the Lake

ภาพที่ 359 ตัวอย่างฤดูกาลที่ 2 ตอนที่ 3 Lady of the Lake

ในโลกเทพนิยาย แมรี่ มาร์กาเร็ตและเอ็มมาที่ถูกฆูบลานจับขังอยู่ในคุกใต้ดินนั้น ได้เจอก
 กับโครา แม่ของเรจิน่า แต่แมรี่พยายามกันเอ็มมาไม่ให้คุยกับโครา เพราะแมรี่รู้ถึงความร้ายกาจ
 ของโคราจากที่เคยได้ฟังเรื่องราวมาจากเรจิน่าในช่วงที่เธอเป็นสโนว์ไวท์ในโลกเทพนิยาย แต่โครา
 ก็พยายามบอกว่า เธอไม่ได้ร้ายกาจอย่างที่เรจิน่าพูดถึงเธอ ระหว่างนั้น ทหารได้มาตามเอ็มมา

และแมรี่ขึ้นไปด้านบน เพื่อไปพบ Lancolot (แลนเซลอต) อดีตทหารคนสนิทของพระราชอาชญากรผู้ซึ่งเคยช่วยชีวิตสโนว์ไวท์เอาไว้ แมรี่บอกแลนเซลอตว่าต้องการทางกลับไปยังสตอร์บรูคให้ได้ เพราะยังคงรูนวายอยู่ แมรี่จึงนึกถึงตู้ไม้ที่ส่งเอ็มมา มา แลนเซลอตจึงบอกให้มูหลานออกเดินทางไปกับแมรี่และเอ็มมา เพื่อคอยปกป้องคุ้มครองพวกเขา แต่ระหว่าง ออโรร่ากลับตามมาลอบฆ่าแมรี่ เพราะไม่ไว้ใจเธอ แต่สุดท้ายก็สามารถปรับความเข้าใจกันได้... พวกเขาเดินทางไปถึงเมืองของสโนว์ไวท์ หรือแมรี่ มาร์กาเร็ต ซึ่งตอนนี้กลายเป็นเมืองร้างไปเสียแล้ว แมรี่เดินเข้าไปในห้องนอนของเธอ และพบตู้ไม้ตั้งอยู่ในห้องเต็มไปด้วยตุ๊กตาและของเล่นเด็ก แต่ตู้หนึ่งแลนเซลอตก็ปรากฏตัวขึ้น เขาบอกว่ามูหลานและออโรร่าออกไปหาพี่เขา เป็นห่วงแมรี่จึงตามมา แต่เมื่อคุยกันครู่เดียว แมรี่ก็รู้ว่านี่ไม่ใช่แลนเซลอต แมรี่ขอให้เขาปรากฏร่างจริงออกมา ซึ่งก็คือ โครา แม่ของเรจิน่า เธอบอกว่า เธอฆ่าแลนเซลอตและต้องการจะข้ามมิติไปหาเรจิน่า โคราและแมรี่ เกิดการต่อสู้กัน เอ็มมาเองก็ถูกเวทมนตร์ของโคราเหวี่ยงลงพื้น แต่เมื่อจวนตัว เอ็มมาจึงจุดไฟเผาตู้ไม้จนกลายเป็นถ้ำถ้ำ ส่วนมูหลานกับออโรร่าก็ได้ตามเข้ามาพอดี โคราจึงหายตัวไปที่ มูหลานและออโรร่าหวาดกลัวในอำนาจของโครา ว่าอาจจะไปทำอันตรายแก่ชาวป่าที่เหลืออยู่ พวกเขาจึงขอให้แมรี่และเอ็มมาช่วยอยู่คุ้มครองพวกเขาจากโคราก่อน ส่วนพวกเขาก็ช่วยหาทางกลับไปยังเมืองสตอร์บรูคในโลกมนุษย์ให้... หลังจากที่แมรี่ เอ็มมา มูหลาน และออโรร่ากลับออกจากเมืองร้างไปแล้ว โคราก็กลับมาเก็บเอาเศษเสี้ยวของตู้ไม้ใส่ขวดไป

ที่สตอร์บรูค เดวิดและเฮนรี่ก็ยังคงพยายามช่วยกันหาหนทางพาเอ็มมาและแมรี่ มาร์กาเร็ตกลับมา วันหนึ่ง เฮนรี่โทรศัพท์หาเรจิน่าเพื่อขอให้เธอออกมาทานมื้อกลางวันกับเขา แต่เมื่อเรจิน่าออกจากที่ทำงานไปแล้ว เฮนรี่ก็กลับแอบเข้ามาขโมยกุญแจห้องตู้สุสานไปจากโต๊ะทำงานของเรจิน่า จากนั้น เฮนรี่ก็ไปยังสุสานและลงไปห้องใต้ดิน เขาตัดสินใจขโมยกุญแจเปิดหีบใบหนึ่ง แต่กลับเจอรูปศพ 2 หัว ที่ราชินีเรจิน่าเคยหลอกให้จินนี่น้ำมันไปกัดพ่อของสโนว์ไวท์ เฮนรี่ตกใจจนทำอะไรไม่ถูก แต่เดวิดได้ตามเข้ามาพอดี จึงได้รีบปิดฝาหีบลง โดยเขาบอกว่ารู้เรื่องจากเรจิน่า ว่าเฮนรี่ไม่ได้มาตามนัดและกุญแจสุสานก็หายไป เดวิดยังบอกให้เฮนรี่ใจเย็นและตั้งสติ แล้วจึงค่อยๆช่วยกันหาวิธีพาเอ็มมาและแมรี่กลับมา หลังจากนั้น เฮนรี่ได้ไปนั่งคุยกับเจฟเฟอร์สัน เรื่องหมวกเข็มมิตี แต่เจฟเฟอร์สันก็ยังยืนยันว่าไม่รู้วิธีทำให้มันใช้งานได้ ระหว่างนั้น เฮนรี่เห็นเจฟเฟอร์สันนั่งมองภาพวาดในกระดาศที่เกรซ ลูกสาวของเขาวาดไว้ เฮนรี่จึงบอกให้เจฟเฟอร์สันไปหาเกรซ เพราะคำสาปได้ถูกทำลายลงแล้ว เกรซต้องจำเขาได้แน่ และเมื่อเจฟเฟอร์สันไปหาเกรซที่โรงเรียน เธอก็ได้เข้ามาขอความช่วยเหลือ... เป็นวันนั้น เดวิดซื้อดาบไม้มาสองอัน เขาบอกจะสอนเฮนรี่ฟันดาบในฐานะที่เป็นหลานของพระราชอาชญากร และแล้วเดวิดและเฮนรี่ก็เล่นฟันดาบกันอย่างมีความสุขอยู่ริมถนน โดยมีชายคนหนึ่งนั่งมองพวกเขาอยู่ในรถที่ริมถนนอีกฝั่งหนึ่ง ซึ่งชายคนนั้นก็คือ พระราชาจอร์จในโลกเทพนิยาย...

โครงเรื่อง (Plot)

1. การเริ่มเรื่อง (Exposition)

ในโลกเทพนิยาย สโนว์ไวท์และเจ้าชายชาร์มมิ่งส่งเอ็มมา ลูกสาววัยแรกเกิดของพวกเขามายังโลกมนุษย์ เพื่อให้ปลอดภัยจากคำสาปของราชินีเรจิน่า ขณะที่เอ็มมาถูกพาไปส่งยังสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า สโนว์ไวท์และคนอื่นๆถูกส่งมายังเมืองสตอร์บรูค พร้อมกับถูกสาปให้ลืมเรื่องราวชีวิตในโลกเทพนิยาย และต้องอยู่กันอย่างไม่มีความสุข

2. การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)

ขณะที่ เอ็มมา สวอน วัย 28 ปี ซึ่งอาศัยอยู่ในบอสตัน กำลังจะเป่าเค้กวันเกิดเพียงลำพัง เด็กชายเฮนรี่วัย 10 ขวบ ก็มาเคาะประตูห้องบอกว่าเป็นลูกชายของเธอ และขอให้เธอลับไปสตอร์บรูคกับเขา เพื่อไปแก้คำสาปให้ชาวเมือง ตามเรื่องราวที่ปรากฏในหนังสือนิทาน Once Upon A Time เอ็มมายอมขับรถไปส่ง เฮนรี่ที่สตอร์บรูคด้วยความเป็นห่วง และหลังจากนั้นเธอก็เริ่มผูกพันกับเฮนรี่มากขึ้น ขณะที่ เรจิน่า แม่บุญธรรมของเฮนรี่ ผู้ซึ่งเป็นนาชายาเทศมนตรีของเมืองก็กลับคุกคามเอ็มมามากขึ้นทุกวัน เพราะเธอกลัวว่าจะต้องคืนเฮนรี่ให้กับเอ็มมา

3. ชั้นภาวะวิกฤต (Climax)

เรจิน่า ซึ่งแท้จริงแล้ว คือ ราชินีเรจิน่าในโลกเทพนิยาย วางแผนทำพายุแอปเปิ้ลอาบยาพิษหวังจะให้เอ็มมากิน แต่คนที่กิน กลับกลายเป็น เฮนรี่ ที่ต้องการจะพิสูจน์ความจริงให้เอ็มมาเห็นว่า เรื่องราวในหนังสือนิทานเป็นเรื่องจริง และเรจิน่าก็เป็นราชินีแม่มดใจร้าย

4. ชั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action)

หลังจากที่เอ็มมาและเรจิน่า พยายามหาหนทางช่วยลูก แต่ก็ไม่สำเร็จ พวกเขาจึงกลับไปโรงพยาบาล เอ็มมาก็ล้มลงจนหน้าผากเฮนรี่ที่หมดลมหายใจไปแล้ว แต่ทันใดนั้นเฮนรี่ก็ฟื้นขึ้น แล้วคำสาปก็ถูกทำลายลง

5. การยุติเรื่องราว (Ending)

หลังจากที่โกลด์น้าเวทมนตร์มาใช้ในโลกมนุษย์ เรจิน่าก็ยังใช้เวทมนตร์ข่มขู่เฮนรี่ให้กลับไปอยู่กับเธอ จนในที่สุด เรจิน่าจึงเสนอจะสละเวทมนตร์ให้เฮนรี่ แต่เฮนรี่กลับปฏิเสธ เพราะไม่อยากเป็นเหมือนเรจิน่า นั่นจึงทำให้เธอนึกถึงความทรงจำที่มีต่อแม่ในแบบเดียวกัน และยอมปล่อยเฮนรี่ให้ไปอยู่กับเดวิด (เจ้าชายชาร์มมิ่ง) ในขณะที่เอ็มมาและแมรี่ มาร์กาเร็ต มีเหตุให้หลุดไปอยู่ในโลกเทพนิยาย

แก่นเรื่อง (Theme)

ละครโทรทัศน์ชุด **Once Upon A Time** เป็นละครแนวผจญภัยเหนือจินตนาการ (Fantasy Adventure) ซึ่งได้นำเสนอแก่นเรื่องไว้หลายประเด็น แต่ประเด็นแรกที่เห็นได้ชัดก็คือ เรื่องของ **ความรักและความสัมพันธ์ในครอบครัว** ดังจะเห็นได้จาก ความสัมพันธ์และเรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละครแต่ละตัว อย่างเช่น สโนว์ไวท์กับเจ้าชายชาร์มมิ่ง ที่ได้พยายามจะปกป้องลูก (เอ็มม่า) จากคำสาปที่ต้องพลัดพรากจากทุกสิ่งอันเป็นที่รัก แม้ว่าพวกเขาจะต้องแลกด้วยชีวิต หรืออย่างความรักของเรจิน่าที่มีต่อเฮนรี่ ที่แม้เฮนรี่จะไม่ใช่ลูกชายแท้ๆ แต่เธอก็พยายามทำทุกวิถีทาง เพื่อให้เฮนรี่รักและอยากจะอยู่กับเธอ หรืออย่างเจฟเฟอร์สันที่พยายามทำหมวกเชื่อมิติ ก็เพื่อจะได้กลับไปอยู่กับลูกสาวในโลกเทพนิยายอีกครั้ง นอกจากนี้ ละครยังได้เสียดังความรักระหว่าง ยายและหลาน เช่น รูบี้ หรือเรด (หนูน้อยหมวกแดง) กับยาย ที่คอยปกป้องหลานสาว ซึ่งเน้นมนุษย์หมาป่าไม่ให้ออกไปทำร้ายผู้คน หรืออย่างเจฟเฟ็ดโต พ่อผู้ซึ่งพยายามปกป้องลูกชาย ฟินอคคิโอ ซึ่งก็คือ ฮาวูด ไม่ให้ร่างกายกลับไปเป็นหุ่นไม้ๆแต่ก่อน เป็นต้น ซึ่งโดยรวมแล้ว ละครได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวไว้หลากหลายแง่มุม และมักพบเห็นได้ในสังคม โดยการเปรียบเทียบกับเรื่องราวในเทพนิยาย ซึ่งจะทำให้เราเห็นว่า สาเหตุที่ผู้ใหญ่คนหนึ่งเติบโตมาเป็นคนที่มีบุคลิกแบบหนึ่งนั้น น่าจะเกิดจากอะไร เช่น เรจิน่าที่เติบโตมาเป็นคนที่หลงใหลในอำนาจ เฮอร์จิวเอง และเจ้าคิดเจ้าแค้น นั้นก็เพราะ ในวัยสาว เธอถูกใคราแม่ของเธอบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่มีความสุข เช่น การที่ต้องแต่งงานกับคนที่ไม่ได้รัก อีกทั้งใครายังฆ่าคนที่เธอรักต่อหน้าเธอ หรืออย่างเฮนรี่ เด็กชายวัย 10 ขวบ ที่แม้จะมีเรจิน่าเป็นแม่บุญธรรม มีชีวิตที่สุขสบายในบ้านหลังใหญ่โต แต่เขาก็กลับต้องการความรักความเข้าใจจากแม่แท้ๆอย่างเอ็มม่า ที่ได้ส่งลูกให้กับสถานรับอุปการะตั้งแต่อายุแรกเกิด เป็นต้น

ภาพที่ 360 แก่นเรื่องเกี่ยวกับความรักความสัมพันธ์ในครอบครัว

ส่วนประเด็นที่สอง ซึ่งละครได้ให้ความสำคัญมาเช่นกันก็คือเรื่อง **รักแท้** ดังจะเห็นได้จาก คำพูดของตัวละครหลายตัวที่มักพูดเสมอว่า **ความรักคือเวทมนตร์** และ **เวทมนตร์ที่ทรงพลังอำนาจมากที่สุด ก็คือ ความรักที่แท้จริง** อย่างเช่นในหลายฉาก ที่คู่แข่งความรักที่แท้จริงสามารถสร้างปาฏิหาริย์ให้กับหลายๆชีวิตได้ เช่น การที่เจ้าชายชาร์มมิ่งจูบสโนว์ไวท์ แล้วเธอก็ฟื้นขึ้น หรือการที่เจ้าชายฟิลลิปจูบเจ้าหญิงออโรรา ก็ทำให้ออโรราฟื้นขึ้นจากภาวะหลับไหลได้

นั่นก็เพราะพลังแห่งความรัก และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่เอ็มมาจูบที่หน้าผากของเฮนรี่ และทำให้เฮนรี่ฟื้นขึ้นจากความตาย นี่ก็แสดงให้เห็นถึงพลังความรักที่ยิ่งใหญ่ของผู้เป็นแม่ที่มอบให้กับลูก หรือนอกจากนี้ เรายังจะเห็นได้จาก คำพูดที่เรจิน่าพูดกับสโนว์ไวท์ ในตอนที่สโนว์ไวท์มาพบเธอจูบกับดาเนียล ชายเลี้ยงม้า ซึ่งเป็นคนรักของเธอ เธอจึงบอกสโนว์ไวท์ว่า ดาเนียลคือรักแท้ของเธอ ความรักที่แท้จริงนั้นมีเวทมนตร์ และไม่ใช่เพียงเวทมนตร์ธรรมดา แต่มันคือเวทมนตร์ที่ทรงพลังมากที่สุดเหนือเวทมนตร์ใดๆ (Love, true love is magic and not just any magic but the most powerful magic of all.) แม้แต่ตัวละครอย่างรัมเพิลสตีลท์สกินหรือโกลด์โนสโตรี่รูค นั้น ก็ถึงแม้เขาจะเป็นคนชั่วลาดจนต้องยอมใช้อำนาจมืด เพื่อให้เขามีพลังอำนาจมากขึ้น แต่เมื่อถึงคราวที่เขามีความรักบ้าง นั่นก็สามารถทำให้เขาเปลี่ยนจากคนที่เยือกเย็นก้าวร้าว มาเป็นคนที่มีความใจ ยอมช่วยเหลือเจ้าชายชาร์มมิ่งให้ได้เจอกับสโนว์ไวท์ ด้วยเหตุผลที่ว่า เขาเป็นแฟนคลับของรักแท้และที่สำคัญกว่านั้นคือ สิ่งที่รักแท้ได้สร้างขึ้น (I'm a fan of true love, dearie and more importantly, what it creates.)

ประเด็นที่สาม ที่เราจะสังเกตเห็นได้ตลอดทั้งเรื่อง ก็คือ ชีวิตสองแง่มุม ซึ่งนั่นก็คือการที่เราสามารถเลือกที่จะใช้ชีวิตในรูปแบบที่ต้องการได้ ดังจะเห็นได้จากคำพูดของเดวิดในตอนท้ายของตอนที่ 1 ที่เมื่อชาวเมืองหลายคนกำลังจะอพยพออกจากเมืองสตอร์รี่รูค ด้วยความกลัวในอำนาจของเรจิน่า ถ้าทั้งบางคนก็อยากที่จะลืมเรื่องเก่าๆและเริ่มต้นชีวิตใหม่ แต่เดวิดได้มาขวางเอาไว้ เพราะเขาอยากให้ทุกคนเชื่อมั่นในตัวเขาในฐานะของพระราชินี โดยเขาได้ให้คำสัญญาว่าจะปกป้องชาวเมืองทุกคนจนถึงที่สุด นอกจากนี้ เขายังเตือนสติทุกคนให้เห็นถึงชีวิตในเมืองสตอร์รี่รูคว่า ทุกคนสามารถเลือกที่จะใช้ชีวิตตามตนเองต้องการได้ โดยที่เราไม่จำเป็นต้องลืมอดีต แต่ให้เริ่มต้นใหม่กับปัจจุบัน... เขายกตัวอย่างถึงชีวิตของเขาว่า เจ้าชายชาร์มมิ่งในโลกเทพนิยายนั้น มีทั้งความเข้มแข็งและความกล้าหาญ แต่อย่างไรก็ตามเดวิดในเมืองสตอร์รี่รูคนี้ไม่เคยมี แต่เขาก็ไม่คิดจะทิ้งความเป็นเดวิด เพราะเดวิดช่วยเตือนให้เขารู้ว่า สิ่งไหนที่เขาขาดไป และสิ่งไหนที่เขาอยากจะเป็น เพราะฉะนั้น เราสามารถเลือกที่จะเป็นได้ทั้งสองอย่างตามที่ใจเราต้องการ โดยที่ไม่มีใครมาตัดสินว่ามันผิดหรือถูก... (... because that David reminds me not only of whom I lost... But of who I want to be, my weakness and my strengths, David and The Prince. I am both. Just like you. You are both. Live in the woods if you want. Hell live in a shoe if you want, Or eat frozen burritos and write software. Let's open Granny's and the school and get back to work. I will protect you.)

และประเด็นสุดท้ายก็คือ การแก้แค้นและผลที่จะตามมา จะเห็นได้จาก ความเจ็บปวดในจิตใจของเรจิน่าที่เกิดจากการสูญเสียคนรัก ดังนั้นเธอจึงคิดจะแก้แค้นสโนว์ไวท์อย่างสาสม แต่นั่นกลับทำให้เธอสร้างความเดือดร้อนให้กับอีกหลายชีวิตในเวลาต่อมา และยิ่งนานวัน เรจิน่า

กลับยิ่งต้องการพลังอำนาจมากขึ้น โดยไม่สนใจว่าสิ่งที่ได้มากับสิ่งที่ต้องสูญเสียไปมันคุ้มค่ากันหรือไม่ เพราะเธอยอมแลกแม้กระทั่ง การที่ต้องควักหัวใจของพ่อ เพื่อนำมาตั้งเวทย์ให้กับคำสาปมืด (The Dark Curse) เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจเวทมนตร์ที่จะสามารถแก้แค้นสโนว์ไวท์ได้ โดยการส่งเธอและชาวเมืองทวากูนมายังโลกที่ไม่มีตอนจบที่เรียกว่า จบลงอย่างมีความสุขชั่ววันจันทร์ (happy ending) อีกทั้งยังสาปให้ทวากูนจะต้องพลัดพรากจากสิ่งทีพวกเขารัก เพราะเธอบอกว่านี่แหละคือความสุขชั่ววันจันทร์ของเธอ ก็คือการได้เห็นทุกคนมีความสุข... ซึ่งก่อนหน้านั้น เมลิพิเซนท์ แม่เมดสาวเพื่อนของเรจิน่าเคยได้เตือนเธอไว้ในวันที่เธอไปขอคำสาปมืด (The Dark Curse) คืนมา เพราะพวกเธอเคยแลกคำสาปกันมาแล้วครั้งหนึ่ง แต่เรจิน่ากลับไม่พอใจที่เจ้าชายชาร์มมิ่งสามารถแก้คำสาปได้ ทั้งยังเก็บความแค้นนี้มาพาลใส่คนรอบข้าง รวมทั้งเมลิพิเซนท์ด้วย ซึ่งเธอได้เตือนเรจิน่าไว้ก่อนที่จะถูกสาปให้อยู่ในร่างมังกรฟีนไฟ ว่า... พลังอำนาจทุกอย่างมักจะมีราคาเสมอ โดยเฉพาะคำสาปมืดนี้ มันจะนำความหายนะมาให้เรจิน่า โดยการทิ้งเพียงความว่างเปล่าไว้ในตัวเรจิน่า ซึ่งเป็นความว่างเปล่าที่ไม่สามารถหาสิ่งใดมาเติมเต็มได้... (All power come with a price. ... Enacting it will take a terrible toll. It will leave an emptiness inside you. A void you will never be able to fill.)

ความขัดแย้ง (Conflict)

เนื่องจากละครซีรีส์เรื่องนี้มีตัวละครหลายตัว ซึ่งตัวละครแต่ละตัวก็มักมีเหตุให้ขัดแย้งกันตามปมปัญหาในจิตใจของตัวละคร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะขอเลือกนำเสนอเฉพาะความขัดแย้งของตัวละครที่สัมพันธ์กับการดำเนินเรื่องและประเด็นในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทั้งเรื่องความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ความขัดแย้งภายในจิตใจ และความขัดแย้งกับปัจจัยภายนอก ดังนี้

ก. ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน

1. ความขัดแย้งระหว่าง สโนว์ไวท์ กับ ราชีนีเรจิน่า

แต่เดิม สโนว์ไวท์กับเรจิน่ามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างมากตั้งแต่พวกเธอเจอกันครั้งแรก แต่ด้วยความเชื่อบริสุทธิ์ในวัยเด็กของสโนว์ไวท์ เธอจึงนำความลับเรื่องความรักระหว่างเรจิน่ากับดาเนียล คนเลี้ยงม้าไปบอกกับโครา แม่ของเรจิน่า เพราะหวังว่าโคราจะเห็นใจให้เรจิน่าได้แต่งงานกับคนที่เธอรักแทนที่จะเป็นพระราชินี พ่อของสโนว์ไวท์ แต่โคราก็กลับสาปดาเนียลและบังคับให้เรจิน่าแต่งงานกับพระราชินี เพื่อให้ลูกของตนมีอำนาจเหนือผู้อื่น นั่นจึงกลับกลายเป็นความแค้นฝังใจเรจิน่าเรื่อยมา ทำให้เธอคิดหาวิธีกำจัดสโนว์ไวท์ทุกวิถีทาง ซึ่งมีเรจิน่ากำจัดสโนว์ไวท์ด้วยการเอาชีวิตไม่รอด เธอจึงเลือกจะใช้คำสาปมืดส่งสโนว์ไวท์และคนรอบข้าง ลงมายังโลกมนุษย์ที่ซึ่งเรจิน่าเชื่อว่า จะทำให้ทุกคนไม่มีวันได้พบความสุข ยกเว้นเธอเพียงผู้เดียว

2. ความขัดแย้งระหว่าง เรจิน่า กับ เอ็มม่า

ในโลกมนุษย์ เอ็มม่าเติบโตมาโดยลำพังจึงขาดวุฒิภาวะที่เหมาะสม เธอมีลูกตั้งแต่วัยเพียง 18 ปี ขณะกำลัง ติดคุกฆ่าตัวตายนิมิต เรจจึงจำเป็นต้องส่ง ‘เฮนรี’ ลูกชายของเธอให้กับสถานรับอุปถัมภ์ และแม่บุญธรรมที่รับเฮนรีในวัย 3 สัปดาห์ไปเลี้ยงดูก็คือ เรจิน่า จนกระทั่งวันหนึ่ง เมื่อเฮนรีปรากฏตัวขึ้นและขอให้เอ็มม่ากลับไปสอดรับรูกับเขา สายใยระหว่างแม่-ลูกจึงเริ่มก่อตัวขึ้น ขณะที่เรจิน่าเองก็กลัวว่าจะต้องสูญเสียลูกและทุกอย่างอันเป็นที่รัก เธอจึงคิดหาทางกำจัดเอ็มม่าออกไปจากเมือง ทั้งการฆ่าใส่ วางแผนสร้างความปลอดภัย และไม่ทำร้ายร่างกาย จนถึงขั้นเอาชีวิต แต่เอ็มม่าก็ตอบโต้กลับทุกครั้งเช่นกัน

3. ความขัดแย้งระหว่าง เรจิน่า กับ รีม์เฟิลสตีลท์สกิน

แต่เดิม รีม์เฟิลสตีลท์สกินคือผู้ที่มีบทบาทอาเวทมนตร์ พร้อมกับสอนการใช้เวทมนตร์ให้กับเรจิน่า แต่เมื่อเรจิน่าเริ่มมีพลังอำนาจมากขึ้น เธอก็เริ่มมีเจตนาต่อคำแนะนำของรีมเฟิล และคิดจะทำจัดรีมเฟิลให้หมดอำนาจไป เธอแนะนำให้เบลล์จูบรีมเฟิลเพื่อถอนคำสาปในตัวเขา เพราะเธอรู้ว่าเบลล์อยากให้รีมเฟิลกลับมามีชีวิตตาดีพรจ্ঞแก่ทุกคนทั่วไป แต่รีมเฟิลกลับคิดว่าเบลล์เป็นคนของเรจิน่า เขาจึงไล่เบลล์กลับบ้านไป เรจิน่าถือโอกาสจับตัวเบลล์ไปขังไว้ตั้งแต่นั้นมา แต่กลับโกหกรีมเฟิลว่าเบลล์ถูกพ่อฆ่าตายด้วยความรังเกียจที่มาดูคล้อยอยู่กับคนอัปลักษณ์อย่างรีมเฟิล ทำให้รีมเฟิลเศร้าโศกและโทษตัวเองมาโดยตลอด จนเมื่อเจฟเฟอร์สัน ปลัดยกตัวเบลล์ในโลกมนุษย์ให้มาหารีมเฟิล เขาจึงได้รู้ความจริงทุกอย่าง และคิดจะใช้กฎศุติวิญญานแก้แค้นเรจิน่า

4. ความขัดแย้งระหว่าง ราชินีเรจิน่า กับ โครา (แม่ของเรจิน่า)

ในวัยสาว เรจิน่ามักถูกโคราบังคับให้ตามคำสั่งอยู่เสมอ เมื่อเธอขัดขึ้น โคราก็จะใช้เวทมนตร์จัดการกับเธอ โดยเฉพาะเรื่องการแต่งงานระหว่างเธอกับพระราชินีไอโพลด์ พ่อของสโนว์ไวท์ ทั้งๆที่เรจิน่ารักอยู่กับดาเนียล คนเลี้ยงม้าในบ้านของเธอ แต่โครากลับอยากให้ลูกมีอำนาจ เธอจึงใช้เวทมนตร์ครักหัวใจดาเนียลในคืนที่ทั้งสองกำลังจะหนีไปด้วยกัน แม้เรจิน่าจะพยายามจะหนีอีกครั้ง โคราก็ยังตามมารังตัวเธอไว้ จนกระทั่งคืนหนึ่ง เรจิน่าจึงไปขโมยตำราเวทมนตร์ที่เกดขโมยโครามา แล้ววิ่งคาถาเรียกรีมเฟิลเพื่อขอความช่วยเหลือ เขาจึงให้กระจกบานใหญ่แก่เรจิน่าพร้อมกับบอกวิธีใช้ วันรุ่งขึ้น เมื่อเรจิน่าสบโอกาสขณะที่โคราเข้ามาคุยด้วย เธอจึงผลักโคราเข้าไปในกระจก เพื่อส่งแม่ของเธอไปอยู่เมืองอื่นให้ไกลจากตัวเธอ

5. ความขัดแย้งระหว่าง ราชินีเรจิน่า กับ เฮนรี (พ่อของราชินีเรจิน่า)

ด้วยความที่ราชินีเรจิน่าต้องการจะให้พิธีสังเวยคำสาปมีดีสัมฤทธิ์ผล เธอจึงจำเป็นต้องทำตามคำแนะนำของรีมเฟิล ที่ให้ไปครักหัวใจของคนที่ยกที่สุดมาสังเวยคำสาป เรจิน่าจึง

จำต้องควักหัวใจเฮนรี่ พี่ของเธอออกมา ซึ่งแม้ว่าเฮนรี่จะพยายามพูดให้เรจิน่าหยุดแก้แค้น สโนว์ไวท์ เพื่อที่เธอจะได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข แต่เธอก็ไม่สนใจ จากนั้นเธอก็ควักหัวใจของ พ่อเธอออกมาสังเวรคำสาป

ข. ความขัดแย้งภายในจิตใจ

1. สโนว์ไวท์ / แมรี มาร์กาเรต

ด้วยความที่สโนว์ไวท์ต้องโตมาโดยไม่มีแม่คอยเลี้ยงดู เธอจึงรู้สึกผูกพันกับเรจิน่า มาตั้งแต่ครั้งแรกที่เรจิน่าช่วยชีวิตเธอไว้ แต่เมื่อเธอรู้ว่าเรจิน่ามีคนรักแล้ว เธอจึงอยากให้เรจิน่า ได้แต่งงานกับคนที่รักแทนที่จะต้องแต่งงานกับพ่อของเธอทั้งๆที่ไม่ได้รัก แต่เมื่อสโนว์ไวท์เผลอ บอกเรื่องนี้กับโครา จึงเป็นเหตุให้คนรักของเรจิน่าถูาโคราฆ่าตายในเวลาต่อมา สโนว์ไวท์ไม่เคยรู้เลยว่า เธอเป็นสาเหตุของเรื่องเลวร้ายทั้งหมดนี้ จนเมื่อเธอโตขึ้นจึงรู้ว่า เรจิน่ายังคงเก็บความ เคียดแค้นไว้ไวใจตลอดมาและรอวันที่จะได้แก้แค้นเธอ กระทั่งถึงวันแต่งงานของสโนว์ไวท์กับ เจ้าชายชาร์มมิ่ง เรจิน่าบุกเข้ามาข่มขู่ว่าจะสังหารสโนว์ไวท์และคนรอบข้างที่เธอรักไปยังอีกโลกหนึ่ง ที่ซึ่งทุกคนจะมีวันจบความสุขในชีวิต สโนว์ไวท์จึงต้องพยายามอย่างมากในการหาหนทาง ปกป้องลูกในท้องของเธอ เพื่อให้ปลอดภัยจากคำสาปและกลับมาถอนคำสาปให้กับทุกคน

ส่วนในสตอรี่บุค แมรี มาร์กาเรตรู้สึกผูกพันกับเดวิด โนแลนตั้งแต่แรกเห็น แต่เธอ ต้องห้ามใจไว้หลังจากที่รู้ว่า เดวิดมีภรรยาแล้ว จนเมื่อเดวิดมาสารภาพความรู้สึกพิเศษที่มีต่อเธอ เธอจึงซำเผลอใจไม่ได้และแอบคบหากับเดวิดอย่างลับๆ จนเป็นเหตุแคทรินบุกเข้ามาประจานเธอ ต่อหน้าทุกคนในโรงเสียนซึ่งเป็นที่ทำงานของแมรี ตั้งแต่นั้นมา เธอจึงตกเป็นจำเลยสังคมในทันที นอกจากนี้ เรจิน่ายังถือโอกาสแก้แค้นแมรี หรือสโนว์ไวท์ จัดฉากโยนความผิดให้แมรีฆ่า ฆาตกรฆ่าแคทริน โนแลน ทำให้แมรีถูกจับติดคุกและถูกนำตัวไปสละบวระนอยู่หลายครั้ง

2. ราชนิเรจิน่า / นายกเทศมนตรีเรจิน่า

ในโลกเทพนิยาย เรจิน่าในวัยสาวมักถูกแม่ของเธอใช้อำนาจเวทมนตร์บังคับให้ทำ ตามคำสั่งอยู่เสมอ เรจิน่าจึงตั้งมั่นมาตลอดว่าเธอจะไม่เป็นเหมือนแม่ แต่แล้วเมื่อคนรักของเธอ กลับถูกโครา แม่ของเธอฆ่าตาย หลังจากทีสโนว์ไวท์นำเรื่องความรักของเธอกับคนรักไปบอกโครา เรจิน่าจึงสั่งสมความแค้นไว้ในใจตลอดมา และรอวันที่จะได้แก้แค้นสโนว์ไวท์

ที่สตอรี่บุค เรจิน่ามีความสุขอยู่ในเมืองที่เธอสร้างขึ้น แต่สิ่งทีเธอกังวลมาตลอด ก็คือ ความกลัวว่าเฮนรี่จะไม่รักและไม่ฝากคูกูกักแกด เธอก็พยายามให้สิ่งดีๆกับเฮนรี่ทุกอย่าง ทั้งเงินทอง ความสุขสบาย ของเล่นของใช้แบบที่เด็กคนอื่นไม่มี จนวันหนึ่งเมื่อเฮนรี่กลับมา กับ เอ็มมา แม่ผู้ให้กำเนิดเขา เรจิน่าจึงต้องหาทางไม่ให้เฮนรี่และเอ็มมาได้ใกล้ชิดกัน เพื่อที่เธอจะ

ได้ไม่ต้องสูญเสียลูกไป เพราะก่อนหน้านี้ นายอำเภอเกรแฮมซึ่งเคยมีความสัมพันธ์แบบลับๆกับเธอ ก็กลับบอกเลิกเธอไปคบหาเอ็มมาอีกครั้งหนึ่งแล้ว

3. เอ็มมา

เธอฝังใจมาตลอดว่า พ่อแม่ทิ้งเธอไว้ข้างทาง จนมีคนเก็บเธอมาส่งที่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า เธอจึงต้องโตมาโดยขาดการอบรมเลี้ยงดู เอ็มมาใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวมาตลอดหลังจากที่เธอแยกทางกับแฟนตอนอายุ 18 ปี ทั้งยังต้องคลอคลึงในคุก จนเมื่อเฮนรี เด็กชายผู้อ้างว่าเป็นลูกของเธอปรากฏตัวขึ้น และขอให้เธอกลับไปสตอว์บริวคกับเขาเพื่อแก้คำสาป เธอจึงยอมพาเฮนรีกลับบ้านที่งานด้วยความเต็มใจ แต่ถึงนานวัน เธอก็เริ่มรู้สึกผูกพันและห่วงใยเฮนรีมากขึ้น ในขณะที่เรจินาก็คอยฟังเสียงเธออยู่ เอ็มมาจึงต้องพยายามรักษาระยะห่างระหว่างเธอกับลูก

4. เฮนรี

ตัวละครตัวนี้มีความต้องการหลักๆเพียงแค่สองสิ่ง ก็คือ การได้รับความรักจากแม่ผู้ให้กำเนิด และการได้รับการยอมรับจากคนที่เขาเคารพรักและเชื่อใจ จะเห็นได้จาก ความพยายามของเฮนรีที่ดั้นด้นเดินทางไปหาเอ็มมายังบอสตัน และขอให้เอ็มมาอยู่กับเขาเพราะเธอคือแม่ของเขา และนอกจากนี้ เฮนรียังได้พยายามพิสูจน์ให้เอ็มมาเชื่อเรื่องราวในหนังสือนิทาน Once Upon A Time โดยเฉพาะในตอนสุดท้ายของละครฤดูกาลที่ 1 ที่เฮนรียอมแม้กระทั่งกินยาเสพติดได้แอมป์เปิลยาพิษไว้ แม้เขาจะรู้ว่าสุดท้ายเขาจะต้องตาย เขาก็ยังมุ่งมั่นที่จะทำให้เอ็มมาเชื่อคำพูดของเขา

5. รัมเฟิลสติลท์สกิน / โกลด์

ในโลกเทพนิยาย รัมเฟิลสติลท์สกินถูกตราหน้าว่าเป็นคนชั่วร้าย เพราะเขาเป็นผู้คนและพยายามพาเบลล์ฟรึ ลูกชายของเขาหนีจากการเป็นทาส จนเมื่อวันหนึ่ง เขาเกิดมีพลังอำนาจมืดโดยไม่ได้ตั้งใจ นั่นจึงทำให้เขาใช้พลังเหล่านั้นข่มขู่ให้ทุกคนเกรงกลัวและไม่มีใครกล้ายุ่งกับเขาและลูก และแม้กระทั่งในวันที่เขามีความรัก เขาก็ยังคงไม่ยอมรับว่าเขารักเบลล์ และไม่ยอมสูญเสียพลังอำนาจที่มี เพื่แลกกับการได้ลูกชายหรือคนรัก นั่นจึงทำให้ชีวิตของโกลด์ในสตอว์บริวคต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวเสมอมา

ค. ความขัดแย้งกับปัจจัยภายนอก

1. ความขัดแย้งระหว่าง เอ็มมา กับ เมืองสตอว์บริวค

เนื่องจากเอ็มมาเป็นชาวเมืองคนเดียวที่เกิดในโลกเทพนิยาย แต่ไม่มีเงินคำสาปมืดของเรจิน่า ดังนั้น เธอจึงสามารถเดินทางผ่านเข้า-ออกเมืองได้ โดยไม่ได้รับผลกระทบอะไร และเธอก็ไม่มีความทรงจำเกี่ยวกับโลกเทพนิยาย เพราะเธอยังอยู่ในวัยทารก

2. ความขัดแย้งระหว่าง เรจิน่า และรัมเพิลสติลท์สกิน กับ เมืองสตอร์บรูค

ตัวละครทั้งสองเป็นชาวเมืองสตอร์บรูคเพียง 2 คน ที่ยังจำเรื่องราวในโลกเทพนิยายได้ และเป็นเพียง 2 คน ที่มีอิทธิพลกับชีวิตของชาวเมืองสตอร์บรูค เพราะรัมเพิลฯ หรือโกลด์ เป็นเจ้าของเมือง และเป็นเจ้าของที่ดินทั้งหมดในสตอร์บรูค ดังนั้น ทุกคนในเมืองจึงต้องค่าที่ให้กับโกลด์ ส่วนเรจิน่า ก็มีตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรีของเมือง สามารถสั่งการทำสิ่งต่างๆได้ตามความต้องการของเธอเช่นกัน

3. ความขัดแย้งระหว่าง ชาวเมืองสตอร์บรูค กับ เมืองสตอร์บรูค

เนื่องจากชาวเมืองทุกคนถูกส่งมาจากโลกเทพนิยาย พร้อมกับคำสาปของเรจิน่าที่สาปให้ทุกคนลืมเรื่องราวในโลกเทพนิยาย และจะต้องพลัดพรากจากทุกสิ่งอันเป็นที่รัก ดังนั้นทุกคนจึงใช้ชีวิตโดยไม่รู้สึกดีของตัวเอง และไม่มีใครสามารถขอไปจากเมือง เพราะไม่เห็นนั้น ร่างของพวกเขาก็จะสลายหายไป และนอกจากนี้ เมื่อคำสาปถูกทำลายลง พวกเขาก็ยังไม่สามารถเดินทางออกจากเมืองสตอร์บรูคได้ เพราะนั่นจะทำให้พวกเขาลืมเรื่องราวชีวิตในโลกเทพนิยายอีกครั้งเช่นกัน

ตัวละคร (Character)

1. ตัวละครเอก เอ็มม่า สวอน (Emma Swan)

ภาพที่ 361 ตัวละครเอก เอ็มม่า สวอน

ตัวละครเอก เอ็มม่า สวอน เป็นตัวละครหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) เนื่องจากโดยปกติ เราจะเห็นเอ็มม่าในมุมที่เข้มแข็ง แข็งแกร่งกว่าผู้หญิงทั่วไป กระตือรือร้น และเห็นเข้ากับทุกสิ่งรอบตัว แต่หลังจากที่เธอได้พบกับสนธิ์ ลูกชายของเคด เธอก็เริ่มเผยให้เห็นถึงความอ่อนโยน การมองหาอาหารผู้อื่น รวมทั้งสัญชาตญาณในการปกป้องลูกและคนที่ตัวเองรัก ดังนั้น เอ็มม่าจึงเป็นทั้งตัวละครผู้กระทำ (Active character) และในบางสถานการณ์เธอก็ต้องยอมเป็นตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) อย่างเลี่ยงไม่ได้

เอ็มม่า สวอน เป็นหญิงสาวรูปร่างดี ผมสีบลอนด์ทอง เธอเป็นคนเข้มแข็ง ใจกล้า หัวท้าวไม่แพ้ผู้ชาย เธอรักความยุติธรรม รักสันโดษ มีน้ำใจและชอบช่วยเหลือผู้อื่น เธอรักแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ทะมัดทะแมง เช่น กางเกงยีนส์รัดรูป เสื้อกั๊กและสวมเสื้อแจ็คเก็ต

คลุมด้านนอก รวมทั้งขอบใส่รองเท้าบูทสูงถึงหัวเข่า... ก่อนที่เอ็มมาจะได้พบกับเฮนรี เธอใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยวมาตลอด เธอรับจ้างพิทักษ์ทรัพย์สินและความปลอดภัยของผู้ว่าจ้าง จนกระทั่งถึงวันเกิดปีที่ 28 ของเธอ ที่เด็กชายเฮนรีปรากฏตัวขึ้น ชีวิตของเอ็มมาจึงเปลี่ยนไป เอ็มมาพยายามที่จะไม่สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเฮนรี ลูกชายแท้ๆของเธอ เพราะเธอรู้สึกผิดที่มาก้าวร้าวชีวิตของเรจิน่า ซึ่งเป็นแม่บุญธรรมของเฮนรี และเอ็มมาเองก็เลือกที่จะใช้ชีวิตแบบอาชญากรมาตั้งแต่วัยรุ่น ดังนั้นเธอจึงไม่มีความกล้าพอที่จะเลี้ยงดูให้เป็นคนดี แต่แล้วด้วยสัญชาตญาณความเป็นแม่ เธอจึงจำเป็นต้องอยู่ใกล้ๆลูก เพราะเฮนรีบอกว่า เธอเป็นความหวังเดียวของชาวเมืองสตอร์บรูค ที่จะสามารถแก้คำสาปของเรจิน่าได้ และพ่อแม่ของเธอก็คือ สโนว์ไวท์และเจ้าชายชาร์มมิ่งที่ถูกส่งมาจากโลกเทพนิยายด้วย เช่นเดียวกันกับเธอ ดังนั้นจะด้วยความเชื่อในคำพูดของเฮนรี หรือความคิดที่ว่าเฮนรีอาจพาพระองค์มาเจอ จึงทำให้เอ็มมาตัดสินใจที่จะอยู่ในตอร์บรูคต่อไป และนั่นก็ทำให้เธอได้เห็นเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมากขึ้นเรื่อยๆ

การสร้างตัวละคร ตัวละครเอ็มมา สวอน ใช้วิธีการสร้างตัวละครโดยปรากฏให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by appearance) ดังจะเห็นได้จาก ลักษณะทางกายภาพของเอ็มมา เช่น บุคลิกภาพ การแต่งกาย การพูดจา ลักษณะท่าทางการเดินและรูปแบบการใช้ชีวิต อย่างเช่นตอนเปิดเรื่อง จะเห็นว่าเอ็มมาใส่ชุดเดรสรัดรูปสีชมพูกับรองเท้าส้นสูงสีดำ เดินเข้ามาในร้านอาหารอย่างสง่างาม ซึ่งเธอได้นัดเดทกับชายหนุ่มคนหนึ่งไว้ที่นี่ แต่หลังจากที่เธอได้พบเขา เธอก็เปิดโปงเรื่องราวของเขา ว่าเคยถูกจับเข้าคุกข้อหาขโมยเงินของลูกจ้าง แต่เขาก็ได้ภรรยาที่แสนดี ยอมจ่ายเงินประกันตัวเขาออกจากคุก และเอ็มมาก็คือ ผู้ที่รับจ้างพิทักษ์ทรัพย์สินและความปลอดภัยของภรรยาของชายผู้นี้ ซึ่งเธอก็ไม่พอใจมากที่ชายคนนี้นัดเดทกับผู้หญิงอื่น ทั้งที่ภรรยาของเขาอุทิศตัวช่วยเหลือเขาออกจากคุก ซึ่งเมื่อเอ็มมาพูดจบ เธอก็ถูกชายคนนั้นล้มโต๊ะไล่ หลังจากนั้น เอ็มมาก็กลับถึงบ้านในสภาพหมดเรี่ยวแรง และค่อยๆถอดรองเท้าส้นสูงออกอย่างยากลำบาก เธอเข้าไปพิงฝ่าผนังด้วยความเมื่อยล้าที่ต้องยืนบนส้นรองเท้าเป็นเวลานาน ทำให้ขาและน่องปวดเมื่อย แสดงให้เห็นว่า เธอมีคู่เคยกับอาชีพรองเท้าส้นสูงเป็นเวลานาน รวมทั้งการแต่งกายสวยหวานแบบผู้หญิงทั่วไป เพราะหลังจากนั้น เธอมักจะใส่เพียงเสื้อกล้ามคลุมด้วยเสื้อแจ็กเก็ตกับกางเกงยีนส์หรือกางเกงหนังรัดรูป สวมรองเท้าบูททรงสูงแบบจะตลอดทั้งเรื่อง

ภาพที่ 362 การสร้างตัวละครเอกเอ็มมา สวอน โดยปรากฏให้เห็นลักษณะภายนอก

ภาพที่ 363 การสร้างตัวละครเอกเอ็มมา สวอน ผ่านการกระทำภายใน

นอกจากนี้ เอ็มมา สวอน ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (Characterization through Internal action) เนื่องจาก ตลอดชีวิตของเอ็มมา เธอมีปมปัญหาเรื่องครอบครัวมาโดยตลอด ทั้งตัวเธอเองที่ฝังใจว่าถูกพ่อแม่นำมาทิ้งไว้ที่ข้างถนน จากนั้นจึงมีคนเก็บเธอไปส่งไว้ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า เธอจึงต้องเติบโตมาโดยไม่มีพ่อแม่คอยอบรมสั่งสอน และเธอก็เลือกจะใช้วิธีการลักขโมยของในร้านสะดวกซื้อเพื่อประทังชีวิตในแต่ละวัน หรือกระทั่งตอนที่เธอท้องและคลอดลูก เธอก็ยังคงติดอยู่ในคุก โดยที่สามีของเธอไม่เคยรับรู้ถึง เธอกำลังมีลูก ดังนั้นเมื่อเอ็มมาได้เจอกับเฮนรี่ ลูกชายแท้ๆของเธอ สัญชาตญาณความเป็นแม่ของเอ็มมา จึงบอกว่าเธอจะต้องปกป้องคุ้มครองลูก และแม่เอ็มมาจะพยายามยืนยันกับเวจิน่า ว่าเธอจะไม่นำตัวบาสตีทิวความเป็นแม่และการเลี้ยงดูลูกที่เวจิน่ามือข้างถูกต้องตามกฎหมาย แต่เมื่อเอ็มมาเห็นว่าเฮนรี่ไม่มีความสุขกับการที่มีเวจิน่าเป็นแม่ อีกทั้งในความคิดของเอ็มมา เฮนรี่อาจมีความผิดปกติทางสมองจึงได้จินตนาการไปว่า ทุกคนในเมืองสตอริบรูคถูกส่งมาจากโลกเทพนิยาย เธอจึงอดไม่ได้ที่จะนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับเวจิน่า แต่แล้วเธอกลับพบว่า เวจิน่าเป็นผู้หญิงที่น่ากลัว และเฮนรี่เองก็ไม่ได้มีความสุขกับการที่ต้องอยู่กับเวจิน่า เอ็มมาจึงตัดสินใจอยู่ในสตอริบรูคต่อไป เพื่อให้มีโอกาสได้ดูแลเฮนรี่อยู่ห่างๆ เอ็มมาพยายามรับฟังคำพูดของเฮนรี่ทุกอย่าง ทั้งเรื่องราวในหนังสือนิทาน และเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันว่าสัมพันธ์กับคำสาปอย่างไร แม้ว่าเธอจะเชื่อบ้างหรือไม่เชื่อบ้าง แต่เธอก็ทำทุกอย่างเพื่อเฮนรี่... ในตอนที่เอ็มมาได้เจอกับแอสลีย์ (หรือซินเดอเรลลาในโลกเทพนิยาย) ที่ทำงานชั่วคราวอยู่ในร้านกาแฟของรูบี้ ซึ่งขณะนั้น แอสลีย์กำลังท้องแก่ใกล้คลอด เอ็มมาได้พูดให้กำลังใจแอสลีย์ว่า อย่าท้อแท้กับคำพูดของคนรอบข้างที่มองว่าเธอคงไม่สามารถเลี้ยงลูกให้มีชีวิตที่ดีได้ เพียงเพราะเธอยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพราะเอ็มมาเองก็เคยมีประสบการณ์แบบเดียวกันกับแอสลีย์มาแล้ว และเธอเองก็รู้สึกเสียใจทุกครั้งที่น่าถึงลูก เพราะเมื่อเธอโตเป็นผู้ใหญ่แล้วจึงได้รู้ว่า เธอคิดผิดที่ไปอ่อนไหวกับคำพูดของคนรอบข้าง และถ้าย้อนเวลากลับไปได้ เธอคงเลือกที่จะเลี้ยงลูกเองอย่างสุดความสามารถ

2. ตัวละครร้าย เรจิน่า มิลล์ (Regina Mills) หรือ ราชีนีเรจิน่า (Queen Regina)

ภาพที่ 364 ตัวละครร้ายเรจิน่า มิลล์ หรือ ราชีนีเรจิน่า

ตัวละครร้าย เรจิน่า มิลล์ หรือ ราชีนีเรจิน่า เป็นตัวละครแบบหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) จะเห็นได้จาก เรื่องราวชีวิตของเรจิน่าตั้งแต่วัยสาวจนถึงวัยผู้ใหญ่ที่ทำให้เห็นว่า เธอมีทั้งความอ่อนโยนและความกราดเกรี้ยว จนในที่สุดก็ค่อยๆ หล่อหลอมทำให้เธอกลายเป็นคนอำมหิต และเจ้าคิดเจ้าแค้น นั่นก็เพราะ โดยปกติแล้ว เรามักจะได้เห็นตัวละครร้ายในมุมที่มีแต่ความร้ายกาจ เคียดแค้นชิงชังอย่างไม่มีที่มาที่ไป และหลงในอำนาจ โดยไม่สนใจชีวิตของผู้คนรอบข้าง แต่สำหรับเรจิน่าแล้ว โดยพื้นฐานเดิม เธอที่จิตใจที่ดีงาม และมีความเมตตาให้กับคนรอบข้างเหมือนมนุษย์ทั่วไป แต่ด้วยความเจ็บปวดจากการถูกแม่ของเธอตีกรอบ บังคับในสิ่งที่เธอไม่อยากทำ และใช้อำนาจเวทมนตร์ฆ่าคนที่เธอรัก ดังนั้น เรจิน่าจึงกลายเป็นคนก้าวร้าว ใจคอโหดเหี้ยม และหันหลังให้กับการทำความดีและความมีเมตตาให้กับผู้อื่น นั่นจึงทำให้ตัวละครเรจิน่าเป็น ตัวละครผู้กระทำ (Active character) เสียเป็นส่วนใหญ่ จนกระทั่งเมื่อเริ่มมีปรากฏตัวขึ้นในสตอรี่บุค เรจิน่าจึงกลายเป็นตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) บ้างในบางฉาก นั่นก็เพราะความมาด้าวหาญของเอมมาที่ปกคลุมในอำนาจของเรจิน่า

ราชีนีเรจิน่าในโลกเทพนิยาย ในวัยสาว เธอเป็นหญิงสาวสดใสคนหนึ่ง ที่มีความเมตตา มองโลกในแง่ดี กัง ฉลาด กล้าหาญ และสุภาพอ่อนโยน เธอแอบมีความรักอย่างลับๆ กับ 'ดาเนียล' คนเลี้ยงม้าในบ้านของเธอ แต่เธอต้องปิดบังไว้ไม่ให้แม่ของเธอรู้ เพราะเรจิน่ารู้ว่า แม่ของเธอจะต้องรับไม่ได้กับฐานะของดาเนียล และแล้ววันหนึ่ง เรื่องที่เรจิน่าไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น เมื่อเธอได้ช่วยชีวิตเจ้าหญิงสโนว์ไวท์เอาไว้จากม้าพยศ ทำให้พระราชชายาซึ่งในขณะนั้นเมตตา และขอเรจิน่าแต่งงาน ซึ่งแม้เธอจะพยายามปฏิเสธ แต่แม่ของเธอกลับตอบรับคำของพระราชชายา โดยไม่สนใจความรู้สึกของเรจิน่า ดังนั้นเรจิน่าจึงวางแผนหนีไปกับดาเนียล แต่สุดท้าย แม่ของเธอก็ตามมาเอาชีวิตดาเนียลไป โดยการควักของดาเนียลออกจากร่างจนเป็นผุยผงต่อหน้าต่อตาเรจิน่า และสิ่งที่ทำให้เรจิน่าคาดไม่ถึงก็คือ คนที่บอกเรื่องความรักของเธอ กับดาเนียลให้แม่ของเธอรู้ก็คือ เจ้าหญิงสโนว์ไวท์ ผู้ซึ่งหวังดี อยากจะให้เรจิน่ากับดาเนียลได้ลงเอยกันและยังเชื่อมั่นว่า แม่ของเรจิน่าคงจะเมตตาและเห็นแก่ความสุขของลูก ดังนั้น ตั้งแต่ที่เรจิน่ารู้เรื่องทั้งหมด เธอจึงเก็บความแค้นนี้ไว้ในใจตลอดมา หลังจากที่เธอแต่งงานกับ พิชของสโนว์ไวท์ เธอก็ฆ่าทั้งพระราชชายา และวางแผนฆ่าสโนว์ไวท์ เพื่อครอบครองทุกอย่างเพียงผู้เดียว แต่สโนว์ไวท์ก็มักจะรอดตาย

ทุกครั้งอย่างปาฏิหาริย์ ทั้งจากนายพรานที่เธอจ้างให้พาไปฆ่า และจากคำสาปหลับใหลใน แอปเปิ้ลลาบยาพิษ จนกระทั่งถึงวันที่สโนว์ไวท์ในวัยสาวกำลังจะมีความสุขกับเจ้าชายชาวมัง เธอจึงได้โอกาสหลุดพ้นจากความทุกข์ของสโนว์ไวท์ไปเป็นการแก้แค้น ด้วยการให้คำสาปมีดสังทั้ง สโนว์ไวท์และทุกคนที่เธอรักมายังโลกมนุษย์ ที่ซึ่งเรจิน่าเชื่อว่า จะไม่มีตอนจบที่เรียกว่า จบลง อย่างมีความสุขขั้วนิรันดร์ ยกเว้นก็แค่ตัวเธอเพียงคนเดียวที่จะมีความสุข ในขณะที่หนึ่งมองดู คนอื่นๆไม่มีความสุข โดยเฉพาะสโนว์ไวท์...

ในเมืองสตอร์บรูค บนโลกมนุษย์ เรจิน่า มิลล์ เป็นหญิงวัยทำงาน มีความเป็นผู้นำ มีอำนาจ เด็ดขาด เยือกเย็น สุขุม รอบคอบ ฉลาด มีไหวพริบ เธอมักจะแต่งกายด้วย ชุดสีโทนเรียบขรึม เช่น เทา ดำ ขาว และน้ำเงินเข้ม เธอมีตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรีของ เมืองสตอร์บรูค และมีลูกบุญธรรมคนหนึ่ง คือ เฮนรี มิลล์ ซึ่งเธอได้รับเขามาเลี้ยงตั้งแต่เฮนรี อายุเพียง 3 สัปดาห์ เธอเลี้ยงเฮนรีอย่างทะนุถนอมและรักเขาเหมือนเป็นลูกแท้ๆ และเธอก็ ต้องการให้เฮนรีรักเธอเหมือนเป็นแม่แท้ๆเช่นกัน... จนกระทั่งเฮนรีอายุได้ 10 ขวบ เรจิน่ากลับ พบว่า ความลับในเมืองสตอร์บรูคที่เธอเก็บงำมาตลอด กำลังจะถูกเฮนรีและเอ็มมาทำลายลง เมื่อเฮนรีพาเอ็มมา แม่ผู้ให้กำเนิดเขา กลับมายังเมืองสตอร์บรูค ทั้งยังบอกเรจิน่าไม่มีแม่ แต่เป็นราชินีใจร้ายในหนังสือนิทานที่เขาอ่าน นั่นจึงทำให้เรจิน่าต้องพยายามอย่างมาก ในการ กีดกันไม่ให้เฮนรีและเอ็มมาได้พบปะพูดคุยกัน เพราะเรจิน่ารู้อยู่แก่ใจว่า เรื่องราวในหนังสือ นิทานนั้นเป็นเรื่องจริง และเธอก็ไม่ยอมที่จะสูญเสียทั้งอำนาจและเฮนรีให้กับเอ็มมา และทุกอย่าง ที่จะตามมาหลังจากคำสาปถูกทำลาย... เรจิน่าพยายามใช้ทุกจินาติเพื่อที่จะหาหนทางแก้แค้น สโนว์ไวท์และกำจัดเอ็มมาไปจากเฮนรี ทั้งการจักจั่นใส่ความแมรี มาร์ธาเร็ด ซึ่งก็คือสโนว์ไวท์ ในโลกเทพนิยาย ว่าเป็นคนฆาตกรรมแคทรีน และการวางแผนพาเอ็มมาด้วยแอปเปิ้ลลาบยาพิษ ที่เธอใช้วิธีสอดใส่แอปเปิ้ลไว้พายชิ้นใหญ่ แต่สุดท้ายแล้ว ผลกรรมกลับตกอยู่ที่เฮนรี ลูกชายที่ เธอรักมากที่สุด ดังนั้น เรจิน่าจึงเลี้ยงไม่ได้ที่จะต้องร่วมแรงร่วมใจกับเอ็มมา ทำให้เฮนรีฟื้น ขึ้นมาอีกครั้ง ในฐานะแม่ที่ทำเพื่อลูก

การสร้างตัวละคร ตัวละครร้าย เรจิน่า มิลล์ หรือราชินีเรจิน่า ใช้วิธีการสร้างตัวละคร โดยปรากฏให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by appearance) เพราะตั้งแต่ที่ราชินี เรจิน่าในโลกเทพนิยาย เริ่มหันหลังให้กับความดีและชีวิตที่สวยงาม มีศีลธรรม เธอก็เริ่มแต่งกาย ด้วยชุดสีดำมาโดยตลอด ทำให้ผู้พบเห็นรู้สึกถึงความมืดหม่น ลึกลับ น่าระแวง และน่าหวาดกลัว จนกระทั่งมาถึงชีวิตในเมืองสตอร์บรูค เรจิน่าก็ยังคงมีรสนิยมการแต่งกายด้วยสีโทนมืด คือ สีดำ เทา น้ำเงินเข้ม น้ำตาลเข้ม ตัดกับสีขาว ทำให้รู้สึกถึงความน่าเกรงขาม มีอำนาจ มีดหม่น และอยู่กับชีวิตที่หตุ้ ฆมขื่น ไม่มีชีวิตชีวา นั่นก็เพราะความเคียดแค้นและความทุกข์ในจิตใจ

ที่เธอเก็บไว้มาเป็นเวลานาน ทั้งการสูญเสียคนรัก และการต้องบังคับให้ทำตามความต้องการของแม่ ทั้งๆที่เธอไม่มีความสุขนั่นเอง

ภาพที่ 365 การสร้างตัวละครร้าย เรจิน่า

นอกจากนี้ ตัวละครเรจิน่า ยังใช้วิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่ง คือ *การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายใน (Characterization through Interaction)* เห็นได้จาก ความปรารถนาและความคับข้องใจของเธอ ที่ต้องการจะแก้แค้นสโนว์ไวท์ ผู้เป็นสาเหตุที่ทำให้ตาเนี่ยล คนรักของเธอต้องตาย อีกทั้งยังนานวัน เรจิน่าก็ยิ่งต้องการพลังอำนาจเวทมนตร์มากขึ้น เพื่อที่จะทำให้เธอยิ่งใหญ่ที่สุดในดินแดนของเธอ และไม่มีใครกล้าต่อกรกับเธอ ดังจะเห็นได้จาก การกระทำทุกอย่างของเธอที่พยายามจะสร้างความเดือดร้อนให้กับชีวิตของสโนว์ไวท์มากที่สุด ทั้งการฆ่าพ่อของสโนว์ไวท์ จ้างนายพรานให้พาสโนว์ไวท์ไปฆ่าในป่า จับเจ้าชายชาร์มมิ่งไปเป็นตัวประกันเพื่อล่อให้สโนว์ไวท์ออกมาพบเธอ และให้เธอกินแอปเปิ้ลอาบยาพิษแลกกับการรักษาชีวิตของคนอื่น ๆ ที่เธอรักเอาไว้ แต่เมื่อยาพิษไม่สามารถเอาชีวิตของสโนว์ไวท์ไปได้ เนื่องจากพลังแห่งความรักที่ยิ่งใหญ่ของเจ้าชายชาร์มมิ่งที่สามารถช่วยชีวิตของสโนว์ไวท์ไว้ได้ ทำให้ในที่สุด เรจิน่าจึงพาลอาความแค้นและความเกลียดชัง มาลงใส่ทุกคนในงานแต่งงานของสโนว์ไวท์กับเจ้าชายชาร์มมิ่ง นั่นจึงทำให้ชาวเมืองทุกคนถูกมายังโลกมนุษย์ พร้อมกับถูกสาปให้ลืมเรื่องราวชีวิตในโลกเทพนิยายที่มีแต่ความสงบสุข และต้องมาใช้ชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์อย่างไม่มีวันได้พบกับความสุข เพราะทุกนาทีชีวิตของชาวเมืองในสตอร์รี่บุค นั้น ล้วนขึ้นอยู่กับอำนาจและความพอใจของเรจิน่า... นอกจากนี้ สิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดที่เรจิน่าจะต้องรักษาไว้ให้ได้ก็คือ เสนรี ลูกบุญธรรมที่เธอรักเหมือนลูกชายแท้ๆของเธอเอง ดังนั้น เมื่อแม่บังเกิดเกล้าอย่างเอ็มมาปรากฏตัวขึ้น เธอจึงต้องทำทุกอย่างเพื่อให้เอนรีเห็นความสำคัญในตัวเธอและรู้สึกเกลียดเอ็มมา เช่น การเลี้ยงดูเอนรีให้มีชีวิตที่สุขสบายในบ้านหลังใหญ่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียบพร้อม ทั้งอาหารการกินห้องนอน คอมพิวเตอร์ เงินทอง และการศึกษา ในขณะที่เรจิน่าพยายามจะบอกว่าเป็นโอเปรียบเทียบกับเอ็มมาแล้ว เอนรีไม่มีทางได้มีชีวิตที่เพียบพร้อมเท่ากับการได้อยู่เป็นลูกชายของเธอแน่นอน และยิ่งไปกว่านั้น เรจิน่ายังต้องพยายามปกปิด 'ความลับ' เรื่องคำสาปในเมืองสตอร์รี่บุค เพื่อให้เธอต้องสูญเสียชีวิตที่มีความสุขของเธอไป เพราะในเมืองสตอร์รี่บุค เธอมีทั้งตำแหน่งหน้าที่การงานที่ใหญ่โตเห็นถึงนายกเทศมนตรีฯของเมือง เสด็จมีบ้านหลังใหญ่ และสะดวกสบาย มีลูกชาย และมีคนรักก็คือ นายอำเภอเวอแสม ซึ่งถึงแม้จะเป็นความสัมพันธ์อย่างลับๆ

แต่เรจินาก็มีความสุขที่ได้ครอบครองเขา ดังนั้น เมื่อเอ็มมาปรากฏตัวขึ้น และเฮนรี่พยายามจะหาทางแก้คำสาปในเมือง เรจินาก็ต้องปกป้องความสุขของตัวเอง ด้วยการให้เฮนรี่รักษาอาการทางสมอง เพราะเธอพยายามให้เฮนรี่คิดว่า ตัวเขามีอาการป่วยทางจิตที่คิดว่าเรื่องราวในหนังสือนิทานนั้นคือเรื่องจริงในสตรอว์บุค อีกทั้งเรจินายังพยายามสร้างความดีใจและความอบอุ่นและความอับอายให้กับเอ็มมา เช่น สั่งให้หมอจารย์ที่แจ้งความเอ็มมาขอหาบุกุกและขโมยเอกสารการราชาของเฮนรี่ ทั้งๆที่เรจินาเป็นคนแนะนำให้เอ็มมาไปหาหมอจารย์ที่ และหมอที่ได้ให้เอกสารนี้มาอ่านเอง ต่อมาเธอก็ส่งไปขายของรูบี้ เจ้าของโรงแรมที่เอ็มมาไปพัก ไล่เอ็มมาออกจากโรงแรม จนเอ็มมาต้องมานอนในรถ และเมื่อเอ็มมาลงสมัครเป็นนายอำเภอแข่งกับซิดนีย์ คนสนิทของเรจินา เธอก็ลงข่าวเรื่องเอ็มมาคลอดลูกในคุก เพื่อสร้างความอับอายให้กับเอ็มมา และทำให้เฮนรี่ผิดหวังในตัวเอ็มมาไปพักหนึ่ง และต่อมา เธอก็วางแผนส่งซิดนีย์ไปหาเรื่องกับหัวเอ็มมา ให้มาเปิดโปงเรตต่อหน้าชาวเมืองในที่ประชุม ว่าเรจินายังยกเงินส่วนกลาง แต่แท้จริงแล้วเรจินาเพียงแค่จะสร้างสนามเด็กเล่นให้กับส่วนรวมเท่านั้น

3. ตัวละครรอง แมรี มาร์กาเร็ต บลานชาด (Mary Margaret Blanchard) หรือเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ (Princess Snow White)

ภาพที่ 366 ตัวละครรอง แมรี มาร์กาเร็ต บลานชาด หรือเจ้าหญิงสโนว์ไวท์

ตัวละครรอง แมรี มาร์กาเร็ต หรือ สโนว์ไวท์ เป็นตัวละครหลายมิติ หรือแบบรอบด้าน (Well-rounded character) ดังจะเห็นได้จาก บุคลิกลักษณะของเธอที่มีทั้งมุมที่อ่อนโยน และมุมที่แข็งแกร่ง กล่าวต่อสู่กับผู้มีอำนาจเหนือกว่าเธอ ดังนั้น ด้วยความอ่อนโยนและความมีเมตตาของเธอ จึงทำให้แมรี หรือ สโนว์ไวท์ เป็นตัวละครผู้ถูกกระทำ (Passive character) เสียเป็นส่วนใหญ่ แต่ในบางสถานการณ์ เธอก็กลับกลายเป็นตัวละครผู้กระทำ (Active character) ได้อย่างกล้าหาญ

ในโลกเทพนิยาย สโนว์ไวท์ในวัยเยาว์ เป็นเด็กหญิงที่ฉลาด มองโลกในแง่ดี มีจิตใจโอบอ้อมอารี มีความกล้าหาญ และสดใสไร้เรื่อง เกลือกและเคารพเรจินาเหมือนแม่แท้ๆ เพราะเธอประทับใจเรจินาตั้งแต่เจอกันครั้งแรกที่เรจินาได้ช่วยชีวิตเธอเอาไว้ ไม่ให้ตกจากหลังม้า จนเมื่อเธอโตเป็นสาวจึงได้รู้ว่า เรจินานั้นไม่ได้รักและเอ็นดูเธออย่างแท้จริง เพราะด้วยความหวังดีของเธอในวัยเด็ก ที่ได้นำความลับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเรจินากับดา.เนียลไปบอกใครๆ

เพราะคิดว่าโคราน่าจะให้เรจิน่าได้แต่งงานกับคนที่เธอรัก จึงทำให้เรื่องราวยิ่งเลวร้ายลงกว่าเดิม โดยที่สโนว์ไวท์ไม่เคยรู้ว่าเรจิน่านั้นคือคนแคระเพียงใด จนเมื่อเรจิน่าเริ่มตามล่าเธอและขู่ว่าจะทำลายความสุขของเธอและคนรอบข้าง สโนว์ไวท์จึงต้องลุกขึ้นสู้เพื่อปกป้องทั้งตัวเธอเองและคนที่เธอรัก

ส่วน แมรี มาร์กาเร็ตในโลกมนุษย์ เธอเป็นหญิงสาวผมดำ ซอยสั้น มีอาชีพเป็นครูโรงเรียนประถมและเป็นครูประจำชั้นของเฮนรี่ ซึ่งมองผิวเผินแล้ว เธอคือคนอ่อนหวาน อ่อนโยน สุขภาพเรียบร้อย และมักแต่งกายด้วยชุดเดรสกระโปรงบานสีหวาน คลุมด้วยเสื้อไหมพรมแขนยาว แต่ด้วยทรงผมซอยสั้นของเธอ จึงทำให้แมรีดูเท่และโฉบเฉี่ยวในเวลาเดียวกัน แมรีรู้สึกผูกพันกับเดวิดอย่างประหลาดตั้งแต่ครั้งแรกที่พบเขานอนอยู่ในโรงพยาบาล ส่วนเดวิดก็รู้สึกพิเศษกับแมรีเช่นกัน แต่ต่อมา เมื่อแคทรินรู้เรื่อง เธอจึงบุกมาตบหน้าแมรีถึงโรงเรียน ทำให้แมรีต้องอยู่ในสังคมแบบเป็นนางมารร้าย เธอถูกผู้หวังดีประสงค์ร้ายท่นตีคำว่า “TRAMP” (ก๊ว) ที่ข้างรถของเธอ แต่เธอก็ก้มหน้าก้มตาขัดกระดาษอย่างเสียบๆ อีกทั้งในวันต่อมา เมื่อเธอพยายามคุยกับเพื่อนบ้านเพื่อสอบถามข้อมูลบางอย่าง แต่ทุกคนก็กลับเบือนหน้าหนี นอกจากนี้ เธอยังถูกเรจิน่าจัดฉากสร้างหลักฐานเท็จ เพื่อให้ได้ความว่าแมรีเป็นฆาตกรฆ่า แคทรินแล้วดักหัวใจออกมาใส่กล่องฝังไว้ที่บริเวณสะพานโทะลล์ ซึ่งกว่าเรื่องราวจะคลี่คลายลง แมรีก็ต้องตกเป็นจำเลยของสังคมไปโดยปริยาย อีกทั้งเดวิดเองก็ยังไม่เชื่อมั่นในความบริสุทธิ์ใจของเธอ ทำให้แมรีต้องใช้ความเข้มแข็งอย่างมากในการต่อสู้กับความกดดันรอบด้านในชีวิต และกว่าที่เธอจะมา รุบี และฮอลลีจะเจอตัวแคทริน แมรีก็ต้องไปนอนอยู่ในคุกและโดนสอบปากคำซ้ำแล้วซ้ำเล่าอยู่เป็นเวลานานทีเดียว

การสร้างตัวละคร ตัวละครรอง สโนว์ไวท์ หรือแมรี มาร์กาเร็ต ใช้วิธีการสร้างตัวละครโดยปรากฏให้เห็นลักษณะภายนอก (Characterization by appearance) เห็นได้จากลักษณะการแต่งกายของสโนว์ไวท์ที่บ่งบอกบุคลิกของเธอได้อย่างชัดเจน เช่น การสวมเสื้อและกางเกงเข้ารูปกำบรัดเท้าบุท และถุงมือหนัง ที่ทำให้เธอเคลื่อนไหวได้คล่องตัว ดูทะมัดทะแมง เนื่องจากชีวิตในโลกเทพนิยายของเธอค่อนข้างโลดโผน หลังจากที่เธอต้องคอยหลบหนีการตามล่าของราชินีเรจิน่าอยู่เสมอ เธอจึงคุ้นเคยกับการใช้อาวุธและการต่อสู้ รวมทั้งการใช้ชีวิตอยู่ในป่า ต้องนอนกลางดินกินนาถทรายและหาเลี้ยงชีพด้วยการเป็นโจรตักปล้นนมม้าที่ผ่านไปมา ส่วนแมรี มาร์กาเร็ตในโลกมนุษย์ แม้ดูภายนอกเธอจะเป็นผู้หญิงที่ค่อนข้างอ่อนหวาน มักแต่งกายด้วยกระโปรงบานสีอ่อน สวมเสื้อคลุมมิดชิด แต่ด้วยทรงผมซอยสั้นตัดหนึ่งศัวรรษของเธอ จึงทำให้เธอดูเท่และโฉบเฉี่ยวมากขึ้น บ่งบอกว่าเธอเป็นผู้หญิงที่ ‘อ่อนนอกแข็งใน’ เพราะแม้ภายนอกจะดูเรียบร้อยอ่อนหวาน แต่กลับซ่อนความเข้มแข็งและกล้าหาญไว้ภายใน

ภาพที่ 367 การสร้างตัวละครของ แมรี่ มาร์กาเร็ต หรือซินีไวท์

นอกจากนี้ สินีไวท์ หรือแมรี่ มาร์กาเร็ต ยังมีวิธีการสร้างตัวละครอีกแบบหนึ่งคือ การสร้างตัวละครผ่านการกระทำภายนอก (Characterization through external action) เนื่องจาก ผลของการที่เธอถูกราชินีเรจินาตามล่ามาเป็นเวลานาน เธอจึงต้องปรับตัวใช้ชีวิตอยู่ในป่าไม่ต่างจากโจร เธอแคล้วคล่องว่องไว มีทักษะการสู้รบ และมีความกล้าหาญไม่แพ้ผู้ชาย เพราะบางครั้งก็ต้องด่าปล้นรถม้า เพื่อนำของมีค่าไปขายแลกเงิน และเธอก็มีโอกาสได้พบกับ เจ้าชายซาร์กรมิงจากการดักปล้นรถม้าของเขาเช่นกัน ส่วนแมรี่ มาร์กาเร็ตในสตอรี่บุค นั้น แม้ว่าภายนอกเธอจะดูเรียบร้อย อ่อนหวาน แต่เธอกลับกล้าแสดงความรู้สึกอย่างเปิดเผย รวมทั้งการกระทำที่จะทำให้ฝ่ายตรงข้ามรับรู้ถึงความรู้สึกของเธอ เช่นการที่เธอแอบมานั่งร้านกาแฟเวลาเดิมทุกเช้าเพื่อให้ได้เห็นหน้าเดวิดที่เข้ามาซื้อกาแฟเวลานั้น ต่อมา เมื่อเธอและเดวิดมีโอกาสได้อยู่กันตามลำพังขณะที่แมรีนำนกพิราบเข้าไปปล่อยในป่า เธอจึงถือโอกาสสารภาพกับเดวิด เรื่องที่เธอแอบมารอเขาที่ร้านกาแฟทุกวัน เดวิดจึงสารภาพบ้างว่าเขาก็ทำแบบเดียวกันกับเธอ หลังจากนั้น ทั้งสองจึงแอบคบหากันอย่างลับๆมาเรื่อยๆ

4. ตัวละครอื่นๆ

4.1 เฮนรี มิลล์ (Henry Mills)

ภาพที่ 368 ตัวละครเฮนรี มิลล์

เด็กชายวัย 10 ขวบ เขาเป็นลูกแท้ๆของเอ็มม่า สวอน เฮนรีคลอดออกมาขณะที่เอ็มม่าติดคุกอยู่ในรัฐอาริโซนา จากนั้น เอ็มม่าจึงมอบเฮนรีให้กับสถานรับอุปการชนก่อนที่โกลด์หรือร็อมเพิลสตีลท์สกินจะไปพาเฮนรีมาให้ เรจินา มิลล์ เลี้ยงเป็นลูกบุญธรรมในเวลาต่อมา เฮนรีเรียนที่โรงเรียนประถมประจำเมืองสตอรี่บุค ซึ่งมีแมรี่ มาร์กาเร็ตเป็นครูประจำชั้น... เฮนรีเป็นเด็กฉลาด มีไหวพริบ มีความกล้าหาญ ความมานะพยายาม และหนักแน่นมั่นคงในสิ่งที่เขาเชื่อ วันหนึ่ง ในวันเกิดของเอ็มม่า สวอน เฮนรีนั่งรถประจำทางจากสตอรี่บุคมายังเมือง

บอสตัน โดยการออกแบบโดยวิศวกรเครดิตของแมรี มาร์กาเรต มาใช้จ่ายค่าตามหาแม่ทางเว็บไซต์ who's your momma พร้อมกับหนังสือนิทานเล่มหนึ่งมาด้วย ชื่อว่า Once Upon A Time ซึ่งแมรี มาร์กาเรตเป็นคนมอบให้เขา และเขารับงานจนจบ ก็พบว่า เรื่องราวในหนังสือนั้นเกิดขึ้นจริง จากนั้นเขาจึงมากดกริ่งห้องของเอ็มม่า พร้อมกับแนะนำตัวว่า เขาชื่อ เฮนรี่ และเป็นลูกชายของเอ็มม่า นอกจากนี้ เฮนรียังเล่าเรื่องราวในหนังสือนิทานอีกว่า เอ็มม่าเป็นลูกของสโนว์ไวท์ และเธอจะต้องกลับไปผจญภัยกับเขา เพราะเธอคือคนเดียวที่จะแก้คำสาปในเมืองผจญภัยได้ หลังจากนั้น เฮนรี่ก็พยายามอย่างมากที่จะพิสูจน์ให้เอ็มม่าเห็นว่า เขาพูดความจริงและไม่ได้มีอาการผิดปกติทางสมองอย่างที่เรจิน่าและเอ็มม่าคิด จนในที่สุด ตอนจบละครฤดูกาลที่ 1 เฮนรี่จึงตัดสินใจกินพายแอปเปิ้ลที่เรจิน่ามอบให้เอ็มม่า เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่า พายชิ้นนี้สอดไส้แอปเปิ้ลฉาบยาพิษ เหมือนอย่างเรื่องราวในหนังสือนิทาน และเมื่อเฮนรี่กัดพายเข้าไปเพียงคำเดียว เขาก็ล้มลงสลบไปทันที

4.2 เดวิด โนแลน (David Nolan) หรือ เจ้าชายชาร์มมิ่ง (Prince Charming)/ เจมส์ (James)

ภาพที่ 360 ตัวละคร เดวิด โนแลน หรือ เจ้าชายชาร์มมิ่ง (เจมส์)

ในโลกเทพนิยาย เขามีชื่อเดิมว่า **เจมส์** เขาเป็นชายผิวขาว สูงโปร่ง รูปร่างดี ผสมสีน้ำตาลทอง เขามีความเป็นสุภาพบุรุษ กล้าหาญ มานะอดทน กตัญญู รักเดียวใจเดียว ใจเย็น และสุขุมรอบคอบ เขาอาศัยอยู่กับแม่อย่างสงบสุขในบ้านกลางหุบเขา และหากินอย่างเรียบง่าย ด้วยการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ ประทับชีวิตในแต่ละวัน จนวันหนึ่ง เมื่อรัมเฟิลสตีลท์สกินปรากฏตัวขึ้น แล้วบอกกับเขาและแม่ว่า ชาร์มมิ่ง พี่ชายฝาแฝดของเจมส์ ซึ่งพระราชารับเป็นลูกบุญธรรม ได้เสียชีวิตแล้วจากการประลองฝีมือกับนักดาบที่พระราชินีไมดัส (Midas) จากประเทศเพื่อนบ้านหามา และวันนั้น เจมส์จึงได้รู้ว่า เขามีพี่ชายฝาแฝดและถูกแม่ของเขาขายให้กับรัมเฟิลฯ เพื่อแลกกับเงินประทังชีวิต แต่ตอนนี้ รัมเฟิลฯ กลับมาและยื่นข้อเสนอให้เจมส์ไปสวมรอยเป็น **เจ้าชายชาร์มมิ่ง** โอรสของพระราชินีจอร์จ เพื่อไปปราบมังกรให้กับพระราชินีไมดัส และถ้าทำสำเร็จ พระราชินีไมดัสจะมอบทองให้เมืองของเราเป็นนาคตขบแทน ซึ่งเจมส์ก็ทำสำเร็จ แต่ที่คาดไม่ถึงก็คือ พระราชินีไมดัสกลับยกเจ้าหญิงอาบิเกล พระธิดาให้แต่งงานกับเจมส์ และเขาก็ปฏิเสธไม่ได้ เพราะถูกพระราชินีจอร์จบังคับ หลังจากนั้นเป็นต้นมา เจมส์จึงกลายเป็นเจ้าชายชาร์มมิ่ง

อย่างสมบูรณ์แบบ และมีโอกาสได้พบกับสโนว์ไวท์ในวันหนึ่ง ขณะที่เขากำลังพาอาบิเกลนั่งรถม้ากลับไปยังเมืองของพระราชินีเอง... ภายหลัง เจมส์ได้ช่วยนำน้ำศักดิ์สิทธิ์จากทะเลสาปนอสทอส มาช่วยถนอมค่าสาปให้กับคนรักของอาบิเกล จากนั้น เจมส์จึงได้ออกตามหาสโนว์ไวท์ ส่วนอาบิเกลก็หนีไปอยู่กับเฟรดเดริก คนรักของเธอ

ที่สตอริบรูค เดวิด โนแลน ประสบอุบัติเหตุตกยูริถถนน และถูกพาตัวมาส่งโรงพยาบาลโดยเจจิง่า ซึ่งขณะนั้น ไม่มีใครรู้จักชื่อและตัวตนของเดวิด โนแลน ดังนั้น เจจิง่าจึงให้หมอติดป้ายชื่อเขาไว้ว่า จอห์น โด... ในขณะที่เดวิดนอนรักษาตัวอยู่นั้น แมรี มาร์กาเร็ตได้ทำตามคำขอร้องของเฮนรี่ โดยให้เธอลองมานั่งอ่านหนังสือนิทานให้เดวิดฟัง และแล้ววันหนึ่งเดวิดก็ฟื้นขึ้น และพบว่า เขารู้สึกผูกพันกับแมรีอย่างประหลาด แต่เขาก็ตระหนักว่าในชีวิตจริงนั้น เขาคือ เดวิด โนแลน มีภรรยาชื่อ แคทริน โนแลน และตัวเขาก็มีอาการความจำเสื่อมหลังจากประสบอุบัติเหตุ ดังนั้น เขาจึงควรต้องทำหน้าที่สามีที่ดีให้กับแคทริน ภรรยาของเขา... เดวิด โนแลน เป็นผู้ชายที่สุภาพอ่อนโยน แต่ค่อนข้างขี้ขลาด ไม่มีความกล้าหาญ โดดเดี่ยว และไม่กล้าเผชิญหน้ากับความจริง ดังนั้น เขากับแมรี มาร์กาเร็ตจึงมีปัญหากันเสมอ เพราะเขาเปิดเผยความรู้สึกต่อแมรีและคบหากับเธออย่างลับๆ แต่กลับไม่กล้าเปิดเผยความสัมพันธ์กับแคทริน นั่นจึงทำให้แมรีตกเป็นจำเลยของสังคม ในข้อหาผู้ที่สร้างควมร้ายชานให้กับชีวิตแต่งงานของเดวิดและแคทริน จนเมื่อค่าสาปในเมืองถูกทำลายลง เดวิด โนแลน จึงได้เรียนรู้ว่า สิ่งที่เขาต้องการมาที่สุดก็คือ ความเข้มแข็งและกล้าหาญในตัวเจ้าชายชาร์มมิ่ง หรือเจมส์นั่นเอง

4.3 โกลด์ (Gold) หรือ รัมเฟิลสตีลท์สกิน (Rumpelstiltskin)

ภาพที่ 370 ตัวละครโกลด์ หรือ รัมเฟิลสตีลท์สกิน

ในโลกเทพนิยาย แต่เดิมนั้น **รัมเฟิลสตีลท์สกิน** เป็นชายวัยกลางคน รูปร่างผอมบาง อย่างไม่ค่อยแข็งแรงจึงต้องใช้ไม้ค้ำเดินตลอด เขาเป็นคนฉลาด มีน้ำใจ และรักครอบครัวมาก แต่กลับเป็นคนขี้ขลาด ไม่กล้าสู้คน และมักหนีปัญหา ดังจะเห็นได้จากกรที่เขาถูภรรยาทอดทิ้งและไปอยู่กับชายอื่น ก็เพราะเธอทนอยู่กับคนอ่อนแอและขี้ขลาดอย่างรัมเฟิลไม่ได้ จนต้องระบายความในใจออกมาว่า ตลอดเวลา เธอไม่เคยรักรัมเฟิลเลยและเธอก็มีผู้ชายคนอื่นอยู่ในหัวใจมาตลอด และหลังจากนั้น ภรรยาของรัมเฟิลก็หนีไป ทิ้งให้รัมเฟิลอยู่กับลูกชายเพียงลำพัง นอกจากนี้ รัมเฟิลยังพยายามพาลูกชายหนีจากการเป็นทาสอีกด้วย แต่ก็กลับ

ไปไหนไม่รอด เขาจึงตัดสินใจเข้าไปขโมยยาวิเศษที่สะกดวิญญาณภูตแห่งความมืดออกมา และใช้
 กระจกแห่งที่เคของวิญญาณตนนั้น เพื่อหวังจะควบคุมภูตตนนั้นให้เชื่อฟังเขา แต่แล้วคำสาปก็กลับ
 ตกมาอยู่ที่ตัวเขา ทำให้ผิวหนังของเขาเหี่ยวและเปื่อยย่น แต่นั่นก็ทำให้รัมเฟิลซ์มีพลังอำนาจ
 เวทมนตร์ขึ้นมาทันทีทันใด ซึ่งก็ต้องแลกกับการสูญเสียชีวิตปกติของเขาไป เพราะคนรอบข้าง
 ของเขาต่างก็ไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ รวมทั้งเด็กๆ ในวัยเดียวกับลูกชายของเขาก็ไม่มีใครกล้ามาเล่น
 กับลูกของเขาอีกเลย จนวันหนึ่ง ลูกชายของรัมเฟิลซ์ได้รับเมล็ดถั่ววิเศษมาจากหัวหน้านางฟ้า
 และเขาก็พยายามพารัมเฟิลซ์ข้ามมิติไปอยู่ในโลกที่ไม่มีเวทมนตร์ แต่รัมเฟิลซ์ไม่ยอมไป และ
 กลับปล่อยให้ลูกชายของเขาข้ามมิติไปเพียงลำพัง นับแต่นั้นมา รัมเฟิลซ์จึงต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยว
 มาตลอด เขามักจะปรากฏตัวตามที่ต่างๆ เพื่อช่วยเหลือคนที่กำลังเดือดร้อน โดยการเสนอข้อ
 แลกเปลี่ยนให้ผู้คนเหล่านั้น เช่น เขาช่วยให้ซินเดอเรลลาได้พบกับเจ้าชายโงมัต แลกกับการขอ
 เป็นเจ้าของลูกคนแรกของซินเดอเรลลา หรือในตอนท้ายละครฤดูกาลที่ 1 เขาได้เสนอจะช่วย
 เจ้าชายซาร์มมิ่งออกจากป่าเวทมนตร์และยึดแหวนหมั้นของเจ้าชายเอาไว้ โดยแลกกับการให้เจ้าชาย
 นำน้ำยาวิเศษไปเก็บไว้ในกระทะของมังกรเมลิพิเซนท์ เป็นต้น วันหนึ่ง รัมเฟิลซ์เสนอตัว
 จะช่วยให้พระราชินีรอดพ้นจากสงคราม โดยแลกกับการนำตัว 'เจ้าหญิงเบลล์' ไปเป็น
 หมั้นรับใช้ในบ้าน และนั่นก็ทำให้เขาได้สัมผัสกับรักแท้อีกครั้ง แต่แล้วเมื่อเบลล์จูบเขา เขากลับ
 พบว่า จูบแห่งรักนั้นก็กลับทำให้ร่างกายของเขากลับเป็นมนุษย์เช่นเดิม และมันจะทำให้เขา
 หมดยุติอำนาจเวทมนตร์ เขาจึงได้ขับไล่ไล่ส่งเบลล์กลับบ้านเมืองไป เพราะคิดว่า ราชนีเรจิน่า
 เป็นคนส่งเบลล์มาทำลายอำนาจของเขา และแล้วหลังจากนั้น รัมเฟิลซ์ก็ยังคงต้องอยู่อย่าง
 โดดเดี่ยวตลอดมาอีกเช่นเคย โดยหารู้ไม่ว่า ราชนีเรจิน่าได้จับเบลล์ไปขังไว้ในโรงพยาบาลรักษา
 ผู้มีอาการทางจิต ซึ่งลึกลงไปได้ดินในเมืองสตอร์บรูคตลอดมา แล้วเธอก็มาโกหกรัมเฟิลซ์ว่า
 เบลล์ถูกพ่อของเธอทรานด้วยวิธีการทางศาสนา เป็นการขับไล่สิ่งชั่วร้าย จนเธอตัดสินใจกระโดด
 หอคอยฆ่าตัวตาย

ที่สตอร์บรูค โกลด์ เป็นตัวละครอีกหนึ่งตัวที่มีพลังอำนาจพอกันกับเรจิน่า และเป็นอีก
 หนึ่งคนที่ไม่ถูกคำสาปมีดของเรจิน่าทำลายความทรงจำในโลกทพนิยาย ดังนั้นเขาจึงมีอิทธิพล
 กับชาวเมืองทุกคน เพราะเขาเป็นเจ้าของที่ดินในเมืองทุกตารางนิ้ว และทุกๆ เดือนๆ เขาจะต้อง
 มาเก็บค่าเช่าร้านค้าและกิจการต่างๆ ในเมืองเป็นประจำ... โกลด์เปิดร้านค้าของเขา และรับเป็น
 นายหน้าหาบุตรบุญธรรม ซึ่งหนึ่งในลูกค้าของเขาก็คือ เรจิน่า นั่นเอง ในระยะหลัง โกลด์มักจะ
 คอยช่วยเหลือเอ็มมาให้ต่อสู้กับอำนาจของเรจิน่า เพื่อให้คำสาปถูกทำลายลง เพราะในส่วนตัว
 ของจิตใจนั้น เขามีความเชื่อมั่นในพลังแห่งรักแท้ตั้งแต่ที่เขาได้พบกับเบลล์ จนในตอนจบละคร
 ฤดูกาลที่ 1 โกลด์จึงพบว่า มีชายผู้หวังดีได้ปล่อยตัวเบลล์ออกมาจากห้องขังผู้ป่วย และให้เธอ
 ตามหาโกลด์ พร้อมกับบอกว่า เธอถูกเรจิน่าจับขังไว้ในโรงพยาบาลผู้ป่วยทางจิตมาตลอด และ

โกลด์คนเดียวนั้นที่จะสามารถปกป้องเธอได้ เพราะขณะนั้นเบลล์สูญเสียความทรงจำและไม่เคยรู้เลยว่า เธอมาอยู่บนโลกนี้ได้ยังไง จนกระทั่งหลังจากนั้น ค่ำซาบได้ถูกทำลายลง เบลล์จึงจำเรื่องราวทั้งหมดได้ และเธอก็ขอให้โกลด์อย่าแก้แค้นและอาฆาตพยาบาทเรจิน่าอีก

4.4 รูบี้ (Ruby) หรือ เรด (Red) และยาย (Granny)

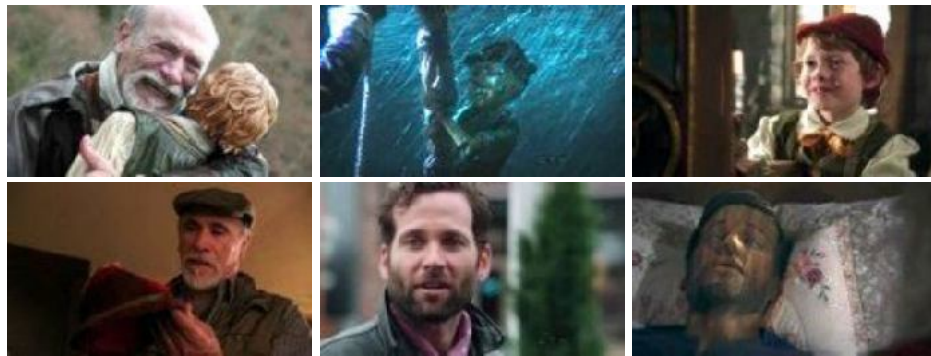
ภาพที่ 371 ตัวละครรูบี้ (เรด) และยาย

ในโลกเทพนิยาย เรด เป็นหญิงสาวรูปร่างสูง หน้าตาคมทำ ผมตรงดำยาวสลวย เธอเป็นคนร่าเริง มีน้ำใจ เข้มแข็ง มองโลกแง่ดี และมีความกล้าหาญ เธออาศัยอยู่กับยายในบ้านไม้หลังเล็กๆ และมีเสื้อผ้าคลุมสีเข้มวงสีแดงออกไปข้างนอกเสมอ ยายของเธอมักจะเข้มงวดกับเธอมากเป็นพิเศษ โดยการดูแลให้เธออยู่ในสายตาของเธอตลอด ดังนั้น เรดจึงไม่ค่อยมีเพื่อนมากนัก จนกระทั่งวันหนึ่ง หลังจากที่สโนว์ไวท์ได้รับการปล่อยตัวจากนางพญานก เธอจึงแอบเข้ามาขโมยไข่ไก่ในบ้านของเรดและยาย เรดมาพบเข้า จึงได้ให้สโนว์ไวท์มาพักกับเธอตั้งแต่นั้นมา... เรดไม่เคยรู้เหตุผลเลยว่า ทำไมยายจึงเข้มงวดกับเธอมาก จนถึงวันที่พระเจ้าโน้ตตี้มดวง เธอจึงได้รู้ว่า แท้จริงแล้ว เธอคือมนุษย์หมาป่า ซึ่งสืบสายเลือดมาจากแม่ของเธอ และหลังจากนั้น เรดก็ได้ใช้ประโยชน์จากสายเลือดในตัวเธอ ช่วยดึงเวลาให้เจ้าชายชาร์มมิ่งได้ออกตามหาสโนว์ไวท์ โดยเธอได้ถอดผ้าคลุมสีแดงที่สะกดร่างจริงของเธอไว้ และแปลงร่างเป็นหมาป่าเข้าต่อสู้กับทหารของพระราชินีอย่างกล้าหาญ นั่นจึงทำให้เจ้าชายชาร์มมิ่งสามารถหนีจากทหารของพระราชินีได้อีกครั้ง

ที่สตูดิโอเรด รูบี้และยาย มีกิจการร้านกาแฟและโรงแรมที่พักเล็กๆ ที่ชื่อว่า Granny's Bed & Breakfast ซึ่งเธอมักจะได้เห็นรูบี้มาช่วยยายเสิร์ฟอาหารและดูแลความเรียบร้อยในบ้านอยู่เสมอ จนในตอนที่ปลายฤดูกาลที่ 1 ที่รูบี้มีปัญหาเกี่ยวกับยาย เธอจึงตัดสินใจออกมาทำงานเป็นผู้ช่วยให้นายอำเภอเฮลม่า แต่เมื่อเธอต้องออกไปสืบคดีให้เฮลม่า จนได้พบกับก๊องโล่ใส่หัวใจมนุษย์ ซึ่งพวกเธอคาดว่าเป็นหัวใจของแคทริน ภรรยาของเดวิดที่หายตัวไป รูบี้ก็ถึงกับกรี๊ดร้องออกมาด้วยความตกใจ และนั่นจึงทำให้เธอรู้สึกสลดใจกับสิ่งที่เห็น จนยอมลดทิวและกลับมา

ขอโทษและปรับความเข้าใจกับยายของเธอ หลังจากนั้น ยายจึงได้ยกเลิกการรำนกามเฟให้รู้บี้ดูแล
สืบทอดกิจการต่อไป นอกจากนี้ ในตอนจบละครฤดูกาลที่ 1 ฐึ้ยังเป็นผู้ทีพบแคทรินเป็นคนแรก
ทำให้แมรี มาร์กาเร็ตรอดพ้นจากข้อหาฆาตกรรมแคทรินในที่สุด

4.5 มาร์โค (Marco) หรือเจ็พเพ็ตโต (Goppetto) และออกุส (August) หรือ พินอคคิโอ (Pinocchio)

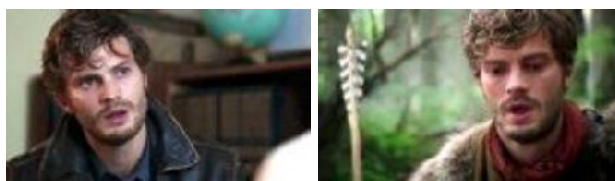

ภาพที่ 372 ตัวละครมาร์โค (เจ็พเพ็ตโต) และ ออกุส (พินอคคิโอ)

ในโลกเทพนิยาย **เจ็พเพ็ตโต** เป็นชายชรา ผมหงอก ศีรษะล้านตรงกลาง เขาเป็น
คนใจดี มีความคดทน มีไหวพริบ และสุขภาพค่อนข้างดี เขามีลูกชายเป็นหุ่นไม้ ชื่อ **พินอคคิโอ**
ซึ่งเจ็พเพ็ตโตได้แกะสลักขึ้นมาจากต้นไม้วิเศษ ทำพินอคคิโอมีชีวิตเหมือนมนุษย์คนหนึ่ง และ
สามารถพูดได้ติดต่อกับเจ็พเพ็ตโตได้ โดยที่มีร่างกายเป็นไม้ จนวันหนึ่ง เจ็พเพ็ตโตและพินอคคิโอ
ได้ส่องแห้วหาญมาติดเกาะแห่งหนึ่ง ทำให้ร่างกายของพินอคคิโอพังยับเยินและไม่สามารถ
พูดคุยกับเจ็พเพ็ตโตได้อีก เจ็พเพ็ตโตจึงได้แต่นั่งร้องไห้ทอดร่างไม้ของพินอคคิโอเอาไว้ริมชายหาด
หัวหน้านางฟ้าเห็นใจในความดั่งามของเจ็พเพ็ตโต จึงได้เสาะหุ่นไม้พินอคคิโอให้กลายเป็นเด็ก
ผู้ชายหน้าตาน่ารัก และได้ใช้ชีวิตอยู่กับพ่ออย่างมีความสุขตั้งแต่นั้นมา... จนวันหนึ่ง เมื่อคำสาป
ของราชินีเรจิน่าใกล้เข้ามา หัวหน้านางฟ้าจึงได้มาขอความช่วยเหลือจากเจ็พเพ็ตโตให้ช่วย
แกะสลักหุ่นไม้จากต้นไม้วิเศษในป่า เพื่อกลับไปคงเดิมมา ลูกสาวของสโนว์ไวท์ให้รอดพ้นจากคำสาป
เพื่อที่เธอจะได้กลับมาช่วยเหลือพวกเขาในวันหนึ่ง ด้วยความเป็นห่วงลูกชายกลัวว่า ถ้าหากถูกส่ง
มายังโลกที่ไม่มีเวทมนตร์แล้ว พินอคคิโอก็ต้องกลับไปเป็นไม้ตามเดิม เจ็พเพ็ตโตจึงได้แอบ
ส่งพินอคคิโอใส่ถุงไม้มา ยังสตอร์ปรูคอาเป็นครั้งแรก เพราะตัวนั้นสามารถส่งได้เพียง 2 คน
เขาจึงได้สัญญากับหัวหน้านางฟ้าไว้ว่า จะให้พินอคคิโอช่วยดูแลลูกสาวของสโนว์ไวท์อย่างดีที่สุด
ที่สตอร์ปรูค ด้วยความที่ยังเด็ก พินอคคิโอจึงตัดสินใจทิ้งเอ็มมาไว้ที่สถานเลี้ยง
เด็กกำพร้า และหนีออกไปพร้อมกับเด็กชายคนหนึ่ง พินอคคิโอเติบโตขึ้น โดยใช้ชื่อว่า **ออกุส**

เขาหนีไปอยู่ที่จังหวัดภูเก็ต ประเทศไทย จนกระทั่งเมื่อเอ็มมามาถึงเมืองสตอร์บรูค และนาฬิกาของเธอก็เริ่มเดินอีกครั้ง นั่นจึงทำให้ร่างกายของออกุสเริ่มมาดับไปเป็นไม้ด้วยเช่นกัน... ต่อมาไม่นาน ออกุสตัดสินใจเดินทางกลับมาที่สตอร์บรูคอีกครั้ง เขาขโมยหนังสือนิทานไปจัดการทำให้มันสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยการเคลือบน้ำยากันหมึกซึม และแอบนำกลับมาไว้ใกล้ตัวเอ็มมาเพื่อหวังจะให้เธออ่านและเชื่อเรื่องคำสาป รวมทั้งเรื่องราวในหนังสือนิทาน แต่ก็ยังไม่เป็นผลดังนั้น ออกุสพยายามหาหนทางอื่นที่จะไม่ให้ตัวเขาต้องกลับไปเป็นไม้อีกครั้ง โดยการหลอกโกลด์ว่าเป็นลูกชาย และใช้วิธีสะกดอำนาจมืดของโกลด์ พยายามควบคุมโกลด์ให้ฟังคำสั่งของเขาและทำให้เขาได้เป็นมนุษย์อย่างถาวร แต่โกลด์กลับบอกออกุสว่า เขาไม่สามารถช่วยอะไรได้ เพราะที่นี่ไม่มีเวทมนตร์ นอกจากนี้ ออกุสจะต้องพยายามทำให้เอ็มมาเชื่อใจ และเชื่อเรื่องราวทั้งหมดให้ได้ เพราะนั่นเป็นหน้าที่ของออกุส ดังนั้น ออกุสจึงได้พาเอ็มมาไปดูต้นไม้ที่พวกเขาถูกมาส่งมา ทั้งยังเปิดขาไม้ให้เธอดู แต่ด้วยความที่ใจของเธอยังไม่เชื่อ ทำให้เธอเห็นชาวออกุสเป็นชาวคนธรรมดา จนกระทั่งตอนจบละครฤดูกาลที่ 1 เมื่อเฮนรี่หมดสติไป หลังจากการกินพายแอปเปิ้ลของเรจิน่า เอ็มมาจึงได้เชื่อเรื่องทั้งหมดและมาขอความช่วยเหลือหรือจากออกุส แต่ก็สายไป เพราะร่างกายของเขาได้กลายเป็นไม้ไปแล้ว และทำได้เพียงให้กำลังใจและฝากความหวังไว้กับเอ็มมาเท่านั้น... ภายหลัง เมื่อเอ็มมาสามารถทำลายคำสาปในเมืองลงได้ ออกุสจึงได้มาหา มาร์โค ซึ่งก็คือ จีทเพ็ทโตในโลกเทพนิยาย ที่มีอาชีพเป็นช่างไม้และมีร้านเล็กๆ สำหรับรับซ่อมเฟอร์นิเจอร์ไม้ต่างๆอยู่ในเมืองสตอร์บรูค และแล้วออกุสก็ได้เข้าทำงานเป็นช่างไม้อีกคนหนึ่งในร้านของมาร์โค

4.6 นายอำเภอเกรแฮม (Graham) หรือ นายพราน (The huntsman)

ภาพที่ 373 ตัวละครนายอำเภอเกรแฮม หรือ นายพราน

ในโลกเทพนิยาย นายพราน เป็นชายหนุ่มไว้เครา หน้าตาคม ฉมุกฉมำ ศาสตร์มืดตา เครื่องครัดในศาสนา รักสันโดษ และมีโลกส่วนตัวสูง เขามีสัมผัสพิเศษที่นำประหลาดกับหมาป่า ซึ่งมีตาสีแดงข้างหนึ่ง ในขณะที่นักล่าคนอื่นๆกลับล่าหมาป่ากันอย่างสนุกสนาน ได้รับความปราชัย ดังนั้น ในละครต้นฤดูกาลที่ 1 นายพรานกลับขอราชินีเรจิน่าว่า ให้คุ้มครองหมาป่า อย่าให้มีการล่าเกิดขึ้น เป็นการแลกกับ

ค่าจ้างที่นายพรานจะต้องพาเจ้าหญิงสโนว์ไวท์ไปฝากในป่า ซึ่งราชินีเรจิน่าก็รับปาก แต่แล้ว ด้วยจิตใจเมตตาของนายพราน เขาจึงได้ปล่อยตัวสโนว์ไวท์ไปหลังจากที่ได้อ่านจดหมายที่เธอเขียนถึงราชินีเรจิน่าว่า ขอให้การตายของเธอเป็นการสังเวยชีวิตให้กับความแค้นทั้งหมดของเรจิน่า และหลังจากนี้ ขอให้ราชินีเรจิน่าปกครองบ้านเมืองด้วยความเมตตา นั่นจึงเป็นเหตุให้นายพรานถูกราชินีเรจิน่าควักหัวใจออกมาใส่ลิ้นชักเวทมนตร์ อีกทั้งราชินีก็ยังคงกักตัวนายพรานไว้ให้เป็นที่สำหรับใช้ของเธอแต่เพียงผู้เดียว ด้วยเหตุเพราะ นายพรานนำหัวใจสัตว์ป่ามาหลอกเป็นหัวใจของสโนว์ไวท์ เพื่อจะหลอกว่าเขาได้ฆ่าสโนว์ไวท์ไปแล้ว... ต่อมาภายหลัง นายพรานยังได้ช่วยเหลือเจ้าชายชาร์มมิ่งให้หนีออกจากวังของราชินีเรจิน่าได้สำเร็จอีกด้วย

ที่สตอร์บรูค นายอำเภอเกรแฮม เป็นชายหนุ่มผู้เย็บชริม สุขุม ใจเย็น แต่กลับต้องตกอยู่ใต้อำนาจของเรจิน่า เพราะเมื่อใดก็ตามที่เกรแฮมคิดจะขัดคำสั่งเรจิน่า เขาก็มักจะถูกเรจิน่าทวงบุญคุณอยู่เสมอ ว่าเป็นเพราะเธอ เกรแฮมถึงได้เป็นนายอำเภอของเมืองนี้ นอกจากนี้ เกรแฮมและเรจิน่ายังแอบมีความสัมพันธ์กันอย่างลับๆ โดยที่เรจิน่าปิดบังไว้ไม่ให้เฮนรี่ จมกระทั่งเมื่อเอ็มมาเข้ามาในเมือง และได้ทำงานเป็นผู้ช่วยของเกรแฮม พวกเขาจึงเริ่มผูกพันกันมากขึ้น และวันหนึ่งเอ็มมาก็ได้เจอเกรแฮมปีนออกจากรูหน้าต่างห้องของเรจิน่า เอ็มมาจึงโกรธและไม่ยอมพูดกับเกรแฮม วันหนึ่ง ขณะที่เกรแฮมพยายามตามง้อเอ็มมา เขาเผลอจูบปากเอ็มมาด้วยความโมโห ทันใดนั้น เขาก็ได้เห็นภาพนิมิตเกี่ยวกับตัวเขาและหมาป่าตาสีแดง นั่นจึงทำให้เขาดัดสินใจไปหาเฮนรี่ เพื่อถามถึงเรื่องราวในหนังสือนิทาน จนได้รู้ว่า ในโลกเทพนิยาย เขาคือนายพราน ผู้ซึ่งถูกเรจิน่าควักหัวใจออกไปเก็บไว้ในสุสานของพ่อเรจิน่า และนี่เอง ที่ทำให้เกรแฮมได้เปิดเผยความรู้สึกที่มีต่อเอ็มมา พร้อมกับขอยุติความสัมพันธ์กับเรจิน่าตลอดไป และในคืนนั้น ด้วยความแค้นใจของเรจิน่า เธอจึงเดินลงไปในห้องใต้สุสาน พร้อมกับหีบหัวใจของเกรแฮม ถ้ามามีบจบจนผูกพัน ทำให้เกรแฮมเสียชีวิตลงอย่างกะทันหันขณะที่ยังพูดคุยอยู่กับเอ็มมา

4.7 เจฟเฟอร์สัน (Jefferson) หรือ ช่างทำหมวกจอมเพี้ยน (Mad Hatter)

ภาพที่ 374 ตัวละครเจฟเฟอร์สัน

ในโลกเทพนิยาย เจฟเฟอร์สันเป็นชายหนุ่ม เย็บชริม เก็บกด อารมณ์แปรปรวน แต่ก็มีคุณค่าคนโง่และคนคูน เขามีอาชีพเป็นช่างทำหมวก และใช้ชีวิตอยู่กับ เกรซ (Grace) ลูกสาวคนเดียวของเขามาเป็นเวลานานแล้ว... วันหนึ่ง ราชินีเรจิน่าได้มาว่าจ้างเขาให้นำหมวก

พิเศษของเขา พาเธอเชื่อมิติไปยังแดนมหัศจรรย์ (Wonderland) เพื่อไปนำหัวใจของพ่อเธอออกมาจากเรือนเก็บหัวใจของราชินีแห่งหัวใจ แล้วจึงเสกให้พ่อฟื้นคืนชีพขึ้นอีกครั้ง โดยแลกกับค่าจ้างมาพอสสมควร เพราะเรจินารู้ว่าเจฟเฟอร์สันต้องการเงินไปซื้อตุ๊กตาให้เกรซ แต่แล้ว เรจินาก็กลับทรยศเจฟเฟอร์สันด้วยการทิ้งเขาไว้ในแดนมหัศจรรย์ เพราะหมวกเชื่อมิตินั้นสามารถพาคนกลับไปได้แค่ 2 คน ซึ่งเรจินาก็ไม่เคยบอกเจฟเฟอร์สันว่า เธอจะมาพาพ่อของเธอออกไป นั่นจึงทำให้เจฟเฟอร์สันต้องติดอยู่ในแดนมหัศจรรย์ตั้งแต่นั้นมา ทั้งยังถูกราชินีแห่งหัวใจตัดหัวเป็นการลงโทษเขาอีกด้วย

ที่สตอรี่บุค ในขณะที่ทุกคนถูกสาปในลิม เรื่องราวในโลกเทพนิยาย แต่เจฟเฟอร์สันกลับถูกสาปให้จำเรื่องราวในโลกเทพนิยาย และต้องเฝ้ามองเกรซ หรือ เพซ (Paige) ลูกสาวของเขาที่อยู่บ้านดงข้าม ผ่านทางกล่องส่องทางไกลเท่านั้น จนกระทั่งวันหนึ่ง เจฟเฟอร์สันจึงวางแผนจับตัวแมรี มาร์กาเร็ต เพื่อล่อให้เอ็มมาออกมาตามหาตัวเธอ จากนั้น เจฟเฟอร์สันก็บังคับให้เอ็มมาจัดการทำหมวกของเขาให้เชื่อมิติได้อีกครั้ง เพื่อที่เขาจะได้พาเกรซกลับไปอยู่ในโลกเทพนิยายตามเดิม แต่เอ็มมาเองก็ไม่รู้วิธี ดังนั้น เธอและแมรีจึงได้หาจังหวะต่อสู้กับเจฟเฟอร์สัน จนเขาร่วงตกหน้าต่างหายไปไหนหมวกอีกทีครั้ง ในตอนปลายฤดูกาลที่ 1 เรจิน่าได้เรียกตัวเจฟเฟอร์สันกลับมาอีกครั้ง พร้อมกับให้เขานำหมวกเชื่อมิตินี้มา เพื่อนำแอปเปิ้ลอาบยาพิษจากโลกเทพนิยายมาให้เธอ โดยแลกกับการที่เจฟเฟอร์สันจะได้อยู่กับเกรซอย่างมีความสุขหลังจากที่เอ็มมาตาย แต่แล้วเจฟเฟอร์สันก็รู้สึกเหมือนถูกหักหลังอีกครั้ง เพราะคนที่กินยาแอปเปิ้ลอาบยาพิษกลับกลายเป็นเฮนรี่ ไม่ใช่เอ็มมา ฉะนั้นเรจิน่าจึงไม่สนใจคำสัญญาที่ให้ไว้กับเจฟเฟอร์สัน และด้วยความแค้น เจฟเฟอร์สันจึงไปปล่อยตัวเบลล์ซึ่งถูกรจิน่าขังไว้ในโรงพยาบาลผู้ป่วยทางจิตออกมา และให้เบลล์ตามหาโกลด์ พร้อมกับบอกเรื่องราวทั้งหมด จนทำให้โกลด์แค้นเรจิน่าต่ออีกทอด และถึงกับปล่อยภูตดูดวิญญาณออกมาจัดการกับเรจิน่า

4.8 หมออาร์ชี (Archie Hopper) หรือ จิมินี่คริกเก็ต (Jiminy Cricket)

ภาพที่ 3/6 ตัวละครหมออาร์ชี หรือ จิมินี่คริกเก็ต

ในโลกเทพนิยาย จิมินี่เติบโตมาในครอบครัวใจดี พ่อและแม่สอนให้จิมินี่หัดลักษณะนิสัยตั้งแต่เด็ก แต่ตรงกันข้าม จิมินี่กลับเป็นคนที่มีความตั้งใจดี รักความถูกต้อง และความยุติธรรม

จนวันหนึ่ง เขาได้พบกับเจฟเฟ็ทโตในวัยเด็ก ผู้ซึ่งช่วยพูดเตือนสติให้เขากล้าลองทำอะไรใหม่ นั่นจึงทำให้จิมมีคิดวางแผนจะจัดการกับพ่อแม่อุปถัมภ์ของเธอ ด้วยการใส่น้ำยาเอลฟ์ (Elf Tonic) ที่ร่ำเพิลสติลท์สกินได้ให้มาใส่พ่อแม่ของพวกเขา และในคืนนั้น จิมมีก็ได้ลองพูดทักท้วงการกระทำของพ่อแม่ของเขาเพื่อว่าพวกเขาอาจจะสำนึก แต่ก็ไม่ได้มีอะไรดีขึ้น และที่เลวร้ายกว่านั้นก็คือ ผู้เคราะห์ร้ายที่ถูกพวกเขาหลอกลวงปล้นในคืนนั้นก็คือ พ่อและแม่ของเจฟเฟ็ทโต อีกทั้งพ่อของจิมมียังเอาสลับลวดน้ำยาเอลฟ์ของจิมมี กับขวดน้ำฝานที่พวกเขาจะมอบให้เหยื่อ เพื่อหลอกลวงนี่คือยาแก้โรคระบาดแลกกับข้าวของในบ้าน ดังนั้น เมื่อจิมมีใส่น้ำยาใส่พ่อแม่ของเขา มันจึงกลับกลายเป็นน้ำฝาน แต่ขวดน้ำฝานที่พ่อและแม่ของเจฟเฟ็ทโตดื่มเพื่อป้องกันโรคระบาดนั้นก็กลับกลายเป็นน้ำยาเอลฟ์ และครูต่อมา เมื่อเด็กชายเจฟเฟ็ทโตกลับบ้านมาพบว่า พ่อและแม่ของเขากลายเป็นหุ่นเอลฟ์ไปเสียแล้ว เด็กชายเจฟเฟ็ทโตจึงตั้งใจมากและวิ่งหนีออกจากบ้านทันที... พ่อแม่ของจิมมีทิ้งเขาไว้ที่บ้านหลังนั้น จิมมีนั่งร้องไห้เสียใจด้วยความรู้สึกผิด ทันใดนั้นหัวหน้านางฟ้าจึงได้ปรากฏตัวและบอกให้จิมมีขอพรข้อหนึ่ง เป็นการตอบแทนจิตใจอันดีงามของจิมมี เขาจึงขอให้ตัวเองกลายเป็นจิ้งหรีด และหลังจากนั้น หัวหน้านางฟ้าจึงบอกให้จิมมีขอตามหาเด็กชายเจฟเฟ็ทโต และดูแลเขาให้ดีที่สุด เพื่อเป็นการแก้บาปให้กับสิ่งไม่ดีที่ได้ทำไว้กับครอบครัวของเขา

ที่สตอร์บรูค อารชี ฮอปเปอร์ เป็นชายหนุ่มวัยทำงาน เขามีมนุษยศาสตร์วิศวะและใส่แว่น เป็นคนสุภาพอ่อนโยน ใจเย็น สุขุมรอบคอบ แต่กลับขาดความมั่นใจในตัวเอง เขามีอาชีพเป็นจิตแพทย์ และเป็นหมอบประจำตัวของเฮนรี่ ซึ่งเฮนรี่ได้พยายามบอกเขาว่า เขาคือจิ้งหรีดจิมมีในโลกเทพนิยาย นั่นจึงทำให้เขาสนิทกับมารโค (เจฟเฟ็ทโต) มากเป็นพิเศษ แต่ต่อมาเรจินากลับมาหาอารชีว่า ถ้ายังใช้วิธีการรักษาแบบเดิมคือการรับฟังเรื่องที่เฮนรี่เล่า นั่นจะเลิกจ้างหม้ออารชีและจะพาเขาได้มีที่ทำงานหาอีกต่อไป หลังจากนั้น อารชีจึงเครียดมากและระบายออกมาใส่เฮนรี่ หาว่าเฮนรี่เป็นบ้า มีอาการผิดปกติทางสมอง และนั่นก็ทำให้เฮนรี่เสียใจมากจนไปร้องไห้กับเอ็มมา และในวันต่อมา เฮนรี่ก็ตัดสินใจลงไปสำรวจบริเวณที่เกิดเหตุที่ถล่มในตอนต้นฤดูกาลที่ 1 เพื่อให้อารชีเชื่อว่าข้างใต้พื้นนั้นมีสิ่งที่เกี่ยวข้องกับโลกเทพนิยายอยู่ แต่แล้วพวกเขาก็กลับติดอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน จนเมื่อเอ็มมาใช้สลิงหย่อนตัวลงไปช่วย พวกเขาจึงรอดตายและทำให้เฮนรี่กับหม้ออารชีกลับมาความสัมพันธ์ที่ดีดังเดิม

4.9 แคทริน โนแลน (Kathryn Nolan) หรือ เจ้าหญิงอาบิเกล (Princess Abigail)

ภาพที่ 376 ตัวละครแคทริน โนแลน หรือ เจ้าหญิงอาบิเกล

ในโลกเทพนิยาย เจ้าหญิงอาบิเกล เป็นพระกิตาของพระราชินีมาดัล ซึ่งเป็นกษัตริย์จากต่างเมือง เจ้าหญิงอาบิเกล เป็นหญิงสาวผิวขาว ผมสีบลอนด์ของ หน้าตาคนสวย รูปร่างดี เธอเป็นคนเรียบง่าย ตรงไปตรงมา กล้าหาญ รักเดียวใจเดียว และมีเหตุผล... หลังจากที่เจ้าชายชาร์มมิ่ง (เจมส์) สามารถปราบมังกรได้สำเร็จแล้ว พระราชินีมาดัลจึงได้ยกเจ้าหญิงอาบิเกลให้แต่งงานกับเจ้าชายชาร์มมิ่ง เพื่อหวังจะให้มีคนช่วยสืบทอดบัลลังก์ต่อไป แต่ก่อนวันงานแต่งงานเพียง 1 วัน เจ้าชายชาร์มมิ่งได้ขี่ม้าหนีออกมาตามหาสโนว์ไวท์ เจ้าหญิงอาบิเกลจึงได้พาทหารของเธอขี่มาตามหา และขอคุยกับชาร์มมิ่งอย่างตรงไปตรงมา อาบิเกลบอกว่า เธอเองก็ไม่อยากแต่งงาน เพราะเธอมีคนรักอยู่แล้ว ชื่อว่า เฟรดเดริก แต่เขาถูกพระราชินีมาดัล ซึ่งมีแผนฆ่าที่เมื่อแต่ละสิ่งใดจะกลายเป็นทอง ได้ไปสัมผัสตัวเฟรดเดริกโดยบังเอิญระหว่างการหลบ ทำให้เขากลายเป็นรูปปั้นทองตั้งแต่นั้นมา อาบิเกลจึงขอให้ชาร์มมิ่งช่วยไปนำน้ำจากทะเลสาบ นอสทอสมาเทราดลงบนตัวเฟรดเดริก ก็จะสามารถถอนคำสาปได้ แต่ชาร์มมิ่งจะต้องเอาชนะภูตสาวที่เฝ้าทะเลสาบให้ได้ จึงจะนำน้ำกลับมาได้ ซึ่งภายหลัง ชาร์มมิ่งก็ทำได้สำเร็จ และสามารถแก้คำสาปให้เฟรดเดริกได้ อาบิเกลจึงจูงพระคเณศให้ชาร์มมิ่งตามหาสโนว์ไวท์พา ส่วนอาบิเกลกับเฟรดเดริกก็กลับไปยังเมืองของตน

ที่สตอรี่บุ๊ค แคทริน โนแลน เป็นภรรยาของเดวิด โนแลน ทั้งคู่เคยล้มเหลวในชีวิตแต่งงานมาแล้วครั้งหนึ่ง เพราะแคทรินรู้สึกว่าเขา กับเดวิดมีรูปแบบการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดตัดสินใจทิ้งเดวิดไปพักหนึ่ง และเมื่อกลับมาเจอกัน เธอก็พบว่า เดวิด สามีของเธอ ประสบอุบัติเหตุจนความจำเสื่อม แคทรินรู้สึกผิดมาก จึงดูแลปรนนิบัติเดวิดเป็นอย่างดีและขอให้เธอและเขาลองมาเริ่มต้นชีวิตคู่กันใหม่อีกครั้ง แต่แล้วแคทรินกลับพบว่า เดวิด คนที่พินิจนี้เปลี่ยนไปจากเดิม เพราะแม้เธอจะอยู่กับเขาทุกวัน แต่ในที่สุด เธอก็ได้รู้ว่า หัวใจของเดวิดกลับไปอยู่ที่แม่ที่แม่มีมารีมาเร็ดตลอดเวลา... แคทรินโกรธแม่ และตามไปไล่ล่าหาถึงโรงเรียน ซึ่งเป็นที่ทำงานของแม่ แต่สุดท้าย เธอก็ตัดสินใจปล่อยทั้งคู่ไป ส่วนตัวเธอก็จะออกไปอยู่คนเดียว และใช้ชีวิตตามทางของเธอ แต่แล้ว ระหว่างที่เธอกำลังจะออกจากเมืองสตอรี่บุ๊ค เธอก็กลับประสบอุบัติเหตุจนหายสาบสูญไปพักหนึ่ง ทำให้ทุกคนคิดว่าแคทรินเสียชีวิตไปแล้ว เนื่องจากรูป

และเอ็มมาได้ไปพบกล่องใส่หัวใจมนุษย์ใกล้กับบริเวณที่พบรถของแคทริน พร้อมกับพบรอยนิ้วมือของแมรี มาร์กาเรต รอบๆกล่องใบนั้นด้วย นั่นจึงทำให้ข้อหาหนักตกมาอยู่แมรีทันที จนกระทั่งในตอนปลายฤดูกาลที่ 1 ของละคร รูบี้ เอ็มมา และออกุสจึงได้ไปพบแคทรินนอนล้มอยู่บนพื้นด้วยอาการหวาดกลัว จากนั้นพวกเขาจึงพาแคทรินส่งโรงพยาบาล

4.10 ซิดนีย์ กลาส (Sidney Glass) หรือ จินี่ (Genie : Magic Mirror)

ภาพที่ 377 ตัวละครซิดนีย์ กลาส หรือ จินี่ (กระแวกิเศะ)

ในโลกเทพนิยาย จินี่ เป็นยักษ์ในตะกึ่งวิเศษ เขาเป็นชายวัยกลางคน ผิวสีชมพู มีร่างกายแก่ชราควหาหรั เขาเป็นคนฉลาด มีเล่ห์เหลี่ยม สุขุมเยือกเย็น และปราศณาพยากรณ์จะมีหญิงอันเป็นที่รักอยู่เคียงข้าง... ในตอนกลางฤดูกาลที่ 1 พระราชา Leopold (ลีโอโพลด์) พระบิดาของเจ้าหญิงสวีเดนวิเวท เป็นผู้พบตะกึ่งวิเศษที่ริมทะเลสาบ จินี่บอกจะให้พรพระราชา 3 ประการตามที่พระองค์ต้องการ แต่พระราชากลับบอกว่า ตอนนี้เรามีทุกอย่างตามที่เราต้องการแล้ว ดังนั้น เราจึงขอให้ท่านเป็นอิสระ หากท่านต้องการ ซึ่งจินี่ก็ตอบว่ากว้างไม่ดังลั่น ตีทั้งพระราชายังมีพรอีก 2 ข้อที่เหลือให้จินี่เป็นผู้อธิษฐานเอง ซึ่งเขาได้ขอพรข้อที่ 2 ว่าขอให้ได้พบกับหญิงงามอันเป็นที่รัก และในวันนั้น พระราชาก็ได้เชิญจินี่ไปเยี่ยมชมพระราชวังของพระองค์ และหลังจินี่ก็กลับตกหลุมรักราชินีเรจิน่าตั้งแต่นั้นมา จนภายหลัง เขาได้ตัดสินใจช่วยเธอหลบปลงพระชนม์พระราชาลีโอโพลด์ ด้วยการใส่งูพิษ 2 หัว (Agracahn viper) ที่ราชินีเรจิน่านำมาปล่อยมันเข้าไปกัดพระราชาบนเตียงนอน ด้วยความที่จินี่หวังว่าจะได้ครองรักกับราชินีเรจิน่าอย่างมีความสุข แต่สุดท้าย เขาก็พบว่า ตัวเขาถูกราชินีเรจิน่าหลอกใช้เพียงเท่านั้น ทั้งยังโดนความผิดทั้งหมดตำหนิกับเขา เพราะงูพิษ 2 หัวชนิดนี้หาได้เฉพาะในประเทศของจินี่เท่านั้น เรื่องทั้งหมดนี้ทำให้จินี่ผิดหวังอย่างมาก เขาจึงได้ศึกษาจนทราบที่สุดท้ายว่า ขอให้เขาได้คุยกับราชินีเรจิน่าตลอดไป ให้ได้เห็น ได้พูดคุย และได้ยินเสียงของผู้หญิงคนนั้นตลอดไป นั่นจึงทำให้จินี่ต้องติดอยู่ในกระจกที่เขามอบให้กับเรจิน่าตลอดกาลตามคำอธิษฐานของเขา

ที่สตูดิโอ ซิดนีย์ กลาส มีอาชีพเป็นนักข่าวของหนังสือพิมพ์ Daily Mirror (เดลีมิลเลอร์) เขาตกหลุมรักเรจิน่า และยอมทำงานตามคำสั่งของเรจิน่าทุกคำสั่ง คอยข้างแท่นในตอนต้นฤดูกาลที่ 1 ซิดนีย์พยายามหาข้อมูลเกี่ยวกับเอ็มมาบอกเรจิน่า แต่ก็กลับถูกเธอมองว่าเป็นข้อมูลที่ไร้ประโยชน์ เพราะเธอรู้ทุกอย่างอยู่แล้ว ต่อมา ในตอนกลางฤดูกาลที่ 1

เรจินายังได้วางแผนให้ซิดนีย์ไปเป็นหัวเฒ่ามา โดยให้ซิดนีย์ทำที่เป็นถูกเรจิน่าหักหลัง อีกทั้งเธอยังยกยอกเงินกองกลางของเมืองไปใช้ส่วนตัว โดยที่ซิดนีย์มีหลักฐานมัดตัวเรจิน่าทุกอย่าง แต่ท้ายสุดแล้ว ซิดนีย์กลับทำให้เอมม่าอับอายต่อหน้าที่ระชุมสภาท้องถิ่น เมื่อเรจิน่าเปิดเผยว่า เธอนำเงินกองกลางไปซื้อที่ดินเพียงเพื่อจะทำสนามเด็กเล่นส่วนกลางเท่านั้น... และในตอนปลายฤดูกาลที่ 1 เรจิน่ายังได้วางแผนให้แมรี มาร์กาเร็ต กลายเป็นแพะรับบาปในคดีฆาตกรรมแคทรีน แต่เมื่อเรื่องราวเปิดเผยว่า แคทรีนยังไม่ตาย เรจิน่าก็กลับโยนบาปให้ซิดนีย์ ว่าเขาเป็นคนสร้างหลักฐานเท็จทั้งหมด แต่เอมม่าก็ไม่ได้เอาผิดซิดนีย์ เพราะเธอรู้ว่า ที่ซิดนีย์ยอมให้เรจิน่าโขกสับก็เพราะเขารักเรจิน่า

4.11 ลีรอย (Leroy) หรือ กรัมพี (Grumpy) , ทอม คลาร์ก (Tom Clark) หรือ สนีซซี่ (Sneezy) และคนแคะคนอื่น ๆ

ภาพที่ 3/8 ตัวละคร ลีรอย หรือกรัมพี, ทอม คลาร์ก หรือสนีซซี่ และคนแคะคนอื่น ๆ

ในโลกเทพนิยาย เหล่าคนแคะมีหน้าที่ต้องทำเหมือนเพชร เพื่อผลิตมงวิเศษให้ก้านเหล่านางฟ้า พวกเขาเกิดจากการฟักไข่ โดยไข่ของแต่ละคนจะถูกคาไว้ในเรือนฟักไข่ และเมื่อถึงเวลาโตเต็มที่ พวกเขาก็จะกระเหาะเปลือกไข่ออกมาสู่โลกภายนอก หลังจากนั้น ทุกคนจะได้รับการคนละด้าม เพื่อเอาไว้ใช้กระเหาะก้อนเพชรให้แตกเป็นชิ้นเล็กๆ ซึ่งเมื่อทันทีที่ทุกคนจับด้ามขวาน ก็จะปรากฏชื่อตามบุคลิกของแต่ละคนขึ้น... แต่เดิมนั้น ทีมคนแคะทั้งหมดของกรัมพีมีอยู่ด้วยกัน 8 คน คือ กรัมพี (ชื่อเดิมว่า ดรัมมี่), สนีซซี่, โดฟี (Docey), แฮปปี (Happy), สลีปปี (Sleezy), แบชฟูล (Bashful), ด็อก (Doc) และ สเตลท์ตี้ (Stealthy) แต่ในตอนปลายฤดูกาลที่ 1 หลังจากที่ได้เริ่มมีต้องผัดหัวในความรักรักรังกับนางฟ้าเด็กหัด ชื่อ โนวา เขาจึงไม่โหม่งหน้าขวานหัก และเมื่อเขาจับด้ามใหม่ ชื่อของเขา ก็เปลี่ยนเป็น กรัมพี ที่แปลว่า บุตทั้ง ไปโดยปริยาย... วันหนึ่ง กรัมพีมีโอกาสได้พบกับสโนว์ไวท์ที่ถูกล็อกในวังของพระราชจักร์จ หลังจากทีสโนว์ไวท์โดนหลอกให้เข้ามาหาเจ้าชายซาร์มมิ่ง แต่กลับถูกพระราชจักร์จจับตัวเธอขังไว้แทน ต่อมา สเตลท์ตี้ได้แอบเข้ามาช่วยกรัมพีออกไป กรัมพีจึงถือโอกาสช่วยสโนว์ไวท์ออกไปด้วย

แต่แล้ว ส.ตลท.ที่ดีก็กลับถูกทหารของพระราชารัจจะฆ่าตาย ส่วนสโนว์ไวท์ก็ได้ร่วมกับกรัฟปีตต่อสู้กับทหารจนหนีออกมาได้ และไปอาศัยอยู่กับคนแคระทั้งเจ็ดคนที่เหลือ หลังจากสโนว์ไวท์หลับไหลไปกับค้ำสาปในแอปเปิ้ลอาบยาพิษของราชินีเรจิน่า เหล่าคนแคระจึงได้นำร่างของสโนว์ไวท์ไปนอนในโลงแก้ว ก่อนที่เจ้าชายชาร์มมิ่งจะตามมาหาเธอจนเจอในเวลาต่อมา นอกจากนี้ กรัฟปียังได้พูดเรียกความกล้าหาญให้กับสโนว์ไวท์ในขณะที่กำลังจะไปต่อสู้เพื่อชิงตัวเจ้าชายชาร์มมิ่งมาจากพระราชารัจจะว่า “ไปแสดงให้พวกเขาเห็นกัน ว่าแท้จริงแล้ว สโนว์ไวท์กับคนแคระทั้งเจ็ดทำอะไรได้บ้าง” (Let's show that king what Snow White and the Seven Dwarves can really do.)

ที่สตอร์บรูค ลีรอยตกหลุมรักแม่ชีแอสทริด จึงได้อาสาช่วยเธอขายเทียนการกุศลเพื่อปลดหนี้ของแม่ชี แต่เขาลับขายไม่ได้เลย เขาก็โกหกแม่ชีแอสทริดว่าขายหมดแล้ว และแอบเก็บเทียนไว้เอง จากนั้น ลีรอยจึงเสนอขายเรือให้กับโกลด์เพื่อนำเงินค่าเทียนมาให้แม่ชี แต่โกลด์กลับไม่สนใจซื้อ ต่อมา แม่ชีก็กลับไปเจอเทียนในเรือที่พี่ของลีรอย เธอคิดหวังในตัวเขาอย่างมากท้ายสุด ลีรอยจึงตัดสินใจใช้ขวานทำลายหม้อแปลงไฟที่ใช้จัดงานการกุศลในเมือง ทุกคนจึงมาซื้อเทียนจากลีรอยไปถึงคนละเล่ม แล้วลีรอยก็สามารถขายเทียนได้ทั้งหมด ทำให้เขาเรียกความเชื่อใจกลับมาจากแม่ชีแอสทริดได้อีกครั้ง... ตอนต้นฤดูกาลที่ 2 หลังจากที่ค้ำสาปในเมืองถูกทำลายลงแล้ว ลีรอยได้ทอม คลาร์ก หรือสไนซ์ซี และคนแคระคนอื่นๆ ลองไปตรวจสอบที่เส้นเขตแดนของเมืองสตอร์บรูคกับค้ำนอก พวกเขาจับไม้สั้นไม้ยาวหาอาสาสมัคร แล้วหน้าที่นี้จึงตกเป็นของทอม คลาร์ก เขาลองก้าวออกไปยืนนอกเส้นเขตแดน แต่เพียงครู่เดียว พวกเขา ก็พบว่า ทอม คลาร์ก สูญเสียความทรงจำในโลกเทพนิยายว่าตัวเองคือคนแคระชื่อ สไนซ์ซี แต่กลับจำได้เพียงว่า ตนคือ ทอม คลาร์ก และมีอาชีพเป็นเภสัชกรในสตอร์บรูคเท่านั้น ซึ่งเมื่อพวกเขา นำเรื่องนี้ไปบอกชาวเมืองคนอื่นๆ จึงทำให้เกิดความโกลาหลมากมายตามมา

4.12 คุณแม่อธิการ (Mother Superior) หรือ หัวหน้านางฟ้า (Blue Fairy)

ภาพที่ 379 ตัวละครคุณแม่อธิการ หรือ หัวหน้านางฟ้า (บลูแฟรี่)

ในโลกเทพนิยาย หัวหน้านางฟ้า หรือที่ตัวละครอื่นๆมักจะเรียกกันว่า ‘บลู’ เธอเป็นหัวหน้าของเหล่านางฟ้าทุกคน โดยเป็นหญิงสาวรูปร่างเล็กจิ๋ว มีปีก สวมชุดประจำตัวสีน้ำเงิน และมีอาวุธประจำกายเป็นคทาวิเศษ บลูเป็นนางฟ้าที่เข้มแข็ง มีความเป็นผู้ใหญ่มาก มีเมตตา สุภาพอ่อนโยน รอบคอบ และสุขุม เธอมักปรากฏตัวขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนที่กำลังได้รับความ

เด็กดื้อร่อน เช่น เจฟฟ์เพ็ทโต ลิมินี สโนว์ไวท์ และเจ้าชายชาร์มมิ่ง ตั้งแต่ในตอนต้นฤดูกลางที่ 1 บลูได้นำต้นไม้วิเศษเข้ามาให้เจ้าชายชาร์มมิ่ง อีกรังยังจะเอาให้เจฟฟ์เพ็ทโตช่วยสร้างตุ๊กไม้ป้องกัน คำสาปให้เอ็มมาอีกด้วย นอกจากนี้ เธอยังได้มอบเมล็ดถั่ววิเศษให้เบลล์ ลูกชายของรัมเพิลซ เพื่อทำให้เขาและพีธได้ไปอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขในโลกที่ไม่มีเวทมนตร์ แม้ว่าสุดท้ายแล้ว รัมเพิลซจะลือหลังอำนาจมากกว่าลูกชายก็ตาม และในตอนปลายฤดูกลาง เมื่อสโนว์ไวท์ ตัดสินใจจะไปบุกวังของพระราชินีจอร์จ บลูแพร์รี่ยังได้นำกษัตริย์ก่าดั๋งนางฟ้าเข้าช่วยสโนว์ไวท์ ต่อสู้กับทหารของพระราชินีอีกด้วย

ที่สตอร์บรูค บลูแพร์รี่ กลายเป็น คุณแม่เอธิวาร์ หรือหัวหน้าแม่ชีของเมืองสตอร์บรูค เธอหนึ่งสงบ ใจเย็น สุขุมรอบคอบ และมีเมตตา... ในตอนกลางฤดูกลางที่ 1 คุณแม่เอธิวาร์ พยายามเคี่ยวเข็ญให้แม่ชีแอสทริดขายเทียนการวูตส์ให้หมด เพื่อเป็นปลดหนี้สินที่ติดค้างอยู่กับ ทางโบสถ์ และในตอนต้นฤดูกลางที่ 2 เธอก็ได้ขอให้แม่ชี เดวิด เอ็มมา เฮนรี่ และเหล่าคนแคระ ไปช่วยเรจิน่าที่บ้าน ในขณะที่ชาวเมืองกำลังรอรูมประชาทัณฑ์เธอ หลังจากที่คำสาปในเมือง ถูกทำลายลง

4.13 เบลล์ (Belle)

ภาพที่ 380 ตัวละครเบลล์

ในโลกเทพนิยาย เบลล์เป็นหญิงสาวผิวขาว รูปร่างดี ผมสีน้ำตาลเข้ม หน้าตาคม ปากแดง เธอเป็นลูกสาวของทนายเซอร์ มอริส แห่งเมือง Avolnea... เบลล์เป็นคนจิตใจดี มีความเสียสละ รักครอบครัว สุภาพอ่อนโยน มีน้ำใจ มีความกล้าหาญ และมานะอดทน... วันหนึ่ง ในขณะที่เมืองของเบลล์กำลังจะต้องทำศึกกับพวกออร์ก เซอร์ มอริส ซึ่งทำให้พ่อของเธอหนักใจกับเรื่องนี้มาก แต่แล้ว รัมเพิลสตีลท์สกินก็ปรากฏตัวขึ้นพร้อมกับยื่นข้อเสนอว่าจะช่วย ปกป้องบ้านเมืองให้ โดยแลกเปลี่ยนกับตัวของเบลล์ เซอร์ มอริสไม่ยอมรับข้อเสนอนี้ แต่เบลล์ กลับเสียสละอาสาที่จะไปอยู่กับรัมเพิลซ เพื่อปกป้องบ้านเมืองจากสงคราม... เบลล์ไปเป็น แม่บ้านให้กับรัมเพิลซ และด้วยความรักและอ่อนโยนของเบลล์ ทำให้ทั้งสองเกิดความผูกพัน กันในเวลาไม่นาน จนวันหนึ่ง รัมเพิลซลงใจให้เบลล์ออกไปซื้อฟางที่ตลาดในเมืองให้เขา เพื่อคิดว่าเบลล์จะกลับมาหรือไม่ ระหว่างทางเบลล์พบกับราชินีเงิเงิ โดยเธอได้แนะนำให้เบลล์ คุยรัมเพิลซเพื่อเป็นการแก้คำสาปให้เขา เบลล์ทำตาม และพบว่า ขณะที่ผิวหนังของรัมเพิลซ

กำลังจะกลับเป็นมนุษย์ธรรมดา เขาก็กลับถอยหนีเธอ เพราะไม่อยากสูญเสียพลังอำนาจไป เขาก็ไล่เธอออกไปจากปราสาท ด้วยความเข้าใจผิดคิดว่าเบลล์เป็นคนที่ไม่รักนางส่งมาทำลายเขา หลังจากนั้น เธอก็ถูกเรจิน่าจับตัวขังไว้ในโรงพยาบาลรักษาผู้ป่วยทางจิตที่สตอร์บรูคตลอดมา

ทางด้านรัมเฟิล หลังจากที่เขากลับมาเป็น โกลด์ ในเมืองสตอร์บรูค เขาก็ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวตลอดมาเช่นกัน จนกระทั่งเมื่อ จฟเฟอร์สันเกิดแค้นที่เรจิน่าไม่รักษาคำพูด เขาก็ได้ไปปล่อยตัวเบลล์ออกมา แล้วบอกให้เธอออกตามหาโกลด์และอยู่กับเขาตลอดไป โกลด์หรือรัมเฟิลสก็ลท์สกิน และเบลล์ จึงได้เจอกันอีกครั้ง

4.14 โครา (Cora)

ภาพที่ 381 ตัวละครโครา

โครา เป็นหญิงวัยกลางคน ผมหงอกดำ รูปร่างสมส่วนตามวัย เธอเป็นแม่ของเรจิน่า และเป็นแม่มดที่ดูร้าย เห็นแก่ตัว โหดเหี้ยม และหลงใหลในอำนาจมาก... หลังจากที่เราเห็นว่าเรจิน่าในวัยสาวได้ช่วยชีวิตสโนว์ไวท์ในวัยเด็กเอาไว้ พระราชาสีโอโพลด์จึงได้มาขอเรจิน่าแต่งงานด้วยความซาบซึ้งในจิตใจอันดีงาม ทั้งที่เรจิน่าพยายามจะปฏิเสธ เพราะเธอมีคนที่รักอยู่แล้ว แต่โครากลับตอบตกลงโดยไม่สนใจความรู้สึกของเรจิน่า และเมื่อเรจิน่าตัดสินใจจะหนีไปกับดาเนียล ชายคนรัก แต่โครากลับมาขวางไว้และพูดเตือนสติให้เรจิน่านึกถึงอนาคตและอำนาจที่กำลังจะมี แต่เรจิน่าก็ยังยืนยันว่าอยากจะมีความสุขกับชายคนที่เธอรัก ดังนั้น โคราจึงใช้วิธีควักหัวใจของดาเนียลออกมาและบีบจนกลายเป็นผงต่อหน้าต่อตาเรจิน่า และบังคับให้เรจิน่ากลับไปแต่งงานกับพระราชาสีโอโพลด์ และทุกครั้งที่เราจิน่าพยายามจะหนี โคราก็จะใช้เวทมนตร์ตามไปจับตัวเรจิน่าเอาไว้ จนวันหนึ่ง เรจิน่าจึงขอความช่วยเหลือจากรัมเฟิล โดยเขาได้แนะนำให้เรจิน่าผลักโคราเข้าไปยังกระจกบานใหญ่ที่เขามอบให้ แล้วกระจกก็จะส่งโคราไปยังอีกเมืองหนึ่งซึ่งห่างไกลจากเรจิน่า... ในตอนต้นฤดูกาลที่ 2 หลังจากทีเอ็มมาและแมรี มาร์กาเร็ตหลุดเข้ามายังโลกทพนิยาย พวกเธอก็กลับได้เจอกับโคราโดยบังเอิญ ที่คุกใต้ดินของที่หลบภัยของผู้ที่รอดจากคำสาป และหลังจากนั้น โคราก็แอบตามสโนว์ไวท์และแมรี มายังเมืองของสโนว์ไวท์ เพื่อจะกลับมาหาตุ้มวิเศษที่อาจจะส่งพวกเธอกลับไปยังสตอร์บรูคได้ พวกเธอและโคราเกิดการต่อสู้กัน เพราะโคราอยากจะทำสมบัติไปยังโลกมนุษย์ เอ็มมาจึงได้เผาตุ้มเป็นการ

ตัดปัญหา แต่เมื่อทุกคนกลับออกไป ใครก็แทบกลับมาอีกรอบและขโมยเก้าอี้ถ่านของผู้ไม่
เก็บใส่ขวดไป

4.15 แอชลีย์ (Ashley) หรือ ซินเดอเรลลา (Cinderella)

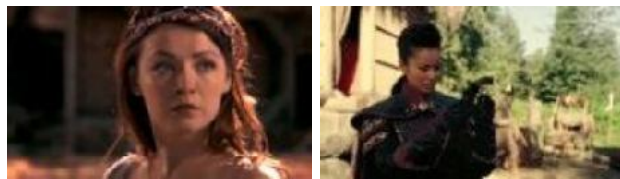
ภาพที่ 382 ตัวละครแอชลีย์ หรือ ซินเดอเรลลา

ในโลกเทพนิยาย แอลล่า หรือซินเดอเรลลา เป็นหญิงสาวผิวพรรณดี ผสมสีบลอนด์ทอง
รูปร่างดี เธอเป็นคนสุภาพอ่อนโยน เป็นแม่บ้านแม่เรือน ขยัน แต่อ่อนแอและอ่อนไหวง่าย...
เธอมีกฐาแม่เลี้ยงและพี่สาวต่างมารดาใช้งานอย่างหนักเหมือนเป็นคนรับใช้ในบ้าน จนวันหนึ่ง
นางฟ้าแม่ทูนหัวของเธอจึงได้ปรากฏตัวขึ้นและบอกให้เธอขอพร แต่ทันใดนั้น รั่มเพิลซก็ปรากฏ
ตัวขึ้นและสกดนางฟ้าแม่ทูนหัวให้หายไป จากนั้น เขาก็ให้ซินเดอเรลลาขอพร โดยจะต้องมีข้อ
แลกเปลี่ยน แต่ซินเดอเรลลากลับไม่ถามถึงข้อแลกเปลี่ยนนั้น แล้วเธอก็ตกลงเซ็นรับข้อเสนขอของ
รั่มเพิลซทันที จนเมื่อซินเดอเรลลาได้พบกับเจ้าชายโทมัสและทั้งคู่ได้แต่งงานกัน รั่มเพิลซจึงได้
ปรากฏตัวขึ้นแล้วบอกกับเธอว่า ข้อแลกเปลี่ยนที่เธอต้องการก็คือ ลูกคนแรกของซินเดอเรลลา
เธอทิ้งกิลล์และสับสน จึงคิดจะเก็บข้าวของหนีไปโดยไม่บอกเจ้าชายโทมัส แต่เจ้าชายเข้ามาเจอ
เสียก่อน ทั้งคู่จึงวางแผนกันกับเจ้าชายชาร์มมิ่งและสโนว์ไวท์ ช่วยกันหลอกจับตัวรั่มเพิลซ โดย
การให้เขาเซ็นสัญญาอีกฉบับหนึ่งด้วยปากกาขนนกเวทมนตร์ และนำเขาไปขังไว้ในคุกใต้ดิน
จนกระทั่งถึงเวลาที่คำสาปของราชินีเรจินาเริ่มต้นขึ้น

ที่สตอรีบรูค แอชลีย์ เป็นเด็กสาวที่ขาดความมั่นใจในตัวเอง เธออ่อนต่อโลก
และมีอารมณ์ซึมเศร้าตลอดเวลา เนื่องจากเธอกำลังตั้งครรภ์ในขณะที่เธออายุเพียง 19 ปีเท่านั้น
อีกทั้งยังได้เลิกกับแฟนหนุ่มไป พร้อมกับที่เธอได้เซ็นสัญญาขายลูกให้กับโกลด์ ผู้ซึ่งมีธุรกิจ
รับจัดหาบุตรบุญธรรม จนวันหนึ่ง ขณะที่แอชลีย์กำลังทำงานซักรีดอยู่หลังร้านกาแฟของรูบี้
อยู่นั้น เอ็มม่าที่เข้าไปซักเสื้อผ้าก็เกิดจึงได้พบและพูดคุยกับ แอชลีย์ จนได้รู้ว่าแอชลีย์นั้นมีชะตา
ชีวิตแบบเดียวกับเธอ คือตั้งครรภ์ในวัยที่ยังไม่พร้อมมีบุตร ดังนั้น เอ็มม่าจึงได้ให้กำลังใจ
แอชลีย์ว่าอย่าท้อแท้กับคำพูดของคนรอบข้าง และขอให้แอชลีย์เข้มแข็ง เชื่อมั่นในตัวเอง
และเลี้ยงลูกให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ อีกทั้งเอ็มมายังได้ยกตัวอย่างชีวิตเธอว่า ถ้าย้อนเวลากลับ
ไปได้ เธอคงจะเลี้ยงลูกเองและจะไม่ส่งลูกเข้าสถานรับบุตรบุญธรรมเด็ดขาด ซึ่งเมื่อแอชลีย์ได้ฟัง
คือนั้น เธอจึงตัดสินใจแอบเข้าไปขโมยเอกสารสัญญาจากโกลด์และหนีไปพร้อมกับลูกในท้อง

แต่แล้วในภายหลัง เอ็มม่าก็หาตัวเธอจนเจอและได้ทำสัญญากับโกลด์ว่า ขอให้ยกเลิกสัญญาซื้อ-ขายลูกกับแอสลีย์ และให้เธอได้เลี้ยงลูกเอง โดยเอ็มมาจะยอมรับข้อแลกเปลี่ยนทุกอย่างที่โกลด์ต้องการ ซึ่งเขาก็ตกลง... ภายหลัง แอสลีย์ได้กลับใช้ชีวิตอยู่กับแฟนหนุ่มและลูกของเธอ เป็นครอบครัวที่อบอุ่น และวันหนึ่ง แฟนของเธอก็ถูกเขาขอแต่งงาน ทำตกลงเพื่อนฝูง มามากมายที่ร่วมเป็นสักขีพยาน

4.16 เจ้าหญิงออโรรา (Princess Aurora) และ มู่หลาน (Mulan)

ภาพที่ 383 ตั้ละครเจ้าหญิงออโรรา และมู่หลาน

เจ้าหญิงออโรรา เป็นหญิงสาวผิวขาว รูปร่างดี ผมตรงยาวสีบลอนด์ทอง แอกล้ำหาญ เข้มแข็ง แต่มักหวาดระแวงคนรอบข้างอยู่เสมอ... ออโรราโดนคำสาปหลับใหลของแมลิฟิเซนท์ จึงต้องหลับไปเป็นเวลาหลายปี จนกระทั่งวันหนึ่ง เจ้าชายฟิลลิปและมู่หลานเดินทางมาช่วย ออโรรา เจ้าชายจูบออโรราด้วยความรัก ทำให้เธอตื่นขึ้นทันที

มู่หลาน เป็นหญิงสาวผิวสีแทน รูปร่างดี หน้าตาแบบหญิงเอเชีย ผมตรงสีดำ เธอเป็นนักรบ มีความกล้าหาญ แข็งแกร่ง มานะอดทน ซื่อสัตย์ ใจเย็น และสุขุมรอบคอบ เธอออกติดตามและร่วมรบกับเจ้าชายฟิลลิปมาเป็นเวลานาน เธอจึงผูกพันกับเจ้าชายในฐานะเพื่อนคนหนึ่ง

หลังจากที่เจ้าชายฟิลลิปและมู่หลานได้ช่วยชีวิตออโรราสำเร็จแล้ว ระหว่างที่พวกเขา ทั้งสามได้ออกเดินทางไปยังหมู่บ้านซึ่งปลอดภัยจากคำสาปของราชินี.รจินานันท์ ออโรราก็เกิดหวาดระแวงในความสัมพันธ์ระหว่างมู่หลานกับฟิลลิปอยู่ไม่น้อย แต่มู่หลานก็ได้ยืนยันอย่างแข็งขันว่า เธอกับฟิลลิปเป็นเพียงเพื่อนร่วมรบเท่านั้น และหลังจากนั้น เมื่อเจ้าชายฟิลลิปถูกซูดาสีวินิจฉัยว่าไม่มู่หลานจึงได้สัญญากับออโรราว่าจะคุ้มครองเธออย่างดีที่สุดแทนเจ้าชายฟิลลิป และระหว่างที่พวกเขาสร้างของฟิลลิปกลับไปนอนบนแท่นแทนที่ออโรรานั่น พวกเขา ก็ได้พบกับเอ็มมาและแมรี่ มาร์กาเร็ตที่นอนหลับอยู่ หลังจากถูกภูตดุติวินิจฉัยพาตัวมาโดยบังเอิญ มู่หลานคิดว่าทั้งสองเป็นสาเหตุทำให้ภูตดุติวินิจฉัยปรากฏตัวขึ้นและกลืนวิญญาณของเจ้าชายฟิลลิปไป มู่หลานและเจ้าหญิงออโรราจึงจับตัวเอ็มมาและแมรี่ กลับไปขังในคุกที่หมู่บ้านด้วย... ภายหลัง แลนเชลลิต พหารที่รู้จักกับแมรี่ได้สั่งให้ปล่อยตัวพวกเขา และให้

ผู้หลานติดตามเอ็ดมาและแอรี่ไปยังเมืองเดิมของแมรี่ (สโนว์ไวท์) เพื่อไปค้นหาผู้ไม่เชื่อมนิติ ทำให้พวกเขาทุกคนเริ่มสนิทสนมกันมากขึ้น

4.17 เมลิฟิเซนท์ (Maleficent)

ภาพที่ 384 ตัวละครเมลิฟิเซนท์

เมลิฟิเซนท์ เป็นหญิงรุ่มราวคราวเดียวกับเวจิน่า เธอมีผัดตลอนสีบลอนด์ มีไม้เท้าลูกแก้วเป็นอาวุธ และมีสัตว์เลี้ยงที่รักมากคือ ยูนิคอร์น (Unicorn) เธอับเวจิน่าเป็นเพื่อนกัน แต่ต่างกันว่าเมลิฟิเซนท์ค่อนข้างสงบนิ่ง สุขุม อ่อนโยน มีเหตุมีผล และใจเย็นกว่าเวจิน่า... ตอนต้นฤดูกาลที่ 1 เมลิฟิเซนท์เคยแลกเปลี่ยนคำสาปกับเวจิน่า โดยเมลิฟิเซนท์ได้มอบคำสาปหลับไหลให้กับเวจิน่าเพื่อไปใช้แก้แค้นสโนว์ไวท์ ส่วนเวจิน่าก็ได้มอบคำสาปมืดให้กับเมลิฟิเซนท์ ซึ่งเธอได้นำไปเก็บไว้ในลูกแก้ววิเศษไม้เท้าของเธอ แต่ต่อมา เวจิน่ากลับมาขอคำสาปมืดคืน เพราะเจ้าชายชาร์มมิ่งสามารถแก้คำสาปหลับไหลให้สโนว์ไวท์ได้ แต่เมลิฟิเซนท์ไม่ยอม เพราะผิดข้อตกลง ทั้งสองจึงเกิดการต่อสู้กันขึ้น เวจิน่าใช้เวทมนตร์ซึ่งเมลิฟิเซนท์ไว้กับกำแพง และปล่อยเวทมนตร์ใส่ยูนิคอร์น อีกทั้งยังนำหัวใจมันไปสังเวศคำสาปมืดอีกด้วย... ตั้งแต่นั้นมา เมลิฟิเซนท์จึงถูกสะกดไว้ในร่างหนึ่งของเธอ คือ มังกรฟืนไฟ ตลอดมาจนในตอนปลายฤดูกาลที่ 1 เมื่อรัมเพิลฯได้มอบข้อเสนอให้เจ้าชายชาร์มมิ่งนำน้ำยาวิเศษในไข่ทองคำไปเก็บในกระเปาะของเมลิฟิเซนท์ แลกกับการช่วยให้เจ้าชายได้พบสโนว์ไวท์ ส่วนที่สตอร์ปรุกต์ โกลด์ก็ได้เสนอให้เอ็ดมาน่าไขท่อน้ำทองคำออกมา เพื่อจะช่วยเหลือให้ฟื้นขึ้น เราจึงได้เห็นเมลิฟิเซนท์ปรากฏตัวอีกครั้งในร่างมังกรฟืนไฟ

ฉาก (Setting)

1. โลกเทพนิยาย

1.1 งานแต่งงานของสโนว์ไวท์และเจ้าชายชาร์มมิ่ง

ภาพที่ 385 ฉากงานแต่งงานของสโนว์ไวท์กับเจ้าชายชาร์มมิ่ง

จัดขึ้นที่ห้องโถงในวังของสโนว์ไวท์ มีเพื่อนของพวกเขาและชาวเมือง มาร่วมงานเป็นจำนวนมาก เช่น เหล่าคนแคระ เวดและยาย เจ็พเพ็ทโตและพินอคคิโอ บลูฟairy และเหล่านางฟ้า รวมทั้งชาวเมืองคนอื่นๆ แต่หลังจากนั้น ราซินีเรจินาก็บุกเข้ามาทำลายบรรยากาศในงาน และทำให้พวกเขากระวังตัวให้ดี เพราะหลังจากนี้ เธอจะปลุกคำสาปไว้และส่งทุกคนไปยังอีกโลกหนึ่ง ซึ่งไม่มีสิ่งๆที่เรียกว่า happy ending แต่มีแค่เธอเท่านั้น ที่จะมีความสุข ในขณะที่เฝ้ามองชีวิตของคนอื่นๆที่ไม่มีวันได้พบกับความสุข และจากนั้น เธอก็หายตัวไป ก่อนที่ดาบของเจ้าชายชาร์มมิ่งจะพุ่งไปถึงตัวเธอ

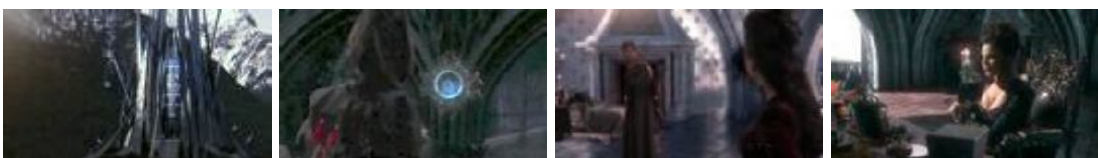
1.2 ในป่า

ภาพที่ 386 จากในป่า

ลักษณะเป็นป่าไม้สนสูงโปร่ง มีลำธารเล็กๆ และเป็นที่อยู่อาศัยของทั้งมนุษย์ สัตว์ป่า และพวกโทรลล์... ฉากนี้ มักเป็นที่พบปะกันของตัวละครหลายตัว เช่น สโนว์ไวท์กับเจ้าชายชาร์มมิ่ง เมื่อตอนที่สโนว์ไวท์มาตกปล้ำนรถม้าของเจ้าชาย จากนั้นพวกเขาก็เดินทางป่าเขา แหวนหมั้นของเจ้าชายมาจากพวกโทรลล์ที่บริเวณสะพานแห่งหนึ่งในป่า หรืออย่างตอนที่สโนว์ไวท์มารอสังหาราซินีเรจิน่า หลังจากที่ได้มีน้ำยาลบความเจ็บปวดของรัมเฟิลฯ เป็นต้น นอกจากนี้ ราซินีเรจิน่ายังได้มารอบพบเบลล์ในป่าแห่งนี้ ระหว่างทางที่เบลล์กำลังจะไปซื้อฟางให้รัมเฟิลฯ และเรจิน่าก็ได้บอกวิธีถอนคำสาปในตัวรัมเฟิลฯให้กับเบลล์อีกด้วย

1.3 วัง และห้องส่วนตัวของราซินีเรจิน่า

ภาพที่ 387 จากวังและห้องส่วนตัวของราซินีเรจิน่า

เป็นปราสาทขนาดใหญ่ ก่อด้วยอิฐ ที่ลานด้านหน้าวัง มีต้นแอปเปิ้ลต้นใหญ่ปลูกไว้ และเรจิน่าก็มักจะชอบมารดน้ำ พรรณดินให้มันอยู่เสมอ โดยหลังจากที่เรจิน่าแต่งงานกับพระราชา ลีโอโพลด์แล้ว เธอก็วางแผนกำจัดพระราชาและสโนว์ไวท์ โดยการหลอกใช้จินี่ ยกย่องในตะเกียง

วิเศษให้ลอบปลงพระชนม์พระราช และให้นายพรานพาสโนว์ไวท์เอาไปเผาในป่า... ราชีนีเรจิน่า มักจะนัดพบกับแขก หรือผู้มาเยือนในห้องส่งส่วนตัว โดยมีกระจกวิเศษ (จิมนี่) เป็นที่ปรึกษาอยู่เสมอ เช่น เธอเรียกนายพรานเข้ามาเพื่อเจรจาเรื่องการว่าจ้างให้พาสโนว์ไวท์ไปเผาในป่า ต่อมา เธอก็ได้เรียกเจฟ.ฟอร์สัน ช่างทำหมวก ให้นำหมวกชื่อมิมิตามาพาเธอไปยังแดนมหัศจรรย์ โดยเฉพาะในตอนต้นฤดูกาล หลังจากที่เธอได้คำแนะนำเรื่องคำสาปมีดมาจากรัมเฟิลซแล้ว เธอก็จัดการคว่ำหัวใจของพ่อเธอในห้องแห่งนี้ เพื่อนำไปส่งเวทย์คำสาป เป็นต้น และเมื่อเดินลึกเข้าไปด้านใน ก็จะพบกับห้องซึ่งมีลิ้นชักมากมาย เป็นที่ซึ่งราชีนีเรจิน่า ซักเก็บหัวใจของคนที่จะสามารถใช้ประโยชน์จากเขาได้ เช่น นายพราน เป็นต้น

1.4 ปราสาทของรัมเฟิลซติลท์สกิน

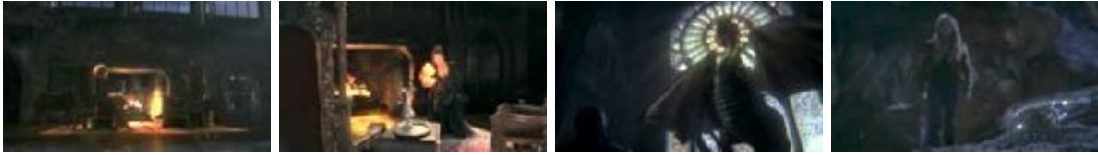

ภาพที่ 388 จากปราสาทของรัมเฟิลซติลท์สกิน

เป็นปราสาทก่อด้วยอิฐ มีห้องโถงขนาดใหญ่ที่รัมเฟิลซมักจะชอบนั่งป็นดินทองอยู่ เป็นกิจวัตรประจำวัน กลางห้องโถงมีโต๊ะยาวสำหรับทานอาหาร และที่ผนังห้อง ก็มีตู้กระจกขนาดใหญ่สำหรับเก็บถ้วยชาม แก้ว และเครื่องเซรามิคต่างๆ... ที่นี้เอง ที่ความรักของเบลล์ และรัมเฟิลซก่อตัวขึ้น แต่หลังจากนั้น พวกเขาก็เกิดเข้าใจผิดกัน เพราะราชีนีเรจิน่าบอกให้เบลล์ลอบจูบรัมเฟิลซ เพื่อแก้คำสาปให้กับเขา ทำให้รัมเฟิลซ จับเบลล์ไปขัง เพราะคิดว่าเบลล์เป็นคนที่เรจิน่าส่งมาทำลายอำนาจของเขา แต่ต่อมา เขาก็ปล่อยตัวเบลล์ไป...

นอกจากนี้ ยังมีตัวละครอื่นๆอีกมากมายที่ได้แวะเวียนเข้ามายังปราสาทแห่งนี้ เช่น จิมนี่ ตอนที่ยังเป็นคน เขาได้แวะเอาของที่รัมเฟิลซสั่งซื้อเข้ามาส่ง จากนั้น จิมนี่จึงถือโอกาสขอสิ่งที่จะทำให้เขาไม่ต้องสละขโมยของผู้อื่นตามคำสั่งของพ่อแม่อีกต่อไป รัมเฟิลซจึงได้ให้นายาเอลฟ์แก่จิมนี่ไปขุดหนึ่ง ส่วนในละครช่วงปลายฤดูกาล สโนว์ไวท์ที่เจ็บปวดจากข่าวเรื่องที่ซาร์มมิ่งกำลังจะแต่งงานกับคาทีกาล จึงได้มาหารัมเฟิลซเพื่อขอสิ่งที่จะทำให้เธอลืมความเจ็บปวด รัมเฟิลซจึงได้ให้นายาลบความจำที่เจ็บปวดแก่สโนว์ไวท์มาหนึ่งขวด และหลังจากนั้น เมื่อเจ้าชายซาร์มมิ่งสามารถหนีจากทหารของพระราชอาจอร์จ เขาก็ได้แวะมาถามข่าวของสโนว์ไวท์จากรัมเฟิลซที่ปราสาทแห่งนี้ด้วยเช่นกัน

1.5 ปราสาทของเมลิฟิเซนท์

ภาพที่ 389 ฉากปราสาทของเมลิฟิเซนท์

ลักษณะเป็นปราสาทหิน เป็นที่ซึ่งราชินีเรจิน่าบุกเข้าไปหาเมลิฟิเซนท์ เพื่อขอคำสาปมีดคืน หลังจากที่คำสาปหลบลีไฮท์กับสโนว์ไวท์ไม่ได้ผล แต่เมลิฟิเซนท์ไม่ยอม เพราะเธอได้ทำข้อตกลงแลกเปลี่ยนคำสาปกันแล้ว ดังนั้น จึงได้เกิดการต่อสู้กันระหว่างราชินีเรจิน่ากับแม่มดเมลิฟิเซนท์ และสุดท้าย เมลิฟิเซนท์ก็ถูกสะกดไว้ในร่างจริง ก็คือมังกรผงไฟ ตลอดมา... ภายหลัง เจ้าชายซาร์มมิงก็ได้ออกมาต่อสู้กับมังกร เพื่อนำไขทองคำใส่เข้าไปในท้องของมังกรตามข้อตกลงที่ทำไว้กับวิมเพิลสติลท์กิน และที่สตรอร์บรูคเอง เรจิน่าก็ได้พาเอ็มมาเข้ามาที่นี่ โดยเธอได้พาเอ็มมามายังออฟฟิศร้างแห่งหนึ่ง และให้เอ็มมาลงลิฟต์เก่าๆ ที่ต้องชักออก เพื่อให้ลิฟต์เลื่อนลงไปด้านล่าง โดยเธอได้คุมลิฟต์อยู่ด้านบน เพื่อให้เอ็มมาลงไปในน้ำไขทองคำออกมาจากมังกรตามคำแนะนำของวิมเพิลสติลท์ด้วย

1.6 บ้านของคนแคระทั้งเจ็ด

ภาพที่ 390 ฉากบ้านของคนแคระทั้งเจ็ด

ลักษณะเป็นบ้านไม้หลังเล็ก ตั้งอยู่กลางป่า หลังจากทีสโนว์ไวท์หนีออกมาจากรวังของพระราชาจอร์จได้ เธอก็ได้รับคำชวนจากวิมเพิลและคนแคระคนอื่นๆ ให้ไปอยู่ด้วยกันที่บ้านของพวกเขา จนวันต่อมา สโนว์ไวท์ก็กลับดื่มน้ำยาเพิ่มความเจ็บปวดเรื่องเจ้าชายซาร์มมิงไป ทำให้เธอมีบุคลิกเปลี่ยนเป็นคนเหี้ยม และเอาแต่ใจตัวเอง อีกทั้งยังชวนให้พวกคนแคระไปลอบสังหารราชินีเรจิน่าด้วยกัน แต่พวกเขาไม่ยอม เธอจึงออกไปเพียงลำพัง แต่ในภายหลังเมื่อเธอได้จูบเจ้าชายซาร์มมิงอีกครั้ง ความทรงจำของเธอก็กลับคืนมา เธอจึงได้กลับมาที่บ้านคนแคระเพื่อขอโทษพวกเขา

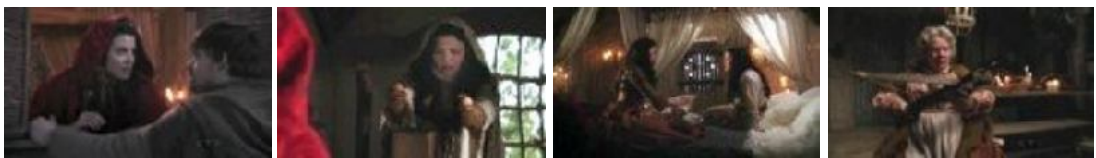
1.7 แดนมหัศจรรย์ (Wonderland)

ภาพที่ 391 ฉากแดนมหัศจรรย์

เป็นดินแดนที่ทุกสิ่งทุกอย่างมีชีวิต ต้นไม้และดอกไม้ต่างมีเวทมนตร์ และมีสัตว์หน้าตาแปลกประหลาดอยู่ตามทุ่งหญ้าที่มุงหญ้าปลู่ปราสาทของราชินีแห่งหัวใจ ซึ่งในตอนปลายฤดูกาลที่ 1 ราชินีเรจิน่าได้ให้เจฟเฟอร์สัน ซัมมวกเชื่อมมิติพาเธอมาที่นี่ และทำลายเขาวงกตของที่นี่ เพื่อเข้าไปนำกล่องหัวใจของพ่อเธอออกมา หลังจากนั้น เธอก็ถูกทหารของราชินีแห่งหัวใจ ซึ่งมีรูปร่างและสัญลักษณ์บนตัวเป็นไฟปือกอกขมมาตามล่า ราชินีเรจิน่าและเจฟเฟอร์สันจึงได้หนีออกมาจนถึงทางออก และได้ตัดเมล็ดถั่ววิเศษหย่อนลงในกล่อง ทันใดนั้น พ่อของเธอก็คืนร่างกลับเป็นมนุษย์อีกครั้ง และแล้ว ราชินีเรจิน่าก็ทิ้งเจฟเฟอร์สันให้ถูกลงโทษอยู่ในแดนมหัศจรรย์ และต้องทำหมวกเชื่อมมิติให้กลับมาใช้งานได้อีกครั้ง ส่วนเรจิน่าก็พาพ่อหนีออกทางประตูมิติไป

1.8 บ้านเรดและยาย

ภาพที่ 392 ฉากบ้านเรดและยาย

ลักษณะเป็นบ้านไม้กลางป่า มีเล้าไก่อยู่หลังบ้าน และมีแปลงผักอยู่ด้านหน้า ในละครช่วงต้นฤดูกาลที่ 1 หลังจากที่สโนว์ไวท์ถูกนายพรานปล่อยตัวเข้าป่ามาแล้ว เธอก็ได้แอบเข้ามาขโมยไข่ไก่ในบ้านของเรด และด้วยความมีน้ำใจของเรด เธอจึงได้ให้สโนว์ไวท์พักอยู่กับเธอยาย โดยที่เรดไม่เคยรู้เลยว่า ตัวเธอมีสายเลือดของมนุษย์หมาป่า และผ้าคลุมสีแดงมีหมวกที่ช่วยให้เธอไล่ติดตัวไว้ตลอดนั่นก็คือ ผ้าคลุมวิเศษที่สามารถสะกดร่างของเธอให้กลับเป็นคนได้ และหลังจากนั้น เรดจึงต้องจับพลัดจับผลูหนีทหารของพระราชินีไปกับเจ้าชายชาร์มมิ่งโดยบังเอิญในระหว่างที่เจ้าชายมาถามหาสโนว์ไวท์ที่บ้านของเธอ แต่เธอก็ได้ถอดผ้าคลุมและกลายร่างเป็นหมาป่าเข้าต่อสู้กับทหาร เพื่อถ่วงเวลาให้เจ้าชายหนีไป

2. โลกมนุษย์ เมืองสตอร์บริค

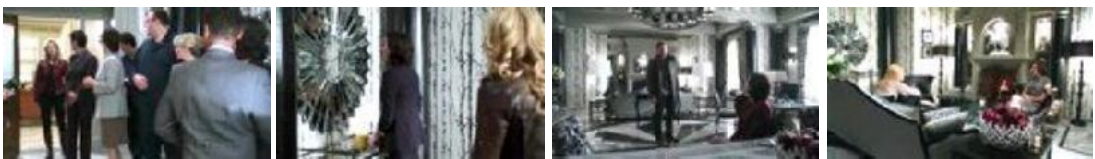
2.1 บ้านของเรจิน่า

ภาพที่ 393 ฉากบ้านของเรจิน่า

ลักษณะเป็นบ้านหรูขนาดใหญ่ สีขาว มีต้นแอปเปิ้ลปลูกอยู่ที่สนามหญ้าด้านข้าง ซึ่งเรจิน่ามักจะมารดน้ำและนั่งเล่นที่ได้ต้นแอปเปิ้ลนี้เสมอ เอ็มมาได้มาที่บ้านหลังนี้ตั้งแต่ช่วงเปิดฤดูกาลที่ เพื่อพาเฮนรี่มาส่งคืนให้เรจิน่า นี่จึงเป็นครั้งแรกที่เรจิน่าและเอ็มมามีโอกาสได้พบกันครั้งแรก หลังจากนั้น เรจิน่าก็พยายามให้เฮนรี่อยู่ในสายตาของเธอตลอด และพยายามไม่ให้เอ็มมามาทหาหรือมีโอกาสได้พูดคุยกับเฮนรี่อีกเลย แต่แล้ว เมื่อเอ็มมาทนกับความบ้าอำนาคของเรจิน่าไม่ไหว เธอจึงบุกเข้ามาเลื่อยต้นแอปเปิ้ลของเรจิน่าจนโค่น และต่อมา เอ็มมาก็ได้รู้ว่าเรจิน่ากับนายเกรแฮมแอบมีความสัมพันธ์กันอย่างลับๆ เพราะเอ็มมาได้พบกับเกรแฮมในขณะที่เขาเพิ่งปีนออกมาจากหน้าต่างห้องของเรจิน่า และท้ายสุด ในช่วงเปิดฤดูกาลที่ 2 หลังจากที่คำสาปในเมืองถูกทำลายลง ชาวเมืองทุกคนจึงพร้อมใจกันมาที่บ้านของเรจิน่า เพื่อเตรียมจะรวมประชาทัณฑ์เธอ

2.2 ที่ทำงานของเรจิน่า

ภาพที่ 394 ฉากที่ทำงานของเรจิน่า

ลักษณะเป็นตึกสีขาว ภายในห้องทำงานตกแต่งด้วยวอลเปเปอร์และเฟอร์นิเจอร์โทนสีขาว-ดำ สไตลันทรูทวอแปลกตา แต่ดูดี ในช่วงต้นฤดูกาลที่ 1 เรจิน่าได้ทำที่เป็นพูดคุยกับเอ็มมาอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับความเชื่อของเฮนรี่ และเรื่องราวในหนังสือนิทาน แต่ทั้งหมดนั้นก็กลับเป็นแผนของเรจิน่าที่หลอกให้เฮนรี่เข้ามาได้ยื่นคำพูดของเอ็มมา ว่าเธอไม่เชื่อเรื่องในหนังสือนิทาน และมองว่าเฮนรี่อาจมีอาการผิดปกติทางสมอง เฮนรี่จึงโกรธเอ็มมาไปพักใหญ่ นอกจากนี้เรจิน่าและซิดนี่ก็จะวางแผนปั่นหัวเอ็มมาให้อับอายชาวเมืองอยู่ตลอด โดยเฉพาะหลังจากที่นายอำเภอเกรแฮมเสียชีวิต เรจิน่าก็จัดแถลงข่าวขึ้นที่นี่เพื่อประกาศแต่งตั้งซิดนี่เป็นนายอำเภอ ทั้งๆที่เอ็มมาทำหน้าที่รักษาการอยู่ในขณะนั้น

2.3 โรงแรมและร้านกาแฟของรูบี้และยาย

ภาพที่ 395 ฉากโรงแรมและร้านกาแฟของรูบี้และยาย

ลักษณะเป็นบ้านไม้หลังใหญ่ มีร้านกาแฟอยู่ด้านหน้า โดยทุกๆเดือนยายจะต้องจ่ายค่าเช่าที่ให้กับโกลด์สเมค ในตอนเปิดตัวฤดูกาลที่ 1 เอ็มมาได้มาขอเช่าห้องอยู่ที่นี่ แต่ต่อมาไม่นาน เรจินาก็สั่งให้ยายไล่เอ็มมาออกไป ส่วนร้านกาแฟนั้น เดิมทียายเป็นคนดูแลกิจการทั้งหมด โดยมีรูบี้เป็นลูกจ้าง แต่ต่อมายายก็ยกกิจการนี้ให้รูบี้ดูแลต่อ และที่ร้านกาแฟก็มักจะเป็นที่พบปะสังสรรค์กันของตัวละครมากมาย เช่น เอ็มมา เฮนรี และแมรี มาร์กาเร็ต รวมทั้งเหล่าคนแคะที่ต่างคนต่างมีชีวิตคึกคักแะหนึ่งในเมืองสตครีบูค โดยเฉพาะในช่วงกลางฤดูกาลที่ 1 เราก็จะได้เห็นแมรี มาร์กาเร็ต และเดวิด โนแลน เข้ามาซื้อกาแฟในเวลาเดียวกันคือ / โมง 15 นาที ซึ่งก็เนื่องจากทั้งคู่พยายามมาให้เจอกัน โดยไม่ให้อีกฝ่ายรู้ตัวนั่นเอง

2.4 ที่ว่าการอำเภอ

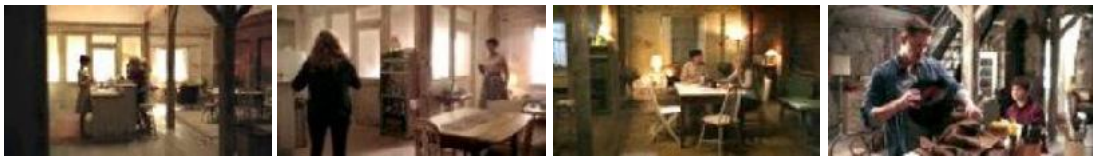

ภาพที่ 396 ฉากที่ว่าการอำเภอ

ลักษณะเป็นออฟฟิศขนาดเล็ก ภายในมีห้องทำงานของนายอำเภอ และมีห้องซัง 2 ห้องอยู่ฝั่งตรงข้าม แต่เดิมห้องนี้เป็นห้องทำงานของเกรแฮม ซึ่งในตอนต้นฤดูกาลที่ 1 เอ็มมามักถูกจับมาซังด้วยข้อหาที่หลากหลาย เช่น ฆ่าแล้วขับ บุกรุกออฟฟิศหมอลารีซีและขโมยเอกสารการราชา เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นแผนการของเรจิน่าทั้งสิ้น จนเมื่อวันหนึ่ง เกรแฮมได้ขอปากชวนเอ็มมามาทำงานเป็นผู้ช่วยของเขา เอ็มมาจึงตอบตกลง แต่หลังจากนั้น เกรแฮมก็หัวใจวายตายอย่างฉับพลัน ซึ่งสาเหตุที่แท้จริงก็คือ เรจิน่าได้นำหัวใจของเกรแฮมออกมาบีบจนกลายเป็นผง

นอกจากนี้ ในช่วงแคทรินเกิดอุบัติเหตุ แมรี มาร์กาเร็ตยังได้ถูกจับมาขังไว้ที่นี่ เป็นเวลานาน เนื่องจากได้พบรอยนิ้วมือของแมรีอยู่รอบๆ กล้องใส่หัวใจมนุษย์ ซึ่งคาดว่าเป็นหัวใจของแคทรินนั่นเอง แต่หลังจากนั้นไม่นาน โกลด์ หรือรัมเทิล ก็ได้แอบเสกกุญแจผีเข้าไปไว้ใต้หมอนในห้องขัง ทำให้แมรี มาร์กาเร็ตสามารถหนีออกมาได้... ส่วนในตอนต้นฤดูกาลที่ 2 ก็ถึงคราวที่เรจิน่าต้องถูกจับมาขังไว้ที่นี่บ้าง เพราะขณะนั้นศาลาในเมืองได้ถูกทำลายลงแล้ว และชาวเมืองก็ต่างโกรธแค้นเธอมากด้วยเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้น โกลด์ยังได้ปล่อยภูตตูดวิบูลเยนเข้ามาในสตอริ์บูค เพื่อให้ตามมากลืนวิญญาณเรจิน่าถึงในหลุมขัง แต่เธอก็ได้แมรีและเอ็มมาช่วยเหลือไว้ทัน

2.5 อพาร์ทเมนท์ของแมรี มาร์กาเร็ต

ภาพที่ 397 ฉากอพาร์ทเมนท์ของแมรี มาร์กาเร็ต

เป็นห้องขนาดใหญ่ ตกแต่งอย่างเรียบง่ายด้วยเฟอร์นิเจอร์ไม้ และแบ่งมุมใช้สอยออกเป็นส่วนๆ เช่น มุมนั่งเล่น ครก โต๊ะอาหาร โดยมีเตียงนอนอยู่บนชั้นลอย... แต่เดิม แมรีอาศัยอยู่ที่นี้ เพียงลำพัง จนกระทั่งเมื่อเธอไปเจอเอ็มมาต้องนอนบนรถ ก็เพื่อได้อยู่ใกล้ๆ เฮนรี่ เธอจึงออกปากชวนเอ็มมามาเป็นรูมเมต และหลังจากนั้น เอ็มมาจึงพักอยู่กับแมรี มาร์กาเร็ตตลอดมา... ในช่วงกลางฤดูกาลที่ 1 ขณะที่แมรี มาร์กาเร็ตกำลังถูกขังอยู่ในคุกข้อหาฆาตกรรมแคทรินนั้น เอ็มมาและเฮนรี่ก็ได้พบมีดเล่มหนึ่งซ่อนไว้ใต้พรมในห้องนี้ ซึ่งเป็นช่องระบายอากาศ เฮนรี่จึงคิดว่าต้องเป็นแผนการของเรจิน่าที่จัดฉากขึ้น เพื่อให้มีหลักฐานมัดตัวแมรีได้ง่ายขึ้น หลังจากนั้น เฮนรี่จึงได้แอบขโมยกุญแจวงใหญ่มาจากเรจิน่า แล้วให้เอ็มมาลองไขเข้าห้องเพื่อพิสูจน์ว่าความคิดของเขานั้นเป็นเรื่องจริง และเอ็มมาก็พบว่า เฮนรี่คิดถูก แต่หลังจากนั้นเมื่อทุกคนพบว่า แคทรินยังมีชีวิตอยู่ เพื่อนบ้านมากมายจึงได้จัดงานเลี้ยงฉลองต้อนรับกลับบ้านให้แมรี มาร์กาเร็ต ที่อพาร์ทเมนท์แห่งนี้

2.6 สุสานของพ่อของเรจิน่า

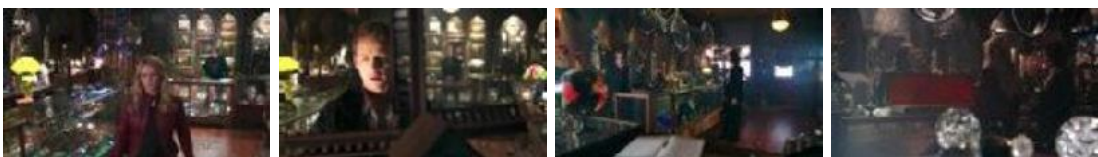

ภาพที่ 398 ฉากสุสานของพ่อของเรจิน่า

ลักษณะเป็นตึกขนาดเล็ก สีขาว มีประตูไม้คู่ ภายในมีโรงศพสีขาวตั้งอยู่กลางห้อง และเมื่อผลักโรงศพออกไปด้านข้าง ก็จะเจอบันไดที่เดินลงไปด้านล่างซึ่งเชื่อมกับห้องเก็บหัวใจมนุษย์ของเรจิน่านั่นเอง เรจิน่าจะมาที่นี่สักครั้งเพื่อรดน้ำดอกไม้มาวางให้พ่อของเธอ จนช่วงต้นฤดูกาลที่ 1 เมื่อเกรแฮมพาเอ็มมาวิ่งตามหามาที่นี่ เพื่อมาตามหาหัวใจของเขา เรจิน่าจึงได้ตามมาที่นี่เช่นกัน และเธอก็ถูกเกรแฮมบอกตัดความสัมพันธ์ เรจิน่าแค้นมากจึงเกิดลงไม้ลงมือกับเอ็มมา ซึ่งเอ็มมาก็ปล่อยมือยกกระทะฟลายเดียว เกรแฮมจึงออกตัวปกป้องเอ็มมา เพราะเขาตกใจเอ็มมา แต่แล้วในคืนนั้น เรจิน่าก็ลงไปฝังหัวใจใส่สุสาน และนำหัวใจของเกรแฮมออกมาบีบจนเป็นผง ทำให้เกรแฮมหัวใจวายเฉียบพลันต่อหน้าต่อตาเอ็มมา

นอกจากนี้ ในช่วงต้นฤดูกาลที่ 2 เฮนรี่ยังได้แอบเข้ามาที่นี่ เพื่อหาทางช่วยเอ็มมา และแมรี มาร์กาเร็ต กลับมาจากโลกเทพนิยาย แต่เมื่อเขาลองส่องเปิดกล่องในหิ้งวัดดินนี้ ก็กลับพาสูฟิซ 2 หัว แต่แล้วเดวิดก็ตามมาช่วยก็ได้อีกครั้งไว้ทัน

2.7 ร้านขายของเก่าของโกลด์

ภาพที่ 399 ฉากร้านขายของเก่าของโกลด์

ลักษณะเป็นร้านขนาดใหญ่ ตั้งอยู่หัวมุมถนนในตัวเมือง ภายในร้านมีของเก่ามากมาย ซึ่งล้วนเป็นของของชาวเมืองตั้งแต่ในช่วงที่อยู่ในโลกเทพนิยาย เช่น กังหันน้ำตกแต่งสวนหน้าบ้านของเดวิด หุ่นเอลฟ์พอมและแม่ของเจฟเพ็ทโต ตะเกียงวิเศษของจินี รวมทั้งนาฬิกาไม้ของเจฟเพ็ทโตและพินอคคิโอด้วย นอกจากนี้ โกลด์ยังรับเป็นนายหน้าหาบุตรบุญธรรมอีกด้วย โดยในฉากนี้ เขามักจะได้เห็นตัวละครเข้ามาตามหาของ หรือสอบถามบางอย่างจากโกลด์ อยู่บ่อยๆ เช่น เดวิดที่มากถามทางไปสะพานโทรลล์ เอ็มมาและเรจิน่าที่เข้ามาขอวิธีแก้คำสาปในแอปเปิ้ลอบยาพิษให้กับเฮนรี่ หรืออย่าง ออกลูส ก็แอบเข้ามาหากริชควบคุมรั้วเปล็ดติดที่ตึก

เพื่อที่จะใช้เวทมนตร์ทำให้ตัวเขาไม่ต้องกลายเป็นไม้ เป็นต้น โดยเฉพาะในตอนจตุฤกษ์กาลที่ 1 เบลล์ก็ได้เข้ามาถามหาชายชื่อ โกลด์ เพื่อที่จะบอกว่า เธอถูกเวรเงินำจับขังไว้ตลอดมา และโกลด์เท่านั้นที่จะปกป้องเธอได้

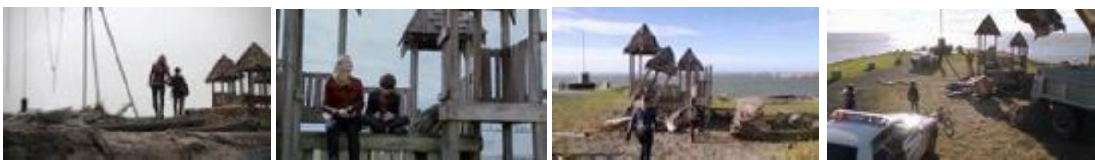
2.8 ในป่า และสะพานโทรลล์

ภาพที่ 200 จากในป่า และสะพานโทรลล์

ในละครช่วงต้นจตุฤกษ์กาลที่ 1 เดวิด โนแลน ในนามของ จอห์น โด ได้หนีออกจากโรงพยาบาลมาฝั่งสะพานโทรลล์ และแล้วเขาก็สลบไป จนเมื่อกเกรแฮม แมรี่ มาร์กาเร็ต เค็มมา และเฮนรี่ ออกตามหาเขาจนพบ จึงได้พาตัวเขากลับไปยังโรงพยาบาล หลังจากนั้น ก็ยังมีตัวละครอื่นๆที่มีความเกี่ยวข้องกับป่าแห่งนี้ เช่น กอธแฮม ที่เข้ามาตามหาหมาป่าตาสีแดง หรือ เอ็มมาที่ตามเรจิน่าเข้ามา เพราะคิดว่าเธอกำลังขักยอกเงินไปใช้ในโครงการส่วนตัว แต่กลับเจอแค่โกลด์ที่บอกว่าเรจิน่าต้องการจะซื้อที่ดินบางส่วนจากเขาเท่านั้น นอกจากนี้ แมรี่ มาร์กาเร็ต และเดวิด ยังเคยนำนกเขาแอตแลนติกมาปล่อยกลับฝูงด้วยกันเพียงลำพัง อีกทั้งยังได้เปิดเผยความรู้สึกต่อกันในป่าร้างกลางป่า โดยเฉพาะช่วงปลายจตุฤกษ์กาลที่ 1 หลังจากที่ทุกคนพยายามสืบเรื่องราวการหายไปตัวของแคทริน แล้วเอ็มมาก็ได้เบาะแสจากที่สะพานโทรลล์ จนในที่สุดเราก็ได้เห็นคนชุดพายุกล่อ่งเก็บหัวใจมนุษย์ที่บริเวณริมลำธารใกล้กับสะพาน ซึ่งผู้ตั้งสงสัยอันดับ 1 ก็คือ แมรี่ มาร์กาเร็ต ซึ่งมีรอยนิ้วมือติดอยู่รอบกล่อ่ง

2.9 ปราสาทไม้ของเล่น รีมทะเล

ภาพที่ 401 จากปราสาทไม้ของเล่น รีมทะเล

ลักษณะเป็นโครงไม้หลังเล็กๆ ค่อนข้างเก่า รูปร่างคล้ายปราสาท ตั้งอยู่ริมทะเลสาบ ซึ่งที่แห่งนี้ เอ็มมาและเฮนรี่มักจะมานั่งเล่นและพูดคุยกันบ่อยๆ ในเวลาที่เฮนรี่รู้สึกไม่สบายใจ นอกจากนี้ เสน่ห์ยังได้ดึงหนังสือนิทาน Once Upon A Time ไว้ใต้พื้นทรายที่บริเวณนั้นด้วย

แต่แล้ววันหนึ่ง เฮนรี่และเอ็มม่ากลับพบว่า หนังสือนิทานหายไปจากที่ซ่อน ในขณะที่ปราสาทก็กลับถูกเวทมนตร์ล้อมอย่างกะทันหัน เพราะเธอเห็นว่ามันเก่ามากและอาจเป็นอันตราย

2.10 โรงพยาบาลเมืองสตอร์บรูค

ภาพที่ 402 จากโรงพยาบาลเมืองสตอร์บรูค

เป็นโรงพยาบาลประจำเมือง โดยมี ดร.วอลด์ เป็นแพทย์ที่ชาวเมืองรู้จักกันดีที่สุด ในช่วงต้นฤดูกาลที่ 1 แมรี มาร์กาเรต มักจะพานักเรียนในชั้นของเธอมาเป็นอาสาสมัครที่นั่นจนทำให้เฮนรี่ได้พบกับเดวิด โนแลน ที่นอนรักษาตัวอยู่ในห้อง ICU เฮนรี่รู้ว่านี่คือเจ้าชายชาร์มมิ่ง ดังนั้น เขาจึงขอร้องให้แมรีลองมานั่งอ่านหนังสือนิทานของเขาให้เดวิดฟัง ซึ่งก็ทำให้เดวิดฟื้นขึ้นในเวลาต่อมา โดยเฉพาะในตอนจบฤดูกาลที่ 1 นั้น หลังจากที่เอ็มม่าและเรจิน่ากลับมาดูอาการ เฮนรี่ก็กินพายแอปเปิ้ลอบยาคพิขเข้าไ้ พวกเขาทั้งสองก็พบว่า เฮนรี่หมดลมหายใจไปเสียแล้ว เอ็มม่าเสียใจมากที่สุดที่ไม่เคยเชื่อคำพูดของลูก เธอจึงเข้าไปก้มลงจูบลาเฮนรี่ที่หน้าผาก จึงทำให้เฮนรี่ฟื้นขึ้นอย่างปาฏิหาริย์ ด้วยจูบของเอ็มม่าซึ่งเป็นความรักจากแม่ที่แท้จริง

2.11 บ้านของเจฟเฟอร์สัน

ภาพที่ 403 จากบ้านเจฟเฟอร์สัน

เป็นบ้านหรูขนาดใหญ่ มองภายนอกดูค่อนข้างเล็กคับ ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามบ้านของเพช หรือ เกรซ ลูกสาวของเจฟเฟอร์สันในโลก.ทพนิยาย... ในช่วงปลายฤดูกาลที่ 1 แมรี มาร์กาเรต และเอ็มม่าถูกเจฟเฟอร์สันจับตัวมาที่นี่ เพื่อกำจัดให้เอ็มม่าทำหมวกขึ้นคิกโก โดยให้มันสามารถเชื่อมมิติได้ เพราะเจฟเฟอร์สันเชื่อว่า เอ็มม่าเท่านั้นที่จะนำเวทมนตร์เข้ามายังโลกนี้ได้ แต่เอ็มม่าก็ไม่ได้รู้วิธีทำที่แท้จริง เจฟเฟอร์สันจึงโมโหและแสดงอาการแปลกประหลาดคล้ายผู้ป่วยทางจิต ทำให้เอ็มม่าและแมรี มาร์กาเรต ต้องจำใจสู้กับเขาเพื่อเอาตัวรอดออกมาจากบ้านแห่งนี้

2.12 ชั้นใต้ดินของโรงพยาบาล

ภาพที่ 404 ฉากห้องใต้ดินของโรงพยาบาล

เป็นส่วนที่อยู่ในชั้นใต้ดินของโรงพยาบาล โดยจะมีพยาบาลสาวคนหนึ่งดูแลอยู่ที่เคาเตอร์ด้านหน้า ในช่วงกลางฤดูกลางที่ 1 เรจิน่าเข้ามาที่นี่ พร้อมกับนำของฝากติดมือมาให้พยาบาล จากนั้นเรจิน่าก็เข้าไปยื่นมองเบลล์ที่ด้านหน้าห้องผู้ปกครองหนึ่ง ซึ่งเบลล์กำลังนั่งกอดเข่ามองออกไปนอกหน้าต่าง ต่อมา ตอนจบฤดูกลางที่ 1 เจฟ.พอร์สันจึงได้เข้ามาที่นี้บ้างเพื่อปล่อยตัวเบลล์ให้ออกไปตามหาโกลด์ เพื่อให้โกลด์มาแก้แค้นเรจิน่าที่จับเบลล์ขังไว้

2.13 โรงเรียนของเฮนรี

ภาพที่ 405 ฉากโรงเรียนของเฮนรี

ที่นี่เป็นที่ทำงานของแมรี มาร์กาเร็ต ซึ่งเป็นครูประจำชั้นของเฮนรี โดยในช่วงเปิดฤดูกลางที่ 1 เรจิน่าและเอ็มมาได้มาหาแมรีที่นี่หลังจากที่เฮนรีหนีออกจากบ้านอีกครั้ง ซึ่งเมื่อพูดคุยกันคนๆหนึ่ง พวกเขาจึงได้รู้ว่า เฮนรีขโมยบัตรเครดิตของแมรีไป เพื่อเดินทางไปหาเอ็มมาที่แคลิฟอร์เนีย นอกจากนี้ ยังเป็นการพบกันครั้งแรกของเค็มมาและแมรี มาร์กาเร็ต และเปิดโอกาสที่ทั้งสองได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวในหนังสือนิทาน Once Upon A Time ที่แมรีให้เฮนรีไปอ่านด้วย... ในช่วงกลางฤดูกลางที่ 1 แคทรินมาหาแมรี มาร์กาเร็ตที่นี่ เพื่อคุยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแมรีกับเดวิด แต่ด้วยความโมโห เธอจึงตบหน้าแมรีอย่างแรง ทำมกกลางสายตาของนักเรียนและครูคนอื่นๆที่บริเวณทางเดินหน้าห้องเรียน จากนั้นเธอก็กลับไป

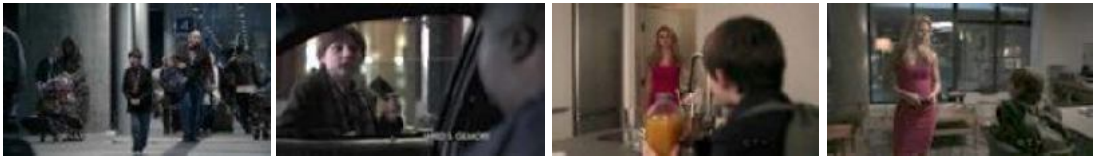
2.14 ถนนมุ่งออกสู่นอกเมืองสตอร์รี่รูค

ภาพที่ 406 ฉากถนนมุ่งออกสู่นอกเมืองสตอร์รี่รูค

เป็นบริเวณที่ตัวละครหลายๆตัวมักจะประสบอุบัติเหตุที่นี้ ก่อนที่จะข้ามพ้นเขตเมืองสตอร์บริวค ซึ่งจะมีป้ายบอกทาง “ออกนอกเมืองสตอร์บริวค” ตั้งกำกับอยู่ริมทาง แต่เนื่องจากตัวละครทุกตัวก็ถูกคำสาปส่งมาจากโลกเทพนิยายไม่สามารถออกจากเมืองนี้ได้ พวกเขาจึงมักพบเห็นหมาป่าตาสีแดงยืนขวางหน้ารถบ้าง หรือเครื่องยนตร์เกิดขัดข้องโดยบังเอิญบ้าง ทำให้ไม่มีใครสามารถออกจากเมืองนี้ได้ ยกเว้นก็แต่ เอ็มมา และจอร์จ (พินอคคิโอ) ที่ถูกส่งมาที่นี้ ก่อนที่คำสาปจะเข้ามาถึงเมืองในโลกเทพนิยาย ทำให้เขาทั้งสองไม่โดนคำสาป นอกจากนี้ในตอนเปิดฤดูกาลที่ 2 ลีรอย หรืออรัญจี ยังได้พาคนแคะคนอื่นๆมาขีดเส้นแบ่งเขตไว้บนถนนระหว่างเมืองสตอร์บริวคกับนอกเมือง จากนั้นจึงจับไม้สั้นไม้ยาว หาผู้โชคดีลงออกไปยืนนอกเส้นเขตนี้ ซึ่งคนคนนั้นก็คือ ทอม คลาร์ก (สโนว์ไวท์) เกสท์ชกรประจำเมือง และแล้วพวกเขาก็พบว่าหลังจากที่ ทอม คลาร์กยืนครุ่นเดียว เขาก็กลับสูญเสียความทรงจำในโลกเทพนิยาย และจำได้เพียงชีวิตในสตอร์บริวคเท่านั้น

2.15 เมืองบอสตัน (Boston)

ภาพที่ 107 ฉากเมืองบอสตัน

ในตอนเปิดฤดูกาลที่ 1 เอ็มมาเติบโตและใช้ชีวิตวัยสาวของเขาอยู่ที่นี้เพียงลำพัง ด้วยปมในจิตใจที่ถูกพ่อแม่ทิ้งไว้ข้างทางตั้งแต่ยังเป็นทารก ดังนั้น เธอจึงค่อนข้างอ่อนไหวกับเรื่องปัญหาในครอบครัวที่เธอได้รับรู้หรือพบเห็น... ในวันเกิดครบรอบ 28 ปีของเธอ ขณะที่เธอกำลังจุดเทียนเป่าเค้กเล็กๆก่อนหนึ่งที่คอนโดของเธอ เหนือก็ปรากฏตัวขึ้นแล้วบอกเธอว่า เธอเป็นแม่บังเกิดเกล้าของเขา และตอนนี้ เรื่องราวในเมือง สตอร์บริวคกำลังดำเนินไปตามในหนังสือนิทาน Once Upon A Time ที่เขาได้มาจากแม่รี มาร์กาเร็ต หรือสโนว์ไวท์ในโลกเทพนิยาย ซึ่งมีแต่เอ็มมาเท่านั้นที่จะแก้คำสาปมีดของเรจิน่าได้ ไม่เช่นนั้นทุกคนในเมืองจะพลัดพรากจากทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขารักตลอดไป

สัญลักษณ์ (Symbol)

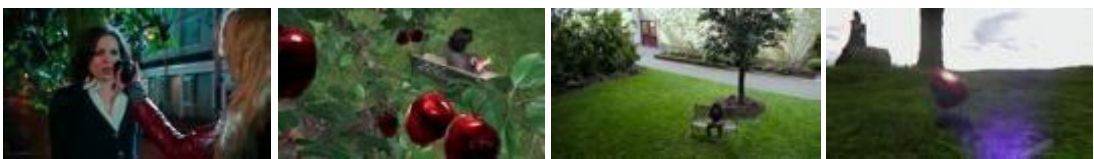
1. ความรัก (True Love)

ภาพที่ 408 ความรักและความสัมพันธ์ของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง

สื่อความหมายถึง *เวทมนตร์ที่ทรงพลังที่สุด* เห็นได้จากในหลายๆฉาก ที่ความรักสามารถช่วยคืนชีวิตให้กับคนที่หมดลมหายใจไปแล้วได้ เช่น ความรักของเจ้าชายชาร์มมิ่งที่มอบให้สโนว์ไวท์ซึ่งถ่ายถอดออกมาด้วยการจูบ ก็สามารถทำให้สโนว์ไวท์ฟื้นขึ้นจากคำสาปได้ หรืออย่างเช่นความรักของแม่ที่เอ็มมาอุปให้เฮนรี่ โดยถ่ายถอดออกมาด้วยการจูบหน้าผากของลูก ก็ช่วยสร้างปาฏิหาริย์ให้เฮนรี่ฟื้นจากความตายได้เช่นกันเดี๋ยวก่อน นอกจากนี้ ความรักของเบลล์ยังช่วยเปลี่ยนคนอย่างรัมเบิลสติลท์สกิน ที่มีก้มอยู่กับความอ้างว้าง โดดเดี่ยว ให้กลับกลายเป็นคนที่ศรัทธาในความรัก ทั้งยังได้แสดงน้ำใจอมช่วยเหลือชาร์มมิ่งให้ได้เจอกับสโนว์ไวท์อีกด้วย

2. แอปเปิ้ลอาบยาพิษ

ภาพที่ 409 สัญลักษณ์ของแอปเปิ้ลอาบยาพิษ

สื่อความหมายถึง *อาวุธที่สำคัญที่สุดของเรจิน่า* หรือเรียกได้ว่าเป็น *'ไม้ตาย'* ของเธอ ดังจะเห็นได้จาก ความพยายามของเรจิน่าตลอดช่วงฤดูกาลที่ 1 ที่อยากจะทำให้เอ็มมาหายไปจากชีวิตของเธอและเฮนรี่ให้เร็วที่สุด จะด้วยการทำให้เอ็มมาออกไปจากเมือง หรือทำร้ายให้ถึงแก่ชีวิต เรจิน่าก็สามารถทำได้ทุกอย่าง แต่มันก็ไม่ประสบความสำเร็จ จนกระทั่งคืนหนึ่งเธอฝันว่า เธอถูกจับมัดกับต้นแอปเปิ้ลอาบยาพิษของเธอ อีกทั้งเอ็มมายังได้เก็บแอปเปิ้ลสีดามา 1 ลูก เพื่อให้เรจิน่าดูว่ามันกำลังหมดพิษและเหี่ยวแห้งตาย นั่นก็หมายถึง เรจิน่าที่ได้หมดอำนาจลงแล้ว ดังนั้น ในช่วงปลายฤดูกาลที่ 1 เรจิน่าจึงได้ขอความช่วยเหลือจากเจฟเฟอร์สันเป็นครั้งสุดท้าย โดยให้เขาใช้หมวกเชื่อมมิติไปดึงเอาแอปเปิ้ลที่สโนว์ไวท์กัดไปแล้ว ลงมาจากที่

สุดท้ายที่ฉันร่วงอยู่ในโลคาเทพนิยาย เพราะนี่คือเวทมนตร์อย่างสุดท้ายที่เธอมี และสามารถจะจัดการกับฉันมาได้ (แต่แล้ว คนที่กินพายแอปเปิ้ลอาบยาพิษนี้ก็กลับกลายเป็นเฮนรี่)

3. เวทมนตร์

ภาพที่ 410 สัญลักษณ์ของเวทมนตร์

สื่อความหมายถึง *อำนาจ* เห็นได้จาก ลักษณะเฉพาะของตัวละครบางตัวที่มีเวทมนตร์ เช่น รัมเฟิลสติลท์สกิน โครา และเรจิน่า เนื่องจากตัวละครเหล่านี้มักมีบุคลิกบางอย่างที่เหมือนกันคือ ความทะเยอทะยาน การได้เป็นผู้ยิ่งใหญ่และแข็งแกร่งเหนือกว่าคนอื่นๆ และการได้ครอบครองทุกสิ่งทุกอย่างที่ตนปรารถนา เช่น รัมเฟิลที่ไม่ยอมสูญเสียพลังเวทมนตร์ เพื่อแลกกับการได้อยู่กับลูกชาย หรือแอลดี หญิงสาวที่เขารัก เพราะเขาไม่ยอมกลายเป็นคนอ่อนแอในสายตาผู้อื่น ในขณะที่ โครา แม่ของเรจิน่า มาใช้เวทมนตร์เพื่อให้ได้สิ่งที่เธอต้องการ เช่น การบังคับให้เรจิน่าแต่งงานกับพระราชสีโอโพลด์ จนถึงขั้นต้องควักหัวใจดาเนียล ชายคนรักของเรจิน่า อีกทั้งใช้เวทมนตร์พยายามรังแกเรจิน่าไว้ทุกครั้งเมื่อพยายามจะหนี ซึ่งทั้งหมดนี้ได้กลายเป็นปมในใจของเรจิน่ามาโดยตลอด เพราะเธอไม่อยากจะเป็นอย่างโครา แต่ในที่สุด ด้วยความแค้นของเรจิน่า เธอจึงมีบุคลิกไม่ต่างจากแม่ของเธอ ทั้งการใช้เวทมนตร์ฆ่าผู้อื่น ระบายความแค้น ควักหัวใจพ่อ และรังแกเฮนรี่ไว้ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อให้เธอยังคงมีอำนาจครอบครองทุกอย่างที่เป็นความสุขของเธอ

4. ขวานของคนแคระ

ภาพที่ 411 สัญลักษณ์ของขวานของคนแคระ

สื่อความหมายถึง *อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบอาชีพกับการบงกชตัวตน* เห็นได้จาก เมื่อคนแคระจับด้ามขวานครั้งแรกหลังจากที่เพิ่งพักออกมาจากปลีอกไข่ และลืมตาดูโลกได้ไม่นาน ก็ปรากฏชื่อของพวกเขาขึ้นที่ด้านขวานตามลักษณะนิสัยส่วนตัวของแต่ละคน เช่น ดรีมมี หมายถึง คนช่างฝัน, แสบปี หมายถึง คนที่มีความสุข และเขาก็มักจะยิ้มและมีความสุข

ตลอดเวลา, สนิทซี้ หมายถึง คนที่จามอยู่เป็นระยะๆ, ไตพี ก็คือคนที่รี้อากการง่วงซึ่งมีตลอดเวลา หรืออย่าง สติบปี ก็คือคนขี้เซา นั่นเอง... ซึ่งทั้งหมดนี้ หากจะพูดในมุมมองของชีวิตจริง ก็อาจหมายถึง อาชีพกับเครื่องมือที่ใช้ในการทำงาน เช่น คนชอบศิลปะ ก็มักจะเป็นศิลปินที่ต้องมีพู่กัน และงานดีเป็นอุปกรณ์ในการหากิน หรือ คนที่ทันสมัยและชอบงานกราฟิก ก็มักจะต้องใช้ คอมพิวเตอร์และเมาส์ปากกาในการทำงาน หรืออย่างคนที่ชอบทำขนม และชอบการประดับ ตกแต่ง ก็มักจะมีอุปกรณ์บีบครีมแต่งหน้าเค้กอยู่ในมือเสมอ เป็นต้น

5. โลกมนุษย์

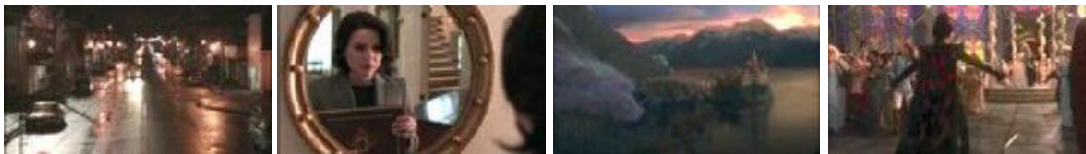
ภาพที่ 412 สัญลักษณ์ของโลกรมนุษย์

สื่อความหมายถึง โลกความจริงอันโหดร้าย / ที่ซึ่งจะไม่มีตอนจบแบบ *happy ending* ไม่มีทางที่ชีวิตจะมีความสุขชั่ววินาทีรันดร์แบบในเทพนิยาย จะมีก็แต่เรจิน่าผู้เฒ่าเท่านั้นที่จะได้มีความสุขตามแบบที่เธอต้องการในโลกมนุษย์ ในเมืองสตอรี่บุคแห่งนี้ าส่วคือ โดยปกติแล้ว โลกมนุษย์มักถูกเปรียบให้เป็น 'โลกแห่งความจริง' ส่วนโลกเทพนิยายนั้น มักถูกเปรียบเป็น 'โลกแห่งจินตนาการ'... โลกแห่งชีวิตจริงมักถูกมองว่า เป็นโลกที่เลวร้าย ชีวิตไม่มีทางได้สุขสมหวังกับสิ่งที่แต่ละคนหวังไว้ เว้นเสียแต่ว่า คนเหล่านั้นจะมีอำนาจ มีเวทมนตร์ที่สามารถบันดาลทุกสิ่งที่ตนปรารถนาได้ ในขณะที่โลกเทพนิยาย ทุกเรื่องราวและทุกตอนจบ มักลงเอยด้วยคำว่า 'happy ending' หรือ 'happily ever after' แต่สำหรับละครเรื่องนี้ ตัวละครในเทพนิยายอย่างเรจิน่ากลับไม่มีความสุขในโลกเทพนิยายที่เธออยู่ ดังนั้น เธอจึงต้องใช้อำนาจสร้างโลกที่เป็นของเธอขึ้นมา ที่ซึ่งเธอจะมีอำนาจและมีความสุขแต่เพียงผู้เดียว ในขณะที่คนอื่นๆ จะไม่มีวันได้พบกับความสุขในความคิดของเธอ

มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View)

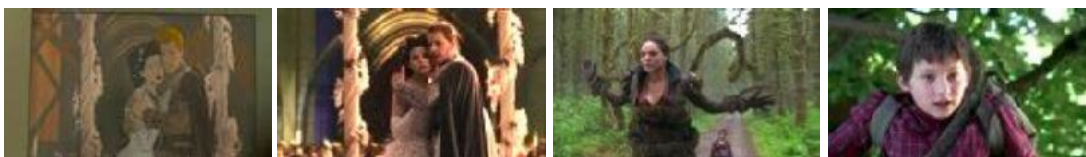
ละครโทรทัศน์ชุด *Once Upon A Time* ปี ค.ศ.2011-2012 มีวิธีการเล่าเรื่องที่เห็นได้ชัด 3 แบบ คือ แบบแรก การเล่าเรื่องจากมุมมองที่เป็นกลาง (*The Objective*) ส่วนการเล่าเรื่องในแบบที่สองก็คือ การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม (*The Third-Person Narrator*) สังเกต

ได้จากช่วงเปิดฤดูกาลที่ 1 และช่วงเปิดเรื่องในแต่ละตอนของละคร มักจะมีเสียงผู้ขายเป็นผู้เล่าเรื่องเกี่ยวกับความเป็นมาของเมืองสตอร์บรูค ที่ซึ่งชาวเมืองทุกคนเป็นตัวละครที่ถูกลักมาจากเทพนิยาย (Once Upon A Time, There was an enchanted forest filled with all the classic characters we know. Or think we know. One day they found themselves trapped in a place where all their happy ending were stolen. Our World. This is how it happened...)

ภาพที่ 413 การเล่าเรื่องจากมุมมองบุคคลที่สาม จากละครโทรทัศน์ชุด Once Upon A Time

และมุมมองการเล่าเรื่องอีกแบบหนึ่งก็คือ *การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน หรือแบบพหุสูตร (The Omniscient)* ก็คือการที่ละครได้ข้ามเวลาข้ามมิติไปมาระหว่างโลกเทพนิยายกับเมืองสตอร์บรูคในโลกมนุษย์ โดยกระสลับเหตุการณ์ไปมาอย่างรวดเร็วและเล่ามาเรื่อยๆ เพื่อให้ผู้ชมสามารถเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับทั้งสองโลกได้อย่างชัดเจน และทำให้เข้าใจความหมายที่ละครต้องการจะสื่อมากยิ่งขึ้น เช่น ในตอนที่เรจิน่าในโลกเทพนิยายพยายามจะหนีการแต่งงานและขึ้นมาเข้ามา แต่กลับถูกโคราใช้เวทมนตร์เสกกิ่งไม้ให้มาพันตัวเรจิน่าไว้ ซึ่งหลังจากนั้น ละครก็ได้สลับกลับมาเล่าเรื่องที่สตอร์บรูค ในฉากที่เฮนรี่พยายามจะหนีหน้าต่างห้องนอนขึ้นต้นไม้เพื่อหนีเรจิน่า แต่ก็กลับถูกเรจิน่าเสกกิ่งไม้มาพันตัวเฮนรี่ไว้ และหลังจากนั้น เรจิน่าก็พยายามจะโน้มน้าวให้เฮนรี่อยู่กับอย่างมีความสุข โดยเธอจะสอนเวทมนตร์ให้กับเฮนรี่ แต่เฮนรี่กลับบอกไม่ เพราะเขาไม่อยากเป็นเหมือนเรจิน่า... ซึ่งคำพูดนี้ได้สะกิดใจเรจิน่าอย่างมาก เพราะเธอก็เคยพุดกับโคราไว้แบบนี้เช่นกัน

ภาพที่ 414 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน จากละครโทรทัศน์ชุด Once Upon A Time

นอกจากนี้ ละครยังได้ใช้เทคนิคพิเศษในการเล่าเรื่อง โดยการเล่าเรื่องจากภาพในหนังสือนิทาน แล้วซ้อนภาพจริงขึ้นมาอย่างแนบเนียน ทำให้เราเห็นภาพการ์ตูนในหนังสือกลายเป็นภาพเหตุการณ์จริงทันที